

40 jaar evergreen

Pionieren • Expansiedrift • Commissies • Met Volle Teugen •
Marlow • Kunstgras • Familie Hockeydag • De Omnivereniging
• De Greenhorn Heren Selecties • Besturen • Dames Selecties •
Toernooien • Hockeyprestaties • Evergreen On Wheels • Een Stapje
Terug • Ledenaantal • Lustrum • Een Nieuwe Start • De Greenshot •
Accommodaties Reünie • Tenues • Mini's

Waarom en Hoe?

Bij het organiseren van de reünie in 2006 bleek dat het moeilijk is om gebeurtenissen uit het verleden netjes op een rij te krijgen. Het geheugen van de mens, dus ook van het gemiddelde Evergreenlid, blijkt niet in staat om gebeurtenissen in het verleden vast te zetten in de tijd. Gelukkig heeft Evergreen een archief, vooral bestaande uit weekbrieven, Greenhorns en Greenshots. Er wordt na de reünie dan ook besloten om het archief door te spitten en de Evergreen geschiedenis op papier te zetten. Helaas blijkt dan, dat het archief geen Greenshots bevat van de jaren 1988-1991. Die periode is tot op zekere hoogte een zwart gat.

De Evergreengeschiedenis die voor U ligt, wordt voorafgegaan door een voorwoord van de Burgemeester van Maassluis en een voorwoord van de Voorzitter van MHV Evergreen, waarvoor wij hen natuurlijk zeer erkentelijk zijn.

Als indeling is voor het volgende gekozen:

Deel 1

Een chronologisch verhaal waarin de belangrijkste gebeurtenissen per jaar worden vermeld. Die chronologie is onderverdeeld in vijf perioden, te weten: “Pionieren”, dat de jaren 1971-1975 betreft (pag. 6-10), “Expansiedrift”, zijn de jaren 1976-1980 (pag. 11-17), “Met Volle Teugen” over de jaren 1981-1987 (pag. 18-24), “Het Groene Gat”, de jaren 1988-1991 (pag. 25-26), “Een Stapje Terug”, dat geldt voor de jaren 1991-2001 (pag. 27-35) en “Een Nieuw Begin”, dat de jaren 2002-2011 beschrijft (pag.36-47).

Deel 2

Speciale aspecten en gebeurtenissen in de geschiedenis van Evergreen worden in meer detail beschreven. Dit zijn achtereenvolgens: “De Leden” (pag. 48-53), “De Omnivereniging (pag. 54-57), “Accommodaties” (pag. 58-59), “Communicatiemiddelen” (pag. 60-64), “Toernooien en Trofeeën” (pag. 64-66), “Lustrum en Reünie” (pag. 67-69), “Kunstgras” (pag. 70-73), “Marlow” (pag. 74-79), “Evergreen On Wheels” (pag. 79-80), “Tenues en Emblemen” (pag. 80-81) en “Sponsoring” (pag. 82-84).

Deel 3

Hierin worden de leden genoemd die in de loop der jaren deel hebben uitgemaakt van de besturen, allerlei commissies, de Heren 1 teams, de Dames 1 teams (pag. 85-93). Dit is gedaan aan de hand van de beschikbare gegevens, maar zal niet voor de volle honderd procent compleet zijn, maar wij staan open voor commentaar.

Naast de gegevens die uit het archief gedestilleerd zijn, is ook gebruik gemaakt van het geheugen van meerdere leden en oud-leden. Dat leverde niet alleen een aanvulling op ten aanzien van de verkregen gegevens uit het archief, maar ook allerlei anekdotes die her en der in de tekst zijn opgenomen.

Voor het doorspitten van het archief hebben we hulp gehad van Nanny Spanjer en voor de lay-out zijn waardevolle adviezen verkregen van Monique van Rossum. Wij danken hen beiden voor de bijdrage die geleverd is aan het ontstaan van dit verhaal.

We hopen dat eenieder die deze Evergreengeschiedenis leest, of doorbladert, er net zoveel plezier aan beleeft, als wij aan het samenstellen ervan.

Viola Paalvast, Jacques van Eck, Koos Ouwerkerk

De Burgemeester van Maassluis

Evergreen ...,

wat een passende naam voor een populaire hockeyvereniging! Evergreen staat immers voor planten die nooit hun blad verliezen, voor eeuwig dus en niet kapot te krijgen. En je kunt natuurlijk wijzen op de 'evergreens' die je op de radio hoort. Liedjes die altijd geliefd zullen blijven zoals We are the Champions en Yesterday.

Over Yesterday gesproken, het was op dinsdag 10 augustus 1971 dat Evergreen is opgericht. In Maassluis hockeyt jong en oud nu in een limegroen shirt met zwarte bies met daarop het logo van Evergreen, in een zwarte broek of rok met zwart/limegroene kousen. U kunt in dit boekwerk van alles lezen over de rijke geschiedenis van uw 40-jarige vereniging.

Hoe zou je Evergreen het beste kunnen typeren? In elk geval als een club waar iedereen zich thuis kan voelen. Van zeer jong tot ver over de 70, mensen met en zonder een beperking: je vindt ze allemaal op het veld. En ik moet denken aan 'gezellig'. Evergreen is een vereniging waar het altijd gezellig druk is langs de lijn en waar de feesten een onlosmakelijk onderdeel vormen van de clubcultuur.

Maar ik zou Evergreen te kort doen door alleen te wijzen op de gezelligheid, Evergreen weet ook zeker wat sportief presteren is. Daarnaast denk ik ook automatisch aan Jannette Breunis die driekwart jaar wethouder was tot haar overlijden op 19 januari dit jaar. Zij heeft veel voor Evergreen betekend en ze is dan ook in 2008 uitgeroepen tot lid van verdienste.

Voor de komende tijd, heb ik begrepen, staan plannen voor de bouw van een nieuw clubhuis hoog op de agenda. Het spreekt me daarbij zeer aan dat Evergreen mikt op meer dan alleen een 'huis voor de club' maar ook probeert andere faciliteiten in het gebouw te integreren zodat het complex van Evergreen nog meer betekenis in en voor Maassluis krijgt.

Ik wens u een mooi jubileumjaar toe!

Koos Karssen
Burgemeester van Maassluis

De Voorzitter van MHV Evergreen

Dit jaar is het veertig jaar geleden dat Evergreen werd opgericht, natuurlijk een goede reden om feest te vieren, dat kunnen we al sinds 1971 als de besten. Het is ook een mooi moment om terug te kijken. Veertig jaar is voor een hockeyclub niet oud, maar de meeste Evergreenleden zijn jonger en in hun ogen is veertig een hele leeftijd. Als je bedenkt wat er in veertig jaar allemaal gebeurd is lijkt het wel een eeuw geleden.

1971, het geboortjaar van Evergreen was het jaar waarin Ajax de Europacup won van Panathinaikos, Eddie Merckx won de Tour de France en John Newcombe Wimbledon. Het was het jaar waarin de tweede toren van het World Trade Centre werd gebouwd en met de Apollo 15 vlogen er mensen naar de maan, kortom, allemaal wel erg verre geschiedenis.

Veertig jaar is een periode waarin niet alleen in de wereld veel is gebeurd en veranderd, maar ook bij Evergreen. We hebben allemaal wel de verhalen gehoord over hockey op natuurgras, begonnen als gast op een veldje bij Excelsior, later een eigen veld bij de Merellaan en nog weer later op de plek waar we nu spelen op twee kunstgrasvelden. De meesten weten ook wel dat we lang een combi-vereniging zijn geweest met Evergreen-tennis. We hebben van de sportieve hoogtepunten gehoord, hoe we zelfs ooit met de dames en de heren eerste klas hebben gespeeld. Er hebben spelers met een Evergreen-verleden in het Nederlands elftal gespeeld, maar wie weet de namen precies? We hebben een lange geschiedenis van feesten en toernooien. We hebben een regiment aan markante leden, enthousiaste vrijwilligers, goede en nog betere spelers, winnaars van de Mereltrophee, bestuurders en leden van verdienste, en al die Evergreeners hebben samen geschiedenis geschreven.

En die geschiedenis van Evergreen mag natuurlijk niet in het vergeetboek raken. Gelukkig hebben we nog leden van het eerste uur, uit de pionierstijd, die gravend in hun geheugen, in hun fotoboeken en in de archieven van de vereniging deze geschiedenis hebben uitgeplozen en op papier gezet. Met dank aan deze amateurhistorici (Koos Ouwerkerk, Jacques van Eck, Viola Paalvast) actief onder de werknaam “de Kroniek-commissie”, is deze geschiedschrijving die u nu in handen hebt tot stand gekomen. Het is niet alleen een bron van feiten en wetenswaardigheden, een naslagwerk met mooie herinneringen aan het verleden, maar vooral ook het bewijs dat Evergreen een vereniging is met een warm hart, bruisend van vitaliteit, veertig jaar jong en met een prachtige toekomst voor zich. Evergreen, gefeliciteerd en op naar de volgende veertig.

Leon Barendregt
voorzitter MHV Evergreen

1971–1974 ... Pionieren

De eerste plannen om een hockey-vereniging op te richten worden gesmeed aan de bar van de tennis-

vereniging Be-Quick. Een stad als Maassluis met zo'n dertigduizend inwoners met daarnaast Maasland met zo'n tienduizend inwoners, daar moet een hockeyvereniging toch levensvatbaar zijn. De dichtstbijzijnde hockeyvereniging is Pollux in Vlaardingen. In het bijzonder Mario van den Wildenberg en Niek Spithoven slaan al snel spijkers met koppen. Ze besluiten een hockeyvereniging op te richten en zijn het al snel eens over de naam: EVERGREEN'. Na alle noodzakelijke publiciteit in de dagbladen en informatie naar de Gemeente Maassluis en de Hockeybond is op 10 augustus de oprichtingsvergadering in "de Ark", waarvoor zich circa vijftig belangstellenden melden. De eerste jaren van pionieren zijn daarmee aangebroken. Na een jaar bivakkeren bij de voetbalvereniging Excelsior, gaat in het seizoen 1972-1973 het hockeyen echt beginnen. Er is dan een eigen veld aan de Merellaan, een eigen clubhuis en in de competitie beginnen Heren 1, Dames 1 en drie juniorteam. Van het eerste Heren 1 team is nog een foto beschikbaar die hieronder is geplaatst.

Niek, die in Vlaardingen in de sport werkzaam is, zegt: Ik heb altijd al een sportclub willen oprichten en dan moet het Evergreen heten. Okay zegt Mario, dan wordt het Evergreen.

Vlnr en vanv: Piet Wever, Ton van Prooyen, Frits Giebel, Han de With, Mario van den Wildenberg, ?, Ad van Rijckevorsel, Ton de Wildt, André de Vries, Eppo van Bolhuis, Lout Nederlof, ?, Dick Post

1971 • Pionieren

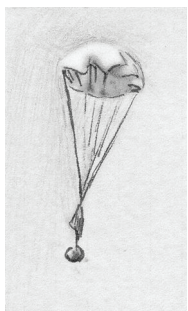
Het eerste jaar in het bestaan van Evergreen is het improviseren geblazen. Er moet van alles geregeld worden. De voorzieningen om te kunnen hockeyen zijn niet best. En dat is nog zacht uitgedrukt.

Tijdens de oprichtingsvergadering op 10 augustus wordt een bestuur gekozen bestaande uit: Mario van den Wildenberg voorzitter, Niek Spithoven secretaris, Nel Paalvast tweede secretaris, Ronald de Leeuw penningmeester, Piet Wever en Margriet Gautier, bestuursleden.

Omdat er meer nieuwe sportverenigingen zijn opgericht in Maassluis, nodigt de Gemeente de besturen van de voetbalverenigingen Excelsior M, VDL, MSV, de korfbalvereniging CKC, de atletiekvereniging AVM en de hockeyvereniging Evergreen uit, om te overleggen hoe deze nieuwe verenigingen aan tijdelijke speelgelegenheden geholpen kunnen worden. Het gevolg is dat Evergreen geadopteerd wordt door Excelsior en een veld kan huren om op zondag te kunnen spelen. Voor trainingen is een gravelveld beschikbaar. Ook een oud clubhuis, dat intussen als opslagplaats dient, kan worden gebruikt als tijdelijk onderkomen. Lees voor meer informatie het hoofdstuk "Accommodaties".

De opslagruimte geschikt maken om als kantine te dienen brengt het nodige werk met zich mee. Met kunst en vliegwerk wordt getracht om er een bruikbaar geheel van te maken (rode vloeren en paalkoppen om op te zitten). Het is echt pionieren! Maar dat bevordert de saamhorigheid. Na de officiële aanmelding bij de Hockeybond, wordt Pollux als mentorvereniging aangewezen. Bij de eerste contacten tussen de besturen blijkt ene Ivo Opstelten voorzitter te zijn bij Pollux. In een aantal regionale kranten wordt aandacht besteed aan de oprichting van Evergreen. Een enkele moet nog wennen aan de naam en vermeldt Ever Green. Zelfs tijdens een ledenvergadering van de Hockeybond is daar misverstand over.

De Havenloods interviewt Mario van den Wildenberg. Hij maakt duidelijk dat een echt, eigen hockeyveld van groot belang is, omdat het huidige veld niet geschikt is voor competitie. Alleen trainen en nauwelijks wedstrijden is niet stimulerend, vooral niet voor jeugdleden. Evergreen heeft al 75 leden. Op 3 oktober wordt het tijdelijk clubhuis officieel in gebruik genomen. Dat gaat gepaard met een wedstrijd tegen Pollux, de mentorvereniging. Daaraan voorafgaand is er een "Open Huis". Vanuit een Pipercup wordt de hockeybal voor de wedstrijd aan een parachute op het veld gedropt. De eerste ledenvergadering, na de oprichtingsvergadering, vindt plaats in november. Ton van Prooyen komt in het bestuur als Voorzitter Barcommissie.

In die functie blijkt hij zeer voortvarend in het organiseren van feesten en clubactiviteiten. In de eerste drie maanden organiseert hij een biertapwedstrijd, een bingoavond, een Sint Nicolaasgrap, een Kerstbal en een Nieuwjaarsbal. Dat alles heeft een stimulerend en bindend effect binnen de nog jonge vereniging. Er zijn nog geen competitiewedstrijden. Er moeten ook nog allerlei dingen geregeld worden. Statuten en Huishoudelijk Reglement worden opgesteld en verstuurd naar het Ministerie van Justitie en het Kabinet van de Koningin. Op 26 november wordt via een Koninklijk Besluit goedkeuring verleend. Er wordt geconstateerd dat geld uit de clubkas verdwenen is. Daarom

Ever Green of Evergreen

Tijdens een ledenvergadering van de hockeybond wordt Evergreen gepresenteerd als Ever Green.

De Evergreenvoorzitter neemt het woord en merkt op dat Evergreen niet eeuwig een groentje blijft en dus niet Ever Green heet. Evergreen is een blijvertje en heet dus Evergreen.

wordt een financiële commissie in het leven geroepen bestaande uit: Greetje van Eck, Ad van Rijckevorsel en Peter Reinders. Een belangrijke bezigheid van deze commissie is een zoektocht naar een voorraad verf, voedsel en drank, die er volgens de boeken moet zijn. De zoektocht heeft geen succes. Een vergelijking dringt zich op met de "zandaffaire", die enkele jaren later veel stof (zand) zal doen opwaaien in Maassluis. Uiteindelijk komt boven water dat een bestuurslid (dat intussen heeft opgezegd als Evergreenlid) zich geld heeft toegeëigend. Daartegenover zijn fake rekeningen ingediend. Hij wordt erop aangesproken en er wordt een betalingsregeling getroffen, die door een incassobureau wordt afgehandeld. Als gevolg van deze perikelen krijgt de financiële commissie een statutaire status. Zij moet naast kascontrole het complete financieel beleid van de vereniging bewaken.

De voorzitter van Excelsior Maassluis, Piet de Groot, overhandigt de sleutel van het tijdelijk clubhuis aan de voorzitter van Evergreen, Mario van den Wildenberg.

1972 • Pionieren

Evergreen krijgt een eigen hockeyveld en een eigen clubhuis aan de Merellaan. Alle problemen in het eerste jaar zijn vergeten. Het kan alleen nog maar beter gaan.

Vroeg in het jaar wordt het clubtenue ontworpen door Rietje Knierim, met hulp van Wim de Graaff (de oud-schaatser die een sportzaak heeft in Maassluis). Het tenue bestaat uit: Zwarte rok met vier plooiën, zwarte broek, shirt met verticale groen en zwarte banden (een bestaand voetbalshirt), zwarte kousen met groene boorden en een badge; op deze badge is een hockeybal aan een parachute afgebeeld, hetgeen verwijst naar de eerste Evergreen wedstrijd tegen Pollux. Zie ook het hoofdstuk "Tenues en Emblemen". Voor dit tenue wordt goedkeuring gevraagd bij de Hockeybond en snel daarna verkregen.

Voor het eerst gaan Evergreenleden op voor het scheidsrechterexamen. Deze pioniers zijn: Greetje van Eck, Annemarie Smit, Els van den Wildenberg, Else Braams, André de Vries, Dick Post, Ad van Rijkevorsel en Ton van Prooyen.

Ofschoon er nog geen competitie wordt gespeeld, wordt er natuurlijk wel intensief getraind. Evergreen mag het Excelsior veld alleen op zondag gebruiken. Op de zaterdagen wordt het veld vakkundig omgeploegd door een rits jeugdvoetbalelftallen van Excelsior. Het veld heeft er hopeloos van te lijden. Excelsior wijt de schade aan het hockeyen en verbiedt Evergreen het grasveld nog langer te bespelen. Er kan dus alleen nog maar getraind worden en dan wel op het gravelveld en een aantal uren in de Olympiahall. Evergreen zit met de handen in het haar. Gelukkig wijst de Gemeente twee maanden later het veld aan de Merellaan aan Evergreen toe. Dat moet echter nog wel geschikt gemaakt worden om erop te hockeyen.

De gedachten gaan al uit naar de Merellaan. Er is veel werk aan de winkel, met name voor een nieuw clubhuis. Er worden plannen en tekeningen gemaakt. Om aan geld te komen wordt een fundraisingcommissie ingesteld. Deze bestaat uit de eerder genoemde financiële commissie, aangevuld met Margriet Gautier en Ronald de Leeuw. Veel activiteiten worden ontwikkeld, waaronder een advertentieactie bij de lokale middenstand en de uitgifte van obligaties. Voor de eerste actie verkopen Margriet en Greetje 38 advertenties, die met een tekening van Lout Nederlof en een redactioneel artikel over Evergreen, op een affiche komen, die huis aan huis in Maassluis wordt bezorgd. De netto opbrengst ervan is circa fl. 2.500,-. Om direct over een groot deel van de aanschafkosten van het clubhuis te beschikken worden honderd obligaties van elk honderd gulden uitgegeven. Ook wordt alvast subsidie aangevraagd bij de Gemeente en de Provincie.

De opdracht voor het leveren van het clubgebouw wordt in augustus gegeven. Omdat het pas opgerichte Evergreen nog armlastig is gaat het uiteraard om een simpel, door André de Vries ontworpen, houten gebouw. Het is een tweede ontwerp, want het eerste is door de Gemeente afgekeurd, te groot!! De aankoopssom is fl. 16.741,66. De door de Gemeente toegekende subsidie bedraagt fl. 3.500,-. Lees voor meer informatie het hoofdstuk "Accommodaties".

De eerste daadwerkelijke stap voor het nieuwe clubhuis komt voor rekening van Wim Braams. Dertig kubieke meter zand, gekocht voor 342 gulden, wordt door hem persoonlijk (met de hulp van wat jeugdleden) uitgespreid op de plaats waar het clubhuis gepland

De obligaties worden tijdens de ledenvergaderingen "uitgeloot". Wordt jouw obligatie uitgeloot, dan krijg je de honderd gulden terug. Soms wordt dan die honderd gulden geschonken aan Evergreen.

is. Voor de echte bouw is een bouwvergunning vereist. Deze wordt op 13 september door de Gemeente verleend, waarna subiet met de bouw wordt begonnen. Het meubilair voor het nieuwe clubhuis bestaat uit tweedehands stoelen en banken. Deze zijn deels geschonken door leden, maar voor een groot deel gekocht bij een veiling in Schiedam. Het clubhuis wordt bij de ingang opgesierd met een lichtbak met de naam Greenspot, een bekend frisdrankmerk.

Andere Evergreen activiteiten zijn: een biertapwedstrijd om het mannelijk deel van de leden te vriend te houden, een Sint Nicolaasfeest voor de jeugd, een wijn- en kaasavond voor de senioren, een Kerstbingo en een eindejaarsstrandwandeling voor jong en oud.

De voorzijde van de in geheel Maassluis bezorgde affiche.

1973 • Pionieren

Dit jaar kan Evergreen gebruik gaan maken van twee hockeyvelden. Een grote vooruitgang en meer mogelijkheden om het hockeyniveau te verbeteren.

Voor het eerst wordt een “Rommelpottoernooi” georganiseerd binnen Evergreen. Bij dit toernooi kan iedereen van jong tot oud meedoen. Je kan je vooraf opgeven, maar ook gewoon naar de club komen en je aanmelden. Je hoort dan wel in welk team je wordt ingedeeld. De dames die dit toernooi organiseren komen met rollen behang naar Evergreen. Iedereen denkt dat het clubhuis een nieuw behangetje krijgt. Niet waar dus. Op de behangrollen staan de speel- en uitslagenschema's. Ze worden op de grond gelegd en gedurende de dag op de knietjes ingevuld.

De subsidie, welke bij de Provincie Zuid Holland is aangevraagd, wordt positief beoordeeld. Er wordt een bedrag van tienduizend gulden toegekend aan Evergreen.

De statuten worden aangepast aan de bevindingen sinds de oprichting en aan de eisen van de Hockeybond. Deze worden ter goedkeuring voorgelegd aan de ledenvergadering en uiteindelijk goedgekeurd. Daarna worden ze verstuurd naar het Ministerie van Economische zaken. Vier maanden later wordt goedkeuring verleend.

Het nieuwe clubhuis heeft logischerwijze een bar. Om deze te exploiteren is een vergunning nodig in het kader van de drank- en horecawet. In afwachting van deze vergunning krijgt Evergreen een tijdelijke ontheffing. De officiële vergunning wordt vier maanden later verstrekt.

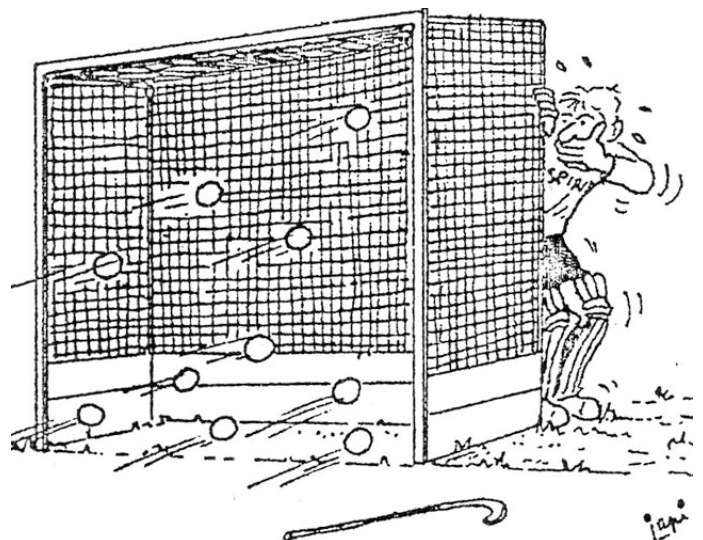
Binnen Evergreen wordt op sportief gebied veel werk verzet. Er wordt veel aandacht besteed aan trainingen, hetgeen, zoals te verwachten valt niet meteen tot goede resultaten leidt. Dat moge blijken uit het feit dat in de 108 competitiewedstrijden die zijn gespeeld, Evergreen 80 doelpunten heeft gescoord en de gezamenlijke tegenstanders er 344 in hebben geslagen.

In juni wordt het seizoen afgesloten met een algemene ledenvergadering, gevolgd door een feestje. Het nieuw benoemd bestuur bestaat uit: Mario van den Wildenberg voorzitter, René Knierim secretaris, Ronald de Leeuw penningmeester, Ton van Prooyen barcommissie, Else Braams technische commissie, Ludy Ouwerkerk wedstrijdsecretaris, André de Vries bestuurslid. Het aantal leden is dan 116, waarvan 47 senioren en 69 junioren. Opvallend is dat het aantal leden in de mannenlijn groter is dan in de vrouwenlijn.

In september begint het nieuwe seizoen met een onderhoudsdag, waarbij veel leden de handen uit de mouwen steken. Het harde werken wordt gevolgd door een barbecue.

Aan de competitie gaan 4 senioren teams en 6 junioren teams meedoen. Er komt een nieuwe mannengroep binnen Evergreen onder de naam “Alternatieven”. Het initiatief hiertoe is ontstaan aan de bar. Er zijn direct al 14 deelnemers. Herman Dikmans is de leider van deze groep en Dick Post neemt de training voor zijn rekening.

De Gemeente heeft het atletiekveld, dat aan de andere kant van het clubhuis ligt ten opzichte van het hockeyveld, geschikt gemaakt voor hockey en Evergreen het medegebruik gegeven. De ingebruikname wordt uitbundig gevierd, waarbij burgemeester van Dijke, vergezeld door vrouw en dochter, aanwezig is. Hij verricht de afslag van de wedstrijd tegen AMHC.

1974 • Pionieren

Dit jaar staat in het teken van het verder uitbouwen en structuur geven aan de vereniging en de periode van pionieren langzamerhand af te sluiten

Grenzend aan de hockeyvelden ligt nog een stukje grasveld ter grootte van een half hockeyveld. Evergreen verzoekt de Gemeente om dit geschikt te maken voor hockeytrainingen. De Gemeente belooft dit te doen.

De Raad van Elf die in november is geïnstalleerd organiseert een carnavalsfeest. De dames hebben zich hiervoor onherkenbaar verkleed en voorzien van een masker. De heren zijn uiteraard galant. Zij vragen de dames ten dans en geven kusjes en kushandjes. Wijn en drank wordt de dames aangeboden en ze aanvaarden het dankbaar en drinken het met de rietjes die ze bij zich hebben. Een van de dames wordt bijzonder vaak ten dans gevraagd. Als de dames zich halverwege de avond terugtrekken om wat uit te blazen, weigert deze dame haar masker af te zetten. Bij het demasqué aan het eind van de avond blijkt dit Rein Drop (een man dus) te zijn. Veel hilariteit! Er loopt de hele avond een gemaskerde non rond. Zij doet niet mee aan het demasqué. Niemand weet wie het is. Toch een echte non? Nee, het is Rietje Knierim, die haar pak en masker aan Rein Drop gegeven heeft.

Het eerste grote hockeysucces voor Evergreen is een feit! Jongens C wordt kampioen en ook nog ongeslagen. De kampioenswedstrijd, tegen Rotterdam, is al op 7 maart. Er wordt met 7-0 gewonnen. Evergreen heeft dan al zoveel wedstrijdpunten binnen, dat ze zich kampioen mag noemen. Daarna wordt ook Jongens B kampioen. Het geluk kan niet op! Heren 1 eindigt als zevende in de poule en Dames 1 als vierde, beiden in de vierde klasse.

Mario van den Wildenberg maakt bekend dat hij Maassluis en dus ook Evergreen gaat verlaten. Tijdens de ledenvergadering in juni treedt hij af als voorzitter en wordt daarna benoemd tot "Erevoorzitter". Bij die gelegenheid wordt de Vandenwildenbergbeker geïntroduceerd. Deze wisselbeker zal ieder jaar door het bestuur worden toegekend aan het jeugdteam dat zich in allerlei opzichten het beste als team heeft gedragen. Om dat allemaal te vieren wordt het eerste Evergreen clublied gezongen (zie hoofdstuk "Leden"). Er wordt een nieuw bestuur gekozen. De bestaat uit: René Knierim voorzitter, Corina Arlman secretaris, Jacques van Eck penningmeester, Ton van Prooyen barcommissie, Wim Braams materiaal en onderhoud.

Het oude bestuur krijgt, op advies van de Financiële Commissie geen décharge, omdat de penningmeester intussen was gaan studeren en niet de tijd kon vinden om de stukken tijdig over te dragen. In latere instantie zal blijken dat alles in orde is en het oude bestuur alsnog décharge verleend kan worden.

In september gaat het nieuwe seizoen van start met elf competitieteams, vier senioren en zeven junioren. Er is ook een "Dames Alternatieven" groep opgericht, zoals de heren een jaar eerder deden.

De "Heren Alternatieven" doet ook van zich spreken. In een competitievrij weekend wordt een wedstrijd gespeeld tegen Heren 1. De uitslag is 3-3, hetgeen veel zegt over de hockey- kwaliteit van de alternatieven (of van heren 1?).

De weekbrief komt iedere week uit met de benodigde informatie om de hockeywedstrijden en alles daarom heen te kunnen laten

Op de dag voor de ledenvergadering vergadert de financiële Commissie vanwege het mooie weer in de tuin. Zij heeft de penningmeester verzocht nog een aantal stukken te brengen. Hij doet dat, maar komt rechtstreeks van zijn studentenkamer en heeft de stukken opgeborgen in een koffer met wasgoed, die bestemd is voor zijn moeder. Hij keert de koffer om op het terras, plukt de stukken eruit en draagt ze over. Alles blijkt in orde.

plaatsvinden. Om een bredere communicatie te verwezenlijken wordt door Peter Laming en Koos Ouwerkerk de Greenhorn in het leven geroepen. Dit blad zal één keer in de twee maanden verschijnen. Lees meer hierover in het hoofdstuk "Communicatie".

In de tweede editie van de Greenhorn staat een interview van Lex Klip Sr., dat door de redactie is afgenomen. Lex is voorzitter van de oudercommissie. Hij omschrijft die commissie als een groep ouders (13 op dit ogenblik) die zich inzet voor het begeleiden van (hun) jeugd binnen Evergreen. Voorbeelden van die activiteiten zijn: Vervoer naar wedstrijden, begeleiding/coachen tijdens wedstrijden, regelen van kilometervergoeding en ondersteuning van het organiseren van jeugdactiviteiten.

Greetje van Eck wordt wethouder in de gemeente Maassluis. Evergreen is daar trots op want de vereniging is nog jong en toch al leverancier van een wethouder. Dat belooft wat voor de toekomst.

De Havenloods interviewt René Knierim, als voorzitter van Evergreen, over het reilen en zeilen van de vereniging. De tendens van het gesprek is dat er moeilijke jaren achter de rug zijn, maar dat er duidelijk een positieve ontwikkeling is. De grootste aandacht gaat uit naar de jeugd. Een goede begeleiding en een goede training is van groot belang.

Aan het einde van het jaar wordt de periode van pionieren als afgesloten beschouwd. Evergreen heeft duidelijk structuur gekregen en is een gezonde vereniging. Zowel binnen de hockeywereld als binnen Maassluis is Evergreen mee gaan tellen. Terugkijkend op de eerste jaren kan het volgende worden geconstateerd:

De oprichters, Mario van den Wildenberg en Niek Spithoven, zagen zich al snel omgeven door een enthousiaste groep "leden van het eerste uur", waardoor Evergreen kon uitgroeien tot wat het nu is.

De hockeytechnische ondersteuning was vanaf het begin in handen van een technische commissie die een professionele manier van werken nastreefde. Belangrijke bijdragen kwamen van: Else Braams, Angela Dikmans, Rietje Knierim en Claas van Orden.

Het feesten binnen Evergreen en de daaruit voortvloeiende betrokkenheid van leden, werd sterk geïnitieerd door een groep leden, voornamelijk uit de barcommissie. Voortrekkers hierbij waren: Ton van Prooyen, Peter Reinders en Greetje van Eck.

Er was een groep die de handen uit de mouwen wilde steken om een tijdelijk clubhuis gebruiksklaar te maken en een nieuw clubhuis te bouwen. De aanjagers hierbij waren: Wim Braams, Ton van Prooyen, André de Vries en René Knierim.

1975-1980 ... Expansiedrift

Na jaren van pionieren komt er een periode van expansie. Het is geen plotselinge verandering. Het clubhuis van Evergreen is een eenvoudig houten gebouw, dat aan de kleine kant begint te worden voor het groeiend aantal leden.

Evergreen wil meer leden, betere (professionelere) trainingen, vooral voor de jeugd en ook een volwaardig clubhuis, dat voldoet aan de eisen van de tijd. Van buiten af, met name van Gemeentelijke zijde, ontstaat aandrang tot het realiseren van een omni-vereniging, waarin zoveel mogelijk sporten worden ondergebracht. In dit krachtenveld speelt zich de Evergreen geschiedenis af in de jaren 1975-1980.

Bestuur 1975

Andries Andrea, Elly Pijpers, Peter Reinders, Jacques van Eck, Ton van Prooyen, Wim Braams

1975 • Expansiedrift

Dit is het jaar waarin Evergreen geconfronteerd wordt met de grote wens van de wethouder van sportzaken:

Een “Omnivereniging” in Maassluis.

De Wethouder van Sportzaken komt bij Evergreen een pleidooi houden voor een grote omnivereniging in Maassluis aan de rand van de Steendijkpolder. Voor meer informatie hierover zie hoofdstuk “Omni-Vereniging”. Evergreen haalt de krant. Zowel de Havenloods als de Waterweg Courant interviewen voorzitter Peter Reinders. Punten hieruit zijn: 1) Het aantal leden is nu ruim 200; het streven is 300. 2) Veel aandacht voor de jeugd. 3) Vraagtekens bij een mogelijke omnivereniging. Ook in de Havenloods gelezen: Twee leden van het Evergreen jongens A team krijgen een rode kaart. Het bestuur straft hen met een wedstrijd schorsing en als taakstraf de arbitrage verzorgen van 5 wedstrijden. Het resultaat van een ledenwerfactie is 56 nieuwe leden, waardoor het totaal komt op 202. Iemand die 1 nieuw lid heeft aangebracht krijgt een hockeybal; bij 2 nieuwe leden krijg je meer, olopend tot een stick met bijbehorende fietsklem en een prachtig Evergreen T-shirt voor 7 nieuwe leden. Roland Braams is de enige die dit bereikt. Maret Reinders is een goede tweede met 5 nieuwe leden. De redactie van de Greenhorn doet dit jaar drie interviews. De geïnterviewden zijn:

- * Jacques van Eck, de penningmeester. Dat vindt plaats in een heuse molen in Dussen, alwaar Jacques les krijgt om uiteindelijk een molenaarsdiploma te halen. Nadat hij de geldzaken uit de doeken heeft gedaan wordt hem gevraagd of er nog een boodschap is voor de leden. Het antwoord is:
- * Betaal uw contributie op tijd en verhoog de baromzet
- * Else en Wim Braams. Else, van begin af aan lid, heeft heel veel gedaan om een goede TC op te bouwen; Wim, aanvankelijk afhoudend, maar nu gewaardeerd ‘incrowd lid’, die allerlei klussen opknapt.
- * Rob de Leeuw, trainer, die van buitenaf is aangetrokken door Evergreen. Hij studeert nog aan de sportacademie.
- * Herman Dikmans, de organisator, de regelaar van de groep “Mannen Alternatieven”. Zijn geschriften munten uit door een heel eigen proza.
- * René Knierim, afgetreden als voorzitter en benoemd als erelid. René ziet een goede toekomst voor Evergreen. Er is steeds veel aandacht voor de jeugd; zonder dat zou Evergreen niet echt toekomst hebben. In de rubriek “Ik vind dat” van de Greenhorn, schrijft Peter Reinders een mooi satirisch stukje, waarin hij vindt dat Evergreen pas een echte hockeyvereniging is als er een groep “Veteranen” bestaat. Voor meer informatie over de interviews en “Ik vind dat” zie hoofdstuk “Communicatie”. De VandenWildenbergbeker wordt voor het eerst uitgereikt. Deze beker, vernoemd naar de erevoorzitter, wordt toegekend aan het team, dat naar het oordeel van het bestuur, het best gepresteerd heeft op het gebied van sportiviteit, inzet, trainingsopkomst en saamhorigheid. De beker gaat naar Meisjes B. De “Alternatieven” laten van zich horen.

Evergreen alom

Als Evergreen lid heb je geen reden van klagen over naamsbekendheid. Je kunt overal Evergreen Liga koeken tegen komen, Je ziet Evergreen containers op de weg, Evergreen containerschepen op zee en je kan in Amerika vliegen met Evergreen Airlines.

Vreneli en Arie Berkelder (de coördinatoren) sturen een uitnodiging aan alle ouders om toe te treden tot de dames-alternatieven of de heren-alternatieven. De dames-alternatieven spelen hun eerste wedstrijd tegen Alliance en verliezen met 0-1. Na de derde helft en lunch gaat het hele team naar een expositie van “Pløegstoffen”. Deze bijzondere combinatie is voor veel dames niet duidelijk, maar zorgt wel voor veel hilariteit en plezier. Herman Dikmans, één van de vroedvaders van de groep “Alternatieven”, schrijft in de hem eigen stijl een brief, waarin hij aangeeft zich met pijn in het hart terug te moeten trekken uit het actieve alternatieven hockey. Dit in verband met lichamelijke ongemakken. Het eerste lustrum is in aantocht. Daarom wordt een Lustrumcommissie benoemd. De eerste activiteiten zijn het verkopen van lustrumwijn (fl. 6,25 per fles en bij 6 flessen of meer fl. 5,25 per fles) en lustrum stickers. Meer informatie in hoofdstuk “Lustrum en Reünie”.

Het meest in het oog springend toernooi is voor de A/B jeugd. Ondanks overvloedige regen is het een succes. Als buitenlandse teams doen een meisjes team uit Schotland (Saint Bride’s School, Helenburgh) en een jongensteam uit Engeland (The Dormers Well Highschool, South Hall) mee. Deze jongens zijn van Pakistaanse afkomst en spelen met de bekende tulbandjes. Ze winnen dan ook. Beide teams worden ondergebracht bij Evergreen families, hetgeen de impact van zo’n toernooi sterk vergroot. Ook zijn er nog het rommelpottoernooi voor iedereen, een groenstreepoernooi voor de jeugd, terwijl het greenkeepercupoernooi voor de eerste teams wordt afgelast vanwege de slechte staat van het veld.

Feesten zijn er ook, zoals: Het groenstreepcarnavel, het Europafeest, een barbecue om het seizoen te openen, een “Oransjoes” feest, een herfstfeest en een Sinterklaasfeest. Rietje Knierim start een “Marathon Creatief”. De jeugdteams krijgen ieder een eigen opdracht om iets creatiefs te maken. De “Toto van Niek” wordt opgestart. Nick heeft geestelijke beperkingen. Hij komt uit een hockeygezin en is heel vaak op de club aanwezig; iedereen kent hem en mag hem. Met een lijst en een collectebus gaat hij iedere week de aanwezige leden langs. Die kunnen op de lijst invullen wat de uitslag zal zijn van de uitgekozen wedstrijd en een gulden in de collectebus gooien. Hij zal dat nog vele jaren doen.

Dames alternatieven bij het begin van hun bestaan. Vlnr en vanv: Alice Kuitert, Henny Pek, Irene Korte, Coby Timmermans, Hinke Lohman, Ank de Jong, Annette van Aalst, Tineke de Lange, Marian Dossin, Gerda Wolters, Hans Stoop, Els Verhulst, Elly Coenen, Attie Jongenelen, Vreneli Berkelder, Wil Munter, Heddy Laming, Riekje Reinders

1976 • Expansiedrift

Dit wordt het jaar waarin Evergreen een tennissectie opricht, zij het enkel op papier. In latere jaren zal blijken dat dit een cruciale stap is in de Evergreen historie.

Er zijn van tijd tot tijd informele gesprekken tussen het Evergreen bestuur en de wethouder van sportzaken. Evergreen brengt ondermeer de mogelijkheid van een tennisclub op de toekomstige locatie, de Steendijkpolder, ter tafel. De wethouder denkt meer aan de mogelijkheid van tennissen buiten clubverband. Het bestuur besluit om een tennisafdeling op te richten en brengt dit als voorstel in een ledenvergadering op 11 juni. De leden stemmen met grote meerderheid in met het voorstel. Enkele leden zien zoiets niet zitten en stemmen tegen. In de weken daarna richt Evergreen de tennissectie op en maakt dit wereldkundig. Jacques van Eck neemt daarvoor het initiatief en zet zich als nummer één op de ledenlijst. Al snel telt de lijst bijna 100 potentiële leden (contributie 5 gulden per jaar). Deze lijst wordt bij een volgend gesprek met de wethouder overlegd, waarmee wordt aangetoond dat er wel degelijk belangstelling is voor clubtennis.

Voor het daadwerkelijk realiseren van de tennissectie wordt een voorlopig bestuur samengesteld bestaande uit Koos Borsboom en Hugo Bruinsma. Jacques van Eck, penningmeester van Evergreen, is dat ook voor de tennissectie. Dit Evergreen tennisbestuur schrijft een gaststukje in het verenigingsblad van tennisvereniging Be Quick om de plannen van Evergreen toe te lichten. In november wordt de eerste ledenvergadering van de tennissectie gehouden.

Toernooien in april voor de D-jeugd, de C-jeugd, de A-jeugd en de senioren-2 en -3 teams worden overgoten met een lustrumsausje. Het eerste weekend van mei is één en al lustrum. Zaterdag een internationaal toernooi voor eerste teams. 's- Avonds een groots lustrumfeest in de Scouthoeve, met onder andere de cabaretgroep "Evergreen". Zondag is er een cooling-down, in de vorm van een "Kater-Scherts toernooi" voor Evergreeners. Als afsluiting van de lustrumactiviteiten vindt op 28 augustus een receptie plaats, waarna een wedstrijd Evergreen tegen Oud-Evergreen. Daarna wordt gebarbecued. Lees meer hierover in het hoofdstuk "Lustrum en Reünie".

Bij het bovengenoemde A-toernooi doet een jongensteam van "Primrose Hill" en een meisjes team "Girls Highschool" mee, beide uit Leeds, Engeland. Bij het C-toernooi doet een team mee van de Sir William Borlase School uit Marlow, Engeland. Dit is het eerste Marlow bezoek aan Maassluis.

De redactie van de Greenhorn interviewt weer een aantal Evergreenleden en wel de volgende:

-Ton van Prooyen, pionier en werker van het eerste uur; tevens de bouwer van vele Evergreenfeestjes. Hij stelt ondermeer dat de sfeer na een hockeywedstrijd altijd leidt tot het later thuiskomen dan afgesproken is. Een paar pagina's verder geeft zijn geliefde Ritha op een leuke sarcastische wijze haar mening over het "walgelijk verwaande" heren 3 team..

-Christiaan Scheen. Hij is de tweede Evergreen trainer "van buiten". Hij studeert, evenals de eerder geïnterviewde Rob de Leeuw aan de sportacademie.

-Peter Laming en Koos Ouwerkerk (die normaliter de interviews doen) worden geïnterviewd door de heren "PR" en "HJD" (insiders zullen vermoeden dat dit Peter Reinders en Herman Dikmans zijn, hetgeen inderdaad hoogstwaarschijnlijk is). De eindconclusie van beide heren, ten aanzien van de andere twee heren is: Twee

Tijdens een druk hockeyweekend zakt iemand door de houten vloer bij de toegangsdeur van het clubhuis. Geen probleem! De familie Pijpers heeft nog een oud, maar in goede staat verkerend, palissander tafelblad. Dat wordt opgehaald en over het gat gelegd. Een mooie palissander deurmat!

personen, ieder hun eigen aard, echter samenwerkend, zoals dat modern "soosjologisch" heet, in een adequaat harmoniemodel.

-Elly Pijpers. Zij verenigt de kwaliteit van speelster, trainster en secretaris in zich. Ze kwam bij Evergreen door Else Braams (haar vroegere medestudente aan de Sportacademie) die haar vroeg een gymnastiekles over te nemen. Elly deed dat, maar van het een komt het ander, nietwaar?

-Dick Snoeck Sr. Hij is wedstrijdsecretaris en als zodanig bestuurslid. Naast lid van Evergreen is hij lid van HDM en ook lid van het KNHB bestuur in het district Zuid Holland. Het interview richt zich uiteraard op Evergreen. Dick toont zich sceptisch ten aanzien van een mogelijke tennissectie. Evergreen is een hockeyvereniging. Ook wordt in de Greenhorn door een aantal Evergreenleden hun mening over verschillende Evergreenzaken gegeven in de rubriek "Ik vind dat...". Zo stelt Wim Braams dat er binnen een vereniging Doeners, Denkers en Sporters zijn. Van de laatste twee groepen zijn er meestal wel genoeg; van de eerste niet, Koos Borsboom vindt dat Evergreen zo uniek is vanwege de "Alternatieven en de "tikkeuses" van de weekbrief dat ze onder erbarmelijke omstandigheden moeten of mogen werken, maar dat ze met koffie, drank, bemoedigende schouderklopjes en soms een zacht pianomuziekje, in de watten worden gelegd, wat alles goed maakt. Lees meer over dit alles in het hoofdstuk "Communicatie".

Verdere activiteiten binnen Evergreen zijn: Een wedstrijd van moeders en dochters tegen de dames alternatieven, carnaval, St.Nicolaasfeest voor de jeugd, een wijn- en kaasavond, gecombineerd met het proeven en keuren van home-made paté's. Deze paté's zijn van hoge kwaliteit en zijn een graadmeter voor het culinaire niveau van de hockeydames.

Else Braams en Angela Dikmans worden benoemd tot "Lid van Verdienste". Beiden hebben zich vanaf de oprichting van Evergreen met verve ingezet voor het opbouwen van een sterke en kwalitatief goede technische commissie.

Betaal uw contributie op tijd en verhoog de baromzet!

1977 • Expansiedrift

Een verhuizing naar een nieuw clubhuis wordt dit jaar voor Evergreen concreet. Hoe en wanneer precies is nog niet bekend, maar het gaat zeker door en zal veel geld vergen. Er wordt een aantal commissies benoemd om de overgang goed te doen verlopen.

In een bijzondere algemene ledenvergadering is de toekomstige verhuizing van Evergreen naar de Steendijkpolder het belangrijkste punt. Met name tennis komt aan bod. De Evergreen tennissectie heeft al 202 aanmeldingen, waarvan er 60 ook hockeylid zijn. In Maassluis is intussen een werkgroep samengesteld om het tennissen in Maassluis in het algemeen te onderzoeken. Naast de MSR, Be Quick en MSV, is ook Evergreen daarin vertegenwoordigd in de persoon van Koos Borsboom. Vanuit de vergadering wordt benadrukt dat Evergreen een hockeyclub is die ook wil gaan tennissen. De voorzitter beaamt dit.

Omdat er veel geld nodig zal zijn voor het nieuwe clubhuis wordt een fundraisingcommissie benoemd die bestaat uit Peter Laming, Lex Jazet, Koos Borsboom en Nanny Spanjer. Om het doel van deze commissie te ondersteunen stelt het bestuur voor om een vrijwillige bijdrage van 25% van het contributie bedrag in te voeren. Dit voorstel krijgt instemming van de leden. (later blijkt dat praktisch alle leden deze vrijwillige bijdrage betaalt). De commissie start al snel met de eerste acties, waaronder verkoop van cake, de clubtoto, een zegelactie en de autopot (rij-geld dat aan de betreffende chauffeurs moet worden betaald, wordt, geheel vrijwillig, afgedragen voor fundraising).

Ook wordt een bouwcommissie benoemd, bestaande uit Dick Snoeck Sr., Hugo Bruinsma en Ton van Prooyen. Deze commissie heeft tot taak om met voorstellen te komen voor alle technische aspecten van het toekomstige clubhuis. In een tweede, bijzondere, algemene ledenvergadering aan het eind van het jaar worden de plannen van de nieuwbouw in de Steendijkpolder aan de leden voorgelegd. Deze staan al in een vergevorderd stadium op tekening.

Dat het menens met de nieuwe hockeyaccommodatie aan de Albert Schweitzerdreef in de Steendijkpolder, blijkt uit het feit dat de Gemeenteraad van Maassluis een krediet goedkeurt van fl. 800.000,- voor de aanleg van 3 hockeyvelden.

Halverwege het jaar roept de Wethouder van Sportzaken de besturen van de Maassluisse sportverenigingen bijeen om samenwerking te bevorderen tussen de bestaande verenigingen en nieuw op te richten verenigingen, waaronder de tennissectie van Evergreen. Tijdens die vergadering biedt Excelsior aan, Evergreen te helpen, door een sintelveld aan te bieden als tijdelijke locatie voor een paar tennisbanen.

De acceptatie van een tennissectie is binnen de Gemeente nog geen gelopen race. Het komt zelfs zover dat de MSR op 24 oktober een Evergreen tennissectie afwijst. Echter, 5 dagen later laat de Gemeente weten toch mogelijkheden te zien. Er zijn plannen om een tennishal te bouwen, die door Evergreen geëxploiteerd zou moeten worden. Lees meer hierover in het hoofdstuk "De Omni-Vereniging".

Peter en Annemarie Windhausen en hun kinderen Maartje, Martijn en Jean-Paul verlaten Evergreen. Zij gaan in Frankrijk hun geluk beproeven met een plantenkwekerij. Ook Angela en Herman Dikmans verhuizen, niet naar Frankrijk maar naar België. Evergreen verliest hiermee twee zeer gewaardeerde hockey-families, waarvan de laatste met een typisch Engelse attitude.

In de Greenhorn verschijnen de volgende interviews:

-Ineke en Iwan Smaling. Iwan is coach van Jongens A en Heren 1 geweest, Ineke heeft het nodige werk in de barcommissie verzet. Ze zijn jammer genoeg geen Evergreenlid meer, omdat ze onlangs verhuisd zijn naar Zuidland. Zoals het een goede coach betaamt ziet Iwan de sport in de eerste plaats als prestatie. Recreatie, ofschoon belangrijk, komt bij hem op de tweede plaats.

-Leenderd Smith, door de jeugdcommissie onder de schuilnaam "JC-Prive". Omdat Leenderd sportleraar is en zijn geliefde Ellen een actief lid van Evergreen, werd hij een paar jaar terug gevraagd om Heren 1 conditie training te geven. Hij deed dat en ook nog tot volle tevredenheid van een ieder. Het gevolg was dat hij werd overgehaald om ook jeugdteams training te geven. Zo is ook Leenderd nu een actief lid van Evergreen.

De voorzitter van de Tennissectie, Koos Borsboom, introduceert een nieuwe rubriek in de Greenhorn onder de naam "Evergravel" Hiermee houdt hij de Evergreenleden op de hoogte van het reilen en zeilen van de tennissectie.

Liesbeth Snoeck geeft in "Ik vind dat" haar mening over de fundraisingactiviteiten. Ze heeft daar veel waardering voor, maar zet een kanttekening bij de actie "rijgeld". Er zijn zeker rijders die dat geld eigenlijk niet kunnen missen en een morele druk voelen. Dat zou ook kunnen leiden tot het zich niet meer beschikbaar stellen als rijder.

Evergreen gaat met de B-jeugd naar Marlow. Naast de toernooitjes, andere sporten en sightseeing is daar natuurlijk de "Big Match". Marlow wint met 8-0. De dagelijkse training van het schoolteam en de ijzeren discipline werpen hun vruchten af. Toch zijn de Engelse jongens wat jaloers op de vrijheid die Nederlandse jongens genieten. Ook wordt geprobeerd om voldoende A-jeugd bijeen te krijgen om, op uitnodiging, naar het Engelse "Primrose Hill" (vorig jaar te gast bij Evergreen) te gaan. Dat lukt echter niet. Er is te weinig deelname. Het bezoek wordt afgelast.

Het op alle fronten succesvolle Heren 3 laat weer van zich horen. Peter Laming ontwerpt een badge met de tekst "Alius et Idem", anders maar toch gelijk. De heren brengen dit als tweede badge aan op het tenue, naast de Evergreen Badge (zie ook hoofdstuk "Tenues en Emblemen"). Ook worden bierpullen aangeschaft die genummerd worden en voorzien van "Alius et Idem". Deze krijgen een plaatsje aan een rek boven de bar. Iedere Heren 3 speler heeft zijn eigen genummerde pul en krijgt het bier daarin geschonken. Voor de goede orde: De inhoud van de bierpul is niet groter dan de inhoud van een standaard glas.

De jeugdcommissie organiseert onder meer een disco voor de jeugd. Tijdens de disco worden twee leden van de vorige jeugdcommissie verheven in de orde van de "Vergulde Doellijn". Ook organiseert ze een jeugddag voor de D-jeugd, met onder andere spoorzoeken,

De ledenvergadering in het clubhuis aan de Merellaan loopt ten einde. De voorzitter kondigt de rondvraag aan. Een net gekleed persoon achter in de zaal biedt op wat onsamenhangende wijze aan om iets voor de jeugd te gaan doen. De voorzitter weet niet dat de man bekend staat als de dorpsgek van Maassluis. De rest van het bestuur weet dat wel en kijkt met ingehouden lach toe hoe de voorzitter de man op nette wijze met een kluitje in het riet stuurt, hetgeen toch wel wat voeten in de aarde heeft.

een spelletjeszeskamp, pannenkoeken eten, filmpjes kijken. Andere activiteiten zijn dit jaar:

- Een feest voor alle Evergreeners. Er is van alles te doen. Spelletjes voor D-tjes, spelletjes voor junioren, bingo, verkoop van bouwstenen, pizza's bakken, gastpianisten en andere muziek.
- Een wijnfeest waar verscheidene wijnen worden ge/beproeft.
- Een "Kraakfeest" met slogans "Kraak het nieuwe seizoen open" en "Breng uw eigen notenkraker mee" (Het kraken van huizen is een geliefde bezigheid in Nederland in die tijd).
- Carnaval (natuurlijk)

1978 • Expansiedrift

Al meer dan een jaar leidt de tennissectie een papieren bestaan. Dit jaar gaat zij daadwerkelijk tennissen op een tijdelijke locatie bij de voetbalvereniging Excelsior M.

Omdat Evergreen nu bestaat uit een hockeysectie en een tennissectie, wordt in de algemene ledenvergadering van de Hockey- en Tennisvereniging Evergreen een hoofdbestuur benoemd. Peter Reinders wordt de voorzitter, Joke Tiel de secretaris, Jacques van Eck de penningmeester en Koos Borsboom neemt zitting als voorzitter tennissectie. Er is nog geen voorzitter van de hockeysectie in het hoofdbestuur; dat komt later als Evergreen naar de Steendijkpolder verhuist.

De tennissectie gaat aan de slag. Een aantal enthousiaste vrijwilligers tovert een sintelveld van Excelsior om in een heuse tennisbaan. Het moge dan geen topbaan zijn... , er kan getennist worden!! Op 5 mei is het eerste toernooi in het bestaan van de tennissectie. In verband met het grote aantal nieuwe leden wordt dit beschouwd als een "kennismakingstoernooi".

Het hockeyen binnen Evergreen bereikt een mijlpaal. Heren 1, gecoacht door Jan Pijpers en getraind door Ad van Leeuwen, wordt

Vlnr en vanv: Pieter Dupon, Ad van Leeuwen (trainer), Han van Dulken, Derek RomColthof, Erol Bulman, Peter de Lange, Johan Wolthuis, Eric Braams, Ian Machwirth, Jan Pijpers (coach), Pieter van Noort, Can Bulman, Menno v.d.Slikke, Cees Peters, Ron van Oudheusden

Tineke Egeter wordt lid van de barcommissie. Ze is niet groot van stuk en heeft dus moeite met spullen die hoog staan. In een vergadering van de barcommissie (Tineke was onlangs jarig) krijgt ze een handzaam bankje cadeau, waarmee het probleem is opgelost.

kampioen in de vierde klasse en promoveert naar de derde klasse. Groot feest natuurlijk in het clubhuis! Han van Dulken neemt plaats achter de piano en begeleidt ettelijke coupletten van de meezinger "Er was eens een boer in Timboektoe, die ging naar een hoer op de hoek toe ... etc etc" maar ook "Er was eens een man in Kairo, die stuurde zijn sperma per giro ...etc, etc". Een van de teamleden, Peter de Lange, moet vlak voor de kampioenswedstrijd geopereerd worden aan z'n arm. Dat wordt uitgesteld tot de maandag erna. Hij speelt dus mee. Na het kampioensfeest op zondag, meldt hij zich maandagochtend "nuchter" in het ziekenhuis. Enige weken later viert het team hun kampioenschap nog een keer in een tent in de tuin van huize de Lange. De burens genieten daar vast en zeker van mee.

In de Greenhorn interviewt "JC-Privé" Frank Langelaan. Kort nadat Frank door Cees Peters was overgehaald om bij Evergreen te gaan hockeyen, vroeg de JC hem om als leider mee te gaan naar het Pinksterkamp. Frank deed dat. Het werd een succes en hij kreeg de bijnaam "Fozzie Bear". Frank speelt in Heren 3 en deelt "JC-Privé" in vertrouwen mee dat zijn hoogste doel is om ooit eens in Heren 2 te mogen spelen.

Marlow komt weer op bezoek bij Evergreen. Zij winnen de Big Match met 5-0. Tussen de begeleiders van Marlow en de ouders van de Evergreen C-jeugd klikt het, met als gevolg dat Heren 3 een uitdaging aanneemt van Marlow Veteranen en een paar maanden later naar Engeland gaat. Het team (met aanhang) beleeft een onvergetelijk weekend. De Big Match is spannend en eindigt in 2-2. Tegen een team van de zonen van de Marlow Veteranen wordt met 0-0 gelijk gespeeld. Een grootse prestatie (voor heren 3)! Een verslag hiervan is te lezen in het hoofdstuk "Marlow".

In de samenstelling van de fundraisingcommissie vinden wat wijzigingen plaats. De huidige leden zijn: Arthur Spiekerman, Liesbeth Snoeck, Nanny Spanjer en Cees Brons. In de Greenhorn wordt nog eens duidelijk uitgelegd waarvoor geld wordt ingezameld. In het kort is dat voor het inrichten van de casco op te leveren club- en kleedruimten in het toekomstig onderkomen van Evergreen. De verkoop van bouwfondsstickers is één van de actiepunten.

In de haven van Maassluis ligt het schip "Lemaire". Een mooi (gedateerd) schip met een prachtig en groot vooronder, waar vroeger de scheepsmotoren stonden. Een mooie ruimte om een feest te organiseren. Evergreen maakt daar dankbaar gebruik van voor een mosselfeest. Andere activiteiten binnen Evergreen zijn: Een familiezaalhockeytoernooi, een fancy-fair (de opbrengst is voor jeugdactiviteiten), een nieuwjaarsborrel, een openingsborrel aan het begin van het seizoen, een St.Nicolaasfeest voor Mini's en D-tjes en enkele disco's.

1979 • Expansiedrift

Dit is het jaar dat het hockeybestuur de Mereltrofee instelt, welke jaarlijks door het hockeybestuur wordt toegekend aan een lid met bijzondere verdiensten voor Evergreen, De naam van de trofee heeft een duidelijke relatie met het naderende vertrek van de Merellaan. Hierdoor kan de herinnering aan tien jaar Merellaan en Greenspot nostalgisch voortleven.

Tijdens de ledenvergadering van de hockeysectie wordt de Mereltrofee voor het eerst uitgereikt. Deze wordt ieder jaar toegekend aan “een Evergreenlid, als huldeblijk voor bijzondere verdiensten binnen de vereniging maar buiten de lijnen van het speelveld”. Deze eerste keer gaat de Mereltrofee naar Ineke Slob. Ineke is een “stille werkster” en heeft in de afgelopen jaren veel gedaan voor de weekbrief en de Greenshot. In dezelfde vergadering wordt het hoofdbestuur, dat vorig jaar is benoemd, gecompleteerd met een voorzitter hockey, Lex Jazet en een voorzitter clubhuiscommissie, Koos Ouwerkerk.

Er is nog een noviteit. Voor het eerst is er een familie (veld) hockeydag, georganiseerd door Erik Braams, Coby Jazet, Pieter van Noort en Victor Coenen. Na afloop is er een barbecue. De organisatie is prima en de sfeer perfect. Het is dus voor herhaling vatbaar (dat zal dan ook nog vele malen gebeuren).

In de Greenhorn interviewt "JC-Prive" Andries Andrea. Al snel na de oprichting van Evergreen is Andries actief in de TC en later ook in het bestuur. Aan het eind van dit seizoen gaat de familie Andrea verhuizen naar Voorburg en stapt dan over naar Cartouche. Andries is vooral positief ten aanzien van de sfeer binnen Evergreen en de bereidheid van velen om wat voor de club te doen.

Heren 1 blijft verbazen. Nadat het team vorig jaar gepromoveerd is naar de derde klasse, komt het dit jaar slechts één doelpunt tekort om kampioen te worden in die klasse.

Voor het eerst wordt een gezamenlijk hockey-tennis feest georganiseerd. Omdat het clubhuis daarvoor te klein is, stelt de voetbalvereniging MSV haar clubhuis bereidwillig ter beschikking. Na het geslaagde mossel-feest op de “Lemaire” vorig jaar wordt nu een groot feest opgezet in Rotterdam, op het schip de “Jan Backx”. Een prachtige feestgelegenheid, vooral omdat de bar gescheiden is van de muziek- en dansruimte. Als je even de herrie wilt ontvluchten en wat wilt praten en/of aan de bar “kleven”, dan kan dat. De feestgangers vertrekken vanaf Evergreen in bussen en worden na het feest ook weer teruggebracht.

In het begin van dit jaar ligt er ijs op de sloten en vaarten. In februari wordt er een schaatsmarathon georganiseerd voor Evergreenleden. De Marlow uitwisseling is dit jaar in Engeland. Jongens C1 en Meisjes B1 zijn de gelukkigen. De Evergreenjongens winnen de Big Match met 5-0. Het is de eerste keer dat Evergreen wint. De uitslag van de Big Match van de meisjes wordt niet in het archief vermeld. Andere Evergreen activiteiten zijn: Een nieuwjaarsborrel, disco's, een familiezaalhockey toernooi, een jeugddag voor de D- en C-jeugd, een Pinksterkamp, een wijn- en kaasproefavond, het Greenkeepercup-toernooi, een ruilbeurs en een Sint Nicolaasfeest voor de C-tjes en de D-tjes.

1980 • Expansiedrift

Dit wordt het jaar van de bouw van het nieuwe Evergreen clubhuis in de Steendijkpolder. Maar ook van het afscheid van het clubhuis aan de Merellaan, de Greenspot.

Omdat een nieuw decennium is aangebroken wordt de gebruikelijke nieuwjaarsborrel aangekondigd als “Nieuw-Decennium-Borrel”. De eerste paal voor het nieuwe clubhuis in de Steendijkpolder wordt geslagen door het jongste Evergreen lid, Ewout Raap. Deze paal is een kleinigheid voor het betreffende aannemersbedrijf maar een mijlpaal in de Evergreen geschiedenis en wordt dan ook gevierd met een grootse barbecue.

Marlow komt naar Maassluis. Van Evergreen zijde doen Meisjes A1 en Jongens B dit jaar mee aan deze uitwisseling. De uitwisseling begint langzamerhand een traditie te worden, tot groot genoegen van beide clubs. De Big Match eindigt in 0-0. Ondanks het feit dat dit jaar het Meisjes-A team meedoet stelt het Hockeybestuur als beleidspunt dat de Marlow uitwisseling in principe voor de B-jeugd is. De C-jeugd gaat op Pinksterkamp en de D-jeugd heeft het D-kamp. Het Pinksterkamp voor de C jeugd wordt in Herkenbosch gehouden. Elly Coenen gaat mee als “kamp-moeder”. De heren Veteranen doen mee aan het gerenommeerde krattentoernooi bij Pollux, dat dit jaar wordt gespeeld op de nieuwe accommodatie. Evergreen wint het toernooi en neemt de vergulde wisselkrat mee naar Maassluis. Evergreen toernooien die plaats vinden zijn: Het Greenkeepercup Toernooi, de Familie Hockeydag, Familie Zaalhockeytoernooi, een Veteranentoernooi, een C-toernooi en een D-toernooi.

De Mereltrofee wordt uitgereikt aan Wim Braams. Wim hockeyt zelf niet, maar heeft vanaf het ontstaan van Evergreen heel wat werk verricht in het onderhoud van de Evergreen accommodatie aan de Merellaan en het gebruiksklaar maken van het nieuwe clubhuis.

De groep mini's die door Joost Langemeijer is opgestart, kent als minimum leeftijd acht jaar. In de rondvraag van de ledenvergadering van de Hockeysectie geeft Joost Langemeijer te kennen dat hij de minimum leeftijd van de mini's zou willen verlagen. Het bestuur vindt de tijd daarvoor niet rijp; eventuele risico's zijn nog niet te overzien.

Omdat het lustrumjaar 1981 eraan komt wordt een lustrum commissie samengesteld. Dit wordt het tweede lustrum voor de Hockeysectie en het eerste lustrum voor de Tennissectie. De lustrum activiteiten zullen op hockey en tennis gericht zijn maar zoveel mogelijk op gezamenlijk feesten. Lees meer in het hoofdstuk "Lustrum en Reünie".

Het afscheid van de Merellaan accommodatie komt met rasse schreden naderbij. In november is het laatste grote feest in het clubhuis aan de Merellaan, een mosselparty.

In oud-/nieuwjaarsnacht wordt om 00.30 uur de laatste Nieuwjaarsborrel gehouden in het clubhuis aan de Merellaan. Het blijkt toch moeilijker dan gedacht om voldoende Evergreeners aan hun familieviering te onttrekken. De opkomst is matig.

De periode van Expansiedrift heeft tot mooie resultaten geleid. Evergreen heeft een tennissectie. Het aantal leden is gegroeid tot 650 waarvan ruim 300 hockeyleden, 420 tennisleden en 70 dubbelleiden. Er is een nieuw clubhuis gebouwd, dat zeer professioneel is, zeker in vergelijking met het oude clubhuis; toch zullen nog lang nostalgische gevoelens blijven bestaan bij meerdere leden. Evergreen heeft drie hockeyvelden in plaats van twee aan de Merellaan. Evergreen krijgt spoedig vier gravel tennisbanen in plaats van een sintelveld/baan op het Excelsior complex. Evergreen heeft de drankvoorziening van de tennishal in beheer.

Zoals Japie het ziet

Zoals Ewout het ziet

Evergreen heeft een nieuwe accommodatie en is van plan daar volop gebruik van te maken en ervan te genieten. Alle seinen staan op groen, er is veel elan in de club, zowel binnen de hockeysectie als binnen de tennis sectie. Veel leden zijn bij Evergreen betrokken en willen de handen uit de mouwen steken. Evergreen ziet alleen maar “uitdagingen” en geen beren op de weg. Mochten er onverhoopt problemen ontstaan dan lossen we die op. Ja toch?!

Het lijkt een ideale situatie. Maar ideale situaties zijn er meestal niet, zeker niet bij verenigingen. Er zijn altijd wel minpuntjes. Voor dit decennium zal een overzicht worden gegeven van de belangrijke gebeurtenissen per kalenderjaar en niet per seizoen, zoals in de twee vorige perioden. De reden hiervoor is hieronder te vinden. Evergreen is tenslotte een Omni-vereniging!

Dit is het jaar van de nieuwe accommodatie en het zoeken naar een optimaal gebruik daarvan. Maar ook het jaar van enige bestuursperikelen.

Op 10 januari gaan vele Evergreeners in een feestelijke optocht van het clubhuis aan de Merellaan naar het nieuwe clubhuis aan de Albert Schweitzerdreef. Veel jeugdleden hebben hun fiets versierd en de stoet wordt vooraf gegaan door de drumband "Het Wapen van Maassluis". Bij het nieuwe clubhuis aangekomen wordt dit officieel geopend. Om 13.00 uur speelt Dames 1 tegen Pollux en wint met 2-1. Om 14.00 uur zijn er onderlinge tennispartijtjes in de tennishal. Daarna een receptie, die bezocht wordt door het voltallige college van B&W, leden van de MSR, ambtenaren van sportzaken, de KNHB, de KNLTB, besturen van hockey- en tennisverenigingen uit de omgeving en Maassluise sportverenigingen. Evergreen staat weer even in het middelpunt van de belangstelling. Het feest wordt in de avond voortgezet met muzikale begeleiding van de band "de Mixers". Als deze band om één uur in de nacht stopt gaan Wim Braams, Lex van der Heijden en Jaap Kuitert bij toerbeurt door op de piano, ondersteund door luid gezang van de vele feestvierenden (er zijn opmerkingen dat het clubhuis nu al te klein is). Als er om een uur of drie een telefoontje komt van de politie, omdat er klachten zijn van geluidsoverlast, loopt het feest langzaam ten einde.

De hockey- en tennissectie gaan hun eerste samenlevingsjaar in. Tot nu toe hadden zij ieder hun eigen "home". Hockey aan de Merellaan en tennis aan de Rozenlaan. Het aantal Evergreenleden dat bij elkaar gaat wonen wordt hiermee verdubbeld. Tot nu toe worden vooral de voordelen gezien. De Tennis sectie heeft dan wel een onderkomen in het nieuwe Evergreen clubhuis, maar tennist nog steeds bij Excelsior. Gelukkig worden de nieuwe buitentennisbanen halverwege het jaar opgeleverd. In augustus vindt een afsluitend toernooi op de Excelsior locatie plaats.

Een lastig puntje is wel, dat een hockeyseizoen loopt van september tot juni en een tennis- seizoen van april tot oktober. Het boekjaar van de beide secties loopt dus niet synchroon. Voor de omnivereniging moet het boekjaar wel synchroon lopen. Dit is statutair opgelost door te kiezen voor een boekjaar dat gelijk loopt met het kalenderjaar, hetgeen inhoudt dat de begroting van de hockeysectie (als onderdeel van de begroting van de omnivereniging) een voorlopige begroting is.

*Lustrum cabaret; Damesdinsdagveteranen
VLNR:Marja Hené, Annemarie Hopper,
Corina Arlman, Mieke Menting, Rix Roest,
Greetje van Eck, Karin Alfrink, Marian Dossin*

Dat betekent dat voorafgaand aan de algemene ledenvergadering van de overkoepelende vereniging in het begin van het jaar steeds een korte hockeysectie-vergadering gehouden moet worden om de voorlopige begroting goed te keuren. Halverwege het jaar moet dan bij de hockeyledenvergadering de definitieve begroting worden goedgekeurd.

Een ander punt om aan te wennen is de vervaardiging en uitgifte van de Greenshot. Door de twee secties wordt het clubblad niet alleen dikker, maar verschijnt hij ook het gehele jaar. De redactiecommissie werkt dan ook op een soort shiftbasis en omvat dit jaar 16 personen o.l.v. Syb de Jong.

Er zijn meerdere lustrum-activiteiten, welke uitmonden in een puzzelrit door het Westland en een lustrumfeest in het nieuwe clubhuis, met een Evergreen cabaret en een clublied. Eén van de acts in het cabaret is van damesdinsdagveteranen. Het team heeft zich in het wit gestoken zoals op de foto te zien is. Voor meer details zie hoofdstuk "Lustrum-Reünie".

Er ontstaan problemen door het gedrag van enkele leden van het eerste herenteam. De coach (tevens voorzitter van de hockeysectie), Lex Jazet, neemt daar geen genoegen mee en kondigt, na vele gesprekken, een aantal maatregelen aan. De voorzitter van het hoofdbestuur, Peter Reinders, is het daar niet mee eens en laat dat duidelijk merken. Het verschil in benadering leidt ertoe dat Lex Jazet zijn beide functies beschikbaar stelt. Jammer, maar kennelijk is er geen andere uitweg mogelijk. Dick Snoeck Sr. neemt de beide functies tijdelijk waar. Later in het jaar wordt Frits Egeter coach van Heren 1 en Koos Ouwerkerk voorzitter van de hockeysectie.

Twee Engelse jongensteams uit Chalfont St. Peter komen bij Evergreen op bezoek, om tegen de Evergreen jeugd te hockeyen. Ook is er een toernooi voor jongens en meisjes A teams, met een disco na afloop. Er is dit jaar een familie-veldhockeydag en een familie-zaalhockeydag. De B-jeugd gaat dit jaar naar Marlow en beleeft daar een onvergetelijke tijd. Een paar maanden later gaan ook de heren veteranen naar Marlow. Ook de dames veteranen gaan naar Marlow (niet tegelijk met de mannen, want die moeten op de kinderen passen). Een verslag is te lezen in het hoofdstuk "Marlow".

*Bij welke chinees eet
jij vanavond?*

De jeugdcommissie zorgt voor meerdere activiteiten, zoals het Pinksterkamp voor de C-jeugd, het D-kamp en een Sinterklaasfeest. Tijdens de ledenvergadering van de omnivereniging, wordt Jacques van Eck bij zijn aftreden als penningmeester tot erelid benoemd, vanwege zijn grote verdienste bij het tot stand komen van de omnivereniging, zowel organisatorisch als financieel. Tijdens de ledenvergadering van de Hockeysectie wordt aan Ludy Ouwerkerk de Mereltrofee toegekend vanwege haar grote inzet als wedstrijdsecretaris, in de barcommissie, in de redactiecommissie en bij het training geven aan mini's.

1982 • Met Volle Teugen

Dit jaar wordt bij Evergreen voor het eerst een Dubbel-A toernooi georganiseerd. Evergreen begint te wennen aan het nieuwe clubhuis en probeert er optimaal gebruik van te maken.

Evergreen wil het hockeyen in Maassluis promoten, vooral bij de jeugd. Meer jeugdleden is het doel dat steeds voor ogen staat. Daarom wordt voor het eerst een schoolhockeymiddag georganiseerd.

Om optimaal gebruik te maken van het prachtige nieuwe clubhuis en de band te versterken tussen de hockeysectie en de tennissectie worden voor het eerst een aantal bridgedrives en klaverjaswedstrijden georganiseerd. Dat slaat zodanig aan dat dit nog vele jaren in ere gehouden wordt.

De Marlow B-jeugd komt dit jaar bij Evergreen op bezoek. Een jongensteam en een meisjesteam arriveren op vrijdag 8 april op Zestienhoven en blijven tot dinsdag in Maassluis. De Big-Match bij de Jongens wordt met 2-1 door Marlow gewonnen. Bij de Meisjes wint Evergreen met 4-1. Lees meer in het hoofdstuk "Marlow". Begin mei komt ook nog een Marlow Veteranen team op bezoek. Het team neemt deel aan twee toernooien en een wedstrijd tegen de Evergreen Veteranen.

Joost Langemeijer is KNHB docent "Minihockeyleider". Hij geeft voor de bond een cursus bij Evergreen waaraan ook de Evergreenleden Karin Alfrink en Annelies dePuy aan deelnemen. Beiden slagen. Richard Oussoren en Elley Pijpers behalen het diploma "Zaalhockeyleiding". Een trainers diploma wordt gehaald door Jos Bleijie, Matthijs Berkelder, Dick Snoeck Jr. en Roland Braams.

Bij de toernooien springt het dubbel-A toernooi er uit, omdat het voor de eerste keer wordt georganiseerd. Het is een tweedaags toernooi waarbij dit jaar de toernooigangers bij gastgezinnen worden ondergebracht. Het wordt een groot succes en er zullen nog vele van dit soort toernooien volgen, zoals in het hoofdstuk "Toernooien" te lezen is. De familiehockeydag ontbreekt dit jaar niet. Kort daarop is er een "Midzomernachtfeest".

Monique Henneveld speelt in Meisjes C-1. Naast Hockey doet zij ook aan judo. In die sport is zij Nederlands kampioen geworden in de categorie "Meisjes t/m 44 kg". Als zij vlak daarna met haar team een partijtje hockey speelt, zoals altijd met volle inzet, roept iemand langs de lijn: Vooruit Monique, zet 'm op; en nu een schouderworp.

Koos Borsboom treedt af als Voorzitter van de tennissectie. Hij heeft de afgelopen vijf jaar, met zijn bestuur, de tennissectie tot leven gewekt. Tijdens de algemene ledenvergadering van de omnivereniging wordt hij benoemd tot erelid.

In de ledenvergadering is Frank Langelaan het niet eens met de sombere kijk van de TC op de prestaties van Heren 4. In het begin van het seizoen ging het team vrolijk fluitend van het veld na een 7-0 nederlaag. Aan het eind van het seizoen ging het team even vrolijk fluitend van het veld, maar dan na een nederlaag van slechts 1-0 of 2-0.

In de Hockey ledenvergadering wordt aan Frits Egeter de Mereltrofee uitgereikt. Frits is 7 jaar coach geweest van een jongensteam en twee jaar van het eerste herenteam. Daarnaast is hij altijd meedenkend en meewerkend om de leden veel hockeyplezier te verschaffen. Frits ontvangt de trofee uit handen van Ludy Ouwerkerk, die er node afscheid van neemt. Maar ze weet in Frits een terechte en trotse nieuwe bezitter.

1983 • Met Volle Teugen

Dit jaar wordt kunstgras serieus op de kaart gezet. Steeds meer hockeyverenigingen komen in het bezit daarvan. Als Evergreen mee wil blijven tellen is kunstgras een noodzaak. Het clubhuis wordt in het tennisseizoen im tweeën gedeeld; een deel voor de hockeysectie en een deel voor de tennissectie.

Het gezamenlijk gebruik maken van het clubhuis door hockey- en tennissecties veroorzaakt steeds meer problemen. Nadat vorig seizoen tafels en stoelen zijn geplaatst voor de tennissers, volgt dit jaar een complete afscheiding. Dit wordt gedaan met plantenbakken. Beide secties gaan ook nog gebruik maken van een eigen ingang. Het is allemaal wat gekunsteld, maar voorlopig is dit de enige oplossing voor het ontstane probleem.

Er komt veel aandacht voor ledengroei, vooral bij de jeugd. Evergreen wil meer jeugdteams, minimaal twee in iedere categorie. Maar ook de trainingsmogelijkheden moeten professioneler worden; kunstgras hoort daarbij. Vanwege de financiële consequenties kan dat alleen gerealiseerd worden als Evergreen voldoende leden heeft. Meer leden is een basisbehoefte.

Binnen de TC wordt daar hard aan gewerkt. Met name Richard Oussoren en Margriet van den Heuvel pakken dit enthousiast op. Er worden flyers en buttons gemaakt voor de scholen, met als slogan "Evergreen de happy hockeyclub". Vanuit de ledenvergadering komt hierop kritiek. Het toeval (of pech) wil dat er zojuist een boek verschenen is met als titel "The Happy Hooker". Een mogelijke overeenkomst wil men vermijden. Het Hockeybestuur blijft echter achter de enthousiaste acties staan. Evergreen moet meer bekendheid krijgen in Maassluis. Het seizoen 83/84 wordt begonnen met een groots opgezet driedaags openingsweekend, met als doel het elan binnen Evergreen aan te zwengelen en meer bekendheid in Maassluis te genereren.

Onder de leden wordt een enquête gehouden over het functioneren van de omnivereniging. De uitslag hiervan komt er in grote lijnen op neer dat ondanks de fricties tussen de beide secties het merendeel van de leden, zowel hockeyers als tennissers, vindt dat

de omnivereniging moet blijven bestaan en dat de tennissectie een eigen accommodatie moet krijgen direct bij de banen. Bij de hockeyleden is er nog geen wens voor een clubhuis direct bij de velden. Het mini slottoernooi van het district Zuid-Holland vindt dit jaar bij Evergreen plaats. Maar liefst 500 mini's nemen hieraan deel! Een formidabele organisatie, zowel op de velden als achter de bar en in de keuken.

Het Pinksterkamp van 1982 was zodanig geslaagd dat er op 2 februari een reünie wordt gehouden in het clubhuis. Ook nu vindt er weer een Pinksterkamp plaats, waarbij Frank Langelaan als ondersteunende nestor fungeert.

Daarnaast ondermeer: Een speurtocht in het Staelduinse bos met erwtensoep en/of pannenkoeken na, georganiseerd door de feestcommissie bestaande uit Riekje Reinders, Greetje van Eck, Rick de Groot, Dickie Roozeboom en Harry Boers. Meer dan 50 Evergreenleden speurden mee.

De B-jeugd gaat naar Marlow.

Met de boot van Hoek van Holland naar Harwich, waar een Engelse bus klaar staat om hen tijdens het hele Marlow verblijf te vervoeren. Zoals altijd is het een grote belevenis voor de jeugd. De Big Match bij de Jongens wordt met 11-1 door Marlow gewonnen en bij de Meisjes met 4-0 door Evergreen. Een verslag van dit bezoek staat in het hoofdstuk "Marlow".

Een GLUR feest voor Evergreen, Pollux en Spirit bij Evergreen. Een herenteam en een damesteam die door Spirit en Pollux zijn samengesteld onder de naam "Gezellig Legendarisch Regio Feest" (GLUR) speelt tegen Evergreen teams. Dat zijn Heren 1 dat in 1978 promoveerde naar de 3e klasse en Dames 1, dat in 1981 promoveerde naar de 3e klasse. 's-Avonds is er feest met de band "Blue Banana" voor de drie verenigingen.

Een MosselFeest, een hockeycafé en een kaasfondue. Deze laatste is vooral ter ere van een damesteam van Marlow dat in het najaar bij Evergreen op bezoek komt.

Peter Reinders treedt af als voorzitter van het hoofdbestuur. Hij wordt opgevolgd door Jan Pijpers. Tijdens de algemene ledenvergadering wordt Peter benoemd tot erelid. Vanaf 1975 was Peter voorzitter van de hockeyvereniging. Toen in 1978 de omnivereniging tot stand kwam werd hij voorzitter van het hoofdbestuur. Niet alleen het aantal jaren, maar vooral de intensiteit maakte het tot een megaklus. En het resultaat mag er zijn.

Aan Joost Langemeijer wordt de Mereltrofee uitgereikt. Joost heeft veel werk verzet bij het geven van training aan meerdere teams. Zijn grote verdienste is ook dat hij de minigroep heeft opgestart en daar veel energie heeft ingestoken.

1984 • Met Volle Teugen

Dit jaar worden de eerste stappen gezet voor het realiseren van een kunstgrasveld. Na een aantal voorbereidende activiteiten wordt in een ledenvergadering het besluit genomen dat er kunstgras moet komen.

Kunstgras komt nu echt in het middelpunt van de belangstelling te staan. Er wordt een "Kunstgrasvoorbereidingscommissie" samengesteld. De taak van deze commissie is om alle technische, financiële, politieke en organisatorische aspecten van het realiseren van een kunstgrasveld bij Evergreen te verzamelen. Ook mogen alvast acties op touw gezet worden om geld in te zamelen. Dat laatste gebeurt, want na de vakantie kan een ieder alle vreemde valuta die overgebleven is van de vakantie, deponeren in een grote bus in het clubhuis. Ook wordt een begin gemaakt met het verkrijgen van reclameborden langs het hockeyveld. Leen de Vries en Alex Slier zijn de coördinatoren tot wie men zich kan wenden voor nog meer borden.

In november wordt een buitengewone ledenvergadering gehouden, met slechts één punt: Kunstgras. Er zijn ca. 100 leden aanwezig. De consequenties van kunstgras worden uit en te na uiteengezet, inclusief de inspanningen die van de leden verwacht worden om het mogelijk te maken. Praktisch unaniem wordt besloten om door te gaan. Slechts één lid stemde tegen. Allerlei acties komen van de grond (zie hoofdstuk "Kunstgras").

De Kunstgrasvoorbereidingscommissie regelt tijdens het openingsweekend van 17/18 september een informatiesessie over kunstgras. Deze wordt verzorgd door Desso.

Om de noodzakelijkheid van kunstgras te benadrukken, worden bij Ommoord, dat al kunstgras heeft, per week een aantal uren ingehuurd.

Evergreen als sponsor.

** Met Evergreen Liga zijn steeds goede contacten geweest, hetgeen resulteerde in onder meer een advertentie in de Greenshot, gratis Evergreenkoeken en kunstgras stickers.*

** Met Evergreen Containerline is getracht om tot sponsoring te komen. Hiervoor werd zowel het Nederlands kantoor benaderd als het hoofdkantoor in Taiwan. Helaas zonder succes.*

** Met Evergreen Airlines is gepoogd contact te krijgen, echter zonder resultaat*

Heren 1 en Dames 1 kunnen daardoor op een gelijkwaardige manier trainen als hun tegenstanders. Met General Biscuits (Evergreen/Liga) wordt overeengekomen dat dit bedrijf de huurpenningen betaalt. De Maassluise sportraad organiseert een algemene basisopleiding voor sporttechnisch kader. Leden van sportverenigingen in Maassluis kunnen daar "om-niet" aan meedoen. Evergreen maakt daar graag gebruik van.

Op 15 september hockeyt het Evergreenbestuur met wat versterking tegen de Maassluise sportraad. De derde helft gaat over in een feestje voor alle leden, met muziek, mosselen en salades.

De Tennissectie richt een deel van het clubhuis in met tafels en stoelen. Op tafels staan schaalpjes met koekjes. Jongens B komt binnen na en wedstrijd, is verbaasd en denkt dat iedereen kan toetasten. Binnen een mum van tijd zijn de koekjes naar binnen gewerkt. Dat gaat het begrip van de tennissectie te boven.

Richard Oussoren en Kees van der Graaf, beide actieve Evergreenleden gaan Evergreen verlaten, vanwege verhuizing. Ze besluiten als afscheid een Graaf-Oren toernooi te organiseren voor Evergreen jeugdteams.

Andere activiteiten zijn er dit jaar te over, zoals: de familiehoockeydag, een familie-zaalhoockeydag, een dubbel-A toernooi, een Pinksterkamp, viermaal een hockeycafé, tweemaal een bridgedrive, een klaverjasavond, een disco en een levend ganzenbordspel voor de D-jeugd. Ook is er een zwart-wit fotowedstrijd.

Tijdens de algemene ledenvergadering van de hockeysectie wordt veel lof toegezwaaid. Elly Pijpers en Dick Snoeck Sr. worden benoemd tot Erelid. Voor beiden geldt dat ze grote verdienste hebben gehad, en nog hebben, in het bekendheid geven van Evergreen naar buiten. Binnen Evergreen hebben beiden langdurig bestuurs- en TC functies bekleed. Wim Braams wordt benoemd tot Lid van Verdienste. Wim is al vanaf het ontstaan van Evergreen actief binnen de vereniging. Vooral op het gebied van onderhoud van clubhuis en velden, alsook van het beheer van materialen heeft hij grote verdiensten.

Aan Alice Kuitert wordt de Mereltrofee toegekend. Alice is al een aantal jaren lid van de communicatiecommissie. Daarnaast verricht ze veel werk op de achtergrond en motiveert daarmee anderen om dat ook te doen.

(geen)Striptease

De Marlow veteranen zijn een weekend bij Evergreen op bezoek. Zaterdagavond is er een feestje met diner georganiseerd op de zolder van de Lantaarn aan de Noordvliet. Een aantal Evergreendames verschijnt in de lange witte jassen die ook bij het lustrum in 1981 gebruikt zijn. Al snel gaat het gerucht, dat ze eronder slechts zwarte lingerie dragen. De Engelse mannen dringen er spitsvondig en hoopvol op aan dat de jassen uitgaan. Een veto van Arie, de aanvoerder van de Evergreenveteranen, voorkomt dat gelukkig (??).

1985 • Met Volle Teugen

Dit wordt het jaar van het overtuigen van de “Politiek” aangaande de noodzaak van kunstgras. Het wordt over het algemeen gezien als een “non-issue” en ook nog als onbetaalbaar.

Er gaat een lange brief naar B&W van Maassluis, waarin kunstgras vanuit meerdere invalshoeken wordt belicht. De uiteindelijke vraag is simpel: Een éénmalige subsidie van fl. 200.000.-, hetgeen overeenkomt met de kapitalisatie van de onderhoudskosten over vele jaren.

Evergreen laat zich uitnodigen bij de fractievergaderingen van alle politieke partijen om de aspecten van kunstgras uiteen te zetten. Ook wordt een informatieavond georganiseerd voor B&W, gemeentebambtenaren en de Sportraad. De informatie wordt gegeven door vertegenwoordigers van de NSF, de KNHB, de hockeyvereniging Souburgh, die al kunstgras heeft, en natuurlijk Evergreen.

Intussen zijn allerlei nieuwe activiteiten opgestart, zoals oud papier door Dames 2 met Elly Pijpers als initiator, een Evergreen lottobureau door Ineke Smit, de Grote Clubactie door Annemarie Hopper en vele anderen (zie hoofdstuk “Kunstgras”). Er wordt ook een start gemaakt met het opzetten van een loterij die meer dan fl. 60.000 moet opbrengen. Alleen als deze slaagt, kan Evergreen de beoogde hoeveelheid geld binnen slepen. Het besluit wordt genomen om 500 loten à fl. 200,- aan de man te brengen. De leden worden in een speciale bijeenkomst over de structuur van de loterij geïnformeerd. Allerlei argumenten worden aangedragen die de leden kunnen gebruiken als ze de loten gaan verkopen (zie voor meer details het hoofdstuk “Kunstgras”).

Naast alle kunstgrasactiviteiten gaat het hockeyleven gewoon door, zoals: een dubbelgreen toernooi, een familie-hockeydag, een familie-zaalhoockeydag, een D-kamp op de Evergreen accommodatie, een carnavalcafé, enkele hockey cafés, een disco, een Sint Nicolaasfeest. Een minpuntje is dat het Pinksterkamp niet doorgaat vanwege te weinig belangstelling.

Marlow gaat uiteraard ook door. De B-jeugd gaat per boot naar Engeland en beleeft een prachtige tijd, ondanks het feit dat de Big Match met 11-1 verloren wordt. Drie weken later gaat Veteranen B en beleeft zo mogelijk een nog mooiere tijd. Lees meer in het hoofdstuk “Marlow”.

Tijdens de ledenvergadering van de hockeysectie kent het bestuur de Mereltrofee toe aan Hans Maas. Hans is vier jaar lid geweest van de barcommissie, waarvan 3 jaar als hoofd van die commissie. Daarnaast was hij meerdere jaren coach van jeugdelftallen.

Een Evergreen hockeyfamilie, Pa, Ma en drie zonen (tieners) gaan met de auto naar het vakantieadres. Een van de zonen is het afgelopen seizoen overgestapt van Evergreen naar HDM. Komt er een vrachtwagen met een Evergreencontainer tegemoet. Zegt een Evergreen broer tegen de HDM broer: Dat hebben ze niet bij HDM.

1986 • Met Volle Teugen

Dit jaar wordt gekenmerkt door de Kunstgrasloterij. De vereniging wordt op z'n kop gezet. Het bruist van activiteiten. De Kunstgrasloterij moet slagen. Het is ook een lustrumjaar. Er wordt een lustrumcommissie benoemd, die in augustus een lustrumweekend organiseert.

In februari ontvangt Evergreen de toestemming van het Ministerie van Justitie voor het houden van een loterij. Een maand later, 16 maart, start de verkoop in het clubhuis, voorafgaand aan een Hockey-Café. Het clubhuis is vol. Het lot nr. 001 wordt verkocht aan burgemeester van Es. De loten nrs. 002 en 003 aan notaris Ruijs.

Er komen 11 trekkingen. Tien daarvan zijn subtrekkingen met ieder tien prijzen, waarvan de eerste prijs een waarde heeft van rond de duizend gulden. De eerste prijs bij de eindtrekking is een Volkswagen Polo. De eerste subtrekking is al twee maanden na de verkoop van het eerste lot. De loten zijn dan nog niet allemaal verkocht, maar het creëert een extra argument om snel een lot te kopen. Met een lot kun je namelijk aan alle trekkingen meedoen, dus in theorie 11 prijzen winnen.

De Westland Marathon start dit jaar vlak bij het clubhuis van Evergreen. Er is een samenwerkingsverband tussen de marathon organisatie en Evergreen. Het gevolg is dat de startlijn gevormd wordt een vrouwelijk Evergreen Promotion Team (Meisjes-A in witte jogging pakken met daarop de teksten als "Evergreen" en "Kunstgras"). Het verhaal gaat rond dat de start nooit zo ordelijk verlopen is als nu. Ontzag voor het vrouwelijk schoon?

's Avonds is er een feest in het Evergreen clubhuis voor alle Westland Marathon deelnemers.

Een rommelmarkt op het plein voor het clubhuis wordt georganiseerd door Viola Paalvast en Puck de Gooijer. De opbrengst ligt rond fl. 5000. Ook dit jaar worden prachtige kersten en nieuwjaarskaarten verkocht, ontworpen door Manon Lith. Er zijn ook er nog steeds Evergreen shawls, stropdassen en chookers beschikbaar, die in 1980 "op de markt" werden gebracht. Ze zijn te koop bij Vreneli Berkelder en Riekje Reinders.

Liesbeth Snoeck wordt Wethouder in Maassluis. Evergreen is daar wel een beetje trots op. Na Greetje van Eck is zij de tweede wethouder van Evergreen huize.

Een Evergreen hockeyfamilie, Pa, Ma, twee dochters en een zoon, gaan met de auto naar het vakantieadres. Het restaurant, waarbij gestopt wordt voor een break, blijkt Evergreen te heten. Dus wordt een familie foto gemaakt met het restaurant op de achtergrond, compleet met hockeysticks, die logischerwijze in de achterbak liggen.

Marlow komt weer op bezoek bij Evergreen, bijna een week lang. Onder leiding van Hans Maas en Willem Jan Boer wordt het weer een prachtig gebeuren, dat lang bij de jongens en meisjes van beide verenigingen in herinnering zal blijven. In september krijgt het Evergreen bestuur (versterkt met voldoende commissieleden) het druk. Eerst speelt het een hockey wedstrijd tegen de Maassluise Middenstand en een week later tegen de Maassluise Sportraad en Gemeente ambtenaren. In de eerste plaats omdat dat erg leuk is, maar ook een beetje uit PR overwegingen.

Tijdens de ledenvergadering van de hockeysectie wordt de Mereltrofee toegekend aan Durk Greydanis. Durk is een vader, die zich vele jaren als coach heeft ingezet voor een jeugdteam. Hij zorgde daarbij voor een probleemloze situatie waarin het team met veel plezier hockeyde.

Het weekend van 16 en 17 augustus is vol lustrumactiviteiten voor zowel de hockeysectie als de tennissectie. Dit houdt onder meer in: Een fietspuzzeltocht, een play-back show, een cabaret, een sport- en speldag. Meer hierover is te lezen in het hoofdstuk "Lustrum en Reünie".

1987 • Met Volle Teugen

Dit jaar wordt de Kunstgrasloterij succesvol voltooid. Alle loten worden verkocht en de eindtrekking vindt in februari plaats. Bovendien zegt de Gemeente Maassluis de gevraagde subsidie toe. Na een lange aanloop kan dit jaar het Kunstgrasveld worden aangelegd en in gebruik genomen worden.

De hoofdtrekking.

Vlnr: Anja Slier, Viola Paalvast, Willem Jan Boer, Notaris Ruijs, Hans Maas

In het begin van het jaar vinden nog twee sub-trekkingen plaats. Twee weken voor de hoofdtrekking zijn alle loten verkocht. Bij deze hoofdtrekking, op 22 februari, vallen de meeste en grootste prijzen. De hoofdprijs, de auto, wordt gewonnen door de familie Berkelder, een hockeyfamilie! De hockey teams binnen Evergreen hebben al ervaring met kunstgras. Niet alleen doordat uitwedstrijden meer en meer op kunstgras plaatsvinden., maar ook omdat sinds 1984 steeds meer uren kunstgrasgebruik bij Ommoord werden gehuurd. Iedere woensdag vindt een volksverhuizing plaats van Evergreen naar Ommoord. De kosten daarvan worden niet meer door Evergreen Liga gesponsord en zullen gelukkig wegvallen als Evergreen een eigen kunstgrasveld heeft. De financiën betreffende kunstgras zijn intussen rond. Evergreen heeft fl. 130.000 bijeen gekregen. Als gevolg daarvan was de Gemeente Maassluis bereid fl. 200.000 subsidie te verstrekken. Voor het nog ontbrekend bedrag van fl.200.000 sluit Evergreen een lening af. Hiervoor staan het Waarborgfonds Sport en de Gemeente Maassluis ieder voor 50% garant.

Op 8 juli 1987 gaat de eerste spade in de grond. Koos Ouwerkerk mag met een goud geverfde spade een plag uit het bestaande hockeyveld steken. Een veld waar Evergreen altijd zo zuinig op was. Evergreen is de 215e vereniging in Nederland die kunstgras krijgt. Op dat moment zijn er 350 verenigingen.

Op 14 november opent Burgemeester van Es samen met de wethouder van sportzaken L. Snoeck in stromende regen het kunstgrasveld met verlichting. Na de nodige speeches, worden 2

*Boerenkapel
"De Houthakkers"*

nieuwe doelen onthuld, waaruit een wolk van met helium gevulde ballonnen opstijgt. De boerenkapel "de Houthakkers" verleent hun muzikale medewerking aan de ingebruikstelling. Om het kunstgras veld goed in te wijden speelt het eerste herenteam een wedstrijd tegen de hoofdklassers van HDM (5-0 winst voor HDM). Na een druk bezochte receptie en een koud buffet werd de feestelijke dag besloten met een groot feest.

Naast alle kunstgras activiteiten zijn er natuurlijk ook andere, waaronder: Enkele disco's en hockey cafés, een familie hockeydag en een familie zaalhoockeydag, een D-kamp, gecombineerd met zaalhoockey voor de jeugd. Eerst wordt in de Wethouder Smithal een toernooi gespeeld. Daarna gaat iedereen naar het clubhuis voor de surprises.

Van 16 tot 21 april gaat de B-jeugd naar Marlow.

Upper Eleven neemt het clubhuis meubilair onderhanden. Na twee dagen schuren en lakken zijn de banken en de tafels weer als nieuw. Aan Anja Slier wordt de Mereltrofee uitgereikt. Zij kreeg deze trofee vooral vanwege haar grote verdienste bij het slagen van de kunstgrasloterij, waarvoor zij het loterijbureau voortreffelijk beheerde.

Heren 1 krijgt een nieuwe shirtsponsor, Volvo Landman in Vlaardingingen. De clubfotograaf maakt vele actie foto's tijdens de wedstrijden van het team. Enkele daarvan zijn hieronder gegeven.

1988-1991 • Het Groene Gat

Deze periode is een “groen gat” in het archief van Evergreen, want er zijn geen Greenshots bewaard gebleven. Om toch enige geschiedschrijving te kunnen doen mag het archief van “De Schakel” geraadpleegd worden. De Evergreen stukjes in dit huis aan huis blad geven de informatie waarmee het onderstaande overzicht gemaakt kan worden.

Gedurende vier seizoenen, van 1988-1991, wordt door Evergreen, met de hulp van hoofdsponsor Volvo-Landman, de Landman-bokaal georganiseerd. Dit is een wintercompetitie op het veld, waaraan naast Evergreen ook teams van Spirit, Asvion, Rotterdam, Hudito en Ring-Pass mee doen. Het zijn teams met een hockeyniveau van de eerste en tweede klasse. Het feit dat het een paar keer herhaald is geeft al aan dat het een gewaardeerd toernooi is.

31 mei 1989 is de dag dat het Evergreenbestuur, met wat versterking, een hockeywedstrijd speelt tegen de sponsors. Ofschoon Evergreen gemikt had op 2-2 wordt het 3-2 voor de sponsors. In de derde helft maakt voorzitter Hans Maas van de gelegenheid gebruik om duidelijk te maken dat sponsors broodnodig zijn voor Evergreen. Het kunstgrasveld ligt er dan wel, de tweehonderdduizend gulden die geleend moesten worden moeten wel worden terugbetaald. Aan de sponsors wordt gevraagd mee te denken welke activiteiten mogelijk zijn om zowel het belang van de sponsors als dat van Evergreen te dienen.

Tijdens het Paasweekend in 1990 komt Marlow naar Maassluis. De big match bij de jongens wordt door Marlow gewonnen met 4-0. Bij de meisjes wint Evergreen met 1-0. Het is een druk hockeyweekend. Naast zaal hockeywedstrijden in de Wethouder Smithal, is er ook een regionaal toernooi en een drieluik bij Westland.

In “De Schakel” van 7 september is een hele pagina aan Evergreen en Fair Lady gewijd. Deze damesmodezaak is dan net sponsor geworden van Dames 1. Op deze pagina wordt uiteengezet dat Evergreen een hockey- en tennisvereniging is, maar alle gegeven informatie betreft de hockeysectie, zoals: Hockey voor jeugd, senioren en recreanten, maar ook niet-hockey activiteiten. Ook is een prijsvraagje opgenomen voor de jeugd, waarmee die kan checken of ze alles goed gelezen hebben.

Op zaterdag 31 maart vindt een hockeyjeugddag plaats voor de C- en B-jeugd. Na een strafbalkkampioenschap en een wedstrijd tussen de ouders van de jeugd, komt een aantal internationals in actie. Floris-Jan Bovenlander, Taco van de Honert, Annemieke Fokke, Miekietien Wouters en Florentina Steenberghe geven de Evergreenjeugd hockeylessen. Aan het eind van de training geeft Floris-Jan Bovenlander nog een demonstratie van zijn bekwaam wijze van strafcorners inslaan.

In “De Schakel” van 4 oktober 1991 verschijnt een artikel over een plan van de Provincie Zuid-Holland en de gemeente Maassluis. Het is een mogelijke gecombineerde oplossing voor het financiële probleem van de tennishal en de hoge kosten voor het afvoeren en deponeren van vervuilde grond bij de sanering

van de Steendijkpolder. Het gaat als volgt: Verwijder het dak van de tennishal en gooi het vol met vervuilde grond. Ga vervolgens door zodat er een flinke berg ontstaat, die je kan inrichten als recreatieheuvel. Op een animatiefoto die erbij staat is te zien hoe het eruit kan komen te zien. Uiteindelijk wordt dit plan niet gerealiseerd.

In december 1991 is de jaarlijkse kampioenshuldiging, georganiseerd door de MSR. Vanuit Evergreen is daar Heren 1 bij vanwege het kampioen worden in de tweede klasse en promotie naar de eerste klasse. Ook Meisjes A wordt gehuldigd, omdat dit team kampioen is geworden van het district Zuid-Holland van de Hockeybond.

In deze periode wordt aan het eind van ieder seizoen de Mereltrofee toegekend en wel aan de volgende leden:

* In 1988 aan Nick de Lange. Zoals al eerder vermeld loopt Nick sinds 1975 iedere zondag, als er een wedstrijd is, rond met een collectebus voor de "Toto van Nick" (spreek uit Niek). Voor een gulden kan je een gokje wagen door de uitslag van een vooraf gekozen wedstrijd te voorspellen. De winnaar krijgt de helft van de totale inzet. Niet alleen levert dit iedere week een aantal tientallen gulden op, maar ook draagt het bij aan de sfeer rond het hockeyveld.

* In 1989 is het Chiel van der Kooy die de Mereltrofee krijgt toegewezen. Chiel is geen Evergreenlid maar een goede en enthousiaste hardloper. Meerdere jaren was hij bereid jeugdteams van Evergreen onder zijn hoede te nemen voor een wekelijkse looptraining.

* In 1990 krijgt Rob Hogenes de trofee. Rob is frequent aanwezig op de club en is nooit te beroerd om de handen uit mouwen te steken. Door al zijn werkzaamheden levert hij een grote bijdrage aan het goed reilen en zeilen van Evergreen.

* In 1991 wordt de trofee toegekend aan Leen de Vries. Leen heeft zich op verschillende fronten verdienstelijk gemaakt voor Evergreen. Via Upper Eleven werd hij Evergreenlid. Als zodanig participeerde hij in allerlei Upper Eleven activiteiten binnen Evergreen. Een in het oog springende was het bakken van Hamburgers tijdens Dubbel-A toernooien. Dat vond dan plaats in een kraam langs het veld. Hij was een aantal jaren teammanager van Heren 1.

* In 1992 krijgt Vreneli Berkelder de Mereltrofee toegekend. Vreneli is al vanaf de beginjaren actief binnen Evergreen. Zij was vooral actief in het stimuleren van de "dames alternatieven". Het aan de man brengen van Evergreen promotion artikelen, zoals stropdassen, chookers en shawls was jarenlang haar toke.

Het damesveteranenteam dat op zondag speelt, houdt op te bestaan. Het team is meer dan 10 jaar bij elkaar geweest en is aanvankelijk als dames 2 begonnen. Het seizoen 1987/88 is het laatste waarin competitie gespeeld wordt. In juni 1988 is de allerlaatste wedstrijd, die gespeeld wordt tegen de echtgenoten en andere "prominenten" binnen Evergreen.

Het Damesveteranenteam

Vlnr en vanv: Paula Sperling, Elly Pijpers, Toke Schoonderbeek, Nelleke Reinigert, Corina Arlman, Dickie Roozeboom, Ludy Ouwerkerk, Else Braams, Liesbeth Snoeck, Marry de Vries, Heddy Laming

1990-2000 ... Een Stapje Terug

Gedurende dit decennium wordt het steeds duidelijker dat het huwelijk tussen hockey en tennis niet zal bekliven. Was de Hockeysectie aanvankelijk tevreden met het clubhuis bij de tennishal, nu wordt steeds meer het grote nadeel onderkend van een te grote afstand tussen clubhuis en velden. Het huurcontract voor het clubhuis is voor de duur van 40 jaar afgesloten. Bovendien heeft Evergreen de Gemeente nodig voor de bouw van een clubhuis bij de hockeyvelden en ook voor een clubhuis bij de tennisbanen. Een uitdaging voor het Hoofdbestuur.

Intussen gaat de ontvlechting van de twee secties uit de “Holding” stap voor stap door. Dat geldt voor de barcommissie, de financiën en plannen voor clubhuizen bij de hockeyvelden/tennisbanen.

Het aantal leden daalt in dit decennium van 360 tot onder de 300 grens, waar we in de jaren zeventig trots bovenuit waren gekomen. Uiteindelijk heeft alle inspanning resultaat. Rond de eeuwwisseling kan het besluit worden genomen om, binnen het dan bestaande budget, de twee nieuwe clubhuizen te gaan bouwen.

Het hoofdstuk “Omni-Vereniging beschrijft dit alles in meer detail.

Ondanks de neergaande trend houdt Heren 1 de gestadige opmars vanaf de vierde klasse vol. Na een aantal jaren in de tweede klasse, promoveert het team in het seizoen 1990-1991 naar de eerste klasse. Vandaar deze foto.

Vlnr en vanv: Sander van Zalingen, Pieter v.d.Houwen, Erol Bulman, Roland Braams, Roderick Verschut, Reinout Snoeck, Robert Dossin, Mark van Dongen, Mathijs Berkelder, coach Huub van Riggelen, Eric Braams, Stijn Hemel, Paul Egeter, Remko Ouwerkerk, Dick Snoeck.

1992/93 • Een stapje terug

Ofschoon de informatie vanuit het archief in de laatste vier jaren ontbreekt is Dames 1 intussen wel gepromoveerd naar de 2e klasse. Daar is Evergreen trots op; vandaar deze teamfoto.

De Greenshot krijgt een nieuwe omslag, omdat drie adverteerders afhaken; gelukkig zijn er drie nieuwe, zodat het standaard voor- en achterblad compleet is. In februari volgt Jan Dekker Tineke de Lange op als voorzitter van de Communicatiecommissie. Vanwege de inbraakgevoeligheid worden de sloten van het clubhuis "de Greenspot" vervangen door hoogwaardige exemplaren. Bij de aankondiging in de Greenshot wordt abusievelijk vermeld dat het de sloten van "de Greenshot" betreft (Jan Dekker, die kort daarna de baas wordt van de Greenshot, moet dat regelen).

De Jeugdcommissie is als volgt samengesteld: Wieger Greydanus, Victor Brikternbach, Mariandel Bhugwandess, Jasper Slier, Sander Jongeneel, Martine Zeevaart. De commissie organiseert in januari een disco met Arno van der Zande als DJ (een bekende in het circuit van de omliggende hockeyverenigingen). Ook wordt een D-kamp en een C-kamp georganiseerd.

Joost Langemeijer neemt in februari het coachen van Dames 1 over van Twieb Budding. Er is een "Joost effect" want de eerste keer dat hij coacht wint het dames team de (lokaal prestigieuze) Köpkebokaal.

De Marlow uitwisseling is gedurende de Paasdagen. Jongens B gaat naar Marlow onder leiding van Jasper Slier en Philip Noordam. De Big Match eindigt in 1-1 !! Jammer genoeg kan Marlow geen meisjesteam op de been brengen, zodat Meisjes B in Nederland moet blijven.

Zowel Heren 2 als Dames 2 worden kampioen. Silvia van der Male en Eelke Kirschmoeller worden geselecteerd voor de Zuid-Holland

District Selectie.

De Dames Dinsdag Veteranen organiseren een toernooi waaraan 12 teams deelnemen. Vanwege de benodigde ondersteuning voor de toernooi organisatie en de catering kan Evergreen helaas zelf niet meespelen.

Er is een Mini-Slotdag bij Evergreen, georganiseerd door Ellen Smith en Henny van Leeuwen en Leenderd Smith. Er zijn meer dan 400 mini's, spelend in 48 teams, vanuit 22 hockeyverenigingen. In het weekend van 29 en 30 mei wordt voor de twaalfde keer een Dubbel-A toernooi georganiseerd. 17 Teams doen mee. De deelnemers (ongeveer 200) worden bij gastgezinnen ondergebracht. Het toernooi verloopt voortreffelijk. Een compliment aan de organisatoren Michèle Westerwijk, Ralph Paping, Trudy Magnin, Rob de Jong, Jaap Backelandt, Hans van Zelm, Paul de Graaff en Dolf Eendenburg.

De Familie-hockeydag wordt door Ron Schoonderbeek georganiseerd. Zoals hij in zijn eerste aankondiging aangeeft is zo'n dag bedoeld voor Evergreenleden, familie, vrienden in de leeftijd van 4 tot 100 jaar. Er doen 12 teams mee en meer dan 100 deelnemers barbecuen na de hockeyinspanningen. Aan het eind van het seizoen spelen de trainers en coaches een wedstrijd tegen elkaar.

De Mereltrophee wordt toegekend aan Alice & Ton van Almen. Alice heeft een aantal jaren Jongens TC onder haar hoede gehad; Ton heeft jarenlang een jongensteam gecoacht en de conditietraining verzorgd voor Dames 1 Het gezin van Almen heeft Evergreen intussen verlaten en zijn verhuisd naar Hellevoetsluis.

De VandenWildenbergbeker komt toe aan Meisjes E4.

De "Toto van Nick", waarvoor Nick de Lange zich al sinds eindjaren zeventig inzet, vindt dit jaar voor het laatst plaats. Een stukje Evergreen geschiedenis wordt hiermee afgesloten.

Heren 1 wordt gecoacht en getraind door Johan Wolthuis en speelt in de eerste klasse. Dames 1 wordt gecoacht door Joost Langemeijer en getraind door Ron Companus. Het team speelt in de tweede klasse.

*Vlnr en vanv:
Coach Leen de Vries,
Maartje dePuy,
Esther Maas, Brigitte
Dossin, Saskia
Zijlmans, trainer
Huib van Riggelen,
Annick Volker,
Laura Dossin, Marie
Louise van Leeuwen,
Esther Slier, Melanie
Kruijder, Silvia
v.d.Male, Agnes
Zijlmans, Petra
Maas, Natalie de
Vries, Michelle
v.d.Male, Saskia
Holtslag.*

1993/94 • Een Stapje Terug

In dit seizoen wordt in de nacht van oud- en nieuwjaar door Evergreen voor het eerst een disco georganiseerd.

De disco in de nacht van oud- naar nieuwjaar is bedoeld voor de Evergreenjeugd, maar ook voor introducés en zelfs buitenstaanders. Er zit een vleugje maatschappelijke betrokkenheid bij. De gemeente Maassluis wil in die nacht graag zo min mogelijk zwervende jeugdgroepen op straat zien. De betrokkenheid gaat niet zover dat alles gratis is. Leden betalen vijf gulden, introducés zeven en een half en buitenstaanders tien gulden. Het feest verloopt verrassend succesvol en zonder problemen.

De drie veteranenteams beginnen het seizoen met een drieluik. Naast het losmaken van de stramme spieren is prettig om wat vakantieperikelen uit te wisselen. Na het hockeyen wordt (tegen de gewoonte in) direct gedoucht en nette kleding aangetrokken. Er is namelijk een uitstekend koud buffet vervaardigd onder de vakkundige leiding van Viola Paalvast en Mieke Menting. De veteranen en hun wederhelften kunnen hiervan volop genieten.

De jeugdcommissie organiseert voor de C-jeugd een "Horror-Night". Het is dan al lekker vroeg donker om de jeugd tijdig de stuipen op het lijf te jagen. Daarnaast worden ondermeer: disco's, een Sint Nicolaasfeest, D-kamp en C-kamp georganiseerd.

Evergreen introduceert een ukkiegroep. Aan het eind van het seizoen telt deze groep 20 kinderen. De mini's, benjamins en ukkies hebben een zwemfestijn in de Dol-fijn. Het hele zwembad is afgehuurd en het vervoer wordt met een bus geregeld. Voor de jeugd is dat allemaal gratis, hetgeen mogelijk is dankzij een stille sponsor.

Als voorbereiding voor de familiehoockeydag start Twieb Budding een trimgroep. Vaders, moeders en andere geïnteresseerden kunnen zich hoockeytechnisch en conditioneel voorbereiden, zodat ze met de familiehoockeydag goed voor de dag komen. In voorgaande jaren had een dergelijke groep ook al bestaan, maar dan onder de naam "Alternatieven" in het midden van de jaren 70 en "Upper Eleven" in het midden van de jaren 80.

De Mereltrophee wordt toegekend aan Carmen van der Male. Carmen heeft veel zorgtaken binnen Evergreen. Ze is actief in de redactiecommissie, de barcommissie en verleent allerlei hand- en spandiensten. Ze is als het ware de moeder van de vereniging.

Arie Berkelder coördineert, net als vorig jaar, de oudpapier actie, maar wordt in februari in Monaco gedetacheerd (niet door Evergreen, maar door zijn andere werkgever). Er ontstaat dus een vacature die wordt opgevuld door Koos van der Male.

De firma Landman-Volvo sponsort Heren 1 dit jaar voor het laatst. Deze sponsoring heeft meer dan vijf jaar geduurd, met veel interactie tussen het herenteam en het bedrijf. Zo was de heer Landman regelmatig bij de wedstrijden, ging als daar aanleiding toe was met het hele Heren 1 team naar de Chinees en stelde voor de uitwedstrijden Volvo's beschikbaar. Een ideale sponsoring!

Mini-Slotdag vorig seizoen:
Wie speelt tegen wie?

1994/95 • Een Stapje Terug

In dit seizoen zijn er verrassend veel tussentijdse functiewijzigingen. Dat geldt voor het bestuur, maar vooral ook de scheidsrechtercommissaris; deze functie wordt door vier opeenvolgende personen vervuld.

In het Hockeybestuur treden tijdens het seizoen twee wijzigingen op: In oktober vervangt Marinus Pasman de aftredende Arnoud Brons en in januari vervangt Marlou Booster de aftredende Anja Slier.

De functie van scheidsrechtercommissaris wordt aanvankelijk nog door Rob Pijpers vervuld. In november gaat Hans van Zelm dit doen. In maart echter ondergaat Hans een operatie aan zijn enkel en is uitgeschakeld. Na een periode dat dit binnen het bestuur wordt opgevangen, wordt Ron Schoonderbeek scheidsrechtercommissaris.

Net als vorig jaar beginnen de veteranen het seizoen weer met een drieluik. Viola Paalvast en Mieke Menting zorgen voor een culinair hoogstandje bij het bereiden van een koud buffet.

De D-jeugd die voor het eerst op een heel veld speelt, kan een D-diploma halen. De examenstof wordt verstrekt door de hockeybond. Naast een tiental hockeytechnische oefeningen omvat het ook sportief en gezond gedrag. Marianne Kipp en Nanny Spanjer organiseren dat dit op twee zaterdagen aan de D-jeugd wordt bijgebracht.

Het D-kamp wordt half april gehouden. Ondanks het matige weer is het een daverend succes. Dat blijkt onder meer uit een tekening van Ciry Boon in de Greenshot

Omdat het feest in de nacht van "Oud en Nieuw" vorig jaar zo succesvol was wordt het ook dit jaar weer georganiseerd. Er is veel animo en het wordt weer een groot succes.

De vele mini's binnen Evergreen worden verwend met een zwemfeest in de Dol-fijn. De minisloddag heeft dit seizoen een primeur. Deze vindt niet, zoals normaal, bij een vereniging plaats, maar bij vijf verenigingen in de regio. Dat zijn Evergreen, Westland, Pollux, Spirit en Asvion.

De TC organiseert een instructieavond door Huub van Riggelen, de gewezen coach van Heren 1. De instructie betreft "Het functioneren van Coach, Trainer en TC". Een goede samenwerking in deze driehoek(en) is van groot belang voor alle teams binnen Evergreen. De noodzaak van een goede samenwerking wordt door de TC nog benadrukt door aan het eind van het seizoen een wedstrijd te organiseren voor coaches, trainers en de TC. Het bestuur mag ook meedoen.

Bij de toernooien valt op dat het Dubbel-A toernooi zeer succesvol verloopt. Er doen 17 teams mee uit 12 plaatsen. De wisselbeker gaat naar Warande.

De familiehoockeydag gaat dit seizoen niet door, omdat ook een tennisfamiliedag gepland was op dezelfde datum. Deze communicatiestoornis was te laat ontdekt voor een nieuwe datum. In het vorige seizoen was er geen Marlow uitwisseling. Gelukkig wordt deze tekortkoming dit jaar hersteld. Meisjes B gaat naar

Alex Slier verricht bardienst bij zowel bridge- als klaverjasevenementen. Soms is er telefoon voor een van de deelnemers. Bij klaverjassen roept hij hard: "telefoon voor". Bij bridge schrijft hij op een briefje "Er is telefoon voor U" en legt dat op discrete wijze bij de betreffende persoon op tafel.

Marlow onder leiding van Marinus Pasman en Nico Kikke. (zie hoofdstuk Marlow voor het verslag)

Het Heren 1 team speelt in de eerste klasse. Aan het eind van het vorig seizoen is ongeveer de helft van het team, dat al vele jaren stabiel was in samenstelling, gestopt. Het nieuwe seizoen wordt daarom begonnen met veel "nieuwelingen". De verwachting dat het team het niet zal redden in de 1e klasse wordt bewaarheid. Degradatie naar de 2e klasse is onontkoombaar.

Tijdens de ledenvergadering van de omni-vereniging treedt Willem-Jan Boer af als voorzitter. Hij wordt benoemd tot erelid. Willem-Jan heeft zijn sporen verdiend binnen Evergreen. Naast voorzitter van het hoofdbestuur, was hij een aantal jaren penningmeester van de hockeysectie, lid van een aantal uiteenlopende commissies en had een belangrijke bijdrage in het realiseren van het kunstgrasveld.

De oud-papieractie, aangestuurd door Koos van der Male, loopt prima. Dit jaar worden waardebonnen uitgereikt aan degenen (of teams) die substantiële hoeveelheden oud papier hebben gebracht. De bedragen variëren van € 10 tot € 40. Julius Roemburg sleept de bon van € 40 in de wacht. Veteranen-L een krat bier.

De Mereltrofee wordt dit seizoen toegekend aan de organisatie van het Dubbel-A toernooi. Nadat deze trofee in 1992/1993 niet aan een persoon maar aan een echtpaar werd toegekend is het nu een hele groep die de prijs verdient. Deze toekenning is eigenlijk een hulde aan al diegenen die de afgelopen jaren het Dubbel-A toernooi hebben georganiseerd. Ook dit jaar is het Dubbel-A toernooi weer perfect verlopen.

Aan het eind van het seizoen stuurt het bestuur een brief aan alle ouders van jeugdleden om weer eens onder de aandacht te brengen dat vele handen nodig zijn om een vereniging als Evergreen draaiende te houden. De boodschap is: Liefst zelf aanmelden voor een bepaalde taak, maar op z'n minst "open staan" wanneer men gevraagd wordt voor zo'n functie.

1995/96 • Een Stapje Terug

Evergreen gaat een lustrumjaar in.

De lustrumfestiviteiten vinden plaats aan het einde van het seizoen en het begin van het volgend seizoen.

Dit seizoen wordt ook gekenmerkt door activiteiten die tot doel hebben het clubhuis meer te betrekken in het aspect “gezelligheid”. Naast de sport, is dat van belang in elke vereniging. Door de relatief grote afstand tussen het clubhuis en de hockeyvelden is de aantrekkingskracht ervan in de loop der jaren afgenomen. Zeker voor ouders van nieuwe jeugdleden.

Een werkgroep “minicafé” onder leiding van Ria Soeters gaat zich beijveren om de zaterdag- ochtend, als de mini's spelen, het clubhuis aantrekkelijker te maken door aankleding, een groter aanbod voor het koffie-uurtje en wat verder bedacht kan worden.

Ook wordt het aantal bridgedrives en klaverjasavonden verhoogd tot zes. Aan het begin van het seizoen wordt al vastgelegd wanneer deze plaats vinden, zodat alle betrokkenen dat alvast in hun agenda kunnen noteren. Frans de Munnik en Kees Westerwijk hebben alles onder controle. De organisatoren voor bridge zijn Irene Korte, Anja Slier en Jan Dekker. Wat opvalt is het verschil in sfeer bij deze twee kaartporten. Ofschoon een flink percentage aan zowel bridge als aan klaverjassen meedoet, is het tijdens het bridgespel heel rustig en drinkt praktisch iedereen wijn en mocht het een biertje zijn dan uit een glas. Bij klaverjassen is het een drukte van belang en praktisch iedereen drinkt bier uit het flesje.

De hockeysectie wil zich beraden over de toekomst van het hockey in Maassluis. Het streven is om zo snel mogelijk een clubhuis bij de velden te realiseren. De vragen zijn: Moet het een definitief clubhuis zijn of een tijdelijk, wat kost het, is ledengroei te verwachten, zo niet, is er dan nog toekomst voor een hockeyclub in Maassluis, is samenwerking of een vorm van fusie met naburige hockeyclubs aan de orde? Om hierop antwoord te krijgen wordt een commissie opgericht bestaande uit Jaap Kostense, Pauline König, Toke Schoonderbeek, Cock Soeters en Frans Korpel.

Twieb Budding begint met een “Trimgroep” op maandagavond. Deze is bedoeld voor iedereen die een balletje wil slaan maar vooral voor ouders van de hockeyjeugd. Na de “Alternatieven” in de jaren 70 en “Upper Eleven” in de jaren 80, is dit weer een prima initiatief. Deze Trimgroep zal een aantal jaren later overgaan in de “Recreanten”.

Begin oktober wordt er ingebroken in het Evergreen clubhuis. Een spiksplinternieuwe geluidsinstallatie wordt meegenomen. Voor de oude, die er nog stond, was geen animo.

Naast de verschillende minicafé's worden meerdere hockeycafé's, een Evergreen hockeyfeest, een disco, een kinderbingo, een mosselavond met eigen gemaakte kipsaté en een kerstkleurplatenwedstrijd georganiseerd.

Sint Nicolaas heeft veel aandacht voor Evergreen. Hij komt woensdagmiddag met zijn Pieten voor de jongste jeugd en stuurt zaterdag een aantal Pieten naar de Evergreen hockeyvelden.

Bovendien zendt hij een brief aan het Evergreen bestuur met een opmerkelijk aantal diepzinnige gedachten. (zie ook het hoofdstuk “Communicatie”)

Vanaf begin 1996 wordt op de kaft van de Greenshot aangegeven dat Evergreen in augustus 25 jaar bestaat. De lustrumcommissie bouwt in iedere Greenshot de spanning op en organiseert uiteindelijk een lustrumjeugddag op 15 juni, een lustrumfamiliedag op 23 juni en een lustrumfeest op 20 september (lees meer hierover in het hoofdstuk “Lustra en reünies”).

In januari wordt Marlou Booster secretaris en volgt daarmee Anja Slier op die eind vorig seizoen is afgetreden, maar de functie nog steeds waarnam.

In februari wordt de heer Chi Yang Chung trainerscoördinator. Als eerste actie organiseert hij in maart, met experts van de hockeybond, drie bijeenkomsten voor trainers en coaches.

Maarten Gehner van HDM gaat de rest van het seizoen de trainingen van de mini's begeleiden. Maarten is bij HDM speler in Heren 1, maar is door een blessure tijdelijk uitgeschakeld en kan daardoor uitstekend werk doen bij Evergreen. Ieder nadeel “hep” z'n voordeel. De minisloddag wordt bij Evergreen gehouden. Het vereist een megaorganisatie. 48 Teams van 12 verenigingen spelen hun wedstrijdje op 12 kwartvelden. De mini's doen ook nog andere spelletjes. Neem daarbij de catering (alle mini's krijgen patat) dan begrijpt eenieder dat dit een goede organisatie en veel helpende handen vergt. Alle touwtjes kwamen samen bij Ellen Smith, Henny van Leeuwen en Leenderd Smith.

De Jeugd Commissie organiseert een D-kamp en een C-kamp. Het aantal deelnemers van het C-kamp is groot omdat er vier C teams zijn. Als een soort verzekeringspolis worden Dini en Henk Dautzenberg gevraagd mee te gaan om als “basis” te fungeren; zij doen dat graag. Beide gebeurtenissen zijn weer een groot succes.

Marlow komt dit jaar de drie laatste dagen van april naar Maassluis, hetgeen zoals gebruikelijk veel plezier en drukte genereert. Voor de jeugd van zowel Marlow als Evergreen een fantastische tijd. De Big Match wordt bij de meisjes door Evergreen gewonnen met 3-0. Bij de jongens wint Marlow met 6-0.

Net als vorige jaren is er weer een nieuwjaarsnachtviering voor de jeugd. Onder het pseudoniem “de Hekelaar” wordt hierop in de Greenshot een voorbeschouwing gegeven. De Hekelaar stelt voor om de fricties tussen de hockey- en tennissectie (gematerialiseerd in de barkrukken van het clubhuis) die nacht in het vreugdevuur te gooien en met een schone lei verder te gaan (zie ook hoofdstuk “Communicatie”). Op 7 januari is de nieuwjaarsreceptie.

Het Dubbel-A toernooi heeft weer een noviteit; de “Amazing Stroopwafels” treden op tijdens de afsluiting van het toernooi. (lees meer in het hoofdstuk “Toernooien en Trofee's”)

In de ledenvergadering van de omnivereniging wordt Anja Slier benoemd tot Lid van Verdienste. Anja was zeven jaar secretaris van de hockeysectie. Ze was daarbij een spin in het web binnen Evergreen. Ze kende iedereen en communiceerde intensief. Vele opkomende problemen werden daardoor snel herkend en dikwijls opgelost voordat die groot konden worden.

De Mereltrofee is dit seizoen voor Diny en Henk Dautzenberg. Beiden hebben veel werk verzet binnen Evergreen, vooral in de barcommissie. Ook op andere fronten zijn ze actief, zoals bij voorbeeld het bovengenoemde C-kamp.

De familie van Eck verhuist voor onbepaalde tijd naar “Entre deux Mers” in Frankrijk. Evergreen verliest daarmee weer een hockeyfamilie (zij het gedeeltelijk want de kinderen blijven gewoon in Nederland), die veel heeft bijgedragen aan het Evergreen leven.

1996/97 • Een Stapje Terug

Dit seizoen wordt weer een stap gezet naar verzelfstandiging van de hockeysectie en de tennissectie en de bouw van clubhuizen bij de velden/banen. Tijdens de algemene ledenvergadering in maart wordt het besluit genomen dat de beide secties een eigen barcommissie krijgen, onder verantwoording van het desbetreffende bestuur.

De hockeysectie en de tennissectie raken steeds meer los van elkaar. Het regelen van barzaken door een barcommissie is moeilijk omdat de tennissectie een eigen dependance heeft. Bovendien is het moeilijk om de betrokkenheid van de beide secties t.a.v. de baromzet en het winstpercentage hoog te houden. Het is immers een zaak van het hoofdbestuur! Daarom wordt besloten dat iedere sectie een eigen barcommissie krijgt. Door goede afspraken wordt het mogelijk dat beide barcommissies controle hebben over de eigen zaken en daarvoor ook verantwoordelijk zijn.

Op 26 november vindt een bijzondere algemene ledenvergadering plaats. De aanleiding is dat er een goede kans is dat de kleine geloofsgemeenschap "Raphaël" heeft aangegeven het clubhuis te willen huren. Daardoor zou de weg vrij zijn voor clubhuizen bij de velden. De gesprekken tussen de Gemeente, Evergreen en Raphaël zijn in een gevorderd stadium. In latere instantie stuit het pdelan op het bestemmingsplan van Maassluis. Eerst moet een "Structuurvisie" op tafel komen (zie het hoofdstuk "Accommodaties" voor meer informatie).

De mini's beleven een hoogtepunt. Onder de bezielende leiding van Ellen Smith en Henny van Leeuwen gedurende meerdere jaren heeft het minibestand een ongekende groei doorgemaakt. Voor het eerst heeft Evergreen meer dan 100 mini leden. Dit staat wat haaks op de algemene trend van een dalend ledental, maar zegt des te meer over de energie die beide dames hierin steken. Mede om dit heugelijke feit te vieren krijgen de mini's weer een zwemfeest en een pannenkoekentoernooi.

Er wordt een jeugdfonds opgericht. Twee sponsors Hans van der Poel en Pieter Wiercx, maken het mogelijk dit fonds te starten door voor de komende jaren gezamenlijk 7000 gulden te doneren. De bedoeling van dit fonds moge duidelijk zijn. Opleiding van de jeugdleden heeft altijd al grote aandacht gehad binnen Evergreen. Maar om het verder te verbeteren, is meer geld nodig. Vandaar de fondsvorming.

Het Dubbel-A toernooi, dat alweer voor de 16e keer plaatsvindt is van 6 tot 8 juni. Er wordt weer in tenten geslapen en de camping krijgt de naam "Plaza di PinHOCHEYo". De organisatoren zijn dit keer: Fennie Kostense, Marlies Blokland, Joost de Puy, Jasper Slier, Ralph Paping, Wouter Jongeneel en Paul de Graaff.

Andere activiteiten binnen Evergreen zijn: Zes klaverjasavonden (o.l.v. Frans de Munnik en Kees Westerwijk), een clinic voor de D-jeugd o.l.v. twee internationals, een familie-hockeydag en een nieuwjaarsreceptie.

De Mereltrofee wordt toegekend aan Koos van der Male omdat hij jarenlang actief was en nog is binnen Evergreen. Naast enkele jaren hockeybestuur als penningmeester deed Koos ondermeer veel aan onderhoud van velden en clubhuis, coördinatie van de oud-papieractie en beheer van hockeymateriaal.

Bij de ledenvergadering van de hockeysectie aan het eind van het seizoen treedt Koos Ouwerkerk af als voorzitter. Na 3 jaar, wat eigenlijk bedoeld was als een interim periode van 1 à 2 jaar, is het nu genoeg. Er is geen opvolger, zodat de hockeysectie een voorzitterloos tijdperk ingaat.

1997/98 • Een Stapje Terug

De lichtpuntjes die er vorig jaar waren in het streven naar een clubhuis bij de velden worden weer wat gedoofd. Een initiatief van Evergreen voor een andere huurder van het huidige clubhuis resulteert niet in een oplossing. Een positief punt is dat dit seizoen “Evergreen On Wheels” wordt opgericht, waarvoor Viola Paalvast zich vanuit Evergreen fors heeft ingespannen.

Het voorzitterloos tijdperk wordt in november opgeheven omdat Koos Borsboom het voorzitterschap op zich neemt. Na voorzitter te zijn geweest van de tennissectie en van het hoofdbestuur, is dit zijn derde voorzitterschap.

“Evergreen On Wheels” activiteiten beginnen in november met een demonstratie- en doe-dag. Op 1 april vindt de officiële oprichting plaats via een notariële acte. 4 april wordt er voor het eerst getraind in de Olympiahallen en op 20 juni wordt het seizoen afgesloten met een feest en rolstoelhockey op het Evergreen kunstgrasveld. Voor meer informatie zie hoofdstuk “Evergreen On Wheels”.

De Gemeente heeft de “Structuurvisie” (zie vorig jaar) afgerond. Ze gaat onderhandelen met de geloofsgemeenschap Raphaël, maar overvraagt. Raphaël haakt af. In januari 1998 schrijft het hoofdbestuur een brief naar alle fracties van de gemeenteraad om de nijpende situatie van Evergreen duidelijk te maken. Deze brief wordt in de Greenshot opgenomen. In een redactioneel stuk in de volgende Greenshot geeft Jan Dekker, voorzitter van de communicatiecommissie, pittige kritiek op de gang van zaken bij de Gemeente. Maar ook milde kritiek op het hoofdbestuur omdat er niet frequent genoeg gecommuniceerd wordt met de leden via de Greenshot.

De KNHB bestaat 100 jaar. Naast de activiteiten van de hockeybond wordt in alle hockeyverenigingen een “Verenigingsfeest” gevierd. Voor Evergreen vindt dit op 18 april plaats. Iedere leeftijdscategorie wordt erbij betrokken. F en E (jongste groep) gaan op “Sprookjestocht”, E (oudste groep) doet een behendigheidsparcours, C heeft een straat hockey festival, B en A een mixed toernooi en de senioren spelen een wedstrijd met spelregels van 50 jaar terug. Eppo Hartman organiseert dit want hij herinnert zich die regels nog. Het geheel wordt afgesloten met een hockeycafé.

De dinsdag damesveteranen heffen zichzelf op. Door een gestadig proces van uittreeders (mede door steeds meer werkende huisvrouwen) en geen nieuwe aanwas blijkt de bemensing van het team niet meer mogelijk. Dit “Instituut” heeft ca. 20 jaar bestaan; jammer dat daar nu afscheid van genomen moet worden.

Ook dit seizoen veel klaverjassen, met als noviteit dat op 24 oktober een klaverjasavond gecombineerd wordt met een maaltijd! De klaverjasclub sponsort ook nog 100 bidons voor de jeugdteams.

De Mereltrofee is dit seizoen voor Daan Bus. Daan is zeer frequent bij Evergreen en verricht daar allerlei voorkomende hand- en

spandiensten. Daan zorgt er ook voor dat informatie over elders gespeelde wedstrijden die voor Evergreen relevant zijn, snel beschikbaar is. Hij vervangt ook scheidsrechters die niet op komen dagen. Maar dit nam abnormale proporties aan, zodanig dat het bestuur daar een stokje voor stak.

Veteranen A wordt veldkampioen. Rob Hogenes heeft in het begin van het seizoen beloofd dat zijn baard eraf mocht wanneer het team kampioen zou worden. En zo geschiedt het, in het openbaar, “ter leringh ende vermaeck van het volk”.

Tijdens de algemene ledenvergadering van de omnivereniging wordt Koos Ouwerkerk benoemd tot erelid. Koos is binnen Evergreen in meerdere commissies en functies actief geweest en was gedurende twee perioden voorzitter van de hockeysectie. Bij de realisatie van het eerste kunstgrasveld was hij een drijvende kracht.

1998/99 • Een Stapje terug

Evergreen komt dit seizoen met de Gemeente eindelijk overeen dat het huurcontract voor het clubhuis wordt ontbonden. Er wordt zelfs een datum vastgesteld. Binnen de hockeysectie geeft het scheidsrechteren allerlei problemen maar er komt een oplossing.

De vele gesprekken met de Gemeente werpen ten langen leste vruchten af. Het gemeentebestuur heeft besloten het tenniscomplex te privatiseren en gaat op zoek naar een koper. Ofschoon er nog geen koper is, wordt 1 januari 2000 als datum vastgesteld waarop het huurcontract voor het clubhuis zal worden ontbonden.

Het regelen van scheidsrechterzaken wordt bemoeilijkt doordat er te weinig scheidsrechters met diploma zijn en omdat er geen opvolger is voor Ron Schoonderbeek die aan het eind van vorig seizoen is afgetreden als scheidsrechtercommissaris. Gelukkig neemt hij de zaken waar zolang zich geen nieuwe heeft aangediend. Dat waarnemen is uiterst actief want het bestuur roept maar liefst 91 Evergreenleden op om een cursus te volgen voor een scheidsrechterdiploma. Die cursussen vinden in meerdere sessies plaats. Ondanks dat niet alle opgeroepen gehoor geven is de opkomst groot. De examens zijn in februari en maart. Het aantal Evergreen scheidsrechters met een diploma, dat in het begin van het seizoen op 54 stond, wordt meer dan verdubbeld! Om het belang te benadrukken, krijgen alle geslaagden, maar ook alle bestaande gediplomeerde scheidsrechters een opvallend geel scheidsrechterjack uitgereikt. De introductie daarvan vindt plaats tijdens een hockeycafé op 21 maart, dat, vanwege de datum “Lentefeest” wordt genoemd. En... “eind goed al goed”, niet lang daarna geeft Krijn Westdijk aan scheidsrechtercommissaris te willen worden.

Nadat vorig jaar Evergreen On Wheels was opgericht gaat deze groep dit jaar op eigen benen staan. Ze gaat gebruik maken van een mooie zaalaccommodatie in Maasdijk. Er is nog wel een rolstoelhockeydag in tennishal “Op Dreef”. Hierbij doen ook valide jeugdhockeyers mee. Het blijkt dat, om te winnen, de techniek om met een rolstoel om te gaan misschien wel belangrijker is dan hockeytechniek.

Het veteranen A team wordt gehuldigd tijdens de kampioenenavond

van de MSR, vanwege het kampioenschap vorig seizoen. Eigenlijk is dit alleen voor standaard teams. Maar omdat zowel Veteranen A als Veteranen L vorig seizoen kampioen werd en "A" meer op een standaardteam lijkt dan "L", werd Veteranen A toch uitgenodigd. Na de uitreiking is er nog een feest met muziek. De veteranen A mannen behoren tot de langst blijvenden en bevestigen daarmee hun altijd sterke derde helft.

Andere Evergreen activiteiten zijn: Vier klaverjasavonden, een "Evergreen Winter- but pretending- Summerparty" in december, een mossel-feest georganiseerd door "Frans en Juul, de mosselmannen", een mini zwemfeest, een D-Kamp, een C-kamp, een familie-hockeydag, een disco, een Sint Nicolaasfeest voor E-tjes en jonger en rolstoelhockeyers.

Er is dit jaar geen Marlow uitwisseling. Marlow ziet het even niet zitten vanwege vermeende drank- en drugsexcessen. Evergreen herkent zich daar niet in en denkt dat de problemen intern bij Marlow liggen.

De Mereltrofee wordt toegekend aan Jan Lammers. Jan heeft zich in de loop van de Evergreengeschiedenis op verschillende fronten verdienstelijk gemaakt voor de vereniging. Naast een aantal bestuurlijke functies als penningmeester en scheidsrechtercommissaris, had hij ook een grote bijdrage aan de realisatie van het kunstgrasveld; hij was daarbij de technisch bouwheer namens Evergreen.

1999/2000 • Een Stapje Terug

Op 1 januari, de eerste dag van de nieuwe eeuw, wordt het 40-jarig huurcontract voor het clubhuis bij de tennishal ontbonden. Evergreen is vrij om clubhuizen bij de hockeyvelden en de tennisbanen te gaan bouwen.

Op 30 december ligt de brief van de Gemeente op de deurmat, waarin officieel wordt aangegeven dat de wens van Evergreen om het 40-jarig contract te beëindigen wordt gehonoreerd. Evergreen krijgt de tijd tot 1 oktober om het clubhuis te ontruimen. Gedurende die periode is de huur per maand opzegbaar. Dat is krap, want de bouw van de clubhuizen kan nu pas officieel in werking worden gezet, inclusief de bouwvergunningen.

De nieuw gekozen MSR telt drie Evergreen gerelateerde leden; dat zijn Dick Snoeck Jr., Aad van Leeuwen en Stefan Bruinings. Deze MSR besluit om de vergaderingen niet meer in het stadskantoor te houden maar afwisselend bij de sportverenigingen. Evergreen is het eerst aan de beurt. Op 15 februari vindt die vergadering plaats in de Greenspot. Namens Evergreen vraagt (en krijgt) Frans Korpel spreektijd om de huidige problematiek toe te lichten.

Binnen de hockeysectie is besloten dat het te bouwen clubhuis (relatief) weinig geld mag kosten. Leningen en daaruit voortvloeiende toekomstige lasten moeten worden vermeden. Beschikbare gelden moeten ten goede komen aan training, coachen en het kunstgras. Daarom wordt gekozen voor een tijdelijke behuizing in de vorm van twee geschakelde bouwketen. Het plaatsen daarvan moet zoveel als mogelijk met zelfwerkzaamheid plaatsvinden (lees meer in het hoofdstuk "Accommodaties").

Het belangrijkste doel is om meer betrokkenheid te bevorderen. Dat geldt vooral voor ouders van bestaande en nieuwe jeugdleden. Een gevolg moet zijn dat het ledental weer gaat groeien. Als na een aantal jaren het elan binnen de vereniging weer voldoende aanwezig is komt vanuit de leden vanzelf de wens een nieuw clubhuis te gaan bouwen.

Het gehele seizoen steekt het hockeybestuur veel energie in het mobiliseren van vrijwilligers. Dat geldt voor allerlei taken binnen de vereniging, maar vooral nu er nog meer werk aan de winkel is door de geplande clubhuisbouw. Dat gaat allemaal erg stroef. Er wordt roofofbouw gepleegd op een kleine groep die acrobatisch probeert de belangrijkste schoteltjes op de stokjes draaiende te houden.

Andere activiteiten binnen Evergreen zijn: Het Dubbel-A toernooi, zes klaverjasavonden, een "Bière-Dansant", een hotspotfeest, een D-kamp, een C-kamp in kamphuis "de Blokken" in Baarle-Nassau, een Sint Nicolaasfeest en een disco (met DJ Sounds).

Dit seizoen is er geen familie-hockeydag en om dezelfde redenen als vorig jaar geen Marlow uitwisseling.

Tijdens de algemene ledenvergadering van de omnivereniging wordt Rien van der Vlist benoemd tot Lid van Verdienste. Rien was 3 jaarpenningmeester van de hockeysectie. Daarnaast heeft hij veel bestuurlijke taken op zich genomen toen er gedurende 5 maanden geen invulling gegeven kon worden aan de functie van voorzitter.

De Mereltrofee is voor Peter Laming. Peter is al lid sinds de beginjaren van Evergreen. Hij is een van de initiatiefnemers van de Greenhorn en was jaren lang redacteur. Ook bij het oprichten van de "Alternatieven" speelde hij een belangrijke rol. Door allerlei ludieke initiatieven smeedde hij een hechte band binnen die groep.

2000/01 • Een Stapje Terug

Een volgende stap naar zelfstandigheid: Tijdens een algemene ledenvergadering in september stemmen de aanwezige leden in met een voorstel van het bestuur om de bouwplannen van een hockeyclubhuis en een tennisclubhuis te realiseren, uiteraard binnen de exploitatie mogelijkheden.

Het ledental is inmiddels beneden de 300. Om nieuwe leden te werven vindt een open dag plaats. Circa 35 niet-leden komen hier op af. Evergreen kijkt uit naar een clubhuis bij de velden. Een simpel goedkoop clubhuis dat minimaal vijf jaar meegaat zal voldoende. Het belangrijkste is dat het clubhuis een eigen karakter heeft en dat communicatie, vooral met de ouders van de jeugd, gemakkelijk plaats kan vinden.

Frans de Munnik, de nieuwe trainingscoördinator gaat intensief aan de slag. Hij organiseert een aantal trainersbijeenkomsten, met als doel het trainingsbeleid van de TC voor het voetlicht te brengen en de groep trainers op één lijn te krijgen.

Met fysiotherapeut René Kooymans wordt door Evergreen een overeenkomst afgesloten, die inhoudt dat alle Evergreenleden “om niet” een behandeling kunnen ondergaan wanneer daartoe aanleiding is.

Het Jeugdbestuur zorgt voor een aantal leuke en extravagante activiteiten. Naast de gangbare gebeurtenissen zoals C-kamp, D-kamp, Sint Nicolaasfeest (boze tongen beweren dat de Sint nogal lang van stof was en niet zo'n mooie baard had), is er in september een Evergreen VIP feest (Very Impressive Party) en vlak voor Kerstmis een “Glitter-Glamour feest” in de “Oude Veiling” ofwel “Vlietzicht”. Vooral dit laatste is een groot succes.

Ook uniek is dat Oporto in het begin van het seizoen een krat bier toezegt aan Veteranen A, wanneer zij er in slagen om negen wedstrijden achtereen te winnen. Ondanks dat dit niet lukt wordt het vat toch gedoneerd aan het team, dat het in dankbaarheid aanvaardt.

Andere sponsors doen ook hun intrede. DJ Sounds gaat Heren 1 sponsoren voor een periode van drie jaar. Tijdens een hockeycafé, op 19 november wordt deze sponsor geïntroduceerd.. James Walker Nederland BV gaat Meisjes C1 sponsoren en de barcommissie regelt dat AA-Drink trainingshesjes cadeau geeft.

Er zijn nog twee klaverjasavonden, daarna vindt Frans de Munnik dat hij genoeg geklaverjast heeft. De Klaverjasclub sponsort nog wel 400 gulden, als bijdrage in de kosten van trainersjacks.

Aan Leo Lauwaars wordt dit seizoen de Mereltrofee toegekend. Leo is een goed voorbeeld om in aanmerking te komen voor de Mereltrofee. Hij heeft geen officiële functie bekleed binnen Evergreen maar wel veel werk achter de schermen verricht. Hij is bijvoorbeeld ongetwijfeld degene die, van alle Evergreenleden vanaf de oprichting, het meest frequent en gedurende de langste periode coach geweest is van een jeugd team en als rijder heeft gefunctioneerd bij uitwedstrijden.

Het derde decennium is ten einde. Evergreen zit een beetje in de put ten aanzien van het ledental en de betrokkenheid van leden en ouders van jeugdleden. Vooral de laatste categorie had het moeilijk om hun draai te vinden binnen de vereniging van hun kroost. Dit is duidelijk te wijten aan de grote afstand tussen clubhuis en velden. Er is geen natuurlijke loop naar het clubhuis, met als gevolg dat verbale communicatie en de broodnodige gezelligheid gemist ofwel niet beleefd wordt. Gelukkig gloort er licht aan de horizon. De realisatie van plannen voor een clubhuis bij de velden is in werking gezet.

2001- 2011 ... Een Nieuwe Start

De kaarten liggen geschud. Evergreen gaat vol vertrouwen de toekomst tegemoet, ook al is die nog niet helemaal te overzien. Als het nieuwe clubhuis bij de velden er eenmaal staat, dan zal alles beter gaan. Meer betrokkenheid, meer enthousiasme, meer leden.

Nu is alles nog minimaal. Het clubhuis dat naast de velden zal worden geplaatst bestaat uit twee geschakelde bouwketen (wel direktieketen, zo wordt gefluisterd). Ze worden met veel eigen vrijwilligers neergezet. Het mag weinig kosten, maar het resultaat is wel een sfeervol clubhuis met een eigen karakter. Grote investeringen zijn op dit punt van de Evergreen geschiedenis niet verantwoord. Wel wordt geld uitgegeven voor een nieuwe toplaag van het kunstgrasveld met daaronder een dempende laag van rubberen korrels. Dit is noodzakelijk, want er moet gehockeyd kunnen worden en blessures dienen te worden voorkomen, waar mogelijk. Het gevolg is dat al het in de loop van de jaren gereserveerde geld uitgegeven wordt. Evergreen heeft geen reserves meer, maar ook geen schulden!

Bij het streven naar meer leden hoort ook het nadenken over en het plannen van een tweede kunstgrasveld en in latere instantie de bouw van een “echt” clubhuis. Het tweede kunstgrasveld zal in dit decennium worden gerealiseerd. Een nieuw clubhuis wordt pas daarna gepland.

Er is veel arbeid verricht en verf gebruikt om het nieuwe clubhuis een eigen karakter te geven. Dit hemelsblauwe plafond in een van de kleedkamers is daar een treffend voorbeeld van.

2001/02 • Een Nieuwe Start

Dit is het seizoen van de bouw van het nieuwe clubhuis bij de velden, welk aan het eind van het seizoen in gebruik wordt genomen. Het is tegelijkertijd de start van het mobiliseren van zoveel mogelijk leden, die de handen uit de mouw gaan steken voor Evergreen.

Een omvangrijke groep hockeyleden, ouders, kennissen en zelfs tennisleden helpen bij de bouw van het clubhuis. De bouwactiviteiten verlopen grotendeels in zelfwerkzaamheid. Alleen het neerzetten van het casco van twee geschakelde bouwketen, de bestrating er om heen, de centrale verwarming en de boiler worden door een bevriende aannemer gedaan. Het casco wordt in december geplaatst. Niet gunstig gezien de weersomstandigheden; het is soms afzien geblazen. Om alle werkzaamheden goed te organiseren worden al snel groepen gevormd, zoals: een timmergroep, een elektragroep, een meubelgroep, een schildergroep en een cateringgroep. Na wat aanloopprobleempjes wordt Jaap Breunis de opzichter die alles moet coördineren. Het clubhuis wordt in gebruik genomen op 20 Mei 2002. Lees meer hierover in het hoofdstuk "Accommodaties".

Op 14 Oktober gaan 60 Evergreen mini's met de bus naar Rotterdam om de Interland hockeywedstrijd Nederland-België mee te beleven. Burgemeester Opstelten doet de afslag, maar blesseert zich en wordt van het veld gedragen. Desondanks wint Nederland met 4-0. De Evergreen jeugd beleeft en prachtige dag.

De Grote Clubactie, georganiseerd door Jannette Breunis, is een groot succes. Alle 700 loten worden verkocht. 75 loten worden bijbesteld. Op negen na worden ook deze verkocht. Op één van de niet verkochte loten valt ook nog een prijs van fl. 25.--. De netto opbrengst is daardoor fl. 3.691.- Emma Peet en Camiel van der Berg verkopen de meeste loten (ieder 37). Meisjes D1 verkoopt als team het meest (137) en de familie Breunis is het meest succesvol van alle families (45).

Een bijzondere gebeurtenis in dit seizoen is het opstarten van G-hockey binnen Evergreen. Daarmee gaat een grote wens in vervulling van Jannette Breunis, die vanuit de TC de mini's onder haar hoede heeft. Denise Bergen Henegouwen, die aan de PABO studeert, maakt daar met haar studiegenote Rianne van Schie een stageproject van. Het G-team start met een klein groepje, dat afwisselend wordt getraind door Denise, Rianne en Danny de Vos.

Vlak voor kerstmis is er een Kerstgala, onder het motto "Glitter Glamour Christmas feest" in de Ridderhof. Iedereen is in het lang of smoking. De prijs om het feest mee te vieren is fl. 50 per persoon, maar...wel vrij drinken en hapjes (behalve natuurlijk cognac en whisky). De forse prijs is geen beletsel om alle kaarten te verkopen! Het wordt een grandioos feest.

Andere Evergreen activiteiten zijn: een avondje "six-aside" voor de senioren teams. In juni is het Dubbel-A toernooi en een senioren toernooi gepland. Deze kunnen jammer genoeg niet doorgaan vanwege te weinig inschrijvingen.

Aan Kees Westerwijk wordt door het bestuur de Mereltrofee toegekend. Kees heeft zich in de loop der jaren op verschillende gebieden ingezet voor Evergreen, zoals materiaalcommissaris, sponsorcommissie, lustrumcommissies en allerlei voorkomende

klussen.

Na afloop van het seizoen wordt begonnen met het vervangen van de toplaag van het kunstgrasveld. Tevens wordt een dempende laag van stukjes rubber onder de mat aangebracht, hetgeen dient als bescherming van enkel- en kniegewrichten. Dit verhoogt de investering aanzienlijk, maar met de hulp van het VSB fonds kan Evergreen dat (net aan) betalen.

2002/03 • Een Nieuwe Start

In dit seizoen wordt het nieuwe clubhuis officieel geopend en de nieuwe toplaag van het kunstgrasveld in gebruik genomen. Last but not least: Heren 1 promoveert naar de 3e klasse.

19 Oktober is een feestdag. Het clubhuis wordt officieel in gebruik genomen doordat wethouder Groosman de dubbele deur naar het terras opent middels het doorknippen van een lint. Dick Snoeck Sr. zorgt, als vertegenwoordiger van de hockeybond, voor in gebruik nemen van het kunstgrasveld door een schot op het doel en het vrij laten van een groot aantal ballonnen. Er is nog een noviteit: De "Peter Reinders bank" wordt onthuld. Deze bank is geschonken door Riekje Reinders en is, naast gewoon zitplaats, een herinnering aan Peter.

De prijzenkast die in het clubhuis bij de tennishal een riante plaats had, heeft, met wat passen en meten, een mooi plekje gekregen bij de ingang van het nieuwe clubhuis.

Mogelijk hebben het nieuwe clubhuis en de nieuwe toplaag een positieve invloed gehad op Heren 1, want het team promoveert naar de derde klasse. De promotiewedstrijd tegen Loenen is uitermate spannend. Na een 3-0 voorsprong voor Evergreen staat het op een gegeven ogenblik 4-3, als Evergreen een strafpush tegen krijgt. De overtreding is gemaakt door de keeper Roderick Verschut, die tevens een rode kaart krijgt. Scoren betekent een gelijke stand, dus blijdschap bij Loenen. Wat ze niet weten is dat een van de Evergreenspelers, Caspar Vollebregt, ook keeper is en dat het voorkomen van een doelpunt bij een strafpush zijn sterkste punt is. Hij keert dan ook de strafpush. Evergreen maakt daarna zelfs nog een doelpunt en promoveert.

De competitie van Dames 1 was ook spannend. De grote wens om te promoveren naar de derde klasse kan net niet waar gemaakt worden. Het team eindigt op de derde plaats, dus geen promotie wedstrijden.

De Jeugd commissie organiseert een Sint Nicolaas feest, een galafeest in "de Veiling" vlak voor de jaarwisseling, in maart een jeugdfest en in april een C-kamp in Arnhem; dit C-kamp is echter voor de B-jeugd, dus eigenlijk een B-kamp. Ook is er een clinic voor de C/D jeugd met Teun de Nooyer als gast. Met name het galafeest in "De Veiling" is een prachtige happening. Een van de sponsors die waren uitgenodigd is zo onder de indruk dat een hockeyclub zo iets kan organiseren, dat hij zijn sponsoractiviteit uitbreidt.

De oud-papiergroep noemt zich "Krantenpenose" (deze naam is een aantal jaren geleden gelanceerd door Frans de Munnik). De groep bestaat uit: Paul de Graaff, Rob de Jong, Leon Mansoor en Jerry Beunk.

De Gemeente heeft al jaren het plan om een wandelpad aan te leggen tussen de hockeyvelden en de sloot aan de Schenkeldijkzijde en wil dat gaan uitvoeren. Er is een natuurlijke afscheiding van struikgewas. Toch ziet Evergreen problemen, omdat het gemakkelijker wordt voor spelende jeugd om op de velden te komen. Na wat gesprekken wordt overeengekomen dat een hek zal worden geplaatst waar niet zo gemakkelijk overheen te klimmen is. Ook komt er een bruggetje over de sloot om op het wandelpad te komen.

Evergreen is in een heuse rechtszaak gewikkeld. Een bewoner van de Kamerlingh Onnesdreef heeft bezwaar aangetekend tegen de vergunningen die Evergreen krijgt om af en toe een feestje te organiseren. Hij heeft gemeten dat het lawaainiveau de normen overschrijdt. De rechter is een wijs man en verklaart het bezwaar ongegrond, zij het dat Evergreen als goede buur het lawaai tot een redelijk niveau moet beperken.

Nadat Folkert Kouwenhoven een aantal jaren geleden een Recreanten groep heeft opgestart en deze sindsdien onder zijn hoede heeft gehad stopt hij daarmee wegens tijdgebrek. Aan Koos Ouwerkerk wordt gevraagd Folkert op te volgen. Hij doet dat, want hij traint toch al mee met de recreantengroep. Maar belangrijker is dat de recreanten een leuke enthousiaste groep vormen en gewoon lekker ongecompliceerd willen hockeyen.

Een begrotingstekort aan het eind van het seizoen baart wat zorgen. De redenen van het tekort zijn divers, zoals: Het voor een langere periode huren van het oude clubhuis dan gepland, tegenvallende baropbrengst en een dure DJ bij het Dubbel A-toernooi, tegenvallende baropbrengst in z'n algemeenheid. Als gevolg hiervan gaat de contributie met tien Euro per lid omhoog en worden maatregelen genomen om de baromzet te verhogen.

Koos Borsboom treedt af; in 1998 is hij, na een voorzitterloos tijdperk van enkele maanden, voorzitter geworden. Daarvoor is hij ook voorzitter geweest van de Omni-vereniging, en daarvoor ook nog van de Tennissectie. Koos is al erelid van de Omni-vereniging; nu de Omni-vereniging er niet meer is wordt hij benoemd tot erelid van de Hockeyvereniging. Koos is daarmee het enige Evergreenlid met een dubbel erelidmaatschap.

Omdat er nog geen nieuwe kandidaat is stelt Jannette Breunis zich beschikbaar plaatsvervangend voorzitter, wel het werk dus,

maar, optimistisch als ze is, wil ze de functie zo snel als mogelijk overdragen aan een ander.

Tijdens de algemene ledenvergadering geeft Jaap Breunis een toelichting op een door hem opgestelde notitie over problemen bij scheidsrechteren. Hierin wordt voorgesteld om alle leden een borgsom in rekening te brengen, waarvan een eventuele boete voor het niet vervullen van een scheidsrechterbeurt kan worden afgetapt. Daar ontstaat veel discussie over. Marion Korver, de scheidsrechtercommissaris ondersteunt dit voorstel van harte, omdat zij de problemen aan de lijve heeft ondervonden. Uiteindelijk wordt door de aanwezige leden besloten zo'n systeem in te voeren.

Aan Frans de Munnik wordt de Mereltrophee uitgereikt. Frans was al heel actief in de Omni-vereniging in daad en geschrift (klaverjasavonden, veel commentaren in de Greenshot in een geheel eigen, humoristische stijl); in het afgelopen seizoen heeft hij zijn activiteiten op het hockey gericht, zonder (nog) een officiële functie te bekleden.

Drie leden worden benoemd tot lid van verdienste, Marlou Booster, Carmen van der Male en Koos van der Male. Marlou is het prototype van een combinatie van technisch begaafd hockeyer, goede communicatieve eigenschappen en prima secretaris. Hiermee heeft ze met grote inzet veel bijgedragen aan een goed lopende vereniging. Carmen was elf jaar lid van de barcommissie, waarvan 5 jaar als voorzitter. Ook was zij 7 jaar lid van de communicatie commissie. Daarnaast verrichtte zij allerlei hand- en spandiensten binnen Evergreen. Koos was 5 jaar penningmeester van de hockeysectie. Gedurende vele jaren deed hij en organiseerde hij allerlei onderhoud en opruimwerkzaamheden. Hij droeg daardoor veel bij aan een schoon en opgeruimd clubhuis en hockeyaccommodatie.

2003-2004 • Een Nieuwe Start

Zo gewonnen, zo geronnen. De promotie van Heren 1 in het afgelopen seizoen wordt teniet gedaan doordat het team zich in dit seizoen niet kan handhaven en degradatie volgt. Dit is ook het seizoen dat de website www.mhv-evergreen.nl de lucht in gaat.

Het lukt Heren 1, gecoacht en getraind door Herman Ferwerda, niet om in de derde klasse te blijven. Tot vlak voor het einde van het seizoen is er nog hoop om van de voorlaatste plaats af te komen. Dan valt het doek en gaat Heren 1, dat vorig jaar na spannende promotiewedstrijden een stap omhoog maakte, weer een stapje terug. De competitie van Dames 1, gecoacht en getraind door Dick Snoeck jr. en Remko Ouwerkerk, is ook spannend, maar dan om het kampioenschap. Het team wint veel wedstrijden met grote cijfers, maar wordt toch tweede. De promotie wedstrijden tegen Abcoude eindigen onbeslist. Bij het strafballen nemen heeft Abcoude de zenuwen net wat beter in bedwang en wint met 2-1.

Nadat Heren 2 in het begin van het seizoen versterking heeft gekregen van enkele in Rotterdam wonende ex-Evergreeners, besluit vrijwel het team om te verkassen naar Leonidas, om daar meer speelvreugde te genieten door meer publek tijdens de wedstrijd en in de derde helft. Dat brengt Evergreen in een lastig parket met het samenstellen van de herenteams voor het volgende seizoen.

Het klaverjasfenomeen en de aanjager van allerlei andere activiteiten binnen Evergreen, Frans de Munnik, overlijdt. Ofschoon zijn gezondheid het eigenlijk niet toelaat, is hij tot het laatst toe actief. Ter ere van en aandenken aan hem worden een aantal klaverjasavonden georganiseerd, waar om de “Frans de Munnik Bokaal” gestreden wordt.

De TC, onder leiding van Willem Goedknecht, vindt dat er meer structuur moet komen in training en opleiding. Gebaseerd op het eerder uitgegeven meerjarenplan 2000-2005 wordt een plan op papier gezet, dat, om een breed draagvlak te creëren, in een aantal bijeenkomsten wordt uiteengezet.

Het G-hockey wordt dit jaar actief opgepakt door Denise Bergen-Henegouwen en Rianne van Schie. De voorzitter a.i. (zoals ze zich nog noemt) schrijft in de Greenshot er trots op te zijn dat binnen Evergreen zo'n groep hockeyers kan bestaan. Een andere groep waar Denise, samen met Foske Smith, zich voor beijvert is: nieuwe jeugdleden. Op drie woensdagmiddagen organiseren ze samen trainingen voor vriendjes en vriendinnetjes en andere geïnteresseerde jeugd.

De klusgroep heeft dit seizoen een “groot project”. Op het grasveld naast het clubhuis wordt een speeltuintje gerealiseerd. De klusgroep doet dit, met behulp van de plantsoendienst en advies van de leverancier van de speeltoestellen, in eigen regie. Met behulp van een aantal sponsors wordt de klus budgetneutraal geklaard.

Na een aantal jaren afwezigheid wordt de familiehoockeydag weer ingevoerd. De organisatie komt in handen van de maandagavondrecreanten, met een kerngroep die bestaat uit Els Sonneveld, Wim Nieuwstraten, Klaas v.d Bie en Koos Ouwerkerk. Het wordt een mooi succes met zo'n 300 man op het Evergreencomplex. Zie hoofdstuk “Toernooien en Trofee's” voor meer informatie over familiehoockey-dagen.

Een dag nadat Kees Westerwijk (veteranen-L) 65 jaar wordt, is er een wedstrijd recreanten – veteranen-L. Die wedstrijd wordt opgedragen aan Kees, die uiteraard meespeelt in het veteranenteam. De interim aanvoerder van de recreanten schrijft een verslag in de Greenshot en een gedicht.

Andere activiteiten binnen Evergreen zijn: Een galafeest in de Veiling, een (Internationaal) Paastoernooi voor D8 teams met aansluitend het D-kamp, een “Moonlight Six-aside” voor dames- en herenteams, een “Disco Halloween”, een Sint-Nicolaasfeest, een “Inside-Out Party”, een “Midwinter Pelpinda Party” en de Grote Clubactie die onder aanvoering van June de Roo € 1700 opbrengt.

Tijdens de algemene ledenvergadering aan het eind van het seizoen reikt het bestuur de Mereltrofee uit aan Ellen Smith. Ellen heeft vanaf het ontstaan van Evergreen veel betekend voor Evergreen. Vele jaren was ze lid van de TC. Ze trainde en begeleidde jeugdteams, als TC vertegenwoordiger was ze ook menig jaar bestuurslid en in het oog springend is ook al het werk dat ze samen met Henny van Leeuwen voor de groep mini's heeft gedaan. Door de goede organisatie en het grote enthousiasme groeide en groeide deze groep zodat ze op een gegeven ogenblik meer dan honderd leden telde. Ook is zij het brein achter de Six-aside happenings voor de dames- en herenteams.

Jannette Breunis raakt als voorzitter het toevoegsel “a.i.” kwijt. Zij wordt gekozen tot volwaardig voorzitter en stemt daarin toe.

In het veld heeft Kees nog steeds liefde voor de bal. Hij pingelt er op los en houdt de anderen voor de mal Maar het duurt niet lang, want wat gebeurt er altijd? Hij is de bal weer kwijt!

2004/05 • Een Nieuwe Start

Het eerste damesteam zorgt dit seizoen voor een sportief hoogtepunt. Het wordt kampioen in de vierde klasse en promoveert naar de derde klasse.

In het begin van de jaren negentig speelde Dames 1 in de eerste klasse. Daarna is het team gaandeweg afgezakt naar de vierde klasse. Dit seizoen is de weg omhoog weer gevonden. Met Dick Snoeck Jr. als coach en Remko Ouwerkerk als trainer lukt het dit seizoen kampioen te worden en te promoveren naar de derde klasse. De laatste wedstrijd tegen Made, die in de onderste regionen verkeert, wordt met 12-0 gewonnen. In het geval dat de Dames verloren hadden dan zou nummer 2 in de poule, Shot, in hun laatste wedstrijd met 44-0 hebben moeten winnen om Evergreen van de eerste plaatst te stoten. Het doelsaldo van Evergreen komt op 102-13.

De TC is dit jaar zeer actief in het motiveren van trainers en coaches. De hoofddoelstelling is “Optimale ontwikkelingsmogelijkheden voor iedereen, op eigen niveau”. Er wordt een trainings- en opleidingsplan op papier gezet, dat breed wordt uitgedragen. In september geeft Vincent Leijh van de KNHB een trainingssessie voor zowel nieuwe als ervaren trainers van Evergreen. Daarnaast worden twee bijeenkomsten belegd voor de coaches en twee bijeenkomsten voor de trainers. Ook wordt aan niet hockeyende coaches de mogelijkheid geboden om in een aantal sessies de hockeytechnische beginselen te beoefenen.

Om zeker te stellen dat bij iedere wedstrijd scheidsrechters aanwezig zijn wordt een “Scheidsrechterpoule” ingevoerd. Deze groep van ongeveer 10 personen kan worden ingezet als iemand niet kan fluiten of niet op komt dagen. De invallers krijgen voor het fluiten van een junioren wedstrijd 6 euro en voor een seniorenwedstrijd 12 euro. Het benodigde geld wordt afgetrokken van de borgsom van de leden die hun fluitbeurt niet vervullen.

De scheidsrechtercommissaris, Jeanette Marcus, zorgt ervoor dat in iedere Greenshot de “regel van de week” wordt besproken. Deze wordt steeds gekozen naar aanleiding van recente voorvallen op de hockeyvelden.

Bij een enquête die wordt gehouden met de vraag “Waarom herken je Evergreen?”, zijn 78 stemmen voor “familieclub (gezelligheid)”, 18 stemmen voor “sportieve ontwikkeling (ambitie)”, 14 stemmen voor “echte hockeycultuur (normen en waarden)” en 4 hebben geen mening. Om het sterke punt te benadrukken wordt een actie gestart om het clubhuis en de vereniging gezelliger te maken. Ideeën zijn welkom. Als begin worden leren banken (krijgertjes) in het clubhuis geplaatst.

Er zijn dit jaar nogal wat acties die geld opbrengen, te weten: AH spaarpuntenactie. Dit jaar voor het eerst door de Albert Heijn vestiging in Maassluis georganiseerd. Iedere klant krijgt spaarpunten evenredig met het aankoopbedrag. Deze punten kunnen alleen verzilverd worden door verenigingen. Evergreen zamelt ook punten in, hetgeen € 875,70 oplevert.

Voor de grote clubactie worden 850 loten verkocht, hetgeen Evergreen € 1700 oplevert. De topverkopers zijn Ivy Wever, Fabien Zwaard en Merel Snoeck, die daarmee een prijsje winnen.

De oud papier actie gaat steeds beter lopen. Iedere drie weken is een container met ca. 3500 kilo papier gevuld.

Riet Snoeck organiseert dit seizoen drie maal een tweedehands hockeykledingbeurs. Van de opbrengst gaat 75 % naar de vorige eigenaar en 25% naar de vereniging.

Evergreenleden krijgen een pasje voor het Delta hotel-restaurant. Van de besteding gaat 10 % naar Evergreen.

De accommodatie wordt voor een sportweek verhuurd aan scholengemeenschap Ichtus en het clubhuis wordt op dinsdagavond verhuurd aan de Klaverjasvereniging Steendijkpolder.

Het G-team gaat naar een toernooi van Hudito dat 75 jaar bestaat. Het wordt een prachtige dag. Naast hockeypartijtjes is er de keeper van het Nederlands hockeyelftal Klaas Veeling, de Knots-Boemband, een oldtimer brandweerwagen en een disco. Door een inventieve berekening van de toernooicommissie hebben alle teams de eerste prijs.

De KNHB vaardigt de verplichting uit om tijdens wedstrijden scheenbeschermers te dragen.

In het weekend van 4 en 5 december wordt vóór elke hockeywedstrijd een minuut stilte in acht genomen in verband met het overlijden van Prins Bernhard. Ook wordt in de week daaropvolgend gepaste soberheid betracht. De Prins is beschermheer van de KNHB geweest vanaf 1939.

Een drieluik, dat vlak voor Kerstmis wordt georganiseerd voor recreanten en veteranen, telt zo'n 40 deelnemers. Er kunnen dus drie meer dan volwaardige teams gevormd worden. Alles is in Kerststijl. De teams heten Caspar, Balthazar en Melchior en tijdens de wedstrijden zijn Kerstmutsen "verplicht". Na het hockeyen erwtensoep, pelpinda's en drank in het clubhuis dat opgeluisterd is met een Kerstboom en Kerstversiering.

Andere activiteiten binnen Evergreen zijn: Een Rabobank jongste jeugdtag met 16 teams, een D-kamp, een Sint Nicolaasfeest, een gala-avond voor de B-jeugd, een hockeyfeest voor de jeugd, een "Immer Grün" feest voor de jeugd, een "Holland in Evergreen" feest voor de jongste jeugd, een "Back to the 80's" feest voor de oudere jeugd, een Après Sky Party, een bedankborrel voor de vrijwilligers, een familiehokeydag en een "Neem-je-vriend-of-vriendin-mee-dag", waarvoor 70 kinderen komen opdaven.

Aan de klusploeg wordt aan het eind van het seizoen de Mereltrofee toegekend. Het bestuur heeft vooral een grote waardering voor de klusploeg omdat deze ongevraagd allerlei onderhoudswerkzaamheden doet. Ze doen, doen, doen, zonder vragen en/of problemen.

2005/06 • Een Nieuwe Start

Aan het eind van dit seizoen, op 10 augustus, bestaat Evergreen 35 jaar. In de aanloop naar het lustrum wordt een nieuwe kledinglijn ingevoerd.

Het wat sombere donkergroen wordt vervangen door fris ogend lichtgroen ("limegreen"). Ook de verenigingsvlag wordt aangepast en krijgt dezelfde lichtgroene kleur.

Voor het eerst is de algemene ledenvergadering aan het begin van het seizoen en vindt plaats op 8 september. Het komende lustrum wordt hierin aangekondigd, maar dit zal na de verjaardag plaatsvinden, dus begin volgend seizoen. Het bestuur is van plan om naast deze ALV in de loop van het seizoen ook één of meer thema-ledenvergaderingen te laten plaats vinden om de leden optimaal bij belangrijke zaken te betrekken. Eén zo'n thema zal een nieuwe kledinglijn voor het Evergreentenue zijn. Er zal een kledingcommissie worden samengesteld, waarvoor vrijwilligers gevraagd worden.

De kledingcommissie komt er en bestaat uit Frans Peeters, Stefan Bruinings en Albert Bruinings. De commissie gaat voortvarend gaat aan de slag. Het resultaat mag er zijn. Het is frisser, opvallender, mooier groen dan de bestaande outfit en lijkt op het in 1973 ingevoerde tenue. So far so good, maar er ontstaat onenigheid tussen de commissie en het bestuur. Van de drie bedrijven/zaken die een offerte uitbrengen moet er eentje gekozen worden. Het bestuur maakt haar keuze op andere gronden dan de commissie. Het verder afhandelen met de betreffende firma's wil de commissie daarom niet voor haar rekening nemen.

In een thema-ledenvergadering op 16 februari, met het nieuwe tenue als thema, wordt het voorstel van de commissie voor de nieuwe kledingoutfit enthousiast ontvangen en goedgekeurd.. Een nieuw groepje, bestaande uit Klaas van de Bie, Leon Barendregt en Dick Marcus handelt het verder af. Eind augustus is het nieuwe tenue beschikbaar. Eind goed al goed. Ook een nieuw ontwerp van de verenigingsvlag, gemaakt door Jaap Breunis, wordt goedgekeurd. Dit ontwerp ligt in het verlengde van het bestaande Evergreen logo en heeft dezelfde lichtgroene kleur.

Door de scheidsrechtercommissaris, Dick Marcus, is een Evergreen arbitrageplan opgesteld, dat in het volgende seizoen stapsgewijs ingevoerd zal worden. Aan het eind van het seizoen hebben alle Evergreenleden van de B categorie, een scheidsrechterdiploma. Binnen de hockeybond is Evergreen een voorbeeldvereniging op dit punt. Ook zijn binnen Evergreen een aantal scheidsrechterbegeleiders aangesteld. Deze hebben gezamenlijk 20 wedstrijden begeleid.

De materiaalcommissaris Klaas van der Bie voert dit seizoen de "ballenbak" in. Hiervoor wordt een standaard afvalcontainer gebruikt die van toepasselijk tekst is voorzien. In plaats dat ieder team eigen hockeyballen te leen krijgt voor de trainingen, kan de ballenbak vanuit de hockeycontainer op het veld worden gereden. De gebruikte ballen moeten uiteraard weer terug in de container. Dat gaat niet goed. Na verloop van tijd zijn een paar honderd ballen

verdwenen. Gelukkig zijn twee honden, die iedere dag rondom de Evergreenvelden worden uitgelaten, echte speurneuzen, met een specialiteit voor hockeyballen. Dat zijn Aksel, een Duitse staander en Toean, een golden retrieverachtig ras. Gezamenlijk vinden zij zo'n honderd ballen, die door hun baasjes aan Klaas van der Bie worden overhandigd. Deze waardeert dat zeer en zorgt voor een bloemetje voor de baasjes en een kluif voor de speurneuzen. Het ballenbak experiment wordt wel gestaakt.

Om de binding van (jeugd)leden te vergroten wordt in het clubhuis een televisietoestel geplaatst. Het wordt daardoor ook mogelijk hockeywedstrijden te bekijken, zowel nationale/internationale, als die op het eigen kunstgrasveld. Ook wordt buiten, naast het clubhuis, een betonnen tennistafel geplaatst. Door de hulp van de plantsoendienst, een bevriende aannemer, subsidies en sponsors kan dat budgetneutraal.

Net als vorig jaar wordt een Kersttoernooitje georganiseerd voor recreanten, veteranen A en veteranen L. Met partijtjes hockey, erwtensoep, kerstversiering in het clubhuis en wat drank verloopt dit alles in een prima sfeer. Het is een goede afsluiting van de eerste helft van het seizoen.

Tijdens de huldiging van Maassluise kampioenen door de MSR, staan twee Evergreen teams in de schijnwerper. Dames 1, omdat dit team in het vorig seizoen kampioen is geworden en gepromoveerd is naar de derde klasse en Meisjes D, omdat dit team zowel zaalhoockeykampioen als veldhoockeykampioen is geworden.

De familie-hockeydag is weer op Vaderdag. Alle vaders die meedoen krijgen voor hun vaderdag een flesje bier met een "Familie-hockeydag" etiket. Voor het rad van avontuur zijn vele prijzen verkregen van de Maassluise middenstand. Oud-Evergreen teams spelen tegen de huidige eerste teams. Het aantal deelnemende teams is 28, hetgeen om en nabij de 300 deelnemers betekent.

De klusgroep heeft dit jaar weer een groot project. De hockey container en de materiaal container die naast het kunstgrasveld staan worden in de kleuren van het clubhuis geschilderd en krijgen een overkapping, bestaande uit een kassenbouw constructie. Folkert Kouwenhoven werkt bij de firma Knijnenburg, kassenbouw. Hij zorgt ervoor dat het constructiemateriaal wordt gesponsord. Het gevolg is dat de beide containers, die eerst een armoedig gezicht vormden, nu één geheel vormen met de andere opstallen van de Evergreen accommodatie. Het project wordt tijdens de familiehoockeydag feestelijk onthuld door voorzitter Jannette Breunis.

Andere activiteiten binnen Evergreen zijn: een Glamorous Bling Bling Party, een herfstvakantie-duurt-te-lang-toernooi, een "Kakker-party", een Sint-Nicolaasfeest, een kerstboomverkoopactie (€2 per boom voor Evergreen), een Rabobank jongste-jeugd dag, een D-kamp, een familiehoockeydag, de Grote Clubactie (netto opbrengst € 2460), de AH spaarpuntenactie (€ 618) en een kledingbeurs (€ 38).

De Mereltrofee wordt dit seizoen niet uitgereikt. Het Bestuur is van oordeel dat er, buiten de leden waaraan de Mereltrofee al eens is toegekend, er op dit ogenblik geen lid is dat eruit springt voor wat betreft een bijzondere verdienste voor Evergreen.

2006/07 • Een Nieuwe Start

Evergreen gaat een lustrumjaar in met een geheel nieuw tenue. Het ziet er fris en "gelikt" uit. Zelfs andere verenigingen valt dit op en spreken er met lof over. Een belangrijk onderdeel van de lustrumviering is een reünie voor oud-leden.

Voor het lustrum wordt niet apart een commissie ingesteld, maar in de loop van het seizoen zal een aantal lustrumactiviteiten plaats vinden. De meest omvattende daarbij is een reünie. Daar is wel een commissie voor bestaande uit Nanny Spanjer, Viola Paalvast en Koos Ouwerkerk. De reünie vindt plaats op 21 oktober. 160 Oud-leden nemen deel. De reünisten maken een rondwandeling door Maassluis en bezoeken vooral plekjes die Evergreen gerelateerd zijn, zoals: de oude Evergreen locatie aan de Merellaan (waar nu torenflats gebouwd worden), de galerie van Manon Lith, het Arie de Groot-huis (het gebouw waar Klei & Kleur gevestigd is en waar Coby Lammers en Frits Veenland exposeren) en Oporto (de befaamde kroeg van Robert Stevens). Ook kan er, voor degenen die dat willen, gehockeyd worden. De dag wordt afgesloten met een buffet in het clubhuis en een paar uurtjes gezellig bijpraten. Voor meer informatie zie hoofdstuk "Toernooien en Reünies".

Een lustrum galafeest is in december gepland in de Oude Veiling in Maasland. Helaas lukt het niet om voor de sluitingsdatum voldoende inschrijvingen van deelnemers te verzamelen. Om een financiële strop te voorkomen wordt het feest afgelast.

De algemene ledenvergadering wordt op 6 september gehouden. Het completeren van de TC is een prioriteit. Er zijn maar liefst 4 vacatures, die nog niet zijn vervuld, waaronder die van voorzitter. Tijdens de vergadering zeggen drie vaders van jeugdleden toe zich te beraden om tot de TC toe te treden. Niet lang daarna doen ze dat daadwerkelijk. Dat zijn Thijs Rijnberg, Ronald Hofman en Ronald Osephius. Samen met de bestaande leden, Diana van der Berg, Willem Goedknegt en Riet Snoeck is de TC bijna compleet. Alleen de trainingscoördinator ontbreekt nog. Later in het seizoen wordt ook deze vacature vervuld door Bas Themans.

Voor het coachen en trainen van Dames 1 en Heren 1 is het niet gelukt om kandidaten van buiten Evergreen binnen te halen. Uiteindelijk wordt dit intern opgelost. Wim van der Weijden gaat de heren coachen en Bas Themans geeft de training. Murk van der Berg gaat de dames coachen, terwijl de training gegeven gaat worden door Tobias van Toledo en Sebastiaan de Boer. De vernieuwde TC gaat voortvarend te werk. Met name de begeleiding van trainers en coaches krijgt veel aandacht. Van alles wordt gedaan om het hockeyniveau binnen Evergreen te verhogen.

Het G-team krijgt bij een toernooi een KNHB wisselbeker. Dit is een nieuwe wisselbeker voor G-teams, die eigenlijk pas in het volgende seizoen voor het eerst gewonnen kan worden. Vooruitlopend daarop ontvangt Evergreen nu de beker, als aanmoedigingsprijs.

De Grote Clubactie wordt dit jaar georganiseerd door Resi Beers. Het brengt € 1500 op! De meeste loten worden verkocht door Feline de Jong (84), Fabian Zwaard (70) en Merel Snoeck (52). Naast een prijsje binnen Evergreen, krijgen ze ook een clinic aangeboden die wordt georganiseerd door "Sportways" en plaats vindt bij Kampong.

Verdere activiteiten binnen Evergreen zijn: Een clinic onder leiding van "The Zone, hockeyclinics voor clubs" (gesponsord door de Rabobank), een feest "Ouderwetsgezellig", een feest "Kleuren Gebeuren", Sint-Nicolaasfeest, het D-kamp, de Rabobank jongste jeugd dag, een barbecue voor de mini's, een six-aside voor senioren met het motto "For Ever Green", een "Beauty and the Nerd"-party, een familiehoockeydag, een kerstbomenactie (€ 220) en de "Tapijtmeester"-actie" (€ 450, zijnde 3% van het besteedde bedrag door Evergreenleden).

De Mereltrofee is dit jaar voor Klaas van der Bie. Klaas heeft in de afgelopen jaren op allerlei gebied heel wat uurtjes aan Evergreen besteed. Typerend daarvoor is, dat een niet nader genoemd Evergreenlid (of een ouder van een Evergreen jeugd lid) in een Greenshot van het vorig seizoen, zijn waardering uitsprak over Klaas. Hij/zij stelde voor, hem te benoemen tot "Evergreener van het jaar".

Voor veel hockeyleden is de zomervakantie nogal lang om helemaal geen stick aan te raken. Daarom wordt door de TC het vrije hockey op de maandagavonden ingesteld. Iedereen die dat wil kan dan een partijtje hockeyen. Van zeven uur tot kwart over acht voor de jongere jeugd en van half negen tot tien uur voor de oudere jeugd en de senioren. Dat blijkt een goede formule waar velen plezier aan beleven.

2007/08 • Een Nieuwe Start

Dit seizoen wordt gekenmerkt door een voorzitter- en secretarisloos tijdperk en als één van de gevolgen daarvan een brainstorm met een doorsnede van de Evergreenleden over de toekomst van Evergreen. In de tweede helft van het seizoen mondt dit uit in een nieuw bestuur.

Evergreen gaat het seizoen in zonder voorzitter en secretaris. Jannette Breunis stelt zich, na vier jaar voorzitterschap, niet herkiesbaar. Dat geldt ook voor Monique van Rossum. Ondanks veel lobbywerk zijn er geen kandidaten. Als haar laatste officiële daad benoemt Jannette een "Commissie van Wijze Mensen", bestaande uit de volgende "vrijwilligers": Willem Goedknecht, Nicole Smits, Thijs Rijnberg en Koos Ouwerkerk. De officiële naam van de commissie is Ad-hoc Commissie Vervullen Vacatures Voorzitter en Secretaris (ACVVVS).

Deze commissie organiseert in december een brainstorm waaraan 15 Evergreenleden meedoen, om te bepalen waar Evergreen naar toe wil. Pas als dat bekend is, zal een nieuw bestuur gezocht en benoemd worden. Zo'n bestuur heeft dan een goed beeld van de verwachtingen van de leden. Die brainstorm wordt geleid door professionele KNHB vertegenwoordigers. De uitkomst daarvan wordt door verschillende deelnemers, in een aantal sessies, gepresenteerd aan alle groeperingen binnen Evergreen. Om een lang verhaal kort te maken: eind februari kan een bestuur worden samengesteld bestaande uit Martin den Ouden voorzitter, Leon Barendregt secretaris, Paul Bosman penningmeester, Thijs Rijnberg hoofd TC en Stefan Bruinings hockeyondersteunende zaken. Dit bestuur gebruikt het opgestelde toekomstplan als het te voeren

beleid. Eén van de eerste punten dat het bestuur na haar benoeming invoert is een "rook-vrij" clubhuis.

Om de leden en de ouders zoveel mogelijk te betrekken, wordt in de aanloop naar de brainstorm de hoeveelheid informatie via de Greenshot opgevoerd. De groep "wijze mensen", de scheidsrechtercommissaris, de barcommissie en de klusgroep laten frequent van zich horen.

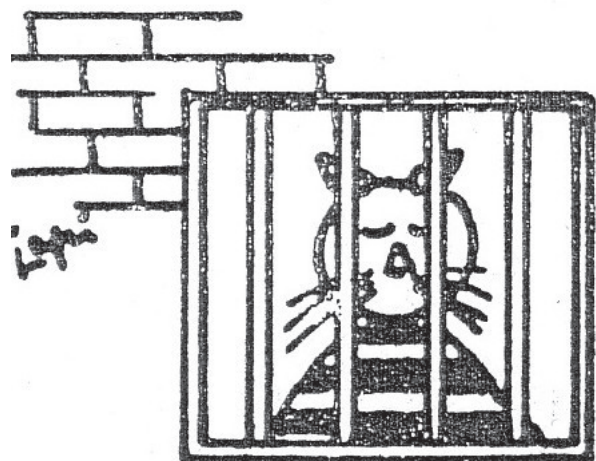
Ondanks het voorzitter- en secretarisloos tijdperk, gaat de Greenshot in december digitaal. De leden kunnen nog wel kiezen tussen een elektronische en papieren Greenshot.

De scheidsrechtercommissaris Dick Marcus organiseert een spelregelcompetitie. Na een aantal voorronden strijden de tien besten om de eer van de scheidsrechter met de beste theorie kennis. Eerste wordt Roland Marcus, tweede Daphne Veringmeier en derde Wim Bekink.

Er is weer een Marlow uitwisseling. Tien jaar lang heeft dat niet plaats gevonden. Marlow komt naar Maassluis met een jongensteam. De sfeer is weer als van ouds; alsof er geen onderbreking is geweest. De Big Match tegen Jongens C eindigt in 4-0 voor Marlow.

Bij de hockeyclub Rotterdam worden wedstrijden voor de Euro Hockey League gespeeld. Marieke Bruinings reageert op een bericht op de website van Rotterdam, aangaande ballenmeisjes. Ze wordt uitgenodigd en is twee dagen actief bij verschillende wedstrijden. Toch nog Evergreen-inbreng bij de Euro Hockey League.

Evergreen organiseert een strafbalcompetitie voor de jeugd. De hoogste scores komen op naam van Frank Barendregt, Roy Osephius, Marieke Bruinings en Fleur van der Hoeven. De keepers die de meeste strafballen houden zijn Sieger Engelchor en Stephanie de Ruijter. Deze zes mogen meedoen bij de strafbalcompetitie bij Rotterdam, welke door de Hockeybond wordt georganiseerd.

STRAF PUSH

Na een hockeyfeest ontstaan buiten de Evergreenaccommodatie ongeregdigheden, veroorzaakt door buitenstaanders. Evergreen heeft daar geen schuld aan; alles was goed geregeld en het feest verliep vlekkeloos. Desalniettemin komt vanuit de Gemeente het bericht dat, ten aanzien van feesten en de openingstijden van het clubhuis, de touwtjes strakker aangehaald zullen worden.

Om goede opnames te kunnen maken van hockeywedstrijden bij Evergreen wordt een steigerstelling geplaatst naast het kunstgrasveld; deze wordt geplaatst door de firma Wallcare. De opnames zijn bedoeld voor trainingsdoeleinden, maar ook voor mogelijke televisie-uitzendingen. In het clubhuis wordt de televisie voorzien van digitenne en DVD apparatuur.

Andere activiteiten binnen Evergreen zijn: "Out of Space" feest (voor de oudere jeugd en senioren), "Gespuis in de Ruimte" feest (voor de jongere jeugd), een Kersttoernooi (voor recreanten en veteranen), Sint-Nicolaasfeest, D-kamp, jongste-jeugddag met barbecue, Grote Clubactie (opbrengst € 882), familie-hockeydag en bedankborrel.

De Mereltrofee wordt aan Robert de Jong toegekend. Rob is lid van ongeveer het eerste uur. Op allerlei gebied was hij actief binnen Evergreen, zoals onder meer: trainingen geven, toernooien organiseren (met name bij het initiëren van het dubbel-A toernooi had hij grote inbreng). Dit seizoen was hij betrokken bij de Marlow-uitwisseling en hielp Heren 2 uit de brand als trainer. Bovendien is hij de stimulerende kracht achter het verzamelen van oud-papier.

Het ledental is dit seizoen weer boven 350 gekomen. Na de dip tot beneden 290 eind jaren negentig, is Evergreen nu weer op het niveau van de jaren tachtig. Het belang van een tweede kunstgrasveld wordt daarmee benadrukt.

2008/09 • Een Nieuwe Start

Dit seizoen start bij Evergreen kinderopvang.

Catalpa, een organisatie die naschoolse opvang combineert met sportactiviteiten, huurt hiervoor drie dagen in de week de gehele accommodatie.

Evergreen wordt benaderd door Catalpa om de mogelijkheid te onderzoeken van een naschoolse opvang. De Evergreen accommodatie is ideaal vanwege de combinatie clubhuis/kunstgrasveld. Catalpa wil een deel van de tijd dat de kinderen aanwezig zijn besteden aan sport. Daarvoor is een sportinstructeur beschikbaar. Ook bestaat de mogelijkheid dat Catalpa Evergreen hockeyers/sters inhuurt om daarbij te helpen. Voor Evergreen snijdt het mes aan meerdere kanten: Door de verhuur ontstaat meer financiële armslag, de hockeysport wordt gepromoot bij de jeugd, de oudere jeugd en nog studerende senioren kunnen wat bijverdienen door hockeyinstructie te geven en het past in het beleid van Evergreen om zich maatschappelijk betrokken op te stellen. Catalpa wil met groepen van maximaal 20 kinderen werken. Na een aantal gesprekken, onderhandeling over de huurprijs, vergunningen en aanpassingen van het clubhuis wordt een driejarig contract afgesloten tussen Evergreen en Catalpa. Later blijkt echter dat Catalpa moeilijkheden ondervindt met de werving en te weinig kinderen worden aangetrokken. Na een paar maanden is het einde oefening.

Nadat vorig seizoen de elektronische Greenshot werd ingevoerd, konden de leden nog kiezen voor een papieren Greenshot. In begin van dit seizoen blijkt het niet meer mogelijk om voldoende vrijwilligers te mobiliseren voor het vervaardigen en rondbrengen van het verenigingsblad. Op 22 september verschijnt de allerlaatste papieren Greenshot. Wel verschijnt in mei de eerste editie van een

papieren "Greenshot Special", met twintig pagina's informatie over allerlei aspecten binnen Evergreen. De leden zijn hiermee weer wat "bijgepraat". In het voorwoord wordt gevraagd om response en ideeën. Aan de hand daarvan zal dan worden beslist of de "Greenshot Special" vaker zal verschijnen.

Jannette Breunis en Paul Bosman worden benoemd tot lid van verdienste. Jannette is vier jaar voorzitter geweest, had 7 jaar de minigroep onder haar hoede, was een aantal jaren betrokken bij het maken van de Greenshot; ze was een manusje van alles. Paul was gedurende een periode van zeven jaar penningmeester, die uitmondde in een gezonde financiële positie van Evergreen en nam ook andere bestuurstaken waar, vooral in het eerder genoemde voorzitterloos tijdperk.

Een belangrijk initiatief binnen Evergreen is een abonnement op "Hockey-Academy". Dat is een website voor trainers en coaches, waarin op een praktische wijze veel informatie wordt gegeven over hockeytechnieken en trainingen, dikwijls verduidelijkt met filmpjes. Een introductieavond hierover wordt goed bezocht.

De barcommissie neemt een aantal maatregelen met als doel het clubhuis aantrekkelijker te maken. Een daarvan is het aanschaffen van een koffie automaat. Dat blijkt een goede beslissing te zijn. Geen gerommel met potten meer, altijd verse en lekkere koffie en veel gemak voor degenen die bardienst vervullen. Een ander initiatief is een vrijdagavondcafé. Ondanks het aanvankelijke enthousiasme, groeit dit niet uit tot een succes. De professionaliteit van leden van de barcommissie wordt verhoogd door examen te doen voor het diploma "Sociale Hygiëne".

De gemeente Maassluis doet mee aan een actie om bij veel sportclubs AED's te plaatsen. Zo ook bij Evergreen. Een aantal leden volgt daarvoor een instructieavond en verkrijgt daarmee een certificaat. De keuze van de betreffende leden is zodanig, dat de kans groot is dat altijd één van hen aanwezig is in het onverhoopte geval dat de apparatuur gebruikt moet worden.

Groei van het ledental is één van de doelstellingen van Evergreen. Om structuur te geven aan de ledenwerving wordt een "Ledenwerfcommissie" in het leven geroepen, bestaande uit: Sonja van Pelt, Cindy Verhaar en Evelien van Putten.

De drainage van het kunstgrasveld werkt niet goed meer. Als het maar even regent blijft er water op het veld staan. Als eerste stap worden de drainagebuizen doorgespoten, omdat het toch al tijd is om dat te doen. Het lost het probleem niet op. Het blijkt dat er een overmatige algengroei in de grasmat heeft plaats gevonden, waardoor het regenwater er moeilijk doorheen gaat. Het zand, met de algen, wordt uit de mat verwijderd en nieuw zand ingebracht. Het probleem is hiermee opgelost.

*Is dat nou zo'n
waterveld?*

Het hek om het kunstgrasveld en de ballenvangers zijn in slechte staat. Ofschoon het kostbaar is besluit het bestuur om een nieuw hek en ballenvanger te laten plaatsen. Door een subsidie van het fonds Schiedam Vlaardingen wordt de financiële kant minder problematisch.

De klusgroep neemt het initiatief om het clubhuis uit te breiden met een opbergruimte voor keeperuitrustingen. De klusgroep kan dat niet alleen. Een oproep om daaraan mee te helpen heeft een goede response. Naast de klusgroep is een belangrijke bijdrage geleverd door: Bas Warnaar, Resi en Frans Beers, Rob Hogenes, Steven Pieters en Jannick Breunis. Een tweede initiatief is de bouw van een overkapping op het terras. Deze bestaat, net als de overkapping van de twee containers, uit een kasconstructie. Het plaatsen en stellen van de draagpoeren wordt gedaan door personeel van het bedrijf Olsthoorn, waarvan het constructiemateriaal betrokken is. Bij de opbouw en het plaatsen van de kunststof ruiten zorgden Rob Hogenes en Peter Roos voor onmisbare assistentie.

Andere activiteiten binnen Evergreen zijn: Vriendjes-en-vriendinnetjes-dag, Rabobank jongste-jeugddag, playbackshow, Grote Clubactie, Sint-Nicolaasfeest, C-kamp en D-kamp.

Het sponsorcontract met de Rabobank wordt uitgebreid met twee clinics. Eén daarvan wordt door international Gert Jan Derikx gegeven voor alle Evergreen trainers.

De Mereltrofee wordt toegekend aan Teunis Bakker. Teunis kreeg de prijs omdat hij als “nieuwe ouder zonder hockey-achtergrond” meteen aan de slag is gegaan met allerhande vrijwilligersactiviteiten: coachen van het team van zijn dochters, plaats nemen in de TC voor de jongste jeugd, organiseren Rabobank jongste-jeugddag en allerlei andere activiteiten voor de jongste jeugd, kortom een voorbeeld-ouder/vrijwilliger.

Het beleidsplan 2009-2014 is opgesteld. Hierin is ondermeer aandacht voor:

- * De noodzaak van een tweede kunstgrasveld op korte termijn en een nieuw clubhuis niet veel later.
- * Naast de Evergreen website is een elektronische Greenshot gewenst, ter vervanging van de afgeschafte papieren Greenshot.
- * Evergreen betaalt de opleiding van ieder Evergreenlid voor trainer. Zo'n trainer moet dan wel drie jaar training geven binnen Evergreen. Betaling van die trainers is financieel niet haalbaar.
- * Trainers voor Heren 1 en Dames 1 worden wel betaald. Van de leden van deze teams wordt verwacht dat training gegeven wordt aan jeugdteams.

Martin den Ouden kan het voorzitterschap niet meer met zijn privé omstandigheden combineren en stelt in mei zijn functie ter beschikking. Het overig bestuur neemt voor het resterende deel van het seizoen zijn taken over. Daarna wordt Leon Barendregt, tot dan toe secretaris, benoemd tot voorzitter.

2009/10 • Een Nieuwe Start

Dit seizoen heeft weer een sportief hoogtepunt.

Heren 1 promoveert weer naar de derde klasse.

Dames 1 speelt wel promotiewedstrijden, maar het lukt net niet om te promoveren. De gemeenteraad van Maassluis gaat akkoord met de aanleg van een tweede kunstgrasveld.

Heren 1, gecoacht door Ronald Osephius en getraind door Julian de Munnik wint een behoorlijk aantal wedstrijden met grote cijfers. Het team is er aan toe om naar de derde klasse te gaan. Ze worden tweede in de poule achter Bleiswijk en promoveren daardoor naar de derde klasse. Ook Dames 1, gecoacht en getraind door Hans Hill, wint veel wedstrijden met grote cijfers. Het team speelt al een aantal jaren in de derde klasse en heeft de kwaliteit om de stap naar de tweede klasse te maken. De dames worden tweede en moeten promotiewedstrijden spelen om te promoveren. Dat lukt niet, want van de drie verenigingen die elkaar bestrijden wordt Evergreen, net als in de competitie, tweede. Alleen de winnaar promoveert.

Het tweede kunstgrasveld is een onderwerp van intensief contact tussen het bestuur van Evergreen enerzijds en de Gemeente en de Politiek anderzijds. Het kan alle kanten op. Na alle onzekerheden staat in oktober in “De Schakel” een artikel met de begroting van de gemeente Maassluis. Daarin is een kunstgrasveld voor Evergreen opgenomen. Op 10 november wordt die begroting goedgekeurd door de gemeenteraad. De komst van een tweede kunstgrasveld is definitief!

Op 16 september is de algemene ledenvergadering. Leon Barendregt stelt zich beschikbaar als voorzitter en wordt als zodanig gekozen. Stefan Bruinings kan zijn bestuursfunctie “hockey ondersteunende zaken” niet meer combineren met zijn werk en is daarom niet herkiesbaar. Er is geen opvolger, de functie is vacant. Désirée Scheffers wordt gekozen als secretaris en Willem Goedknecht als hoofd TC. Ronald van Buuren blijft penningmeester.

Met de firma Intersport Biesheuvel wordt een driejarig sponsorcontract afgesloten. Het Evergreen tenue, dat drie jaar geleverd is door de firma JAWA, kan nu gekocht gaan worden bij Biesheuvel. Het hockey assortiment wordt uitgebreid.

Om de communicatie tussen leden en bestuur te bevorderen wordt in het clubhuis een Buzz-Bus opgehangen. In plaats van allerlei geruchten binnen de vereniging te laten “door-Buzzen” kunnen ideeën, voorstellen en klachten in deze bus worden gedeponed.

De Klusgroep fabriceert een “fusthok”, dat bestemd is voor opslag van leeg fust en de eigendommen van de hondenschool en ook dient als algemene opslag. Klaas van der Bie verricht de inwijding door het fusthok met verschaald en verdund bier te besprenkelen en daarbij Bachus, de god van de drank, om bescherming te vragen tegen vandalisme.

Van overheidswege wordt veel aandacht gegeven sportkantines. Evergreen heeft veel gedaan om te voldoen aan de betreffende regelgeving. Een team, bestaande uit vertegenwoordigers van de gemeente Maassluis, de politie, Keuringsdienst van Waren en

Eneco, komt Evergreen inspecteren. Dat doorstaat Evergreen met glans. Er is geen enkele aanmerking..

Marc Cornelissen, Noord- en Zuidpoolreiziger (en in z'n vrije tijd recreant bij Evergreen) verzorgt een teambuilding avond voor coaches en trainers. Met een presentatie in woord en beeld geeft hij informatie over pooltochten die hij gemaakt heeft. De noodzakelijke teambuilding krijgt daarbij veel aandacht en wordt gerelateerd aan teambuilding bij hockey.

Na Greetje van Eck in 1974 en Liesbeth Snoeck in 1986 wordt Jannette Breunis nu de derde wethouder die Evergreen levert aan de gemeente Maassluis. Op 27 april wordt zij als zodanig benoemd.

Een groepje, bestaande uit Viola Paalvast, Jacques van Eck en Koos Ouwerkerk, is bezig de geschiedenis van Evergreen op papier te zetten. Het is de bedoeling dit samen te vatten in een boekwerk, dat het licht zal zien bij een reünie, ter gelegenheid van het achtste lustrum.

Voor de Evergreen vrijwilligers wordt de RaboBank clinic georganiseerd. Deze clinic wordt gegeven door international Billy Bakker en hoofdklasse speler Don Prins.

De laatste natuurgras wedstrijd bij Evergreen wordt op 18 april gespeeld tussen Jongens B teams van Voorne en Evergreen. Hieraan wordt een officieel tintje gegeven. Koos Ouwerkerk, het in leeftijd oudste nog hockeyend lid, mag de afslag doen. Hij geeft aan dat natuurgras ook zijn voordelen heeft, maar de boys van beide teams begrijpen dat niet. Het toeval wil dat een oud Heren 1 speler van Evergreen, Can Bulman, de coach is van het Voorne team.

Net als vorig jaar reikt erevoorzitter Mario van den Wildenberg de naar hem genoemde beker uit. Dit maal is de beker toegekend aan Jongens A, omdat dit team naast de vele eigen trainingen, veel werk verricht heeft binnen Evergreen.

De Mereltrofee wordt toegekend aan Yves Christian de Vos. Yves heeft dit seizoen veel bijgedragen aan het trainen van jeugdteams. Praktisch iedere dag was hij bij Evergreen om training te geven aan een jeugd team en droeg ook bij in TC aangelegenheden. Hij deed dat naast zijn eigen trainingen en wedstrijden als lid van het Heren 1 team.

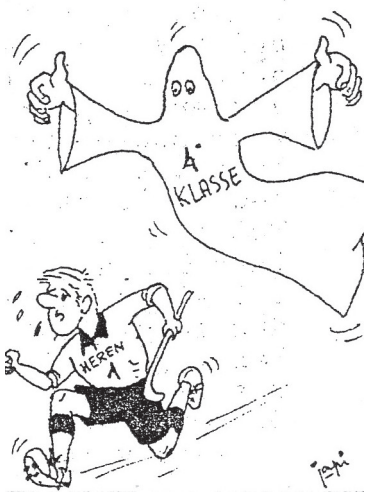
De hogepriester van der Bie leidt het inwijdingsritueel

2010/11 • Een Nieuwe Start

Dit wordt het seizoen van het tweede kunstgrasveld, een lang gekoesterde wens.

Heren 1 degradeert naar de vierde klasse en Dames 1 promoveert naar de tweede klasse.

Op 25 augustus is het zover. Het tweede kunstgrasveld wordt officieel in gebruik genomen. Een speciale commissie bestaande uit Martine Rijnberg, Rob de Jong, Diana v.d.Berg en Wouter Verhaar heeft het feestprogramma in elkaar gezet. Er is een clinic onder leiding van hockeyinternational Lawrence Docherty. Burgemeester Karssen verricht de openingshandeling, waarna het kunstgras wordt ingewijd met een six-aside met allerlei gemengd samengestelde teams. Daarna wordt de dag afgesloten met een feestelijk samenzijn. De omroep van het Westland, de WOS, maakt opnames en zendt die iedere dag van de opvolgende week uit. Zie hoofdstuk "Kunstgras" voor meer informatie.

De competitie voor Dames 1 en Heren 1 is dit seizoen uitermate spannend. Nadat de heren vorig jaar promoveerden naar de 3e klasse, wilde de ploeg het jaar daarop niet direct weer degraderen. De hulp wordt ingeroepen van Wouter Tazelaar, hockeyinternational en initiator van de Hockey Academy. Met hem wordt het trainingsprogramma in elkaar gezet, met de Hockey Academy als basis. Af en toe is hij bij de trainingen. De trainingen worden gegeven door Ronald Osephius, die

ook de coach is. Hij gebruikt tijdens de training een laptop om met films van de Hockey Academy aan de spelers duidelijk te maken wat de bedoeling is. De eerste drie maanden verlopen weinig succesvol; tot half november wordt alles verloren. Dan komt het eerste gelijk spel, dat als een overwinning beleefd wordt. Daarna worden meerdere wedstrijden gewonnen. Er komt aansluiting bij het peloton. Een paar wedstrijden voor het einde van de competitie zelfs de derde plaats van onder. De eindstand is echter tweede van onder en dus toch nog degradatie naar de 4e klasse.

Het Dames 1 team was vorig jaar in de derde klasse als tweede geëindigd en promoveerde niet. Dit jaar lijkt het team de sterkste te zijn in de poule. Er wordt met grote cijfers gewonnen, maar in een paar cruciale wedstrijden hapert de machine, het doelsaldo is 74. Pollux (doelsaldo 63) blijkt meer stressbestendig en wint met één punt voorsprong. De Evergreen dames moeten promotiewedstrijden spelen. Dat vindt plaats in Wageningen. Er zijn twee poules. Evergreen wordt tweede in de poule en moet daardoor een beslissingswedstrijd spelen tegen nummer twee uit de andere poule, Twente. Ofschoon Evergreen de betere ploeg is, wint Twente met 1-0. Dus weer geen promotie. Gelukkig trekt het team van Aeolus in een hogere klasse zich terug, vanwege een fusie met Leonidas. Er vindt een verschuiving plaats, waardoor Evergreen toch promoveert.

Een Jongens C team en een Meisjes C team gaan gedurende de Paasdagen naar Marlow. De tocht gaat per bus via Calais. Ze hebben het voorrecht om op een blauw (!) waterveld te mogen spelen, dat onlangs is aangelegd voor de Olympische Spelen in 2012. Beide Evergreenteams winnen hun Big Match, de jongens met 5-2 en voor de meisjes was het een walk-over, want het wordt 9-0! Een dergelijk resultaat tegen Marlow is uniek te noemen.

De gemeente Maassluis doet mee aan het fenomeen "Combinatie Functionaris". Dit houdt in dat sportinstructeurs worden ingezet om belangen van scholen en sportverenigingen te combineren. Evergreen doet mee en werkt daarin samen met de Kardinaal Alfrinkschool en de Ichtusschool.. Eind 2010 wordt Michael Poot toegewezen en hij is intussen opgevolgd door Cheryl de Wildt. Op de scholen wordt tijdens gymlessen extra aandacht besteed aan hockey en wordt de haalbaarheid van schoolhockeytoernooien onderzocht. Ook worden hockeyclinics aangeboden. Bij Evergreen wordt training gegeven aan de jongste jeugd en het hockeyschooltje ondersteund. Daarnaast wordt hulp geboden aan activiteiten zoals vriendjes-vriendinnetjes-dag, Rabo jongste jeugddag, pannekoekentooi en dergelijke.

De oud-papiergroep heeft dit seizoen een doel gesteld van 75 ton. De weegschaal blijft steken op 70 ton. Maar er is wel een record. In geld uitgedrukt is de opbrengst € 8000. Nog nooit in de Evergreen geschiedenis is er zoveel geld verdiend aan oud papier.

Omdat er nu twee kunstgrasvelden zijn, lukt het de klusgroep niet meer om op donderdag de velden te ontdoen van bladeren, met name in de herfst. Daarom wordt tijdelijk een groepje ouders (negen vaders en een moeder) gerekruteerd, dat woensdagavond het grootste deel verwijdt. De klusgroep doet op donderdagochtend de rest, zodat de plantsoendienst in de middag kan borstelen.

Het achtste lustrum is in aantocht. De lustrumcommissie bestaat uit: Wouter Verhaar, Martine Rijnberg, Jannick Breunis, Jeannine van Wijk, Robin v.d. Berg en Koos Ouwerkerk. Een lustrumjaarprogramma wordt gemaakt met feedback van meer dan honderd leden. Het lustrumlogo dat wordt ontworpen staat hieronder. De eerste activiteit is een verjaardagsfeestje op 10 augustus, de geboortedag van Evergreen, met koffie, taart, kaas, worst en gezelligheid. Ondanks de vakantieperiode, zijn er meer dan honderd leden en oud-leden. Wethouder de Keijzer komt namens de gemeente Maassluis op bezoek en neemt een feestelijke taart mee. Een onderdeel van het jaarprogramma is een reünie die op 1 oktober gaat plaatsvinden.

Het aantal leden komt aan het einde van het seizoen voor het eerst in het bestaan van Evergreen boven de 400. Het tweede kunstgrasveld zal daar een aandeel in hebben, maar ook de sfeer binnen de vereniging.

Aan het eind van het seizoen treedt het gehele kernbestuur af. Dit zijn Leon Barendregt, Ronald van Buuren en Désirée Scheffers. Een belangrijk doel, een tweede kunstgrasveld, is bereikt. Een belangrijk doel voor een nieuw bestuur, dat bij de ledenvergadering op 19 september gekozen wordt, is een nieuw clubhuis.

Dames 2 doet binnen Evergreen een telefoonactie om het aantal deelnemers aan de Sponsorloterij uit te breiden. Het brengt 17 nieuwe deelnemers op.

De Mereltrofee wordt toegekend aan Jannick Breunis. Met zijn 18 jaar is hij onbetwist het jongste Evergreenlid met deze trofee. Jannick heeft in de afgelopen jaren veel gedaan binnen Evergreen op allerlei gebied, zoals training geven, feestcommissie, een gedeelde job als scheidsrechtercommissaris en de klusploeg. Vooral in het lopende seizoen heeft hij veel tijd besteed aan Evergreen. Dat is mogelijk omdat hij in een soort sabbatical jaar zit voor wat betreft zijn studie.

Vlnr en vananv: Teammanager Marcel Veringmeier, Jenifer van Staalduinen, Yvonne Timmermans, Florentien Blom, Nikki van Kampen, Lisa Goedknegt, Megan de Munnik, Elseline Breunis, Linsey van Kampen, Tessa van der Bie, trainer/coach Hans Hill, Kimberley van Rooy, Saskia van Eekelen, Daphne Veringmeier, Anita Verbaan en Rosalie Barendregt. Niet op de foto maar wel teamleden zijn Willemijn Blom en Mindy van Rijn.

De Leden

Inleiding

De leden zijn de basis van een vereniging. De leden zijn de vereniging. Of een vereniging goed functioneert hangt af van de betrokkenheid en de activiteiten van de leden. Dat is belangrijker dan het aantal. In dit hoofdstuk worden de verschillende facetten belicht, die te maken hebben met leden en de bijbehorende activiteiten. De volgende onderwerpen worden belicht:

1. Betrokkenheid van leden en taakverdeling.
2. Waardering voor het vele werk van leden.
3. Aantal leden.
4. Seniorenteams.
5. Hockeyprestaties van Heren 1 en Dames 1.
6. Juniorteams en hockeyniveau.
7. Mini's.

Betrokkenheid van leden en taakverdeling

Een buitenstaander heeft er geen idee van hoeveel taken binnen een vereniging in z'n algemeen en binnen Evergreen in het bijzonder moeten worden vervuld. Al die taken worden vervuld door vrijwilligers. Daarvoor is een grote betrokkenheid van de leden noodzakelijk. Om het geheel ordentelijk te organiseren is er een groot aantal commissies/ groepen/ functionarissen nodig, met elk zijn eigen verantwoordelijkheid.

Voorbeelden zijn:

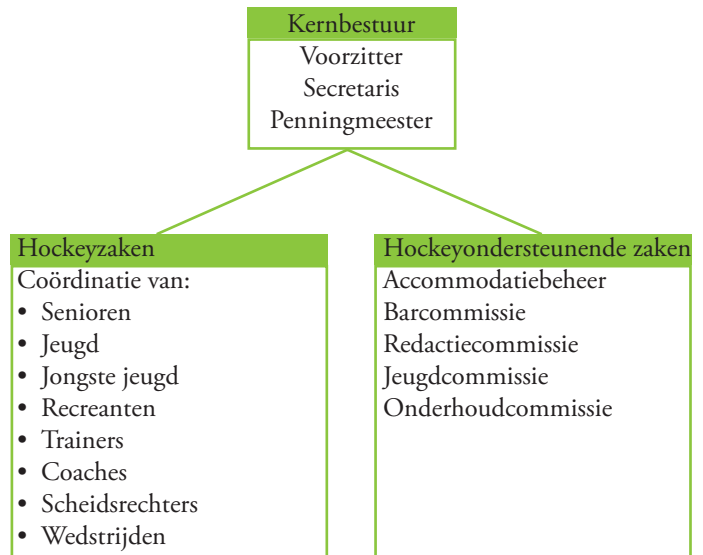
* Vaste standaardcommissies zoals: Een Bestuur, een Hockeytechnische Commissie, een Barcommissie, een Communicatiecommissie, een Jeugdcommissie, een Toernooicommissie, een Onderhoudscommissie en een Sponsorcommissie.

* Ad-hoc commissies zoals: Een Lustrumcommissie, een Ledenwerfcommissie, een Reünie- commissie.

* Trainers en coaches, gediplomeerde scheidsrechters, vervullen van bardiensten, vervoer van jeugdteams naar uitwedstrijden.

De organisatiestructuur om dit alles in goede banen te leiden, is nogal wisselend geweest in de loop van de jaren. Vooral als Evergreen uitgebreid wordt met de tennissectie, is die structuur nogal veelomvattend. Naast voorzitter, secretaris en penningmeester, zijn de voorzitters van de hockeysectie en de tennissectie lid van het hoofdbestuur. Dan is er nog een hoofd communicatiecommissie en een hoofd clubhuiscommissie. De barcommissie is dan een onderdeel van de clubhuiscommissie. Stap voor stap worden vereenvoudigingen aangebracht. De clubhuiscommissie vervalt, de barcommissie wordt in tweeën gedeeld, waardoor iedere sectie een eigen barcommissie heeft.

Na de splitsing in 2002 wordt in de loop der jaren binnen de hockeyvereniging wat geëxperimenteerd met de organisatiestructuur. Tijdens een brainstorm in 2007, die wordt georganiseerd om een nog samen te stellen nieuw bestuur een richtlijn te geven, wordt gekozen voor de volgende structuur:

Waardering voor het vele werk van leden

Door de jaren heen kost het steeds veel energie om alle vacatures vervuld te krijgen, maar het slagingspercentage is meestal verrassend hoog, temeer waar het jaarlijks om meer dan honderd personen gaat. En dat in een club van 300 tot 400 leden, waarvan het merendeel jeugdleden zijn. Om de waardering voor al dat werk aan de vrijwilligers duidelijk te maken, zijn binnen Evergreen een aantal mogelijkheden ingevoerd, zoals:

Een jaarlijkse hockeyclinic voor alle trainers, verzorgd door hockeyinternationals.

Een “Vrijwilligers bedankavond” aan het eind van het seizoen, waarvoor alle vrijwilligers worden uitgenodigd. Op zo'n avond worden ook de kampioenen van het afgelopen seizoen geëerd, de VandenWildenbergbeker uitgereikt en de Mereltrofee toegekend. De “Mereltrofee”. Deze wordt jaarlijks door het bestuur toegekend aan een Evergreenlid, dat veel gedaan heeft voor de vereniging zonder direct een bestuurlijke functie te hebben bekleed. De Mereltrofee werd aan het einde van de periode aan de Merellaan ingevoerd.

“Leden van Verdienste”. Het bestuur kan een voorstel doen in een Algemene Ledenvergadering om een lid te benoemen tot “Lid van Verdienste”. Het bestuur maakt daarvoor haar argumenten kenbaar. De aanwezige leden kunnen daar al of niet mee instemmen. “Ereleden”. Ook hier doet het bestuur een voorstel en beslissen de leden. De argumenten voor zo'n erelidmaatschap zullen doorgaans gericht zijn op de bijdrage van het betreffende lid aan het voortbestaan en de ontwikkeling van de vereniging.

De leden waaraan de Mereltrofee is toegekend, de leden van verdienste en de ereleden zijn hierna vermeld.

1979 Ineke Slob
 1980 Wim Braams
 1981 Ludy Ouwerkerk
 1982 Frits Egeter
 1983 Joost Langemeijer
 1984 Alice Kuitert
 1985 Hans Maas
 1986 Durk Greydanis
 1987 Anja Slier
 1988 Nick de Lange
 1989 Ghiel van de Kooy
 1990 Rob Hogenes
 1991 Leen de Vries
 1992 Vreneli Berkelder
 1993 Alies & Ton van Alphen
 1994 Carmen van der Male
 1995 Dubbel-A organisatie
 1996 Henk&Dini Dautzenberg
 1997 Koos van der Male
 1998 Daan Bus
 1999 Jan Lammers
 2000 Peter Laming
 2001 Leo Lauwaars
 2002 Kees Westerwijk
 2003 Frans de Munnik
 2004 Ellen Smith
 2005 De Klusploeg
 2006 Niet toegekend
 2007 Klaas van der Bie
 2008 Robert de Jong
 2009 Teunis Bakker
 2010 Yves Christian de Vos
 2011 Jannick Breunis

1976 Else Braams
 1976 Angela Dikmans
 1984 Wim Braams
 1992 Rob Jongeneel
 1996 Anja Slier
 2000 Rien van der Vlist
 2002 Marlou Booster
 2002 Carmen van der Male
 2002 Koos van der Male
 2008 Paul Bosman
 2008 Jannette Breunis

1974 Mario van den Wildenberg
 1975 René Knierim
 1981 Jacques van Eck
 1982 Koos Borsboom
 1983 Peter Reinders
 1984 Elly Pijpers
 1984 Dick Snoeck
 1994 Willem-Jan Boer
 1998 Koos Ouwerkerk

De argumentatie voor de benoeming van al deze leden is vermeld in de beschrijvingen van de gebeurtenissen in het betreffende jaar (zie deel 1).

Het aantal leden

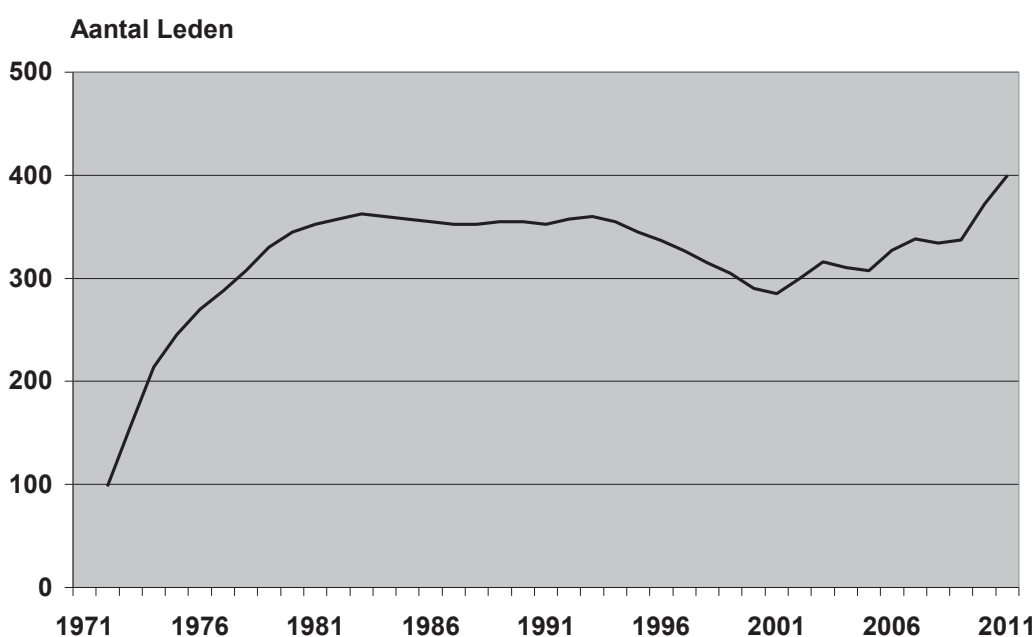
Om de handen uit de mouwen te steken, is er toch een kritische grens, waaronder het moeilijk is om als vereniging goed te functioneren.

Een hockeyvereniging moet voldoende leden hebben om in alle leeftijdscategorieën van de jeugd een team te kunnen samenstellen. Als dat niet kan, dan worden teams gevormd waarin de leeftijden te veel uiteen lopen. Dat houdt op de lange duur geen stand.

Een vuistregel, gebaseerd op ervaring, is dat een hockeyvereniging meer dan 400 leden moet tellen om aan het bovenstaande te voldoen. Daarbij moet er een duidelijke meerderheid aan jeugdleden zijn met evenwicht tussen het aantal jongens en meisjes, hetgeen zeker niet altijd het geval is. Bij Evergreen hadden de jongensteams aanvankelijk de overhand. In de loop der jaren bleek de aantrekkingskracht voor meisjes groter te worden.

In onderstaande grafiek is het aantal Evergreenleden in opvolgende jaren gegeven.

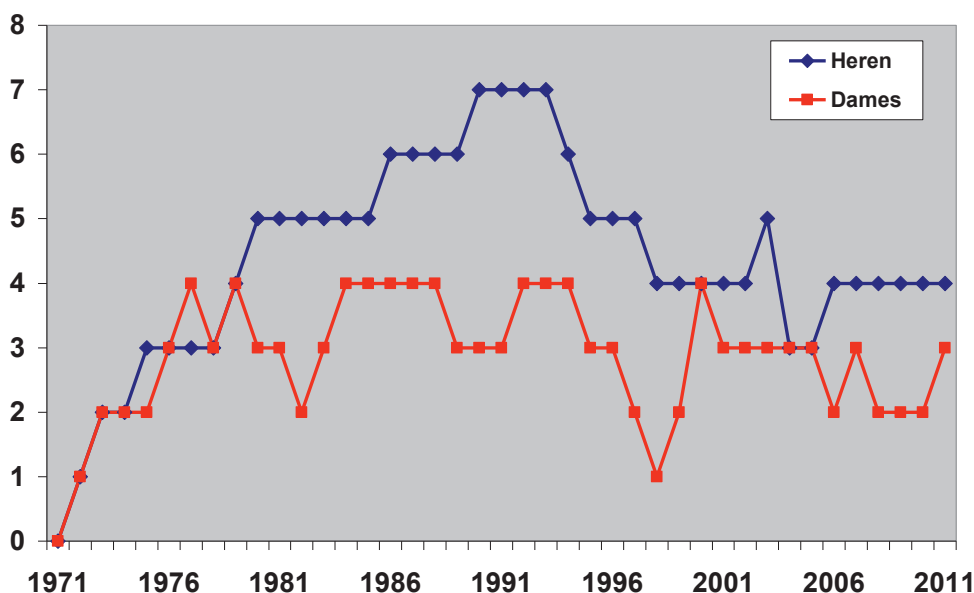
Er is duidelijk een fluctuatie waarneembaar. Na een vliegende start gaat het aantal leden geleidelijk omhoog. Er zijn stabiele perioden. In de jaren 90 loopt het leden aantal terug. Dit had vooral te maken met een afnemende betrokkenheid van ouders van nieuwe jeugdleden. Het clubhuis staat te ver van de velden. De “nieuwe ouder” voelt geen behoefte om voor of na de wedstrijd van hun kroost naar het clubhuis te gaan. Voor de wedstrijd direct naar het veld en erna direct naar huis. Vanaf 2002 staat het clubhuis direct aan het veld. Niet alleen voor en na de wedstrijd kan een kopje koffie of een drankje gedronken worden, maar zelfs tijdens de rust. Het wordt weer gezelliger, er wordt meer met elkaar gesproken. Ouders worden enthousiaster en meer betrokken, hetgeen een weerslag heeft op de jeugd en diens vriendjes en vriendinnetjes. Het resultaat is een gestadige groei van leden. Een andere impuls is een tweede kunstgrasveld in 2010. Er komen meer trainingsmogelijkheden, er kunnen twee wedstrijden tegelijk gespeeld worden waardoor er meer gezelligheid en elan ontstaat binnen Evergreen. In 2011 komt het aantal Evergreenleden voor het eerst in de geschiedenis boven de 400.

Senioren

Het totaal aantal leden is een punt. De verdeling over de verschillende leeftijdscategorieën is ook van belang. Dat kan duidelijk gemaakt worden door een overzicht van het aantal teams in die categorieën.

Aantal Teams

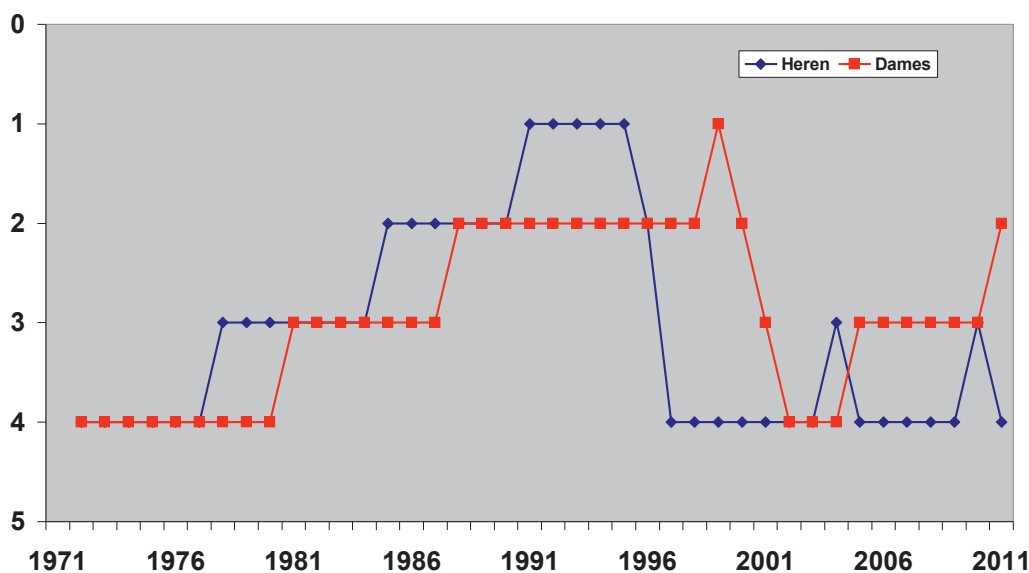
Het aantal heren- en damesteams in deze grafiek gegeven. Het betreft de teams die competitie spelen. De groep trimhockeyers is hier niet bij inbegrepen. Deze groep heeft een wisselend bestaan gehad binnen Evergreen en ook verschillende namen. In 1972 begint een groep dames “Alternatieven” en niet lang daarna wordt ook een herengroep “Alternatieven” gevormd. Bij elkaar zijn dat meer dan 30 leden. Na een paar jaar gaan de meeste alternatieven competitie spelen. De dames als “Dinsdag Veteranen” en de heren als “Heren III” Er bestaat dan geen “Alternatieven” groep meer.

In 1984 wordt weer een trimgroep in het leven geroepen, die zich “Upper Eleven” noemt. De initiatiefnemers daarvoor zijn een aantal sponsors, die ondervinden dat het hockey spelletje leuk is tijdens een wedstrijd die georganiseerd is tussen sponsors en bestuur. Upper Eleven bestond uit ca. 25 leden en leeft voort tot 1989. In die tijd wordt er niet alleen gehockeyd, maar worden ook activiteiten binnen Evergreen opgepakt. Een daarvan is dat Upper Eleven een paar jaar de familie-hockeydag organiseert.

In 1999 start Folkert Kouwenhoven het trimhockeyen weer. Nu onder de naam “Recreanten”. In 2004 heeft hij de tijd er niet meer voor en vraagt Koos Ouwerkerk (die meetraint, want veteranen zijn ook welkom) de training op zich te nemen. Dat doet hij. De groep Recreanten bestaat nog steeds en is intussen uitgegroeid tot meer dan 60 leden.

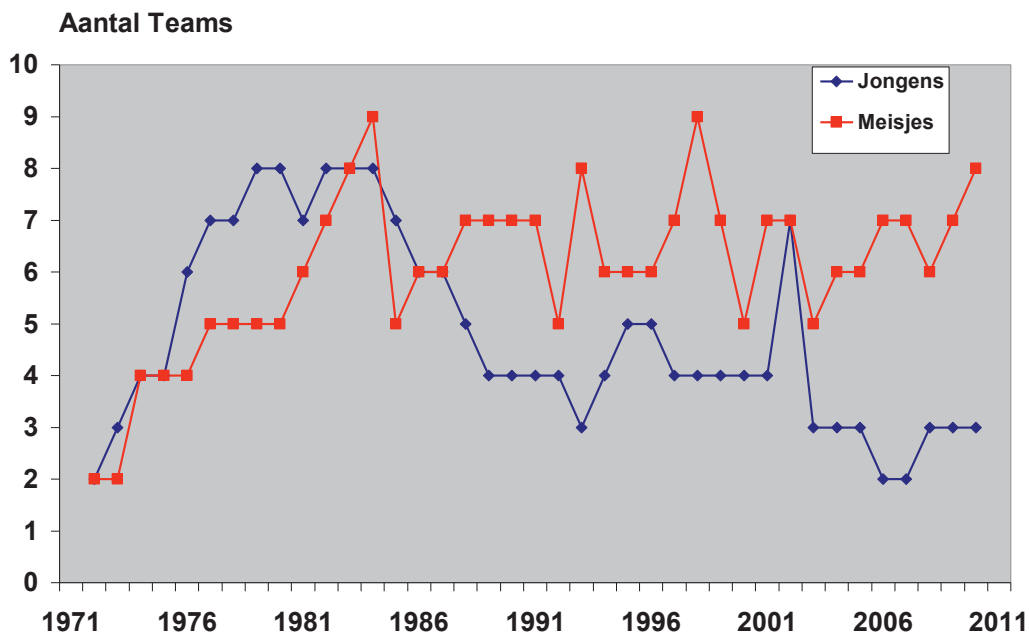
Heren 1 en Dames 1 hebben vanaf het begin van Evergreen alle klassen van het district Zuid-Holland doorlopen, maar wel met pieken en dalen. In onderstaande grafiek is dat goed te zien

Klasse KNHB

Junioren

In de volgende grafiek kan het aantal jongensteams en meisjesteams in de leeftijdscategorie van 10 jaar tot 18 jaar worden afgelezen.

De hockeyprestaties van de junioren hebben ook ups en downs gekend. Er zijn jaren dat Evergreen in de top van het district Zuid Holland meedraait. Een meetpunt voor de hockeykwaliteit van de jeugd is ook het aantal jongens en meisjes dat er in slaagt om door te dringen tot de selectie van het district van Zuid Holland en, nog beter, tot de Nationale selectie. Binnen Evergreen slagen behoorlijk wat junioren daarin, hetgeen blijkt uit het volgende lijstje met degenen die eenmaal of meermalen gekozen zijn:

1971-1980

Angela Guliger

Marlies Koot

Frouke Snoeck

Dick Snoeck Jr.

Remco Snoeck

1980-1990

Paul Egeter

Remko Ouwerkerk

Reinout Snoeck

Koen Pijpers (ook nationale selectie)

Tom Pijpers (ook Jong Oranje)

Margo Ouwerkerk

Femke Ouwerkerk

Jonneke Schippers

Pieter van der Houwen

1990-2000

Eelke Kirschmoeller

Silvia van der Male

Mareva Steehouwer

Sebastiaan de Boer

In 1985 krijgt Evergreen een aantal dozen Evergreenkoeken van Evergreen-Liga. De geselecteerde Evergreenjeugd krijgt bij iedere training van het district Zuid Holland een hoeveelheid Evergreenkoeken mee om na afloop uit te delen.

Mini's

Begin jaren 80 begint Evergreen met deze groep. Aan de wieg staan Joost Langemeijer, Yvonne Oostdijk en Ludy Ouwerkerk. De minimum leeftijd is aanvankelijk 8 jaar. Al in 1980 verzoekt Joost in een ledenvergadering deze leeftijd te mogen verlagen. Het bestuur stemt daar niet mee in, althans niet in verenigingsverband, omdat er nog geen andere verenigingen zijn die dat doen. Een mogelijk risico is (nog) niet in te schatten.

In 1990 wordt de minimum leeftijd verlaagd naar 7 jaar en in 1993 naar 6 jaar. Evergreen is dan één van de eerste verenigingen die daartoe overgaat. Rond 2000 volgt Evergreen de algemene trend om de minimum leeftijd te verlagen naar 5 jaar.

De groep wordt onderverdeeld in Mini's, Benjamins en Ukkies en beslaat een leeftijdsperiode van 5 – 9 jaar.

Naast hockeytraining wordt voor deze jongste jeugd veel aandacht besteed aan allerlei nevenactiviteiten, zoals een jaarlijks zwemfeest in de "Dol-fijn". Het hele zwembad wordt dan enkele uren afgehuurd om met de hele groep te gaan zwemmen. De kinderen worden er met de bus naar toe gebracht. Maar ook het Sinterklaasfeest, speurtochten en pannenkoeken bakken staan op het menu. Om dit alles financieel mogelijk te maken nemen enkele sponsors gedurende een aantal jaren alle kosten voor hun rekening.

De Mini-Slotdagen zijn speciale happenings binnen de miniwereeld. In de jaren 90 organiseert Evergreen een aantal malen zo'n Mini-Slotdag. Het krioelt dan van de Mini's op de Evergreen locatie, soms meer dan 400. Tel daarbij op de begeleiders en belangstellenden dan komt het aantal personen boven 500 uit. Om dit in goede banen te leiden, zowel het hockeydeel als de catering is een gedegen voorbereiding en organisatie op de dag zelf noodzakelijk. Ellen Smith, Henny van Leeuwen en Leenderd Smith zijn daar experts in. Binnen de hockeywereld staat Evergreen bekend om haar professioneel georganiseerde Mini-Slotdagen.

De Mini-Slotdag heeft intussen een andere naam gekregen: Jongste Jeugddag. Ook de benaming van de verschillende groepen is aangepast. De F-jeugd betreft de 6 en 7-jarigen; zij spelen in teams van 3. De E-jeugd betreft 8 en 9-jarigen; zij spelen in teams van 6. De D8 jeugd is voor 10-jarigen, zij spelen in teams van 8.

In 2008 is de organisatie van de groep jongste jeugd aangepast. Er wordt een Hockeyschool in het leven geroepen onder leiding van Leonieke Breunis en Agnes van Buuren. Nieuwe aanmeldingen in deze leeftijdsgroep worden eerst in de Hockeyschool geplaatst. Ze trainen tweemaal per week, woensdagmiddag en zaterdagmorgen. De trainers en de verantwoordelijke in de TC bepalen wanneer een jongen of meisje zover is om in een team te gaan spelen. Een voordeel is dat bestaande teams niet steeds geremd worden doordat er kinderen bijkomen zonder basistechniek. Dat maakt het voor de trainers van die teams overzichtelijker. Om het hockeyen in de aandacht te houden/brengen van de jeugd wordt op twee woensdagmiddagen een vriendjes- en vriendinnetjesmiddag georganiseerd. Hiervoor wordt ook geflyerd op de scholen. Daar is veel animo voor. Soms meer dan 100 kinderen.

Het succes van een minigroep of wel jongste jeugdgroep, zowel voor wat betreft het aantal als het bereikte hockeyniveau, is sterk afhankelijk van de intensiteit van de begeleiding. Als een sfeer gerealiseerd kan worden waarbij veel ouders (vooral moeders) enthousiast worden dan ontstaat een perfecte mond op mond reclame. Vanzelf komen er dan meer aanmeldingen. Het is dan wel een vereiste dat er voldoende kader op de been gebracht kan worden om al die mini's op een goede manier het hockeyen bij te brengen. Ook enthousiaste coördinatoren/aanjagers moeten beschikbaar zijn. Steeds blijkt in de Evergreen geschiedenis dat iemand dat oppakt. Achtereenvolgens zijn dat:

Joost Langemeijer 1980-1982

Ineke Smit 1983-1984

Corina Arlman, Jacqueline Oele en Lucia Reijntjes 1985-1988

Ellen Smith en Henny van Leeuwen 1989-1995

Henny van Leeuwen 1996-1997

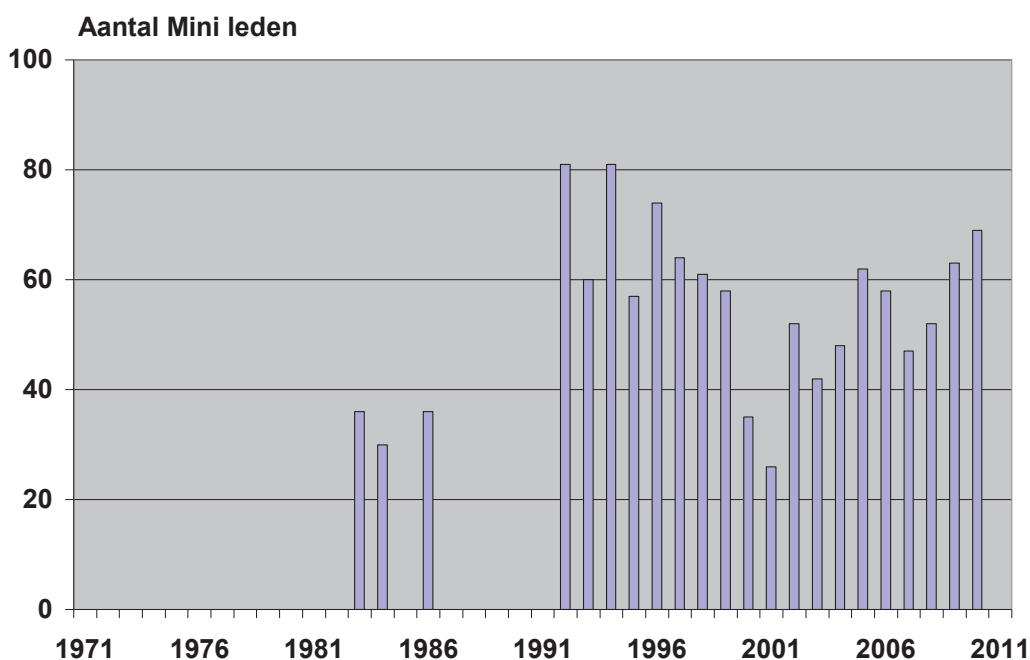
Jannette Breunis 1998-2003

Riet Snoeck 2004-2007

Teunis Bakker en Agnes van Buuren 2008-2009

Paul Egeter 2010

Het verloop van het aantal minileden is weergegeven in deze grafiek

De Omni-Vereniging

In haar 40 jarig bestaan is Evergreen gedurende 25 jaar, van 1976 tot 2001 een omnivereniging, waar kan worden gehockeyd en getennist. De geschiedenis hiervan kan worden ingedeeld in drie bedrijven, te weten:

* De voorgeschiedenis.

* De geboorte en groei van de Tennissectie.

* Het scheidingsproces van Hockey en Tennis.

Deze drie delen zijn door verschillende (oud)leden geschreven. Er is daardoor een verschil in schrijfstijl en er is hier en daar wat overlapping.

De voorgeschiedenis

Deze wordt vooral beïnvloed door gebeurtenissen buiten Evergreen. Het volgende verhaal geeft inzicht welke instanties en aspecten daarin meespelen. Het is op papier gezet door de penningmeester van het toenmalige hockeybestuur, Jacques van Eck.

Vanaf het eerste begin weet het Evergreenbestuur dat het terrein aan de Merellaan in het Maassluisse bestemmingsplan bestemd staat voor hoge utiliteitsbouw. Op termijn zullen wij dus moeten vertrekken naar het voor alle sporten bestemde gebied in de Steendijkpolder. Het stuk waarover de gemeente vrij kon beschikken wordt al snel uitgegeven aan M.S.V.'71, de rest moet om financiële en eigendoms-/erfdienstbaarheidsredenen wachten. Dat is ook één van de redenen waarom het bestuur van Evergreen bij de bouw van het clubhuis heeft gekozen voor een semipermanente oplossing.

De PvdA-wethouder van sportzaken, dhr. Smit, die wij hierna Koos Smit zullen noemen is een echte socialist van de oude stempel en vindt vanuit die achtergrond dat alle sportbeoefening in de Steendijkpolder door één "Omnivereniging" zou moeten worden georganiseerd. Een soort uitvloeisel van het ideaal van een klasse-loze maatschappij.

Hij brengt dit idee naar voren in gesprekken met het bestuur van Evergreen dat hier eigenlijk niet zo goed raad mee weet, maar uiteindelijk Koos Smit uitnodigt om zijn ideeën naar voren te brengen in een algemene ledenvergadering. Dit vindt plaats in een tot de nok gevuld clubhuis op 11-1-'75. Uit de discussie die ontstaat tussen de leden en de wethouder blijkt dat het overgrote deel van de leden niet voelt voor zo'n omnivereniging. Vooral de punten betrokkenheid en eigen identiteit wegen zwaar.

Evergreen blijft uiteraard wel met de wethouder in gesprek. Een bestuursafvaardiging (meestal voorzitter en penningmeester) heeft elke 3 à 4 maanden een "praatje-om-de-haard" met hem. Niet erg officieel en buiten de M.S.R. om en ook zonder ambtenaar er bij. Evergreen denkt dat een hockey-tennis combinatie wel een mogelijkheid zou zijn die ook economisch aanzienlijke voordelen zou kunnen hebben.

De Gemeente heeft over tennis wat wereldvreemde ideeën. Tennisclubs zijn elitaire eenheden die sportbeoefening door de lagere sociale klassen belemmeren. Tennis moet toegankelijk zijn voor iedereen en dat gaat zij in de Steendijkpolder realiseren. Hoe dat er organisatorisch moet gaan uitzien weet ze niet maar Evergreen wordt daar geen rol in toebedacht. Er is in Maassluis wel grote behoefte aan meer capaciteit; zowel Be Quick in Maassluis als de Commandeur in Maasland hebben meterslange wachtlijsten. Wij blijven aandringen tot Koos Smit ons in mei 1976 in een onbewaakt moment vraagt namens welke tennissers wij dan eigenlijk wel spreken. Wij hebben daar niet zoveel antwoord op maar zeggen na het gesprek "wij richten een tennisafdeling op".

Na goedkeuring van de overige bestuursleden stelt het bestuur aan de jaarvergadering van 11-06-1976 voor een tennisafdeling van Evergreen op te richten. Het voorstel wordt met grote meerderheid (er zijn ook tegenstemmers) aangenomen. Enkele weken later leggen wij bij het volgende gesprek met Koos Smit een lijst met 95 betalende (fl. 5.—per jaar voorlopig) tennisleden op tafel en is hij min of meer om. Er zouden echter naast de Evergreenbanen ook voor iedereen toegankelijke banen moeten komen. (speciale eis vanuit het college van B&W). Vervolgens plaatst Evergreen op 6-10-1976 een bericht in "De Schakel" (in dezelfde week ook in Havenloods, Vlaardings Dagblad en Maaskoerier) over de oprichting van de tennisafdeling. Deze berichten leiden tot een grote toestroom van belangstellenden van buiten de vereniging. Op 5 november wordt de eerste ledenvergadering van "Evergreen Tennis" gehouden.

Naast dit verhaal aangaande een omnivereniging in Maassluis, wordt door Burgemeester van Dijke een plan gelanceerd om een tennishal te bouwen. In de zich ontwikkelende Gemeente Maassluis kan deze burgemeester gezien worden als "Bouwpastoor". Hij had al eerder de bouw van een nieuw stadhuis en een gebouw voor het Gemeentelijk Bedrijf voor Sociale Werkvoorziening gerealiseerd.

De gemeentelijke wens van een tennishal is een aanzienlijke complicerende factor. Begin 1976 komt de vraag of Evergreen een tennishal wil bouwen. Het kernbestuur, Peter Reinders, Elly Pijpers en Jacques van Eck bezoeken een drietal hockey-tennisverenigingen in het land die ook een tennishal exploiteren. Uit die eerste verkenning komt een positief plaatje, mits er dekking komt voor de aanloopverliezen. Dat vindt bij de Gemeente geen enkel begrip en het verzoek wordt dan ook op 26-08-76 door het bestuur afgewezen, omdat het gehele voortbestaan van Evergreen in gevaar zou kunnen komen. Er ontstaat een zeer amorfe situatie. Er komt een plan voor een "Stichting Tennis Steendijkpolder".

Op 24-10-77 wijst de MSR een combinatie hockey-tennis definitief af. Op 29-10-77 bericht Evergreen de Gemeente desondanks bereid te zijn het horeca-deel van de door de Gemeente te bouwen hockey-tennis accommodatie, inclusief een tennishal, in exploitatie te nemen. Na een lange stilte bouwt de Gemeente een, uit kostenoverwegingen kleinere tennishal dan oorspronkelijk de bedoeling was (niet goedgekeurd door de K.N.L.T.B. voor toernooien) met daaraan en clubhuis voor "Evergreen Maassluis". Evergreen sluit met de Gemeente een huurcontract af voor 40 jaar vast en met exclusiviteit voor de horeca-exploitatie. De afdeling financiën van de Gemeente is het volstrekt niet eens met de vaste huurprijs. Als compromis wordt het onderhoudsdeel in de huurprijs geïndexeerd. De hal-exploitatie wordt een tijdje door vrijwilligers van de M.S.R. verzorgd. Aanvankelijk wordt in de hal veel gratis getennist, want er is niet altijd toezicht toezicht. Het is natuurlijk ook geen lange-termijn oplossing. Uiteindelijk wordt ook hier een compromis gesloten, waarbij Frank Otte de hal-exploitatie gaat doen en Evergreen zijn horeca monopolie opgeeft.

Koos Smit zit midden in het clubhuis op een barkruk en doet met veel verve het verhaal over zijn ideaal, de omnivereniging. Een gezamenlijk clubhuis zou veel professioneler zijn dan deze houten keet. Hij tipt wat as van zijn sigaret en zegt: "Ook dat is dan niet nodig". René Knierim, de voorzitter, reageert direct: "We hebben asbakken mijnheer Smit". Hij pakt een asbak en zet deze op een kruk naast Koos Smit

Op Dreef

De tennishal moet een naam hebben. Daarom schrijft de Gemeente een prijsvraag uit. Tijdens een verjaardags feestje van een Evergreen lid worden de gasten uitgedaagd een naam te verzinnen. Iedereen moet de zelfbedachte naam insturen. Laat daar nou "Op Dreef" bij zijn.

De geboorte en groei van de Tennissectie

De geboorte van de Tennissectie is niet alleen een gebeurtenis die het bestuur bezig houdt. Ook bij meerdere leden ontstaan ideeën en opvattingen over de toekomst van Evergreen. Het volgend verhaal is geschreven door Koos Borsboom. Aanvankelijk is hij gewoon geïnteresseerd lid, maar vanaf de oprichting van de tennissectie is hij hier vijf jaar voorzitter van. Het loopt gedeeltelijk synchroon met het bovenstaande (zij het met hier en daar wat andere nadrukken) en is verder een vervolg daarop.

Nadat in januari 1975 Koos Smit in een Evergreen ledenvergadering een pleidooi heeft gehouden voor een omvangrijke omnivereniging in de Steendijkpolder gonst het bij de alternatieven (de toenmalige recreanten) van de geruchten, aangaande de toekomstige verhuizing van de Merellaan naar de Steendijkpolder.

Een aantal lieden, waaronder Hugo Bruinsma en Koos Borsboom, die al tijden tevergeefs op de wachtlijst van Be Quick bungelen, vragen zich af, of mogelijke toekomstige tennisactiviteiten een goede aanvulling op de hockey besognes kunnen zijn.

Immers, hockey is (in principe) een wintersport en tennis pleegt men des zomers uit te oefenen. Ergo, een mooie mogelijke combinatie om een toekomstig clubhuis efficiënter te runnen en de vereniging een groter aantal leden en dus een solidere financiële basis te bezorgen.

Niet wetende, dat het hockeybestuur al geruime tijd met de Gemeente in gesprek is over het onderwerp omni-vereniging, waarbij van Evergreenzijde alleen een tennissectie als reëel wordt gezien, besluiten deze heren op de eerstvolgende ledenvergadering het hockeybestuur daarover aan de tand te voelen. Deze vergadering vindt plaats op 11-06-76 en het blijkt dat een mogelijke tennissectie op de agenda staat. Redenen genoeg dus om de discussie aan te gaan.

De ledenvergaderingen wordt druk bezocht en dientengevolge was de discussie levendig. We waren jong en onbezonnen nietwaar? Nou dat zou wel blijken, want korte tijd daarna worden de beide "dwarsslagers" door Peter Reinders benaderd, met de mededeling, dat het hockeybestuur goed had geluisterd en ook wel oren heeft naar een uitbreiding met tennis en dat daar dus mensen voor moesten worden gevonden die deze kar wilden gaan trekken, waarna een veelbetekenende stilte viel.

Maar, wie A zegt loopt bij Evergreen het risico het hele alfabet naar zijn hoofd te krijgen, dus wordt er iets commissie-achtig geformeerd, dat tot taak heeft het toekomstige tennis op poten te zetten. Leden van die commissie zijn Koos Borsboom als aanvoerder, Hugo Bruinsma als secretaris en, omdat er ongetwijfeld

geld mee gemoeid zou zijn en als ervaringsdeskundige voor de "jonge honden", de penningmeester Jacques van Eck.

Er zal dus worden getennist door Evergreen in de Steendijkpolder, maar wanneer? De Gemeente is nog druk bezig met het verwerven van grond in de Steendijkpolder en wenst geen precedenten te scheppen door de grond voor tennis (te) duur aan te schaffen. Geruime tijd blijft deze patstelling voortwoekeren, totdat er een berichtje komt van Peter Reinders, dat er, volgens Piet de Groot, mogelijkheden zijn om het halfverharde trainingsveld van Excelsior een aantal maanden per jaar te gebruiken als tennisbaan

Er hoeft dus niet meer te worden gestudeerd op K.N.L.T.B.-reglementen en vage toezeggingen aan aspirantleden zijn ook niet meer nodig. Er kan concreet, zij het op bescheiden schaal, iets worden aangeboden.

Aan de ene zijde kan dus de ledenwerving worden geïntensiveerd, maar aan de andere zijde moet een aantal tennisbanen worden gerealiseerd op een koolasveldje, dat bovendien vol zit met drainagepijpen.. Daarbij komt dat het clubgebouw van Excelsior niet beschikbaar is voor Evergreen.

Hoe het gebeurd is, is een te lang en omslachtig verhaal, maar na hard werken liggen er die zomer tennisbanen. Weliswaar met een flinterdun laagje gravel, weliswaar met netpalen, die geschoord worden door scheerlijnen waar je gemeen je schenen aan kan openhalen, maar er kan getennist worden. Er is zelfs een keetwagen met daarin verfrissingen. Er wordt getennist en de belangstelling is enorm! Er is zelfs de mogelijkheid om tennisles te nemen van Leenderd Smith. Wel is iedereen verbaasd over het grote aantal Excelsior jongetjes, die de lege flesjes willen opruimen, totdat we er achter komen dat Excelsior statiegeld rekt....

Naast de praktische zaken zijn er ook de organisatorische. Binnen het gemeentelijk apparaat zijn de grote- en de kleine werkgroep tennis in het leven geroepen om de ontwikkeling van deze sport in Maassluis gecoördineerd te laten verlopen. Daarnaast is er ook een samenwerkingsoverleg Maassluis-Maasland, met daarin de gevestigde tennisclubs Be Quick en TVM maar ook de "groentjes" Evergreen en de Commandeur. Voordeel hiervan is, dat enerzijds de ervaringen van de "oude rotten" en anderzijds de nieuwe ideeën van de "jonkies" konden worden uitgewisseld. Kortom zeeën van tijd worden er in gestoken, met wisselvallig resultaat.

De grond in de Steendijkpolder is eigendom van boer van der Sar, maar zal door Gemeente worden gekocht. Er rust echter nog een erfdienstbaarheid op het stuk grond. Dat is een overeenkomst tussen de firma Lely en boer van der Sar die de firma Lely het recht geeft nieuw ontworpen landbouwmachines op dat stuk grond uit te testen. Die erfdienstbaarheid belemmert het vrije gebruik van

de grond door de Gemeente, want vlak voor de overdracht wordt de erfdiensbaarheid door de firma Lely notarieel vastgelegd. De Gemeente had daar niet op gerekend. Er kunnen dus nog geen tennisbanen worden aangelegd. In de Greenshot van 28-2-1979 komt een oproep voor een handtekeningactie om de firma Lely over te halen die erfdiensbaarheid (althans gedeeltelijk) op te heffen. Deze handtekeningen worden vergezeld van een petitie op 26-3-'79 door Joke Tiel en Jacques van Eck aangeboden aan de heer Herman Mulder, directeur van de firma Lely. De volgende dag wordt een tweede exemplaar aan de loco-burgemeester overhandigd. Het hoofdbestuur houdt daarna een persconferentie. Ondertussen blijft de grond in de Steendijkpolder een probleem. Om de impasse te doorbreken nodigt Evergreen beide partijen, Koos Smit en de directievertegenwoordiger van de firma Lely, uit voor een openbare discussie om beider standpunten toe te lichten. Uiteindelijk blijkt het ietsje draaien van de tennisbanen de oplossing te zijn. De ligging ten opzichte van de zon is daardoor niet helemaal ideaal, zoals de tennisers later zullen ondervinden, maar het tenniscomplex kan worden gerealiseerd. Dan is er nog de tennishal en het clubhuis. In het oorspronkelijke plan zou de hal met het clubhuis veel verder naar voren komen te liggen, waardoor het tegen de hal aangebouwde clubhuis zicht op zowel de hockeyvelden als de tennisbanen zou bieden. Bezuinigingen in het ontwerp gooien echter roet in het eten, waardoor er een voor wedstrijddoeleinden te lage hal ontstaat en een clubhuis, dat op geen van beide sportaccommodaties zicht biedt. Maar wel een erg mooi clubhuis.

Ook de exploitatie van de hal geeft de Gemeente hoofdbrekens. Een exploitant voor alleen de winterperiode is moeilijk te vinden, zodat in arren moede aan Evergreen wordt gevraagd de hal-exploitatie op zich te nemen. Na veel lange avonden gesprekken voeren, wordt uiteindelijk besloten, zij het met weinig enthousiasme, deze taak in aangepaste vorm (geen verrichtingen t.b.v. baanverhuur of onderhoud) op zich te nemen, in ruil voor het exclusieve horecerecht op de gehele accommodatie.

Dat resulteert in een periode dat 7 dagen per week bardiensten vervuld moeten worden, waarvoor bij niet veel leden de handen op elkaar gekregen wordt. Het is ook niet bijzonder spannend een hele avond in het clubhuis te staan voor vier koffie om dan uiteindelijk om elf uur 's avonds vier kroegtijgers aan de bar te krijgen, die nog wel een uurtje of wat willen nababbelen terwijl jij naar je bed wilt. Evergreen plaatst daarom al snel koffie- en drankautomaten in een zithoekje bij de hal, zodat zij zelf kan beslissen over de tijden dat het clubhuis en de bar open is. Dat werkt aanvankelijk goed. Echter, door het ontbreken van continu toezicht, wordt er gerommeld aan de automaten, wat nogal wat onderhoud met zich meebrengt. Op een gegeven moment worden de automaten opengebroken en het aanwezige geld ontvreemd. Uiteindelijk wordt deze exploitatie, onder afzien van de exclusiviteit, overgedragen aan de heer Frank Otte, de door de Gemeente aangestelde beheerder van de tennishal. Inmiddels is de structuur van de vereniging veranderd. Deze bestaat nu uit een hoofdbestuur, waarin een gekozen voorzitter, penningmeester en secretaris en de voorzitters van de hockey- en tennissectie. De opzet is, dat de sectiebesturen zich hoofdzakelijk bezighouden met hun sport en dat alle overige zaken onder verantwoordelijkheid van het hoofdbestuur vallen.

Dit werkt voor lange tijd uitstekend. Ook de oorspronkelijke doelstelling: "Samen zijn we sterker" bewijst lange tijd zijn nut. Alleen de accommodatie wordt een steeds groter struikelblok. In het begin van dit verhaal staat als argument "hockey-winter" en "tennis-zomer". Helaas blijkt dat niet helemaal op te gaan. Een relatief kleine overlap geeft steeds grotere problemen. Uitgerekend

Het zeer vruchtbaar gesprek tussen Peter Reinders en Piet de Groot, dat leidt tot tennissen bij Excelsior, vindt plaats als zij toevallig naast elkaar zitten bij een balletvoorstelling, waaraan hun beider dochters meedoen. Piet heeft nog grote moeite met zijn bestuur, omdat dat tennis (met die korte rokjes) ook op zondagen zou plaatsvinden.

in de tenniscompetitie-periode draait hockey nog volop. En bij een tenniscompetitie ben je nagenoeg de hele dag op het complex aanwezig, hoofdzakelijk wachtend op je beurt. Als je dan je team niet ziet spelen, omdat je boven op een berg zit en elke zeventig minuten weer wordt geteisterd door tweeëntwintig luidruchtige bierdrinkende hockey-rabauwen, gaat dat enigszins irriteren. Vandaar dat de roep binnen de tennissectie om een eigen onderkomen langs de baan steeds luider wordt. Noodmaatregelen als een coniferenmuur, waarbij het clubhuis wordt verdeeld in een hockeydeel en een tennisdeel, ten spijt.

Hoofd- en tennisbestuur besluiten derhalve bij de Gemeente een eigen onderkomen bij de banen te bepleiten. Dit wordt op formele gronden (bestemmingsplan) afgewezen. Feitelijke reden is dat de Gemeente erg met de tennishal in haar maag zit en deze graag in zijn geheel van de hand wil doen en er dus geen eigen tennisaccommodatie buiten bij kan hebben.

Na een spectaculair gedisciplineerd bezoek van nagenoeg de gehele tennissectie aan de Gemeenteraad worden gelukkig de nodige raadsleden, die in eerste instantie trouwhartig het gemeentelijk apparaat waren gevolgd, zich bewust van de situatie, waarna, oogluikend, toestemming wordt gekregen voor de bouw van een "bescheiden" onderkomen langs de tennisbanen. Uiteraard komen deze kosten voor rekening van het hoofdbestuur, net zo goed als de baropbrengsten hieraan ten goede komen.

Ook dit heeft zijn repercussies. Waar beide secties in bestuurlijk en sportief oogpunt uitstekend met elkaar door één deur kunnen, wordt het gemis aan "eigen" inkomsten steeds groter. Barwinst is geen belangrijke optie meer, controle op baropbrengsten verslapt, kortom, de prikkel is weg. Daarom wordt besloten, dat qua baromzet beide secties hun eigen broek op moeten houden, wat feitelijk een eerste stap in de richting van ontvlechting blijkt te zijn.

In 1985 gaan de families Reinders, de Lange, van Eck en Braams in een lang Hemelvaartweekend met hun caravans naar Maalbeek in Limburg. Zij noemen dit de "Maalbeekconferentie".

Binnen no-time gonst het binnen Evergreen van de geruchten dat daar een mogelijke scheiding van hockey en tennis zou worden besproken.

Deze "Maalbeekconferenties", uitgebreid met de familie Laming, worden tot ver in de negentiger jaren op allerlei locaties, tot zelfs in Frankrijk toe, gehouden.

De ontvlechting van Hockey en Tennis

De ontvlechting van de hockey- en de tennissectie is in principe een organisatorische interne Evergreen aangelegenheid. Echter, het is noodzakelijk gebleken dat iedere sectie een eigen clubhuis heeft bij de hockeyvelden c.q. de tennisbanen. Het huurcontract voor het clubhuis bij de tennishal heeft echter een looptijd van 40 jaar. Rond 2020 zal Evergreen er vanaf zijn. De Gemeente gaat niet zonder meer akkoord met het openbreken van het contract, omdat er geen andere huurder is en de tennishal toch al verlies lijdt.

Binnen Evergreen is de organisatorische ontvlechting al geruime tijd aan de gang. Dat begon al toen in 1985 een dependance voor de tennissectie geplaatst werd bij de tennisbanen. Het clubhuis bij de tennishal wordt vanaf die tijd in feite alleen door de hockeysectie gebruikt. Alleen de barvoorziening wordt centraal geregeld door een gezamenlijke barcommissie. Die barcommissie wordt in 1992 gesplitst zodat iedere sectie een barcommissie heeft met eigen verantwoordelijkheid voor de financiële resultaten. Rest nog de volledige financiële en juridische scheiding. Maar eerst moet Evergreen onder het 40 jarig huurcontract uitkomen.

Een belangrijke taak van het hoofdbestuur is dan ook om intensief te overleggen met de Gemeente en de Maassluisse politiek. Aanvankelijk is er weinig bereidheid bij de Gemeente en ook bij de Gemeenteraad om volop mee te werken aan de oplossing van het probleem van Evergreen. Het probleem van de niet rendabele tennishal is al groot genoeg. Maar na verloop van tijd wordt het duidelijk dat een structurele oplossing noodzakelijk is. Op twee fronten gaat hieraan gewerkt worden, Het vinden van een andere huurder is één daarvan. De andere is een poging om de hal te verkopen, inclusief het Evergreen clubhuis.

Het vinden van een andere huurder wordt bemoeilijkt door de verbinding met de tennishal, maar vooral door de hoogte van de huurprijs. Alleen een financieel draagkrachtige partij komt in aanmerking. Toch lijkt die oplossing er te komen als het Kerkgenootschapschap "Raphaël" aan Evergreen kenbaar maakt geïnteresseerd te zijn. De ruimte van het Evergreenclubhuis, inclusief de kleedkamers, is precies wat het kerkgenootschap zoekt. De hoogte van de huurprijs is niet een direct probleem. Wel zullen wat aanpassingen nodig zijn, met name in de kleedkamers. Vol goede moed brengt Evergreen deze mogelijkheid bij de Gemeente naar voren. De gesprekken starten hoopvol, maar uiteindelijk gaat het toch mis. Eerst wordt de huurprijs problematisch omdat die aanzienlijk hoger gesteld wordt dan hetgeen Evergreen betaalt. Dan komt naar voren dat het bestemmingsplan gewijzigd moet worden. Dat laatste vergt veel tijd. Bovendien komt tijdens de daarbij behorende procedure vanuit de politiek naar voren dat de voorkeur wordt gegeven aan een sportbestemming. De steeds weer opgeworpen drempels worden zo hoog, dat het kerkgenootschap afziet van het huren van deze lokatie.

Een andere door Evergreen aangedragen mogelijkheid is het bouwen van bungalows op de hockeyvelden. De opbrengst van de verkoop van de grond kan een oplossing zijn voor het afkopen van het huurcontract voor het clubhuis bij de tennishal en tegelijkertijd zorgen voor een hele nieuwe locatie voor de hockeysectie, inclusief twee kunstgrasvelden. Het braakliggend terrein tussen de tennishal en MSV zou goed geschikt voor zijn. Een bevriende projectontwikkelaar maakt hiervoor een voorzetje om de haalbaarheid te checken. Dit plan wordt bij de Gemeente in discussie gebracht en valt in goede aarde. De betreffende wethouder is van mening dat er een goede kans van slagen is en

gaat voortvarend aan de slag. Er wordt een plan gemaakt waarin naast huizen ook een paar flats van 6 verdiepingen zijn opgenomen. Als dit plan in de openbaarheid komt, tekenen de bewoners van de huizen tegenover de hockeyvelden protest aan. Het gevolg is dat politieke ondersteuning wegvalt en het plan in de lade voor niet verwezenlijkte projecten gaat.

De Gemeente komt, samen met de Provincie Zuid Holland, met een spraakmakend plan. Dat moet een oplossing zijn van het afvoeren van de vervuilde grond in de Steendijkpolder en de financiële verliezen op de tennishal. Het idee is simpel: verwijder het dak van de tennishal en stort de vervuilde grond in en op de tennishal. Er ontstaat dan een berg die gebruikt kan worden voor recreatiedoeleinden. Het plan wordt echter niet gerealiseerd.

De nadruk komt uiteindelijk te liggen op het privatiseren van de tennishal. Er wordt gezocht naar iemand die de hal wil kopen en exploiteren. Dat blijkt niet gemakkelijk. Het aantal gegadigden blijkt dun gezaaid. Het wordt daardoor een slepende kwestie.

Al die tijd zit Evergreen in de wachtkamer. Maar een constant aandringen van het Evergreenbestuur bij Gemeente en Gemeenteraad, heeft als resultaat dat het langzaamaan bij iedereen duidelijk wordt dat er wat moet gebeuren. Zo niet dan wordt de levensvatbaarheid van hockey en tennis bij Evergreen steeds minder. Dat resulteert uiteindelijk in een besluit van de Gemeente, dat per 1 januari 2000 het huurcontract voor het clubhuis bij de tennishal wordt ontbonden. Evergreen huurt dan het clubhuis nog totdat ook de hockeysectie een eigen onderkomen heeft bij de velden

Evergreen heeft dan alles weer in eigen hand. In een bijzondere algemene ledenvergadering wordt besloten dat er een zelfstandige hockeyvereniging komt en een zelfstandige tennisvereniging. Beide met de naam Evergreen. De splitsing van de financiën zou nog een probleem kunnen zijn, omdat de hockeysectie in de loop der jaren een aanzienlijke som geld gereserveerd heeft voor het vervangen van de top laag van het kunstgrasveld. Dat geld is eigendom van de omnivereniging Evergreen. Maar dit wordt in goed overleg opgelost. Met een gang naar de notaris voor de juridische kant van de scheiding wordt dit hoofdstuk in de Evergreengeschiedenis afgesloten. Het hoofdbestuur kan aftreden. Voorzitter Huib Blokland en vice voorzitter Frans Korpel sluiten daarmee een periode van bijna 10 jaar bestuurlijke activiteiten af en hebben in feite zichzelf overbodig gemaakt.

Out of the box thinking.

Een brainstorm aan de bar in het Evergreenclubhuis resulteert in de volgende gedachtengang om kunstgrasvelden te realiseren: Stort de vervuilde grond van de Steendijkpolder op de hockeyvelden. De besparing in transport en deponie van de vervuilde grond is al snel meer dan een miljoen gulden (zo wordt op de achterkant van een sigarendoosje uitgerekend). Dek daarna de laag af met twee of drie kunstgrasvelden.

Het blijft echter bij een idee.

Accommodaties

De accommodaties die Evergreen in haar 40 jarig bestaan heeft gebruikt zijn de volgende:

1971/72

Tijdelijk onderkomen bij voetbalvereniging Excelsior aan de Rozenlaan. Dit omvat een oud, niet meer in gebruik zijnd, clubhuis, een grasveld dat door Excelsior als trainingsveld wordt gebruikt en een sintelveld.

1972/80

Een semi-permanent onderkomen aan de Merellaan. Dit omvat een nieuw zelf gebouwd clubhuis, eerst een, later twee grasvelden en een klein grasveld voor trainingsdoeleinden.

1980/2002

Een hockey/tennis complex aan de Dr. Albert Schweitzerdreef in de Steendijkpolder. Dit omvat een clubgebouw, dat onderdeel is van een tennishalcomplex en wordt gehuurd van de Gemeente. Daarnaast drie grasvelden. In 1987 wordt één van de grasvelden vervangen door een kunstgrasveld (zie ook hoofdstuk "Kunstgras").

2002 tot heden

Dezelfde locatie, echter een zelfgebouwd clubhuis bij de hockeyvelden. In 2002 wordt het bestaande kunstgrasveld voorzien van een nieuwe toplaag, inclusief een dempende laag. Ook wordt één van de twee grasvelden teruggegeven aan de Gemeente. In 2010 wordt het overgebleven grasveld vervangen door een kunstgrasveld (zie ook hoofdstuk "Kunstgras").

1971 Rozenlaan

Het Excelsior clubhuis bestaat uit een kantineruimte met 6 kleedkamers en een berghok. Het is al jaren alleen in gebruik als opslagruimte maar er is in 1971 een plan om het te gaan renoveren. Dan duikt Evergreen op. Evergreen maakt het schoon, schildert de vloer rood en repareert de kachel; die verwarmt alleen de kantineruimte. Er is geen verwarming en warm water in de kleedkamers. De zitplaatsen in de kantine ruimte bestaan uit een aantal paalkoppen welke bij Margriet Gautier onder het huis in de kruipkelder lagen. Er wordt veelvuldig gefeest en oud-Excelsiorleden weten te vertellen dat als zij (en zij konden er ook wat van) laat in de nacht het licht uit deden er bij Evergreen altijd nog licht brandde. Vanwege het ontbreken van warmte in de kleedkamers bij de eerste dameswedstrijd tegen Spirit veteranen moeten de mannen het clubhuis verlaten om de dames de gelegenheid te geven zich te verkleden. Een jaar na het gebruik door Evergreen is het clubhuis bij een storm in elkaar gezakt.

1972 Merellaan

Na aanwijzing van de velden aan de Merellaan worden er plannen gemaakt voor een clubhuis. André de Vries fungeert als architect en later als uitvoerder. Er wordt een bouwvergunning aangevraagd voor een gebouw van 150 m² (10 x 15 m.) maar die wordt afgewezen, het moet kleiner. Een tweede aanvraag voor 126 m² (7 x 18) vindt genade. Het gebouw wordt besteld bij timmerfabriek den Hollander in Klundert. Het is dus een nieuw gebouw en geen oude bouwkeet zoals nog wel eens wordt gedacht. Aangezien iedereen verder met vakantie is spreidt Wim Braams 30 kubieke meters zand, die door een leverancier zijn gedropt, uit tot een basis voor de fundering van het clubhuis. De afbouw van de bar, de aankleding, de inrichting en meubilering (met ondermeer op een veiling in Schiedam gekochte bankstellen) en de aanleg van de C.V. werd in eigen beheer uitgevoerd door vnl. André de Vries,

Ton van Prooijen en Wim Braams. De totale kosten beliepen Fl. 27000.— Om dat alles te kunnen betalen wordt van de Gemeente en de Provincie subsidie ontvangen en worden binnen Evergreen 100 obligaties van 100 gulden verkocht.

Het clubgebouw wordt officieel geopend op 27 oktober 1972. Als Evergreen in 1980 het clubhuis verlaat, om naar de Albert Schweitzerdreef te verhuizen, produceert Jan Zoethout een prachtige maquette van dit clubhuis. Deze maquette staat nog steeds in de prijzenkast in het huidige clubhuis.

1980 Hockey/Tennis complex Albert Schweitzerdreef

Al jarenlang is bekend dat Evergreen naar een nieuw clubhuis gaat in de Steendijkpolder. Daarom wordt vanaf 1977 binnen Evergreen met allerlei acties geld bijeen gehaald om dat te kunnen betalen. Tevens wordt op elke contributienota een (in de A.L.V. goedgekeurde) "vrijwillige" bouwfondsbijdrage van 25% geheven welke door bijna alle leden zonder morren werd betaald.

Later wordt besloten dat de kantine bij de nieuw te bouwen Tennishal als Evergreen clubhuis gaat dienen. Dat wordt gehuurd van de Gemeente. Dat clubhuis wordt echter casco opgeleverd zodat de afbouw en inrichting voor rekening van Evergreen is.

De eerste paal gaat op 22 maart 1980 de grond in. Het jongste lid van Evergreen, Ewout Raap, mag de heimachine bedienen.

Voor de afbouw van het casco wordt een bouwcommissie in het leven geroepen. Deze bestaat uit: Jan Pijpers (Vz.), Peter Reinders Jacques van Eck, Koos Ouwerkerk en, als extern deskundige, Jos de Bruyn, architect. Ook wordt een Inrichtingscommissie samengesteld, bestaande uit Manon Lith, Riekje Reinders en An Dekker.

Eén van de door Evergreen aangebrachte wijzigingen is het terugbrengen van het aantal kleedkamers van 4 (kleine) tot 2 (grote), één voor de dames en één voor de heren. Anders dan bij voetbal, delen hockey tegenstanders na de wedstrijd de kleedkamer. Bij de Gemeente is dat kennelijk nog niet bekend.

De officiële overdracht van het aannemersbedrijf Hevomij aan de Gemeente en Evergreen is op 23 oktober 1980. Deze overdracht heeft een feestelijk karakter en vindt plaats in de Koningshof.

Direct daarna start Evergreen de eigen werkzaamheden in het clubhuis.

Eigen werkzaamheden zijn onder meer het aanbrengen van het plafond (Ad van Limburgh), ontwerp van de bar (Jos de Bruyn), verlichting (ontwerp en uitvoering Map de Lange), keuken en de daarbij behorende elektrische installatie, gordijnen, haken en banken in de kleedkamers etc. Voor Evergreen bedraagt de investering in de nieuwe accommodatie fl. 145.694,62 Omdat het

clubhuis van de Gemeente gehuurd wordt moet een huurcontract worden afgesloten. Dat heeft nogal wat voeten in de aarde. Met de Gemeente sluit Evergreen in oktober 1980 een huurcontract af voor 30 jaar vast en met exclusiviteit voor de horeca-exploitatie. De afdeling financiën van de Gemeente is het achteraf niet eens met de vaste huurprijs (Fl. 35.000). Na weer onderhandelen wordt het compromis bereikt dat het onderhoudsdeel (10%) wordt geïndexeerd.

De officiële opening en ingebruikname van het nieuwe clubhuis vindt plaats op 10 januari 1981. Dat gaat gepaard met een optocht van hockey- en tennisleden vanaf de Merellaan naar de Albert Schweitzerdreef. Ook is er een feestelijke receptie, die wordt onder meer bezocht door besturen van hockey en tennisverenigingen, de burgemeester, wethouders, gemeenteraadsleden, MSR leden.

2002 Clubhuis bij de hockeyvelden

Als in 2001 eindelijk het huurcontract van het clubhuis bij de tennishal wordt ontbonden wordt begonnen met het realiseren van een clubgebouw bij de hockeyvelden. De keuze tussen een nieuw permanent clubhuis en een tijdelijk tweede hands clubhuis wordt gemaakt. Omdat het ledental intussen is gezakt tot beneden de 300 en het enthousiasme onder de leden niet bijster groot is, valt de keuze op de goedkope versie van een tijdelijk gebouw. Na een jaar of vijf, als er meer leden zijn met meer enthousiasme, kunnen weer plannen gemaakt worden voor een nieuw clubhuis.

Er worden twee bouwketen gekocht. Insiders zeggen dat het directieketen zijn, dus dat zit wel goed. Het neerzetten van de geschakelde twee bouwketen en de bestrating er rond omheen wordt voor een concurrerende prijs door een bevriende aannemer gedaan. Voor de verdere afbouw, inrichting, schilderen en aankleding wordt een hele organisatie van vrijwilligers in het leven geroepen.

Deze bestaat uit de volgende groepen:

- De timmergroep. Met standaard wandschotten en plafondplaten wordt in het nog lege clubhuis de commissiekamer, de keuken, toiletten, doucheruimten in de kleedkamers, opbergruimten enz. gebouwd.
- De elektrische groep. Het gehele elektrische leidingstelsel wordt aangelegd in eigen beheer. Co Paalvast is de coördinator.
- De gas- en water groep. Het gas- en waterleiding systeem wordt aangelegd, alsmede de centrale verwarming en een boilersysteem voor de douches in de kleedkamers. Dit werk wordt uiteraard met professionele begeleiding uitgevoerd.
- De schildersgroep. De gehele buitenkant van het clubhuis wordt geschilderd in kleuren die bepaald zijn in samenspraak met Manon Lith. Ook grote delen binnen in het clubhuis worden geschilderd. Karlo van der Vlist is de coördinator.
- De dakdekkersgroep. De daken van het clubhuis worden voorzien van isolerende platen. Dit wordt met professionele begeleiding uitgevoerd door Heren 2.
- De meubilairgroep. Omdat de beschikbare ruimte in het clubhuis aanzienlijk kleiner is dan in het clubhuis bij de tennishal, is het meubilair te groot; het neemt te veel ruimte in. Met het oude materiaal wordt volgens een aangepast design nieuw meubilair gemaakt. Arie Berkelder is de coördinator en ook de ontwerper van het nieuwe design.
- De "buitengroep". Op het terras worden twee "boombanken" en een lange zitbank geconstrueerd (ontwerp Arie Berkelder). Het hout hiervoor komt van zaalhockeybalken, die op het kunstgrasveld gebruikt worden. Er is echter een overmaat aan balken, die nu dus een nieuwe bestemming krijgen. De balken moeten overlans doorgezaagd worden, hetgeen nogal problematisch is vanwege de hardheid van het hout. Ook worden rondom het clubhuis bloemperken aangebracht, waarin geen bloemen komen, maar

kunstgras en onderhoudsarme buxussen. Voor de afzetting van de perken worden gewapende betonnen platen gebruikt die de Plantsoendienst nog ergens heeft liggen

- De catering groep. Als je zoveel mensen aan het werk hebt moet de voorziening op het gebied als koffie, soep, broodjes, goed geregeld zijn. Carmen van der Male is coördinator.

Jaap Breunis is de uitvoerder die het gehele overzicht houdt.

In het totaal zitten meer dan vijftig Evergreeners in één van deze groepen. Daar zijn zelfs tennisleden bij die zelf niet hockeyen. Daarnaast zijn er nog vele "losse krachten".

Een moeilijk punt is dat het clubhuis tegen het eind van 2001 geplaatst wordt. Het is dan koud en nat. Geen prettige tijd als er nog verwarming is en nog geen bestrating is rondom het clubhuis. De leden worden via de Greenshot wekelijks geïnformeerd over de voortgang van de bouw. Rond Sinterklaas wordt dit, geheel in stijl, gedaan met een gedicht. Het gevolg is dat er veel enthousiasme is bij de leden en uiteindelijk iedereen een steentje wil bijdragen.

Er ontstaat ook een soort competitie. Een voorbeeld daarvan is het schilderwerk van de buitenkant van het clubhuis. De te verven onderdelen worden verdeeld in schotten, ramen, deuren, timpanen. Er wordt bijgehouden (en gepubliceerd) wie, of welk team, wat geverfd heeft. Op een gegeven ogenblik produceerde Dames 1 duidelijk beter dan Heren 1. Om de achterstand goed te maken werkt Heren 1 een avond en een nacht door en krijgt daardoor weer een voorsprong.

De totale investering voor het nieuwe clubhuis bedraagt € 150.000. Op 19 oktober wordt het nieuwe clubhuis officieel geopend, tegelijk met de her-ingebruikname van het kunstgrasveld dat voorzien is van een nieuwe topplaat. Wethouder Groosman verricht de openingshandeling door de dubbele deur naar het terras te openen middels het doorknippen van een lint. Dick Snoeck Sr. zorgt, als vertegenwoordiger van de hockeybond, voor in gebruik nemen van het kunstgrasveld door een schot op het doel en het vrij laten van een groot aantal ballonnen.

Smurfen.

Julien de Munnik en Matthijs Lauwaars verven samen het plafond van de herenkleedkamer blauw.

Op een gegeven moment zien ze eruit als blauwe smurfen. Zelfs hun gezicht is overwegend blauw. Toevallig komt Richelle Boon even een kijkje nemen in het clubhuis. Ze ontfermt zich over de beide boys en maakt met zachte hand (en wat terpentijn) hun gezicht schoon.

Communicatiemiddelen

Waar veel mensen een gezamenlijk doel hebben, is een goede communicatie van levensbelang. Dat geldt zeker voor een sportvereniging zoals Evergreen. De meest directe communicatie is gewoon met elkaar praten, over alles, maar ook over onderwerpen die de club betreffen. Daarnaast zijn er allerlei min of meer geordende praatgelegenheden. Dat zijn al die vergaderingen binnen een club, maar ook teambesprekingen en trainings- en scheidsrechter cursussen. Maar er moet ook een continue en geordende informatiestroom zijn die alle onderwerpen die de vereniging aangaan omvat. Over die communicatie wordt hier verder uitgewijd.

Voor het grootste deel van het bestaan van Evergreen is er een clubblad op papier. In de laatste jaren wordt de algemene trend gevolgd in de verenigingswereld: De Website.

Binnen Evergreen verschijnt in de loop der jaren het volgende:

- * Van 1971 tot 1979: De Weekbrief.
- * Van 1974 tot 1979: De Greenhorn (naast de Weekbrief)
- * Van 1979 tot 2008: De Greenshot
- * Van 1998 tot heden: De website www.mhv-evergreen.nl (vanaf 2008 als enig verenigingsorgaan).

De Weekbrief

Vrij snel na de oprichting van Evergreen wordt voorzien in de behoefte aan een informatie bulletin. Zoals de naam "Weekbrief" suggereert is het een wekelijks uitgegeven "brief"; twee kantjes gestencild folio formaat.

De informatie die daarin gegeven wordt is voornamelijk gericht op de activiteiten in het komende weekend, zoals:

- Welke wedstrijden staan op het programma, hoe laat, uit of thuis.
- Wie is opgesteld in de betreffende teams en wie zijn de scheidsrechters. Wanneer wordt er getraind; wie zijn de trainers.
- Wie vervult een bardienst.

Andere informatie vanuit Evergreen wordt spaarzaam verstrekt. Wedstrijdverslagen worden slechts sporadisch geplaatst.

Het vervaardigen van de weekbrieven heeft heel wat voeten in de aarde. Het vindt plaats met behulp van een stencilmachine. De te gebruiken apparatuur is primitief, gecompliceerd en arbeidsintensief. Eerst moet een "Master" worden uitgetypt op een tikmachine. Je moet daarbij een regelmatige en flinke aanslag hebben om door het laagje was op de master te penetreren. Dan moet deze op een bepaalde manier worden vastgezet in de inkt-afdruk machine. De inkt moet op gepaste wijze worden aangebracht en tijdens het afdrukken regelmatig worden aangevuld. Het afdrukken gaat met behulp van een slinger, alsof je aan een draaiorgel staat. Als je iets verkeerd doet vliegen de spetters inkt in het rond. Het weekbriefpersoneel komt regelmatig onder de inktspetters thuis. Oude werkkleding is een vereiste.

Het afdrukken vindt plaats in het "Zakkendragershuisje". Die naam zegt al genoeg.

De "Greenhorn"

De Greenhorn moet gezien worden als een aanvulling, een vervolmaking van de Weekbrief. De bedoeling is om bredere informatie over Evergreen te geven en dieper te graven. Het boekwerkje zal een verschijningsfrequentie hebben van vijf tot zes maal per jaar.

De naam Greenhorn is het resultaat van vele hersenspinsels en gedachtecronkels van Evergreenleden. Iedereen mocht met een voorstel komen. Ongeveer een kwart van de leden deed dat dan ook. Voorgestelde namen zijn onder meer: Green Keeper, Ons Groentje, Het Sportige Groentje, 't Evertje, Het Groene Blad, The "Spot"prent, Green Leaves, Flip-Flap, Spinazie, De Spierkramp, Never Blue, De Green Peeper, Sticks, Greenbeat, Greenhorn, Evergreen Courant, Gemüse, Spotlights, Spo(r)tblad, De Evergreeners, De Klap, Bla-bla-bladgroen. Er zijn ook nog twee voorstellen van spelers van De Waele, Green Shot en Green Push. Via een speciaal hiervoor ontworpen selectiesysteem wordt de winnaar bekend: "Greenhorn". Deze naam is een gezamenlijke inzending van Mario van den Wildenberg en Rein Drop.

Greenhorn betekent nieuweling, groentje, maar roept ook associaties op met het Wilde Westen. Degenen die boeken als Lucky Luck en Karl May gelezen hebben weten dat.

Dit laatste gaf inspiratie aan Lout Nederlof, de ontwerper van de karaktervolle voorpagina. De stier, gecombineerd met de Evergreen Badge, geeft het gevoel van ingehouden kracht van een stormachtig aanvallende wedstrijd van een Evergreen elftal.

De inhoud van de Greenhorn kan van alles zijn, als het maar met Evergreen te maken heeft. Er ontstaat wel een aantal vaste rubrieken, zoals: Een redactioneel stukje op pagina 1, de rubriek "In de Schijnwerper" waarin Evergreenleden worden geïnterviewd, de rubriek "Ik vind dat..." waarin ieder lid zijn/haar mening mocht ventileren.

Tijdens het bestaan van de Greenhorn hebben 15- 20 interviews plaatsgevonden. Aanvankelijk was dit een taak die twee leden van de redactie, Peter Laming en Koos Ouwerkerk, zich toe-eigenden. In latere jaren werd dit overgedragen aan de Jeugdcommissie onder de naam "JC-Privé".

Het eerste interview wordt afgenomen van de voorzitter van de Oudercommissie binnen Evergreen, Lex Klip Sr.

Het toeval (was het toeval?) wilde dat zijn vrouw ook lid was van die commissie. Het interview was dus in huize Klip. De sfeer en de trend wordt aangegeven met de volgende passages:

.....Een hartstocht voor Afrika, waar de familie 18 jaar heeft gewoond en waaraan een prachtig uitgesneden olifantstand herinnert, maar ook het verzamelen van vreemde munten, zal af en toe moeten plaats maken voor de oudercommissie, die toch tijd en wat denk-, praat- en organisatiewerk begint op te eisen.....Zo'n Ouder Commissie, vragen we ons af, moeten we die zien als een Poolse Landdag of een efficiënte kabinetszitting?De Ouder Commissie is een groep mensen die zich wil inzetten voor de opvang en begeleiding van de (hun) jeugd binnen Evergreen. Hierbij wordt gedacht aan taken waarvoor het bestuur onmogelijk kan opdraaien door gebrek aan tijd, mensen of geld.....Het eerste punt wat we aangepakt hebben is de begeleiding van jeugdelftallen. Coaches is een te zwaar begrip, dus noemen we ze begeleiders. Sinds de oprichting hebben zich daarvoor 13 ouders opgegeven..... We proberen levensvatbare ideeën te verwezenlijken en allerlei activiteiten te ontwikkelen

Jacques van Eck, penningmeester van Evergreen wordt geïnterviewd in een heuse molen in het Land van Heusden en Altena. Waarom in een molen? Jacques krijgt les om het diploma Vrijwillig Molenaar te halen. Daarna wil hij als vrijwilliger de molen aan de Zuidelijk bedienen.

Passages uit het interview zijn:

.....we werden in de molen rondgeleid en konden via een, naar ons idee, steile trap aan de staart van de molen in de kap komen, alwaar de dikte van de balken en de gietijzeren wiekenas ons vertrouwen inboezemdenvan de (echte) molenaar leerden we dat we ons in een wipmolen of kokermolen bevonden.....de belangrijkste bron van inkomsten is de contributie, ca. fl. 15000, waarna de barwinst volgt met 6000 à 7000 gulden..... Een punt apart in het brein van de penningmeester vormen de financiële consequenties van een mogelijk fuseren met de voetbalvereniging MSV en de atletiekvereniging "Waterweg"..... daarom zal Evergreen of het ledental met enkele honderden moeten uitbreiden, of andere activiteiten aantrekken (tennis?), of tegen die tijd de contributie drastisch verhogen..... gevraagd naar een boodschap aan alle leden, verzekerde de penningmeester ons nog dat zijn credo bestaat uit de volgende eenvoudige zinsnede: Betaal uw contributie op tijd en verhoog de baromzet.....

Een ander voorbeeld: Ton van Prooyen

..... een van de werkers van het eerste uur, die vanaf de oprichting actief geweest is in de barcommissie en voor een groot deel het oude, zowel als het nieuwe clubhuis deed verrijzen... ..Ton's mening vragend over hockey: "De definitie hiervan is lekker in de wei lopen en dan na afloop fijn een pilsje pakken. Eerst komt de inspanning, vervolgens de ontspanning en soms de uitspatting, lekker uitzakken op de herenbank en later thuiskomen dan afgesproken" dat er tegenwoordig veel professioneler gehockeyd wordt dan vroeger; ook bij Evergreen zijn hiervan de sporen aanwijsbaar..... vroeger meer een elitesport, heden ten dage een sport die iedereen kan

beoefenen, dit laatste zeker in onze vereniging.....wist U dat Ton fervent rallyrijder was en dat hij in 1968 de derde plaats wist te behalen, maar dit opgaf voor zijn Ritha en dat hij een archief heeft over het wel en wee van Evergreen vanaf het prille begin en dat er nog nooit een hockeayer is gestorven van verdriet of chagrijn en dat Ton dat zeker niet zal zijn.....

De rubriek "Ik vind dat...." Wordt gestart aan het eind van seizoen 1974/75. Een tiental leden wagen zich eraan hun mening via deze rubriek in de openbaarheid te brengen. Enkele voorbeelden zijn:

Peter Reinders in de vijfde editie van de eerste jaargang over het fenomeen "Veteranen".

.....maar een volwassen vereniging heeft meer nodig: Veteranen! Dat is misschien wel de belangrijkste groep, want zij zorgen voor jeugd en baromzet.....de natuurlijke hoffelijkheid van de man heeft de dames de gelegenheid gegeven om het veteranenhockey in Maassluis echt van de grond te krijgen. Het is, dacht ik, nu tijd voor de heren om te volgen, om de zaak echt serieus aan te pakken.....daarom VIND IK DAT volgend seizoen krachtig gestreefd moet worden naar een uitbreiding van het aantal veteranen (vroeger genoemd alternatieven), en dat zij krachtig getraind moeten worden..... dan zal Evergreen zijn eerste competitiewedstrijd in het enige belangrijke onderdeel in de hockeywereld, de veteranencompetitie, in het seizoen 1976/77 kunnen spelen..... er voor zorgen dat in het jaar 1986 Heren 1, dan uitkomend in de eerste klasse, na kampioen te zijn geworden, slechts na het nemen van strafpushes, van de Evergreen veteranen weet te winnen in de finale van de Europese beker.....

Ritha van Prooyen in de derde editie van de tweede jaargang over de belachelijke zelfverzekerdheid en ingenomenheid van Heren III (dat voorbestemd is om Veteranen te worden, zie boven).

.....en kijkend naar Heren III hoor je vreemde dingen..... juist U leest het goed, jaloeziena de zoveelste gewonnen wedstrijd, na dit uitvoerig besproken, bejubeld en beklonken te hebben, gaan de heren (terecht???) met de borst vooruit naar huis.....hun eega die met verhit hoofd bezig is met het eten. Fijntjes wordt gevraagd: Hoe hebben jullie vandaag gespeeld, nee maar, hebben jullie alweer verloren, onbegrijpelijk, zo moeilijk kan het toch niet zijn om eens te winnen, waarom kijken jullie niet eens hoe wij dat doen..... ik heb gehoord van dames die hele maaltijden naar het trotse hoofd van hun man gegooid hebben, vrouwen die huilend het huis zijn uitgerend, ook vrouwen die hun man slechts een lieve glimlach schonken. Deze laatsten zijn het gevaarlijkst voor Heren III , ze schenken geen aandacht aan hun overwinningen en beramen plannen hen tot verlies te brengen.....Dames, doe al het mogelijke om hen een keertje te laten verliezen..... Heren, redt uw huwelijk en geef eens een puntje aan de tegenstander, want de Dames hebben wel gelijk: Jullie zijn walgelijk verwaand

Als laatste voorbeeld, de mening van Koos Borsboom in "ik vind dat" over het unieke van Evergreen. Allerlei voor de hand liggende redenen waarom Evergreen uniek is schuift hij terzijde. De groep "Alternatieven" maakt Evergreen uniek. Hij omschrijft dan het hoe en waarom als volgt:

Een paar definities zoals die in de wandelgangen te horen zijn: Beoefenaars van invalidenhockey, trimmers met een excuus, veldomploegers, kortom, mensen die, alhoewel ze met een stick in de hand over het veld draven, eigenlijk weinig doen wat met hockey te maken heeft. En dat is nou juist datgene, wat Evergreen zo uniek maakt. Mijne Dames en Heren van de reguliere elftallen, begrijp me

niet verkeerd, het feit dat ik in dit opzicht een stelletje kreukelaars belangrijker vind dan bijvoorbeeld een eerste elftal heeft niets denigrerends in zich. Het is alleen een feit dat praktisch geen enkele vereniging, die teamsport bedrijft, de mogelijkheid biedt aan degenen die dat wensen, volkomen vrijblijvend die sport te beoefenen.

Het is juist dat dartelen in de wei, dat die "bejaarde" heren (van dames zou ik zoiets niet durven zeggen) en dames dus, iedere zaterdag en woensdag plegen te doen, dat gelegenheid bieden actief hun vastgeroeste spieren en longen tot niet meer verwachte prestaties te doen opjagen, zonder daaraan competitie- en trainingsverplichtingen te verbinden, waardoor Evergreen zich onderscheidt van praktisch elke andere hockeyvereniging.

De Greenshot

Als de omnivereniging Hockey-Tennis in 1979. gestalte gaat krijgen wordt besloten om een volwassen clubblad te gaan uitgeven. De Weekbrief en de Greenhorn houden op te bestaan. De Greenshot bevat de informatie die in de Weekbrief en de Greenhorn werd gegeven. Daarnaast is het ook meer een platform voor leden, bestuur en commissies. De redactiecommissie laat ook meer van zich horen, door iedere Greenshot met "van de redactie" te beginnen. Ook van het bestuur wordt in elke Greenshot kopij verwacht.

Alle teams, zowel Junioren als Senioren worden gestimuleerd om een verslag van de gespeelde wedstrijd te plaatsen. De lengte van die verslagen wordt op een gegeven moment begrensd om de omvang van de Greenshot in de hand te houden. Voor wat betreft de inhoud mag iedere schrijver zich uitleven, zolang het binnen het betamelijke blijft. Als dat niet zo is behoudt de redactiecommissie zich het recht voor om (waar nodig in overleg met het bestuur) te censureren.

In de loop der jaren dient zich ook een aantal columnisten aan, die gedurende een periode wekelijks hun zienswijze op het verenigingsgebeuren op papier zetten. Meestal wordt daarbij een schuilnaam gebruikt. Voorbeelden daarvan zijn:

* Long Legs ; Lex Jazet (Greenhorn)

* Flits; Joost Langemeijer.

Joost schrijft onder de naam Flits in het "Mini-hoekje". Hij verplaatst zich daarbij in de gedachtegang van een mini en probeert steeds een boodschap over te brengen. Een goed voorbeeld daarvan is het volgende:

Na afloop van de miniwedstrijd vroeg de trainer, je weet wel de man die alles weet, althans dat zegt hij.: "En, hoe heb je gespeeld Flits?" "2-1 gewonnen meester" zei ik. Nou dat was helemaal mis. "Daar gaat het niet om Flits. Ik vroeg hoe je gespeeld hebt". "Nou moe" dacht ik, "Dat heb ik toch al gezegd". Onze trainer ging weer op z'n praatstoel zitten. Hij haalde ons allemaal bij elkaar en sprak: "Jonge snuiters, ik vraag niet of je gewonnen of verloren hebt, maar of je fijn gehockeyd hebt. Dat is het belangrijkste, daar gaat het om". We waren met stomheid geslagen. Toch hebben wij gewonnen, en daar ging het mij om!. Of is dat niet de juiste instelling van een Mini? Volgens de trainer niet. En je weet het, de trainer heeft altijd gelijk.

* Rosco; Ron Schoonderbeek.

Rosco schreef in de jaren 90 regelmatig stukjes in de Greenshot. Het betrof meestal onderwerpen binnen Evergreen die belangrijk waren en waarvan hij vond dat verbetering nodig en noodzakelijk was. Op een luchtige, prettige manier verkondigde hij zijn boodschappen. Enkele voorbeelden zijn:

In de Greenshot van 22/11/95 wijdt hij uit over het fluiten van wedstrijden. Hij constateert dat er een scheidsrechterscursus wordt gegeven, dat er veel scheidsrechters zijn, maar niet genoeg. Verplicht een kaart halen heeft z'n nadelen. Misschien beter dat niet-fluiters meer bardiensten vervullen.

* CcccCorner; Nel Vlieland.

In de periode van deze rubriek, begin jaren 90, heeft Evergreen 4 C elftallen, drie meisjes en een jongens. Vandaar de 4 c's. Deze rubriek houdt de C-tjes bij de les door iedere week informatie te geven speciaal voor deze groep. Ook wordt gestimuleerd dat deze groep zoveel mogelijk meedoet aan activiteiten die onder meer voor hen georganiseerd worden.

** Hallo Jongens en Meisjes"; Ellen Smith en Henny van Leeuwen in hun "Mini Hoekje".*

Deze rubriek heeft gedurende zo'n 10 jaar wekelijks in de Greenshot gestaan. Hierin werden naast de opstellingen van de miniteams, ook allerlei gebeurtenissen aangehaald die interessant waren voor de minigroep. Dat werd op een voor de kinderen begrijpelijke en leuke manier gedaan

* Japi; Jan Pijpers.

Jan is jaren lang de tekenaar van spotprentjes in de Greenshot. Hij baseerde zijn tekeningetjes op wat er in de vereniging gebeurde. Daardoor zijn al zijn tekeningen een geschiedschrijving op zich, zij het niet voor de volle veertig jaar. Een aantal van de tekeningen van Jan is in dit boekwerk opgenomen.

* De Hekelaar, Frans de Munnik.

Frans had een heel eigen stijl van schrijven. Het volgende stukje van zijn hand is daar een goed voorbeeld van. Hierin combineert hij de aankondiging van een klaverjasavond met het wekelijks inzamelen van oud-papier door Koos van der Male en Kees Westerwijk:

Koos Koffie

Het zal een ieder bekend zijn dat hockey en tennis tot de elitaire sporten worden gerekend! Dames met veel te lange rokjes hollen achter een balletje aan; heren met een klein sigaartje, geruite pet op, stappend uit een Volvo 740. Dit is het beeld dat voetballend Nederland heeft van onze Evergreen sporten.

Daarom is het langzamerhand gênant aan het worden dat deze elitaire vereniging het goed blijft vinden dat er op één van haar parkeerterreinen een aan Stiefbeen en Zoon gelijkende nering wordt bedreven. De papierfabriek van Koos en Kees.

Niets is voor deze "Krantenpenose" te dol. Met mooie kreten als "de koffie is bruin", of "trek in een koekje?"; trekken deze nietsontziende bejaarde papierversnipperaars half Maassluis en omstreken naar de smoezelige papiercontainers achter de tennishal. Zelf doen ze niets anders dan een beetje over het weer lullen, terwijl hun jongere kompanen, op straffe van de zweep, zich het apenzuur staan te tillen aan dozen waarin kranten gepropt zijn, die zo zwaar zijn als beton. Ook ik ben zo iemand die zich iedere zaterdagochtend schaart achter de file krantofelen. En als je dan zelf je tonnetje oud papier in de container hebt gedeponerd, heb je wel trek in een lekker bakje koffie. Nou mis!!!!

Met een staalhard smoel dat in de journalistiek gebruikelijk is, geeft hij, Koos Koffie, aan dat er vandaag helaas geen koffie is. Deze is al op. Een andere keer is er geen suiker, vorige week geen melk, en er was zelfs een week bij met voldoende koffie maar geen bekertjes, zodat velen met ernstige brandwonden aan beide handen huiswaarts keerden. Dat is toch gek voor zo'n elitaire sportvereniging!

Weet je wat eigenlijk ook niet kan bij zo'n club, maar toch gewoon doorgaat? KLAVERJASSEN!!!

Nou, aanstaande vrijdag 27 maart om 20.00 uur gaan we weer voor de enige echte Evergreenklaverjaskampioen!!!!

Vooral in de jaren dat de Greenshot voor zowel de hockeysectie als de tennissectie bedoeld is, vormt het een omvangrijke activiteit. De redactiecommissie bestaat in die jaren uit 10 tot 15 personen. Het aantal pagina's per uitgave kan oplopen op tot meer dan dertig. In de loop der jaren zijn er veel leuke ingezonden stukjes of tekeningen geweest. Het zou te ver voeren om die allemaal te plaatsen. Maar een aantal voorbeelden worden hier wel gegeven. Over een brief van Sint Nicolaas aan het hockeybestuur komt het volgende in de Greenshot;

Het hockeybestuur heeft van Sint Nicolaas ook nog een hele mooie brief gekregen. We zullen die brief niet helemaal afdrucken, want het is nogal een lange, maar wel willen we iedereen even mee laten lezen uit een aantal stukjes er van.

Zo schrijft de Sint:

Ik heb gemerkt dat veel kinderen lid zijn van Evergreen. Dat vind ik heel goed, want kinderen moeten aan sport doen. Dat is goed voor de ontwikkeling van hun lichaam, en ook goed voor de ontwikkeling van hun karakter.

Als Bestuur wisten wij dat natuurlijk al, maar we zijn blij dat de Sint dit in zijn brief nog eens extra benadrukt. Verderop in de brief staat nog iets moois:

....en ik wil ook benadrukken dat ik heel veel waardering heb voor Ellen en Henny. Zonder hun inzet zouden al die kinderen niet dat plezier in hockey kunnen hebben zoals nu het geval is. Wilt u hen als Bestuur namens mij daarvoor hartelijk bedanken en hen verder heel veel succes wensen bij al die andere activiteiten.

Het Bestuur wil dat natuurlijk heel gaarne doen: Ellen en Henny, bedankt voor alles wat jullie doen voor de jongsten in de hockeysectie. Nog een ander stukje vinden wij belangrijk genoeg om hier te vermelden, daar schrijft de Sint het volgende over:

Ik heb gezien dat er zo ontzettend veel werk verricht moet worden om een clubje als Evergreen goed te laten draaien. De trainers en coaches doen heel goed werk! Een aantal ouders helpen waar ze kunnen. Maar ik heb eens geteld.... Er zijn ongeveer 100 kinderen in de jongste groep, dus zo'n 150 tot 200 ouders. Ik zou graag willen dat meer ouders zich inzetten voor Evergreen, want het gaat tenslotte om hun eigen kinderen!...

Als bestuur zijn we erg blij met die wens van Sint Nicolaas, want we kunnen binnen de hockeysectie nog veel helpende handen gebruiken!!

De Greenshot verandert een aantal malen van jasje en zien er zo uit:

1979-1990

1990-1995

1995-2000

2000-2002

2002-2008

Ook de jongste jeugd heeft zijn of haar eigen bijdrage:

verslag meisjes e3 evergreen en meisjes e3 victoria

We gingen uit tegen victoria. Toen we er waren gingen we naar de kleedkamer. Toen gingen we spelen ~~was~~ ^{ik} was keeper, ik had er een deegelaten. Maar daarvoor had Dammika al een doelpunt gemaakt dus het was 1-1 daarna was het pauze. We mochten een kookje, en toen gingen we weer spelen, Daarna maakte Dammika 2-1. Daarna hiesbeth 3-1 en Naomi 4-1. ~~en~~ ^{en} ten slotte ook 5-1. Het was een hele leuke en gezellige wedstrijd.

Groetje, hiesbeth, Eefje, Tessa, Fleur, Patty, Dammika, ~~en~~ ^{en} jessica en Naomi

Jongens De

Dit jaar zitten wij voor het eerst in de competitie. De eerste wedstrijd verloren we al met 10-0! Maar wij zullen ook nog wel eens winnen hoop ik. Ook moeten we nog wat meer gaan trainen in stadion en stoppen. Want dat kunnen we nog niet zo erg goed. Wellicht ook erg veel stickers en daarom komen we nooit zo veel bij het vijandelijk doel. Dit jaar komen wij niet zo ver boven in de top ik denk zelf wel helemaal onderaan maar we zullen dit jaar erhard tegen aan gaan om toch niet helemaal onderaan de lijst te eindigen.

Bouke vd veen

De Website

De Evergreen website is al sinds 2004 in de ether, onder de naam www.mhv-evergreen.nl

Het ligt voor de hand, dat deze op een gegeven ogenblik gebruikt gaat worden voor het versturen van een elektronische Greenshot. Maar dat neemt toch wel wat tijd. Naast het feit dat de website volwassen moet worden zitten er zowel voordelen als nadelen aan.

De voordelen zijn evident:

Er hoeft niet meer gestencild te worden voor het afdrucken van de kopij.

Het rondbrengen van de Greenshot en de organisatie daarvan is niet meer nodig.

Het ieder jaar weer leuren voor advertenties in de Greenshot is niet meer nodig.

De wekelijkse informatie kan sneller beschikbaar zijn.

Het bespaart nogal wat papier.

Er is veel meer mogelijkheid om foto's mee te sturen.

Het belangrijkste nadeel is, dat de communicatie met de leden in veel gevallen minder wordt. De papieren Greenshot ligt thuis binnen handbereik en kan snel even gepakt en ingekeken worden, bijvoorbeeld tijdens het koffiedrinken. In het geval van een elektronische Greenshot moet eerst de computer opgestart worden. Voor de jongeren is dat meestal niet zo'n probleem, want die zijn één met de computer. Eén van de gevolgen kan zijn dat bardienst of een scheidsrechtersbeurt niet vervuld wordt omdat iemand dat gewoon niet gelezen heeft.

Ook de betrokkenheid van leden kan minder worden. Het stencilen en rondbrengen van de Greenshot is dan wel veel werk, maar al die activiteiten van jong en oud zijn waardevol voor de vereniging en worden als zodanig gewaardeerd. Van jongs af aan moet het duidelijk zijn dat je wat moet doen voor de club. Dat geldt ook voor verslagen maken van de gespeelde wedstrijden. De Greenshot was voor een belangrijk deel gevuld met verslagen. Toegegeven, niet iedereen leest al die verslagen, maar het geeft zonder meer binding. De leden van het eigen team lezen het zeker en iedereen komt zo nu en dan aan de beurt om zo'n verslag te maken.

Toch ontkomt Evergreen er niet aan dat de papieren Greenshot gaat verdwijnen. Dat gaat in twee stappen. Eerst wordt in december 2007 medegedeeld dat de Greenshot voortaan in twee versies beschikbaar zal zijn, de papieren en de elektronische. Ieder lid mag zelf een keuze maken. In 2008 valt definitief het doek. Er is niet voldoende bereidheid onder de leden om al dat werk te verrichten. De laatste Greenshot verschijnt eind september. Daarin schrijft de voorzitter een soort "in memoriam". Een papieren "Evergreen Special" is daarna nog een keer verschenen.

Om het verlies aan communicatiekracht tegen te gaan is een aantal maatregelen genomen zoals:

Leden die een bardienst moeten vervullen of een wedstrijd moeten fluiten krijgen een e-mail waarin ze daarop geattendeerd worden. Naast het feit dat iedereen direct op de website kan kijken krijgen leden regelmatig e-mails, waarin nieuws op de website onder de aandacht wordt gebracht. Een doorklikmogelijkheid maakt het nog wat gemakkelijker voor de leden. De elftallen krijgen de mogelijkheid om via de website met elkaar te communiceren.

Het combineren van website met Facebook, Hives en/of Twitter wordt bevorderd, waardoor de communicatie aangaande allerlei Evergreenactiviteiten aanzienlijk gemakkelijker en daardoor beter wordt.

Toernooien en Trofeeën

Toernooien

Deze worden binnen de hockeywereld dikwijls gezien als het dessert na een overvloedige maaltijd, of het toefje slagroom op de pudding. In de jaren zeventig en ook nog tachtig zijn toernooien "in" binnen Evergreen. Iedere categorie binnen de vereniging heeft "recht" op een thuistoernooi en een uittoernooi. Het is nog niet zo moeilijk om voldoende deelnemers bijeen te krijgen. Langzamerhand echter wordt dat steeds moeizamer. Er komen zoveel mogelijkheden voor vrijetijdsbesteding, dat de spoeling dun begint te worden. Er moet steeds meer geconcurrereerd worden met andere verenigingen. Het wordt belangrijk dat "jouw toernooi" naam krijgt binnen de hockeywereld. Tegelijkertijd is er een tendens dat de hockeykwaliteit bij de toernooien afneemt. Gezelligheid, feesten gaat de overhand krijgen.

Ten aanzien van de thuistoernooien is bij Evergreen een aantal uitschieters. In chronologische volgorde zijn dat:

Rommelpot toernooi

Dit is het eerste interne Evergreen toernooi, gestart in 1973. Het is een soort voorloper van de familiehoockeydag. Iedereen binnen Evergreen kan meedoen. Je kan je vooraf aanmelden of gewoon op de betreffende dag aan komen waaien. Voor aanvang deelt de toernooicommissie de teams zodanig in dat ze ongeveer van gelijke sterkte zijn. Tijdens de jaren 70 was dit een regelmatig terugkerend gebeuren.

Het Greenkeepercup toernooi

Dit is het eerste externe toernooi van Evergreen. Deelnemers zijn de Heren 1 en Dames 1 teams van verschillende verenigingen. De eerste keer dat dit toernooi wordt georganiseerd is in augustus 1978 en daarna volgen nog vijf opeenvolgende jaren.

Jongens-A toernooi

In de jaren 80 speelde het Evergreen Jongens A in de topklasse van het district Zuid Holland. De toernooien die Evergreen organiseert voor Jongens A teams zijn van hoog hockeytechnisch niveau, omdat andere teams in die klasse worden uitgenodigd en die uitnodiging graag aanvaardden.

Dubbel-A toernooi

Er is geen toernooi dat zoveel activiteit veroorzaakt binnen Evergreen en zoveel bekendheid bij A-teams van andere verenigingen heeft gegeneerd als het Dubbel-A toernooi. In 1982 kwam dit toernooi van de grond en heeft 16 maal in opvolgende jaren plaatsgevonden. Voor Evergreenbegrippen was dit steeds een omvangrijk toernooi. Het aantal teams dat deelnam lag doorgaans rond de zestien. Aanvankelijk waren het tweedaagse toernooien, zaterdag en zondag, maar in de loop van de tijd werd de vrijdagavond erbij getrokken. In het begin werden de toernooigangers ondergebracht bij gastgezinnen. Later werd overgegaan naar het slapen in tenten op de Evergreen accommodatie. Eén van de redenen hiervoor dat het

Viswijf

Bij het eerste dubbel A toernooi, regelde een moeder de slaapadressen. Aan het eind van de dag riep zij met een microfoon de gasten stuk voor stuk op, om kennis te maken met het gastgezin. De moeder heeft zelf ook vier gasten. Tijdens het eten maakt een van de jongens complimenten over de organisatie. "Maar wie was dat viswijf dat iedereen opriep?" Als hij als antwoord krijgt "mijn moeder", wil hij wel door de grond zakken. Toch heeft hij daar nog een aantal jaren geloged.

altijd moeizaam was om voldoende gastgezinnen te regelen, maar de belangrijkste reden was wel dat zo'n kampeertoernooi steeds meer "in" was. Je moet tenslotte concurrerend blijven ten aanzien van al die toernooien die in den lande werden georganiseerd.

Iedere keer lukte het weer om een organisatie team bijeen te brengen dat capabel was om een dergelijk groot toernooi te organiseren en in goede banen te leiden. Dat was des te meer een prestatie, omdat de groep van 6-8 personen bestond uit A-jeugd en jongere senioren. Het was opmerkelijk hoe toeschietelijk de jeugd is als ze wordt aangesproken door leeftijdsgenoten. Daartoe werden wel wat voorzorgsmaatregelen genomen. Bij aankomst van elk team werd de aanvoerder bij de toernooiorganisatie uitgenodigd om duidelijk te maken wat de toernooiregels waren. Die aanvoerder werd op het hart gedrukt er op toe te zien dat zijn/haar team zich hield aan die regels. Als dat toch niet gebeurde dan greep de organisatie snel in door te verwijzen naar de gemaakte afspraken. Praktisch altijd werd aan de opmerkingen gevolg gegeven.

Eén van de redenen van de populariteit van het Dubbel-A toernooi bij andere verenigingen was de keuze van de toernooidata. Die vielen steeds vlak na de eindexamens van de middelbare scholen. Wat is er niet mooier om stoom af te blazen dan via zo'n meerdaags hockeytoernooi.

In de beginjaren was, naast de gezelligheid en pret, de kwaliteit van het hockey nog wel belangrijk. Langzamerhand ging de pret steeds meer de overhand krijgen. De hoeveelheid drank werd naar Evergreennormen onvoorstelbaar groot. Dat kwam de hockeykwaliteit niet ten goede. Uiteindelijk werd besloten om geen Dubbel-A toernooi meer te organiseren.

Evergreen was er al die tijd trots op dat een dergelijk toernooi door een relatief kleine vereniging georganiseerd kon worden. Er was ook altijd lof voor de zich steeds vernieuwende organisatiecommissies. In 1995 werd aan de organisatiecommissies in het algemeen de Mereltrofee toegekend. De waardering vanuit Evergreen werd daarmee nog eens benadrukt.

Minislotdag

Het organiseren van een Minislotdag van het district Zuid-Holland is voor een hockeyvereniging een uitdaging maar ook een hele eer. Honderden mini's op je velden en dan zorgen dat alles goed verloopt en dat het voor al die kinderen een feest is. Als dat allemaal lukt krijg je veel complimenten en maak je naam als vereniging.

In 1983 organiseert Evergreen zo'n minislotdag. Maar liefst 500 kinderen kwamen naar Evergreen. Met Ellen Smith als de hockeytechnische organisator en Ineke Smit als de catering coördinator werd het een groot succes. In 1995 werd de Minislotdag

georganiseerd door vijf verenigingen, Evergreen, Pollux, Spirit, Asvion en Westland.

Familiehockeydag

Doorgaans als laatste hockeyactiviteit in een seizoen is er nog een familie-hockeydag. De eerste die binnen Evergreen plaats vond was in 1979. De formule is eenvoudig: Veel teams, meestal een gezin of een combinatie van gezinnen, bij voorkeur versterkt met familieleden, burens, kennissen (kennis van hockey niet nodig) tegen elkaar laten spelen. Al die teams nemen hun eigen tenten, caravans, tafels, stoelen, "koek en zopie" mee. Rondom de velden ontstaat dan een heuse camping met een gelijksoortige sfeer. Een pluspunt is dat er af en toe in het veld gedraafd kan worden en dat je af en toe een wedstrijdje kan winnen. Een minpuntje is dat er hier en daar eilanden ontstaan van familie-territoria.

Tot eind jaren negentig is er praktisch ieder jaar zo'n familie-hockeydag. Na een paar jaar de klad er in, wordt in 2003 de draad weer opgepakt. De formule wordt enigszins aangepast. Geen eigen tenten, caravans meer. Ieder team krijgt een plekje met eigen tafel; stoelen worden zelf meegenomen en een beperkt bungalow tentje tegen de zon behoort tot de mogelijk heden. Deze formule blijkt succesvol. Vanaf die tijd zijn er steeds 250-300 deelnemers, allemaal gesitueerd op het grasveld naast het clubhuis met veel onderlinge interactie en gemakkelijk bereikbaar voor de organisatie. De opeenvolgende clubjes die zo'n familie-hockeydag organiseren tonen hun inventiviteit door allerlei nevenactiviteiten te bedenken.

Aansprekende Uittoernooien voor Evergreen zijn:

Het Krattentoernooi bij Pollux voor heren veteranen

Dit toernooi wordt door Pollux georganiseerd en vond al jaarlijks plaats voordat Evergreen werd opgericht. Het toernooi is niet alleen gerenommeerd omdat de winnaar met het Zilveren Krat naar huis gaat, maar vooral vanwege de derde helft. De speeches die door alle aanvoerders ten tonele worden gebracht zijn literaire hoogstandjes met uiteraard sterke overdrijving van eigen kunnen en/of de tegenslagen die werden ondervonden. In 1978 wordt Evergreen uitgenodigd aan dit toernooi mee te doen. De teams van de deelnemende verenigingen hebben gerenommeerde personen in hun midden, tot zelfs een minister-president. Altijd leuk om achteraf te kunnen zeggen dat je tegen zo iemand gespeeld hebt. Met Peter Reinders als aanvoerder kan Evergreen aardig meekomen in de derde helft. In 1980 wordt Evergreen eerste en neemt de Zilveren Wisselkrat mee naar Maassluis. Dat is op zich van minder belang, maar de Evergreen veteranen zijn er wel trots op. Evergreen doet nog vele jaren mee aan het krattentoernooi. Maar dat boet langzamerhand in aan karakter. De speeches in de derde helft worden steeds minder in aantal en in kwaliteit. Halverwege de jaren negentig valt het doek.

Warming-up toernooi

Dit toernooi wordt georganiseerd door de Hockeybond en is bedoeld voor dames veteranen teams. Het vindt op dezelfde dag plaats bij meerdere verenigingen, vlak voor de start van de competitie. Verenigingen kunnen zich aanmelden om mee te doen en ook om zo'n toernooi te organiseren. De bond verzorgt de indeling en wijst de organiserende verenigingen aan. Het aantal toegewezen verenigingen hangt af van het aantal beschikbare velden. De dames Veteranen van Evergreen hebben dit 2 keergeorganiseerd.

Trofeeën

Bij al die toernooien, thuis of uit zijn door de Evergreenteams veel prijzen gewonnen. Al die prijzen te bewaren is, in verband met de benodigde ruimte niet haalbaar. Een aantal is echter behouden en staan in de prijzenkast in het clubhuis. Deze prijzenkast is ontworpen en in gebruik genomen bij de verhuizing van het clubhuis aan de Merellaan naar het clubhuis bij de tennishal. Bij de verhuizing naar het clubhuis bij de velden krijgt deze prijzenkast een mooi plaatsje bij de ingang van het clubhuis.

Naast alle trofeeën die bij toernooien zijn gewonnen zijn er nog een paar die niet ongenoemd kunnen blijven, zoals:

De Mereltrofee

Deze is vanaf 1979 jaarlijks door het hockeybestuur toegekend aan een Evergreenlid dat uitblinkt in activiteiten binnen de vereniging. Of, zoals op onderstaande oorkonde staat: Zij geldt als huldeteken voor bijzondere verdienste op een gebied binnen de vereniging, doch buiten het speelveld.

Het is een wisselbeker waarop de namen staan gegraveerd van de leden aan wie de beker ooit is toegekend. In de eerste jaren wordt naast de beker ook een oorkonde in kalligrafisch schrift uitgereikt. Een voorbeeld daarvan is hiernaast gegeven. Na een aantal jaren vervalt dat en wordt alleen de wisselbeker uitgereikt. De namen van de leden aan wie de Mereltrofee is toegekend staan vermeld in het hoofdstuk "Leden". Ook is daarbij een foto te zien van de trofee.

VandenWildenberg beker

Deze beker is vernoemd naar de Erevoorzitter Mario van den Wildenberg en is ingevoerd toen hij in 1974 afscheid nam van Evergreen. Dit ging gepaard met een oorkonde waarop in mooi kalligrafisch schrift de bedoeling van deze beker is aangegeven. Een kopie daarvan, waarvan een foto hiernaast is afgedrukt, is ingelijst en hangt in het clubhuis. De beker wordt jaarlijks door het hockeybestuur toegekend aan het team dat zich in het afgelopen seizoen onderscheiden heeft door sportiviteit, trainingsopkomst, en clubactiviteiten.

De beker is op een gegeven ogenblik zoekgeraakt en daardoor niet meer officieel uitgereikt. In 2007 wordt een nieuw exemplaar aangeboden door Mario van den Wildenberg, die door hem persoonlijk aan het betreffende team uitreikt.

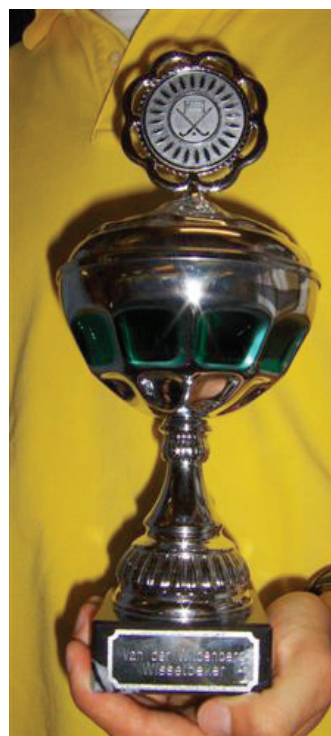
De Marlow trofee

Deze trofee is het eerst uitgereikt in 1977 aan het jongensteam dat de Big Match wint tijdens een Evergreenbezoek aan Marlow. Aan het verliezende team wordt een schild uitgereikt. Sinds die tijd heeft het uitreiken van de trofee en het schild bij iedere uitwisseling plaatsgevonden. Vreemd genoeg geldt deze ceremonie alleen voor de jongensteams. Voor de meisjesteams is daar nooit opvolging aan gegeven. Maar wie weet, wat niet is kan nog komen.

In het hoofdstuk "Marlow" wordt meer verteld over deze trofee, ondermeer wie winnaar was en wie tweede. Ook is daarin een foto opgenomen van de trofee en het schild.

De kleiplaquette voor Evergreenkampioenen

Jarenlang is het binnen Evergreen de gewoonte, dat kampioenen een kampioensplaquette krijgen uitgereikt. Die zijn van gebakken klei en "home-made".

Lustrum/Reünie

In het 40-jarig bestaan van Evergreen heeft acht maal een lustrum plaats gevonden. Niet ieder lustrum is uitgebreid gevierd. Hieronder wordt van ieder lustrumjaar een overzicht gegeven welke activiteiten er plaatsvonden.

1976, het eerste lustrum

De lustrumcommissie bestaat uit de volgende leden: Hinke Lohman, Coby Jazet, Andries Andrea en Koos Ouwerkerk.

Vanaf december 1975 worden lustrumwijn en lustrumstickers verkocht. Dit heeft twee redenen. 1) Publiciteit voor het lustrum. 2) Geld bijeen schrapen om de kosten te dekken.

De festiviteiten vinden voornamelijk rondom het eerste weekend in mei plaats en zien er als volgt uit:

Op zaterdag 1 mei wordt bij Evergreen een toernooi gespeeld voor eerste dames- en herenteams. Er zijn zes damesteams en zes herenteams. Het heeft een internationaal tintje want er is een team uit België en één uit Engeland.

Op dezelfde zaterdag is 's-avonds het lustrumfeest. Als locatie is de Scouthoeve gekozen. Een Evergreen cabaretgroepje tovert, na vele maanden oefenen, een bijna professionele uitvoering voor het voetlicht. De Band "Trio Limited" zorgt voor het muzikale deel van die avond.

Op zondag 2 mei wordt een "Kater Toernooi" georganiseerd voor alle Evergreenleden om even bij te komen.

Van het geheel wordt een lustrumfilm gemaakt, welke na de Algemene Ledenvergadering aan het eind van het seizoen in het clubhuis wordt vertoond.

1981, het tweede lustrum.

Omdat in 1976 de tennissectie is opgericht is het voor deze sectie het eerste lustrum. Het belangrijkste is dat het samen gevierd wordt. Het is een feest voor beide secties, voor de omni-vereniging Evergreen.

Het lustrum programma is als volgt:

Zaterdag 22 augustus wordt een puzzelrit gereden. Het is een "gezelligheidsrit" voor jong en oud. Niks snelheid, niks rijkunst, maar hier en daar een puzzeltje, een drankje en een hapje. Bij terugkomst aan het eind van de middag is er een barbecue.

Zondag 23 augustus staat het Greenkeepercuptoernooi in het teken van het lustrum. Dit toernooi is voor Heren 1 en Dames 1. In de week van 24 tot 30 augustus vindt het clubtenniskampioenschap plaats voor senioren.

Zondag 30 augustus is er een toernooi voor Heren 2, 3 en 4, en voor Dames 2 en 3.

Zaterdag 5 september spelen de hockeysectie en de tennissectie een voetbalwedstrijd tegen elkaar. Tweëntwintig Evergreenleden, die normaliter hun sport met de hand bedrijven, doen dat nu met de voet.

Zaterdag 12 september wordt in de middag een hockeywedstrijd gespeeld tussen een Oud-leden team en een lustrumteam van Evergreen.

's Avonds is er een lustrumslotfeest in het (nieuwe) clubhuis. Door verschillende groeperingen binnen Evergreen zijn cabaretstukjes ingestudeerd welke die avond worden opgevoerd. Een lustrumlied, op de wijze van het Jamboree-lied 1937, wordt uit volle borst gezongen. Het gaat zo:

Augustus eenentachtig

Dan wordt het leven prachtig

Dan breekt voor onze club de feesttijd aan!

Dan zie je d'Evergreeners

Met peuters, kleuters, tieners

In optocht naar de Steendijkpolder gaan

Met sport en spel op veld en baan

Viert men het heugelijke feit,

Dat Evergreen een tiener is, gezond en bij de tijd

Refrein

Evergreen! Evergreen

met z'n allen aan de ballen al zo'n jaar of tien!

Evergreen! Evergreen!

Als we Op Dreef zijn

kun je 't zien!

En dan nog een aantal coupletten en evenveel refreinen

1986, het derde lustrum

De hockeysectie bestaat 15 jaar, de tennissectie 10.

De Lustrumcommissie bestaat uit: Marian Berkelder, Marian Dossin, Dick Snoeck Jr., Francis Stolk, Lex Schuit, Kees Westerwijk en Jan Dekker (voorzitter).

De lustrumviering vindt plaats in het weekend van 16 en 17 augustus. Het programma ziet er als volgt uit:

Zaterdagochtend: Een fietspuzzeltocht waaraan zo'n kleine 200 Evergreenleden meedoen. Deze puzzeltocht duurt 3 tot 4 uur. In de rustpauze zorgt de barcommissie voor drank en een verrassing. Het maken van een slagzin is een van de opdrachten. De bekroonde slagzin, bedacht door Nel van Baalen, luidt:

Vandaag hebt u ons laten zien

Ons land is prachtig en Ever Green

Voor alle opdrachten worden punten toegekend. Alice Raap verzamelt de meeste punten.

Zaterdagmiddag: Playbackshow met Wiebe Knierim als presentator. De jury bestaat uit: Cor de Grauw, Bas Egeter, Coby Lammers en Flip Termeulen. De winnaar krijgt een Madonnatrofee.

Zaterdagavond: Cabaret vanaf 20.30 uur. Meerdere groepen binnen Evergreen voeren "hun stukje" op. Zelfs heren 3 slooft zich uit en brengt iets te berde. Presentatoren zijn Neeke Peltenburg en Eric Boerma. Zij praten alles aan elkaar, voor zover dat mogelijk is. Vanaf 22.30 is er levende muziek.

Zondag: Vanaf 10.30 uur sport-en speldag. Na afloop hiervan verzamelen de feestgangers zich op het terras voor het clubhuis om wat te barbecuen, te drinken en na te praten, kortom een supergezellige afsluiting.

1991, het vierde lustrum.

Voor dit lustrum worden geen additionele activiteiten ontwikkeld. De energie wordt gebruikt om om de vereniging en de beide secties draaiende te houden. Bovendien is het “maar” 20 jaar. Over vijf jaar dan bestaat Evergreen 25 jaar en dan is het echt feest!

1996, het vijfde lustrum

Vanaf januari wordt op de Greenshot in kleur aangegeven dat Evergreen in augustus 25 jaar geleden is opgericht. De Lustrumcommissie bestaat uit: Huib Blokland, Henk Dautzenberg, Kees Westerwijk, Alex Slier, Rein van der Meer, Hans Eijsackers, Veronica Korpel en Anke Heufke Kantelaer. Vanaf januari wordt door de commissie informatie verstrekt. Eerst summier maar geleidelijk aan steeds meer. Uiteindelijk mondt dit uit in de organisatie van:

-Een lustrumjeugdtag op 13 juni.

Deze wordt georganiseerd door Veronica Korpel, Corrie Blokland en Bea Boon.

De Evergreenjeugdleden worden bedolven onder allerlei soorten spelen. Ze kunnen fietsen op een raar hobbelding, skiën op het droge, sleetje rijden in de zomer en nog veel meer sensationele spelletjes ondernemen. Na alle inspanningen wordt er gegeten op het Evergreen sportcomplex en wordt voor de jongere jeugd de avond besloten met een spetterende disco. Voor een dertigtal oudere jeugdleden begint dan pas het programma. Ze gaan meedoen aan een strandwandeling. Ze worden naar Monster getransporteerd en van daar uit is het lopen geblazen naar Hoek van Holland. Terug in het clubhuis wordt er nog een patatje met kroket naar binnen gewerkt.

-Een lustrumfamiliedag op 23 juni

Deze dag begint met een “familiefietstoertocht” door Maassluis en de wijde omgeving. De ruim 150 deelnemers laten zich niet weerhouden door dreigende luchten en neerdalende miezerregen. Opgewekt rijden ze door de Westlandse dreven.

Terug in het clubhuis is het genieten van een barbecue.

Het is een geweldige dag met een prima sfeer.

-Een informele viering van het lustrum met afgevaardigden van de Gemeente, de MSR en Sponsors.

Deze avond is bedoeld om de lustrumviering niet voorbij te laten gaan aan deze voor de vereniging belangrijke relaties. Samen met het Bestuur en de Commissieleden wordt teruggekeken op 25 jaar Evergreen. Dick Snoeck Sr. feliciteert Evergreen namens de Hockeybond met haar 25-jarig bestaan en biedt een KNHB klok aan, welke natuurlijk een plaatsje krijgt in het clubhuis. Dick memoreert ook het algemeen probleem dat de jeugd van 15, 16

Voor de fietstocht is een controlepost annex koek-en-zopie plaats nodig. De organisatoren willen daar een camper plaatsen. Er wordt vergunning aangevraagd. De ambtelijke molen draait. Iedere instantie verwijst naar een andere instantie, maar niemand beslist. De camper wordt daarom gewoon neergezet. Deze staat er nog geen tien minuten of er komt een motoragent langszij: "Wat zijn we aan het doen?" Na veel praten en uitleggen mag de camper blijven staan.

jaar moeilijk aan een sportclub te binden is. Ze geeft een andere invulling aan de vrije tijd. Sport heeft vaak een ondergeschikte plaats. Bij Evergreen wordt dat ook ondervonden.

Marinus Pasman is onder de Bestuurs- en Commissieleden degene die bijna net zo oud is als Evergreen. Hij is geboren op 13 juni 1971, een kleine twee maanden voordat Evergreen werd opgericht. Hij wordt daarvoor even in het zonnetje gezet.

-Een lustrumfeest op 20 september.

Commedia is de plek waar dit feest plaatsvindt. Voor fl. 15 per persoon kan vanaf half negen tot in de kleine uurtjes gefeest worden. Er is een professionele band, “Blue Train”. Zo’n driehonderd feestgangers genieten niet alleen van de “elck-wat-wils” muziek, maar ook van de hapjes van de schalen, die voortdurend op borsthoogte voorbij zeilen. Aan de leden die al 25 jaar lid zijn van Evergreen wordt een speldje uitgereikt. Onder de bezielende leiding van Rein van der Meer wordt nog een lustrumlied gezongen, in gezamenlijke canon. Het hockeyteam Dames 1 treedt succesvol op en presenteren daarbij een eigen lustrumlied.

De beide lustrum liederen zijn als volgt:

Het lustrumlied dat Dames 1 te berde brengt heeft als melodie van "Het is een nacht" en gaat als volgt:

*Je vraagt of Daan zin heeft in een broodje kroket
Hij kijkt naar de meiden, die zijn toch te gek
In een stad, in een krant, waar iedereen ons hoort
En iedereen ons kent, vooral als Evergreen weer scoort.
Op het veld staan pionnen verspreid
Misschien zijn die wel klaar gezet voor suicide
De regen maakt ons nat,
De wind staat weer hard
Maar als zo vaak een lekker biertje van de tap
Refrein
Het is zondag en mijn hoofd doet weer pijn
En denk aan Oporto, was laat maar toch fijn.
Oh jee, heren twee komt eraan, met een Ray Ban op
Dan zien ze ons staan.
Nu staan we hier met en stick in onze hand,
We zijn gewoon de beste van het hele land.
Maar helaas ook aan dit lied komt een eind.
Wij kunnen weer door
Met het feest van Evergreen
Refrein
Maar het feest moet nog beginnen
De uren zijn nog lang niet op,
Maar de laatste 25 jaar waren
Supertop !!!!
2x Refrein
Maar dit jaar beleef ik hem met jou
Refrein:
Het is een club die je normaal alleen in een droom beleeft
Het is een club die voor ons grote klasse heeft.
Het is een club waarvan ik dacht dat ik hem nooit beleven
zou
Maar dit jaar beleef ik hem met jououou*

*De Canon gaat op de wijs van "Vader Jacob"
Het bevat twaalf coupletten; de eerste en de laatste zijn:
Hockey – Tennis
Hockey – Tennis
Doen wij al
Doen wij al
Vijfentwintig jaren
Vijfentwintig jaren
Met een bal
Met een bal*

*En tenslotte
En tenslotte
Zo te zien
Zo te zien
Hebben wij het fijn bij
Hebben wij het fijn bij
Evergreen
Evergreen*

2001, het zesde lustrum,

Dit is het laatste jaar dat gebruik gemaakt wordt van het clubhuis bij de tennishal "Op Dreef". De hockeysectie zet alle zeilen bij om een clubhuis bij de velden te bouwen. Of het daardoor komt is een vraagteken, maar het lukte niet om een lustrumfeest te organiseren. Wel wordt een jubileumcommissie samengesteld, die van plan is om op 3 november een feest te organiseren in "De Veiling" in Maasland. Het motto is "25 jaar samen" omdat hockey en tennis al 25 jaar een samen opgaan. Het wordt dus een soort huwelijksfeest, een zilveren Bruiloft. Vanaf begin september wordt een stukje van een puzzel in de Greenshot geplaatst. Al die stukjes bij elkaar gelegd, negen in het totaal, laten zien wie de bruid en bruidegom zijn dit feest gaan meevieren (zij zelf weten dat nog niet). Echter, toen er 14 dagen voor het feest nog slechts 42 aanmeldingen waren moest de jubileumcommissie besluiten om het feest af te blazen. Wie die bruid en bruidegom geweest zouden zijn is nog steeds niet bekend.

2006, het zevende lustrum

Voor het eerst na de officiële scheiding van hockey en tennis wordt er weer een lustrum gevierd. Evergreen bestaat 35 jaar. Er wordt geen lustrumcommissie samengesteld, maar gedurende het seizoen zijn er wel een aantal lustrum activiteiten. Eén daarvan vindt vlak voor de opening van het seizoen plaats in de vorm van een clinic. Deze is onder professionele begeleiding van "The Zone, hockeyclinics voor clubs". Eerst kan de D-jeugd en jonger genieten van een twee uur durende clinic. Daarna is het de beurt aan de C-jeugd en ouder. Als afsluiting van het seizoen, na de familiehockeydag, is er nog een six-aside voor senioren, onder het motto "For Ever Green".

Ook een reünie is één van de lustrumactiviteiten. Deze vindt plaats op zaterdag 21 oktober. De reüniecommissie bestaat uit Nanny Spanjer, Viola Paalvast en Koos Ouwerkerk. De adressen van oud-leden worden waar mogelijk achterhaald en allen worden uitgenodigd om mee te doen aan de reünie. Om organisatorische redenen wordt gekozen om alleen oud-leden uit te nodigen die voor 1970 geboren zijn. De response is groot. Meer dan 160 deelnemers!

Het programma van de reünie ziet er als volgt uit:

In de ochtend:

Een wandeltocht door het centrum van Maassluis onder het motto "Kunst, Geschiedenis en Kroeg". Ten aanzien van kunst wordt een bezoek gebracht aan het Arie de Groot huis. Hier zijn schilderstukken te bewonderen van Frits Veenland en Coby Lammers. Ook de Galerie van Manon Lith is in de route opgenomen. Met betrekking tot geschiedenis wordt een bezoek gebracht aan het Gemeentemuseum, waar een tentoonstelling is met als onderwerp "Het psalmenoproer", naar het dan zojuist verschenen boek van Maarten 't Hart. Omdat de Groote Kerk op het Kerkeiland daar een grote rol in speelt, wordt ook daar een bezoek gebracht.

Kroeg slaat op "Oporto" waarvan de beheerder, Robert Stevens oud-Evergreenlid is, evenals de bovengenoemde kunstschilders. Dit is een mooi etablissement om een verfrissing tot je te nemen en wat met mede-reünisten te praten. Een apart onderdeel is een bezoek aan de oude Evergreenlocatie aan de Merellaan. Op dat ogenblik worden daar drie torenflats gebouwd. In de vergaderruimte van de bouwkeet is middels tekeningen en foto's een overzicht te zien van de vroegere en de huidige situatie. Het vervoer van het clubhuis naar de Merellaan, het centrum en weer terug wordt geregeld met shuttles.

In de middag:

Een six-aside toernooi voor degenen die een balletje willen slaan. De finale is op een heel veld. Hiervoor worden twee winnende teams samengevoegd en die spelen tegen twee andere samengevoegde winnende teams. Er is ook nog een demonstratie "Knotshockey", een fenomeen dat door de hockeybond is ingevoerd als een ideaal spelletje voor pensionados. Alle niet hockeyende reünisten genieten langs de lijn van het hockeysfeertje en hebben alle gelegenheid om herinneringen op te halen.

In de avond:

De opening van de Lustrumborrel, met daarna een buffet dat verzorgd is door Haven Indah. Het clubhuis is tjokvol. Toch lukt het een ieder om drank en voedsel te bemachtigen en een plaatsje te vinden om dat laatste te verorberen.

In het clubhuis is de kunststof verlichtingsbol bij de prijzenkast zodanig aangepast dat daarin geld kan worden gedeponed. Dit geld is bestemd voor een donatie aan Evergreen On Wheels, de rolstoelhockeyvereniging. De opbrengst is € 500,-. Enkele weken na de reünie is een cheque van deze waarde aangeboden aan Evergreen On Wheels. Dat werd gedaan tijdens een trainingsuur in het "Sportcentrum Maasdijk".

*De reüniecommissie doneert als eerste voor Evergreen On Wheels:
Viola Paalvast, Koos Ouwerkerk, Nanny Spanjer*

Kunstgras

Evergreen heeft twee kunstgrasvelden. Het eerste veld is in 1987 in gebruik genomen. Het tweede veld in 2010. Er is een groot verschil in de wijze waarop die kunstgrasvelden tot stand kwamen, zoals uit het volgende zal blijken.

Het eerste Kunstgrasveld

In de beginjaren tachtig begint kunstgras binnen de hockeywereld aan een opmars. Dit komt vooral omdat een “zand-ingestrooid-kunstgras” wordt ingevoerd. Dit is ongeveer twee maal minder duur dan de tot dan toe aangelegde “water-kunstgras” velden. Steeds meer verenigingen komen in het bezit van zo'n veld. Niet iedereen is overtuigd van de noodzaak van kunstgras. Dat is tot op zekere hoogte ook het geval binnen Evergreen, maar in sterke mate bij de bestuurders van Maassluis. Vreemd is dat niet. Kunstgras (en de voordelen daarvan) is nog niet erg bekend en wat is er mis aan natuurgras?

Toch wordt het steeds duidelijker dat ook Evergreen mee zal moeten in de vaart der volkeren.

Kunstgras moet er komen. De financiële consequentie is groot. De orde van grootte is een half miljoen gulden.

Een aantal belangrijke stappen moeten er worden genomen zoals:

- Aan alle Evergreenleden duidelijk maken dat kunstgras een “must” is.
- Het Gemeentebestuur overtuigen van de noodzaak van kunstgras.
- Een financieel plaatje maken waaruit de haalbaarheid moet blijken.

In 1984 wordt een “kunstgrasvoorbereidingscommissie” ingesteld, bestaande uit: Leenderd van der Heuvel, Nelleke Reinigert, Elly Pijpers, Liesbeth Snoeck, Ian Machwirth, Peter Reinders, Leen de Vries. Deze commissie gaat de bovenstaande punten uitwerken en een actieplan maken.

Binnen Evergreen wordt intussen veel over kunstgras gesproken. Vooral omdat dit bij steeds meer omliggende verenigingen wordt aangelegd, is langzamerhand iedereen er wel van overtuigd dat dit ook bij Evergreen moet gebeuren. Het bestuur van destijds heeft hier dagwerk aan. Vooral de secretaris, Margriet van der Heuvel, steekt veel energie in het overtuigen van leden, verzamelen van informatie bij andere verenigingen en allerlei activiteiten organiseren om Evergreen in beweging te krijgen.

Om tot een beslissing te komen wordt een ledenvergadering gehouden met slechts één agendapunt: Kunstgras. Het wordt de drukst bezochte ledenvergadering in de Evergreen geschiedenis. Bijna honderd leden zijn erbij!

Aan de leden wordt duidelijk gemaakt wat de consequenties zullen zijn als Evergreen voor kunstgras zou gaan. Met name welke activiteiten de leden zullen moeten ontwikkelen om het financieel mogelijk te maken.

Grofweg ziet het financiële plaatje er als volgt uit:

Totale investering 500.000 gulden. Hiervan moet 100.000 gulden door Evergreen worden bijeengebracht middels allerlei acties en een grote loterij. Aan de Gemeente zal een bijdrage van 200.000 gulden worden gevraagd, hetgeen overeenkwam met het kapitaliseren van

de onderhoudskosten van het bestaande natuurgras veld over vele jaren. De resterende 200.000 gulden zal geleend worden bij de bank. Als tot stemming wordt overgegaan blijkt dat slechts een lid tegen stemt.

Om de kunstgraswens te verwezenlijken wordt heel Evergreen gemobiliseerd. De kunstgras voorbereidingscommissie wordt omgezet in een kunstgras-realisatie-commissie die bestaat uit Willem Jan Boer, Dick Snoeck, Anja Slier, Viola Paalvast, Ian Machwirth en Koos Ouwerkerk.

Vanwege de vele aspecten die een rol spelen, worden binnen die commissie 6 clusters in het leven geroepen voor de volgende onderdelen:

* Allerlei activiteiten opstarten binnen Evergreen die ca 40.000 gulden moeten opbrengen. Viola Paalvast en Anja Slier nemen dit voor hun rekening. Zoveel mogelijk teams moesten worden aangespoord om eigen initiatief te nemen.

* Een grote loterij opzetten, welke ca. 60.000 gulden moet opbrengen. Dit houdt in de wettelijke aspecten overwinnen en een lotenverkooporganisatie opzetten. Willem Jan Boer gaat dit opstarten

* Contacten met overheden. Dit betreft B&W, de gemeenteraad en de Maassluis Sportraad. Omdat de hulp van de Overheid onontbeerlijk is, moet dit op de juiste wijze worden gecoördineerd. Dick Snoeck zal dit gaan doen.

* Coördinatie ten aanzien van het bedrijfsleven. Betrokkenheid van bedrijven is belangrijk met name vanwege financiële aspecten. Viola Paalvast zal zich daarvoor inzetten.

* Kunstgras promotion. De Evergreenwens van kunstgras moet binnen Maassluis duidelijk worden uitgedragen.

* In latere instantie werd een “Bouwcluster” ingesteld, waarin Jan Lammers als technische “Bouwheer” fungeert.

Clubactiviteiten

Het stimuleren van hockeyteams om met eigen acties te komen wordt krachtig ter hand genomen en slaat uitstekend aan. Hoeveel geld met elke actie binnenkwam is in eerste instantie niet echt belangrijk. Des te meer des te beter natuurlijk, maar er moet vooral elan groeien binnen Evergreen bij zoveel mogelijk leden.

Voorbeelden van wat er georganiseerd wordt zijn:

* Dames 2 start een oud-papier actie. Iedere zaterdag kan oud papier worden ingeleverd. Jeugd wordt gestimuleerd om oud papier op te halen bij burens, kennissen en familieleden. Al het ingeleverde papier wordt gewogen en iedere week wordt in de Greenshot een lijstje gepubliceerd wat iedereen zoal had binnen gebracht.

* Heren 1 wil ook bijdragen maar wil ook dat bij thuis wedstrijden veel Evergreeners komen kijken. Die twee wensen werden gecombineerd. Voor iedere toeschouwer wordt een gulden uit de bierpot voor het kunstgras gegeven. Het aantal toeschouwers groeit naar meer dan honderd, wat voor Evergreen veel is.

* Dames veteranen stelt een Evergreen kookboek samen, waarin allerlei gerechten staan die lekker zijn en snel bereid kunnen worden. Makkelijk als je wat laat terug komt van het hockeyen. Deze boekjes worden binnen en buiten Evergreen verkocht.

* Dames 1 organiseert een sponsorloop voor jeugdleden. De jeugd kon zich door ouders, familieleden burens en kennissen laten sponsoren voor een gulden voor ieder rondje hardlopen om het veld.

* De "Toto van Nick", die in 1975 is opgestart krijgt meer aandacht en support. De opbrengst (de helft van de inzet) komt ten goede aan de spaarpot voor het kunstgras.

* Recreantengroep "Upper Eleven" zorgt iedere speelzondag voor broodjes gezond, die als "Broodjes-Kunstgras" voor 2 gulden vijftig worden verkocht. De hele opbrengst gaat de kunstgraspot in omdat grondstoffen niet in rekening worden gebracht.

* Er worden allerlei attributen aangeschaft en verkocht, zoals stickers, flessen wijn, T-shirts, tassen, ballpoints etc.

* Speciaal voor Evergreen worden kerstkaarten gedrukt met prachtige tekeningen van Manon Lith. Deze worden verkocht aan en door leden. Ook bedrijven nemen grotere hoeveelheden af als een soort sponsoring, maar ook omdat ze echt prachtig zijn!

* In het clubhuis wordt een bord gehangen waarop een kunstgrasveld in vierkante meters is verdeeld. Iedereen en ieder team kon een of meer vierkante meters kopen.

De naam van de koper wordt er als eigendomsbewijs ingezet.

* In de Greenshot wordt heel veel aandacht besteed aan de kunstgras activiteiten. Om goed op te vallen wordt hierbij steeds een Evergreen kunstgraslogo gebruikt.

Alle resultaten van die acties worden vermeld in de Greenshot. Het totaal resultaat wordt ook duidelijk gemaakt in het clubhuis. Hiervoor is een thermometer opgehangen bestaande uit een doorzichtige kunststof buis van ca. drie meter hoog en tien cm doorsnee. Langs die buis is een verdeling aangebracht met oplopende bedragen. Iedere zondag wordt een hoeveelheid gekleurde kunststof balletjes toegevoegd om aan te geven hoeveel er tot dan aan geld is binnen gehaald.

Ofschoon al deze acties zeer succesvol zijn is duidelijk dat daarmee geen 100.000 gulden bijeen gegaard kan worden. Een grote loterij moet de doorslag geven.

De Kunstgras loterij.

Gelijktijdig met de bovengenoemde activiteiten, is een begin gemaakt met het opstarten van een loterij. Deze loterij moet veel geld opbrengen, in de orde van grootte van 60.000 gulden netto, hetgeen inhoudt 100.000 gulden bruto. Er moet een keuze gemaakt aangaande de prijs per lot. De gedachten gaan uit naar 10.000 loten van 10 gulden, 1000 loten van 100 gulden of 500 loten van 200 gulden. Omdat heel veel loten verkopen voor een relatief kleine vereniging (350 leden) moeilijk zal zijn wordt 10 gulden per lot als te veel risico gezien. De keuze is dus tussen 100 en 200 gulden per lot. Allebei erg duur. Maar als iemand besluit om een lot van honderd gulden te kopen dan zal mogelijk ook de bereidheid aanwezig zijn om een lot van 200 gulden te kopen; te meer omdat Evergreenleden in een "flow" zitten; iedereen wil kunstgras. 500 Dure loten lijkt het meest kansrijk. Daartoe wordt uiteindelijk besloten. Om de verkoop te vergemakkelijken wordt de mogelijkheid ingevoerd om de 200 gulden in 10 maandelijks termijnen te betalen via een machtiging. Bovendien zijn er veel en mooie prijzen en maar liefst elf trekkingen.

Zo'n grote loterij behoeft toestemming van het Ministerie van Justitie. Een vereiste daarbij is dat het merendeel van de bruto opbrengst naar het goede doel gaat (kunstgras in dit geval). Omdat bij verkoop van alle loten de netto opbrengst meer dan 60% zou zijn vormt dit geen probleem. De vergunning wordt in september 1985 aangevraagd en in februari 1986 verleend.

Toen kon een begin gemaakt worden met de echte verkoop. Notaris Ruijs heeft zich inmiddels bereid verklaard om, pro Deo, de trekking te verrichten om zodoende aan wettelijke verplichtingen te voldoen.

Op 16 maart 1986 gaat de verkoop van de loten feestelijk van start. Deze vindt plaats in het Evergreen clubhuis. Het lot nummer 001 wordt verkocht aan burgemeester van Es en de loten nummers 002 en 003 aan notaris Ruijs. De loten nummers 004 t/m 015 worden daarna verkocht aan degenen die deze vooraf besteld hebben en een zo laag mogelijk nummer willen hebben.

Na deze verkoop van de eerste loten begint het echte werk. Nog 480 loten aan de man brengen!

Op 22 februari 1987 zal de "Eindtrekking" plaatsvinden, waarbij de grote prijzen worden verloot (1e prijs een Volkswagen Polo). Daarnaast komen er nog 10 subtrekkingen met 15 kleinere prijzen (1e prijs een kleurentelevisie of videorecorder of iets dergelijks) op tussenliggende datums, beginnend 11 mei 1986. Er is dus een extra argument om snel een lot te kopen, want als je er een hebt dan doe je mee aan de subtrekkingen. Iedereen die al een lot heeft, kan aan zo'n subtrekking meedoen zonder dat het lot vervalt. Dus met één lotnummer kunnen meerdere prijzen worden gewonnen. Omdat het toch wel moeilijk is om aan leden en ouders te vragen om loten van 200 gulden aan vrienden en kennissen te slijten, wordt een brief opgesteld waarin Evergreen, met argumentatie vraagt om

zo'n lot te kopen. De betreffende leden of ouders behoeven zo'n brief slechts te overhandigen of op te sturen, met de mededeling "Evergreen heeft mij gevraagd om deze brief te sturen". Dat blijkt de tegezin aanzienlijk te verlagen.

Drie weken voor de sluitingsdatum zijn 450 loten verkocht. Dat is uiteraard bekend binnen de vereniging. Mogelijk omdat iedereen graag wil dat alle loten verkocht worden ontstaat er een soort wervelwind binnen Evergreen, met als resultaat dat vlak voor de eerste trekking ALLE LOTEN VERKOCHT zijn.

Contacten met Overheden

Er wordt informatie verzameld bij de KNHB, de NSF en hockeyclubs waar al kunstgras is aangelegd. Intussen is ook begonnen met het overtuigen van het gemeentebestuur en de sportraad.

Met die informatie wordt een presentatie samengesteld waarin de voordelen en de noodzaak van kunstgras bij Evergreen uit de doeken wordt gedaan. Evergreen spreekt daarover met de wethouder van Sportzaken en laat zich uitnodigen bij de Maassluise Sportraad en bij de fractievergaderingen van alle politieke partijen in Maassluis om een presentatie te geven.

Het blijkt een goede basis om er verder over door te praten en het eventueel aanwezige ijs te doen smelten. Om een doorbraak te forceren wordt in oktober 1985 een voorlichtingsavond belegd in het Evergreen clubhuis, waarbij de betreffende wethouders en gemeentebambtenaren, de Sportraad en de verschillende fracties uit de gemeenteraad worden uitgenodigd. De bedoeling van die avond is om alle argumenten voor kunstgras vanuit verschillende invalshoeken nog eens duidelijk uiteen te zetten.

Tijdens deze avond worden drie belangrijke presentaties gegeven door:

* Een afgevaardigde van de KNHB. Hier wordt aangegeven wat de ontwikkelingen zijn in het hockeyen in Nederland als gevolg van het sterk stijgende aantal kunstgrasvelden, met name de veranderende techniek en de snelheid in het spel.

* Een afgevaardigde van de NSF. Hier wordt de technische ontwikkeling van het kunstgras uiteen gezet en de kwaliteitsbeheersing. Ook de voordelen ten opzichte van natuurgras, met name de onbeperkte bespeelbaarheid.

* De voorzitter van een club waar al kunstgras is aangelegd. Er was gekozen voor Souburgh, een hockeyvereniging van ongeveer dezelfde grootte als Evergreen. Hier wordt uiteengezet welke invloed Kunstgras heeft gehad op de vereniging, met name het elan binnen de vereniging en het ledental.

Daarna wordt door Evergreen een aantal scenario's geschetst, volgens welke het realiseren van een kunstgrasveld haalbaar zal zijn. Bij het informele gedeelte na de presentaties blijkt dat er bij de genodigden een positieve houding is ontstaan ten aanzien van kunstgras. Het vormt een goede basis om verder te praten en tot een oplossing te komen.

Na vele voorstellen wordt uiteindelijk een overeenstemming bereikt, die Evergreen in staat stelt om de financiering van het kunstgras rond te krijgen.

Coördinatie Bedrijfsleven

In september 1985 wordt een speciale avond voor bedrijven georganiseerd, waarbij natuurlijk ook gehockeyd wordt. Dat hockeyen, maar ook de derde helft in het clubhuis, valt in goede aarde. Het gevolg is dat een recreanten groep wordt opgericht die zich de naam "Upper Eleven" geeft. Zo'n groep blijkt een goede invloed te hebben op allerlei activiteiten binnen de vereniging.

Ook wordt een groepje (voornamelijk dames) gevormd dat zich

inzet om het aantal reclameborden flink op te vijzelen. Dat lukte; van 13 naar 23 borden!

Publiciteit

Evergreen wil zoveel als mogelijk bekendheid geven aan de noodzaak van kunstgras in Maassluis en dan met name bij Evergreen. Daartoe worden een aantal initiatieven genomen.

Al in een vroeg stadium wordt door Margriet van den Heuvel een promotieteam in het leven geroepen. Een groot deel van het Meisjes-A team doet daar aan mee. Het team krijgt witte jogging pakken waarop Evergreen, Kunstgras en Maassluis vermeld staat.

In samenwerking met de organisatie van de Westland Marathon wordt het promotieteam ingezet bij de start van de Westland Marathon.

Bij diezelfde Marathon wordt een braderie georganiseerd waar Evergreen een kunstgras informatiekraam krijgt toegewezen. De toenmalige staatssecretaris van Sport, de heer van der Reijden, is bij de Marathon en bezoekt ook de Evergreen informatiekraam. Met alle fotografen en journalisten in de buurt geeft dat extra publiciteit. In de Westland-Marathon krant wordt een artikel opgenomen over Evergreen en de noodzaak van kunstgras.

Ook wordt het promotieteam ingezet bij de jaarlijkse Furiade in Maassluis.

Bij een wielerronde in het Westland die ook door Maassluis komt wordt, in samenwerking met de Maassluise Politie, het Jongens-A team ingezet als verkeersregelaars.

Met het Bedrijf Evergreen-Liga wordt overeengekomen Evergreen Kunstgras stickers te ontwerpen en te laten drukken. Naast stickers krijgt Evergreen een hoeveelheid favoriete Evergreen koeken. De stickers worden verkocht. Een deel van de koeken wordt meegegeven aan jeugdleden wanneer deze naar de training gaan van het hockeyteam van het district Zuid-Holland, waarvoor ze geselecteerd zijn. Na de training delen ze die koeken uit aan hun medegeselecteerden.

Bij dit alles probeert Evergreen naast publiciteit ook goodwill te kweken binnen de gemeente Maassluis en binnen de hockeywereld. Als uiteindelijk het kunstgrasveld wordt aangelegd, wordt een paginagrote advertentie geplaatst in "De Schakel" waarin het heugelijke feit wordt vermeld. Bedrijven die de kunstgrasactie op enigerlei hebben ondersteund worden genoemd en bedankt.

Realisatie

Na het bereiken van overeenstemming met de gemeente komt de "Bouw-Cluster" in actie. Deze bestaat uit Willem Jan Boer, Jan Lammers (technisch bouwheer), Hans Maas en Cock Soeters.

De keuze van het bedrijf dat het kunstgras zou gaan aanleggen wordt door Evergreen gedaan, ondersteund door deskundigen van de Hockeybond en de NSF. De keuze valt op Heidemij.

Ook de lichtinstallatie wordt op die manier aanbesteed.

Ook de dienst van gemeentewerken wordt er nauw bij betrokken om waar nodig te adviseren.

Op 8 juli 1987 mag Koos Ouwerkerk met een vergulde spade de eerste plag uit het bestaande hockeyveld scheppen. Hieraan wordt uiteraard publiciteit geschonken en een feestelijk tintje gegeven.

Het betekent het begin van de werkzaamheden, die ongeveer 4 maanden in beslag zullen nemen.

Op 14 november vindt de feestelijke ingebruikneming plaats met veel Evergreeners en genodigden. Burgemeester van Es doet de openingsceremonie, waarna een openingswedstrijd, een receptie, een hockeyclinic voor de jeugd, een koud buffet, een wedstrijd oud-leden tegen het bestuur en een groot feest.

Burgemeester van Es bij ingebruikname van het kunstgrasveld:

.....de eerlijkheid gebied te zeggen dat het plan binnen de gemeentelijke kringen niet direct als haalbaar werd ontvangen. De financiële consequenties met name werden als een onhaalbare drempel gezien.....

.....van enige twijfel van haalbaarheid was bij uw bestuur geen sprake. Zonder een moment van verslapping bent U enthousiast verder gegaan met het plan. Met veel inventiviteit en overtuigingskracht bent U er in geslaagd een belangrijk deel van de investering in te zamelen.....

Het tweede kunstgrasveld in 2010

In Nederland heeft Kunstgras intussen een grote vlucht genomen. De voordelen ervan zijn duidelijk. Niet alleen voor de hockeysport, maar ook voor de voetbalsport worden steeds meer kunstgrasvelden aangelegd. De kosten, die in eerste instantie hoog lijken, worden meer dan goedgemaakt door een hoge mate van bespeelbaarheid. Een kunstgrasveld komt overeen met twee, zelfs drie natuurgrasvelden. Het onderhoud is minder arbeidsintensief en daarom goedkoper. Daar komt bij dat trainingen en wedstrijden aanzienlijk minder afgelast worden door weersomstandigheden.

Ook de gemeente Maassluis is tot die conclusie gekomen. Daar komt bij dat de Gemeente als beleid heeft aanvaard dat accommodatie's voor sportverenigingen de zorg zijn van de overheid.

De situatie is door dit alles totaal anders dan in de tijd dat bij Evergreen het eerste kunstgrasveld werd aangelegd.

Als de voetbalvereniging Excelsior in 2006 met het verzoek komt voor een kunstgrasveld, wordt daarop door de Gemeente positief gereageerd. Het jaar daarop gebeurt hetzelfde ten aanzien van de voetbalvereniging VDL.

Het aantal leden bij Evergreen is intussen zodanig gegroeid dat één kunstgrasveld te weinig is. Op zaterdagen worden om 6 uur 's avonds nog jeugdwedstrijden gespeeld en het aantal benodigde trainingsuren is meer dan de capaciteit van dat ene veld. Ook volgens de door de KNHB gestelde normen moet er een tweede veld bijkomen. Maar ook Excelsior heeft, vanwege de grootte van de vereniging een tweede kunstgrasveld nodig.

Het bestuur van Evergreen beseft dat het van uitermate groot belang is de boodschap, dat Evergreen een tweede kunstgrasveld nodig heeft, over te laten komen. Vanaf haar aantreden in 2008 is dit steeds naar voren gebracht in contacten met de Maassluise

overheid. Ook de gemeenteraadsfracties worden benaderd om de belangen van Evergreen duidelijk te maken.

Het is een overheids- c.q. een politieke zaak of, financieel gezien, deze twee verzoeken ingewilligd kunnen worden. Dat gaat niet van een leien dakje. Maar na een aantal wisselende berichten wordt uiteindelijk toch de beslissing genomen om voor zowel Evergreen als voor Excelsior een kunstgrasveld aan te leggen.

Eind juni 2010 wordt begonnen met de aanleg. In september kan er op worden gespeeld. De officiële opening is op 25 augustus. Dat gaat natuurlijk gepaard met een feestelijke activiteitendag. Er is een clinic voor de jeugd, gegeven door international, Laurence Docherty, met hulp van drie hoofdklasse speelsters.

Burgemeester Karssen verricht de officiële openingshandeling door mee te doen met een gefingeerde strafcorner. De door het oudste nog spelende lid aangeslagen bal wordt door hockeyinternational Laurence Docherty gestopt, waarna de burgemeester de bal langs de totaal "verraste" keeper in het doel slaat. Het nieuwe veld wordt verder benut voor "six-aside" wedstrijdjes tussen zeer inhomogene teams, waarna een feestje.

De Westlandse omroep, WOS, maakt die dag een rapportage van de gebeurtenissen. Ook worden interviews afgenomen van voorzitter Leon Barendregt, Burgemeester Karssen, hockeyinternational Laurence Docherty en het oudste nog spelende lid Koos Ouwerkerk. De week daarna wordt deze reportage iedere dag op bepaalde tijdstippen uitgezonden.

"EVERGREEN IS WEER NIEUWS"

*Willem Jan Boer en Jan Lammers.
Nieuwsgierigheid of supervisie?*

Marlow

Als Evergreen zo'n beetje door de opstart jaren heen is, komt het idee bovendrijven dat jeugdteams ook wel eens tegen teams uit het buitenland zouden kunnen spelen. Eén van de leden van het Dames 1 team is van geboorte Engelse. Haar naam, Angela Dikmans, zou dat niet verraden, maar, ofschoon ze goed Nederlands spreekt, haar Engels accent laat er geen twijfel over bestaan. Omdat Angela ook nog lid van de TC is, wordt haar gevraagd om iets in Engeland te regelen. Ze haalt verschillende Engelse teams naar Evergreen.

Het grootste succes is Marlow, dat in 1977 voor het eerst met een jeugdteam bij Evergreen op bezoek komt. Dat slaat erg goed aan. Er is een click tussen Marlow en Evergreen.

Evergreen wordt uitgenodigd om het jaar daarop naar Marlow te komen. Hierna ontstaat een jaarlijkse uitwisseling. Met een onderbreking in de periode 1998 tot 2007 vinden die uitwisselingen nog steeds plaats.

De aanvankelijke keuze voor Marlow is een toevallige. In een hockey tijdschrift geeft Marlow aan, dat het op zoek is naar een club in Nederland, om daar met jeugdteams te hockeyen. Angela pakt dat op.

Mogelijk wordt dat niet direct beseft, maar die jaarlijkse uitwisselingen hebben een grote invloed op het clubleven van Evergreen.. Binnen Evergreen is het doorgaans de B jeugd die in aanmerking komt voor de uitwisseling, ofschoon soms de C-teams of de A-teams de gelukkigen zijn.

Als een Evergreenteam weet dat ze aan het eind van een hockey seizoen tegen Marlow moeten spelen, dan geeft dat gedurende het hele seizoen een extra prikkel om fanatiek te trainen. Vooral omdat het team weet dat Marlow sterk is. Zo min mogelijk afgaan is het doel. Winnen zou natuurlijk helemaal prachtig zijn.

Gedurende vele jaren worden de jeugd en de begeleiders, zowel in Marlow als in Maassluis, ondergebracht bij gastgezinnen. Het gevolg is dat er een intensieve kennismaking plaats vindt. Veel jeugdleden van beide clubs houden nog lang na de uitwisseling contact met elkaar. Ook tussen de begeleiders van beide clubs (meestal vaders/moeders) groeit vriendschap. Veel Evergreenleden en ouders bewaren goede herinneringen aan Marlow.

Marlow on Thames, zoals het officieel heet, is een idyllisch plaatsje aan de Theems, niet ver van Henley on Thames. De streek waarin Marlow gelegen is, ten westen van Londen, is fraai en bevat allerlei typisch Engelse bouwsels. Vanwege de ligging aan het water is de roeisport, net als in Henley, geliefd. Maar er wordt ook aan veel andere sporten gedaan, zoals karakteristiek is voor Engelsen.

Binnen de club Marlow wordt vooral cricket beoefend, maar ook hockey.

De jeugd hockeyteams waren voornamelijk schoolteams. Onderwijzers zijn trainer en/of coach. Vooral in de jaren 1975-1985 worden talentvolle leerlingen (op hockeygebied) geselecteerd. Er wordt frequent, praktisch dagelijks, getraind door die selecties.

Er zijn ouders die daar moeite mee hebben. De tijd die aan hockey besteed wordt gaat voor een deel ten koste van de studie.

Er is een groot verschil tussen de leefwereld van de Marlowjeugd en de Evergreenjeugd.

Doordat de Marlow jeugd wordt geselecteerd uit een groot aantal leerlingen heeft ze een aantal privileges. Ook is het bijgebrachte gevoel voor waarden en normen groot en gedraagt de jeugd zich voorbeeldig gedisciplineerd. In de bus naar een wedstrijd wordt niet gesproken. Eenmaal op het hockeyveld wordt strikt geluisterd naar de coach en gedaan wat hij zegt. Praten tegen de scheidsrechter is er niet bij, laat staan protesteren. Hooguit een niet begrijpende blik, maar daarna direct weer volle aandacht.

De Evergreenjeugd is hooguit geselecteerd uit twee elftallen in de B-categorie. In Nederland kenmerken de jaren zeventig zich door anti-autoriteitsgevoelens. De Evergreenjeugd krijgt daar een tikje van mee. Ze genieten een (soms te) grote vrijheid en gedragen zich daar naar. Daartegenover staat dat de Evergreenjeugd zelfinitiatief heeft en soms blijk geeft van inventiviteit.

Het is interessant om te zien hoe het klikt tussen die twee leefwerelden. Dat geldt voor de jeugd onderling maar ook voor de begeleiders en de ouders.

Door de succesvolle uitwisseling van de jeugdteams kan het niet uitblijven dat vaders (in latere instantie ook moeders) en begeleiders elkaar uitdagen voor een hockeywedstrijd. Zo ontstaat er, naast de jeugduitwisseling ook een veteranenuitwisseling.

Het eerste veteranenbezoek aan Marlow is al in augustus 1977. Een verslag, dat hierna is afgedrukt, geeft goed weer wat de sfeer is.

Een hoogtepunt in de uitwisseling was in 2010. Marlow bestaat dan honderd jaar. Naast de C-jeugd worden ook het Dames 1 team en het Heren 1 team uitgenodigd voor een wedstrijd tegen de eerste teams van Marlow. De mannen winnen met 4-1 en de dames lukt het niet om te winnen.

Voor het galafeest, dat wordt gevierd door 250 personen, hebben de Evergreeners hun gala-outfit meegenomen naar Marlow. Door als groep het galabal binnen te treden stelen ze de show.

Het traditionele programma voor zo'n uitwisseling, zowel voor de jeugd als voor de Veteranen, bestaat uit een voorprogramma en een

afsluiting met de “Big Match”. Het voorprogramma kan variëren en wordt georganiseerd door de ontvangende vereniging. Het kan bestaan uit onderlinge partijtjes, een toernooitje, wat andere sporten, sightseeing enz. De “Big Match” echter is verankerd. Het is sportief en emotioneel gezien het hoogtepunt. De teams van beide zijden hebben daar het hele jaar naar toegeleefd. Bij de trainingen is de “Big Match” steeds een stimulans om een tandje bij te zetten. De “Big Match” moet gewonnen worden. Alles wat plaats vindt in het voorprogramma is daaraan ondergeschikt. Dikwijls wordt bij wedstrijdje in het voorprogramma zand in de ogen gestrooid bij de tegenstander. De tactiek tijdens de “Big Match” moet in nevelen gehuld blijven.

De eerlijkheid dient te zeggen dat Marlow doorgaans de beste kaarten heeft. Hun teams hebben zelfs landelijk in Engeland een hoog niveau. Meestal trekt Marlow aan het langste eind; maar niet altijd!

Marlow aan het woord

Voor Evergreen loopt de Marlow uitwisseling als een van de rode draden door de verenigingsgeschiedenis. Dat deze ook zeer gewaardeerd wordt door Marlow moge blijken uit de bijdrage van voorzitter van Marlow.

*Marlow – Evergreen: A Special Relationship: A Marlow Perspective
Graham Sweet (Chairman Marlow Hockey Club)
January 2011*

The relationship started at Easter 1976 when David Wedd the distinguished hockey coach from Sir William Borlase’s Grammar School Marlow organised the school’s first overseas tour to the Evergreen Club in Maassluis. The school and the Club have always had a strong association. As David writes in his chapter of the book to celebrate 100 years of Marlow hockey ‘ the visit was a great success; the boys under 14 side played eleven matches during the tour and won the tournament. More importantly they stayed with Dutch families and made many friends; so we invited our hosts back to England the following Easter. This was a fixture which was to continue non-stop for more than twenty years alternating between Maassluis and Marlow.

So began a relationship between the two Clubs which is still strong 35 years later.

Team “under 14 Boys” 1976

Marlow and Maassluis Veterans after a match on Bisham Abbey grass in the 1980s

Het Marlow clubhuis. Rustieke Enegelse stijl

Marlow and Evergreen Ladies 1s at Bisham all-weather pitch 2010

On that first trip was Stuart Peacock whose father Reg soon got involved. In 1978 he met up with Peter Laming and together they collaborated to get Veterans sides from each club to play and socialise together. This is where my association began and I, like so many, enjoyed several visits to Maassluis where hockey was played with passion between the two teams never forgetting in the bars and restaurants after the match that it was about socialising and friendship.

After Reg died and on their next visit Evergreen donated the Reg Peacock Trophy which was played for between the Veterans.

After a break of a few years the Marlow under 14 Boys went back to Evergreen in 2008 when Adam Taylor and Richard Cleve organised a visit taking with them the Reg Peacock Trophy which was again competed for; 2009 saw boys and girls from Evergreen back in Marlow and the relationship was alive and well. In the Marlow Centenary year in 2010 Marlow juniors went across the North Sea and 34 Men and Ladies players and coaches from the Evergreen first teams made a trip to Marlow to celebrate the Club's 100th birthday which was unforgettable for both clubs. The First teams from the Clubs competed in two highly competitive matches with one win each. This was followed by a Gala Dinner with 250 people which established new friendships and raised the relationship to another level. The birthday gift from Evergreen hangs proudly in the Marlow Clubhouse.

From those early beginnings with David Wedd many people of all ages have shared the sporting and social experience between the two Clubs; experiences that have enriched their lives.

Marlow Hockey Club wish Evergreen a happy 40th birthday and we raise a glass to our very special relationship and its 35th anniversary.

Big Match Uitslagen

Bij de Evergreen-Marlow uitwisselingen is de "Big Match" steeds het meest aansprekend. Van het begin af is er voor de winnaar bij de jongens een wisseltrofee, een hockeystick op sokkel. De verliezer krijgt ook een wisselprijs. Dat is een schild waarop aan de achterkant de uitslagen zijn vermeld van alle uitwisselingen. Voor de meisjesteams is om onbekende reden nooit zo'n trofee ingevoerd. De resultaten van de jongens zijn:

Verslagen

Doorgaans wordt een verslag gemaakt. Hieronder volgen enkele daarvan. Ze zijn wat korter dan de oorspronkelijke versies. Het geeft wel een goed inzicht in de sfeer en het plezier van die uitwisselingen.

In augustus 1978 gaan de Heren Veteranen naar Marlow. Syb de Jong schrijft daarover:

Engelandvaarders

Donderdagavond 31 augustus 22.00 uur was het zover en verzamelden 10 heren en 6 dames bij de Greenspot. De colonne reisde precies op tijd af en ging in de Europoort aan boord van de Viking III. In Marlow aangekomen maakten we, onder het genot van een "pint" of "bitter" en ander geestrijk vocht kennis met de gastheren en -vrouwen. We kregen bier geschonken uit grote melkkannen. De avond werd afgesloten met een "late supper" op de club.

Zaterdag begint het 's middags serieus te worden. De heren veteranen van Evergreen treden aan tegen een selectie "oudere" heren van Marlow die normaal volop met de "jeugd" in competitieverband spelen. De wedstrijd wordt gespeeld op het zeer fraaie, aan de Theems gelegen, National Sports Centre "Bisham Abbey". Na de zeer krachtige strijkkreet: "Alius Et Idem" gaat Evergreen aan het werk. Met een dieptepass voor Zoef, die op onnavolgbare wijze benut wordt, komt Evergreen met 1-0 voor. Even later benut Peter Reinders een strafcorner; 2-0. Na de rust kwamen de Engelsen met een aantal wisselers die hun frisheid en hardheid in punten (zere enkel, een zeer hoofd en 2 doelpunten) weten uit te drukken. Dan is het genoeg, want al spelen veteranen niet om te winnen, ze doen het ook niet om te verliezen. Zondagochtend aantreden tegen het jongensteam dat met de Pasen in Maassluis op bezoek was. Op een sintelveld bij "Bisham Abbey". Beide aspecten spreken de veteranen niet zo aan. Nadat Peter Laming door de aanvoerder van het jongensteam verheven is in de orde van de Marlow Sports Club stropdassendragers, (Peter Reinders en Koos Ouwerkerk gingen hem hierin voor) begint het circus. De jongens zijn nog steeds erg goed en zeer gebrand op een overwinning. Deze ambitie loopt echter stuk op het onverklaarbare "hoogstandje" dat de veteranen zowel technisch als conditioneel op de sintels brengen. De eindstand 0-0 is een bittere teleurstelling voor de jongens, maar niet voor ons. 's Avonds het afscheidsfeest bij de Peacock familie thuis. De grote verbroedering die de afgelopen dagen tot stand is gekomen komt hier tot een hoogtepunt. De door Coby Lammers gemaakte tegel wordt door Peter Reinders als aandenken aan de gastheren aangeboden. In zijn conference maakt hij van de gelegenheid gebruik om aan de Engelse gastheren uit te leggen wat nu eigenlijk veteranen zijn.

De avond wordt afgesloten met een cricket-demonstratie tussen Reg Peacock en Koos Ouwerkerk. Koos had zich namelijk aangematigd cricket een "dull game" te noemen. Dat heeft hij geweten. We nemen afscheid, het schoolreisje was nu echt ten einde.

In 1981 gaan de Dames Veteranen naar Marlow. Uit het verslag daarvan blijkt dat het bij die uitwisselingen niet altijd "Rozengeur en Zonneschijn" is.

1977	Marlow-Evergreen	8-0	1990	Evergreen-Marlow	0-4
1978	Evergreen-Marlow	0-5	1991	Marlow-Evergreen	9-0
1979	Marlow-Evergreen	0-5	1992	Evergreen-Marlow	0-9
1980	Evergreen-Marlow	0-0	1993	Marlow-Evergreen	1-1
1981	Marlow-Evergreen	1-2	1994	Evergreen-Marlow	0-6
1982	Evergreen-Marlow	1-2	1995	Marlow-Evergreen	10-0
1983	Marlow-Evergreen	11-1	1996	Evergreen-Marlow	0-6
1984	Evergreen-Marlow	1-3	1997	Marlow-Evergreen	8-0
1985	Marlow-Evergreen	1-4	2008	Evergreen-Marlow	0-4
1986	Evergreen-Marlow	2-0	2009	Marlow-Evergreen	5-1
1987	Marlow-Evergreen	4-3	2010	Evergreen-Marlow	0-11
1988	Evergreen-Marlow	2-2	2011	Marlow-Evergreen	2-5
1989	Marlow-Evergreen	1-2			

Na de nodige tedere omhelzingen met man, kroost en aanverwanten zet de vrouwenkaravaan zich in beweging met een zucht van verlichting. Eenmaal aan boord blijkt hoe iedereen had moeten zwoegen om weg te kunnen gaan. Een prima overtocht en autorit naar Marlow. Na een sanitaire stop verschijnt, naar zou blijken, onze vaste begeleider, de regen. We komen wat miezerig aan in Marlow. Ofschoon de ontvangst buitengewoon hartelijk is kan dat de kou in het clubhuis niet verdrijven. Tijdens de heerlijke lunch begint de verwarming te werken en durven we onze jassen uit te doen. Buiten regent het maar door. We gaan naar Little Chalfont, ongeveer 40 minuten rijden. In het clubhuis staat een elektrisch kachelkje, te klein om iedereen te verwarmen. Er wordt toch gespeeld, maar we hadden beter binnen kunnen blijven. De Little Chalfont Ladies spelen fantastisch, maar de schade blijft beperkt tot 7-1. Zelfs ons Heren 1 zou dit niet winnen. Daarna als een groepje verzopen katten in het clubhuis. Door de verrukkelijke tea, die ons wordt aangeboden, knappen we al gauw op. Na wat officiële uitwisselingen vertrekken we overhaast. Onze gastvrouwen in Marlow zitten te wachten. Het diner en de avond is bij het gastgezin.

Zondag al om 11 uur op het veld. Het Marlow elftal is wel meer gelijkwaardig aan het onze, maar toch gaan we weer ten onder. Dat ligt waarschijnlijk aan de vermoeidheid en de blessures. Het is een ontzettend gezellige wedstrijd met een zalig schijnende zon. 's- Avonds in het clubhuis. De pijlen (dart) en ballen (pool) vliegen om je oren als Evergreen aan de beurt is, maar wel gelachen!

Maandagmorgen naar Londen, alweer regen. De lunch is bij Liberty, wij in ons gewone kloffe, temidden van met hoeden getooide Engelse ladies. Na een zwerftocht door Londen wordt de dag besloten met diner in een Italiaans restaurant,

Dinsdag, vertrekdag. Stortbuien! Overstroomde wegen! Files! Paniek of we op tijd komen in Harwich. Maar wonder boven wonder, we redden het. Het zonnetje en de deinende zee zorgen voor een prima thuisreis. We bestormen de Greenspot, alwaar we met open armen en soep en bloemen verwelkomd worden. Dank voor dit warme welkom.

In 1982 komt Marlow naar Maassluis. De Evergreen jongens en meisjes maken een eigen verslag. Agnes en Emely doen dat voor de meisjes.

Vrijdagochtend kwart voor 8 heerste er een drukke sfeer in het clubhuis, want de Marlow meisjes zouden komen. Na thee en koek gaan de meisjes naar hun gastgezin. 's-Middags gaan jongens en meisjes zaalhoockeyen in de Olympiahall. Vrijdagavond zien wij elkaar weer bij Be Quick. Er is namelijk een disco.

Zaterdag is er een B-tournooi op de Evergreen velden. Bij de meisjes wint Marlow het toernooi, na 0-0 tegen ons gespeeld te hebben. Het zou dus een spannende wedstrijd worden zondag. Maar eerst hebben we nog een disco op Evergreen.

Zondag begonnen we allemaal nogal zenuwachtig aan de Big Match. Maar al gauw bleek dat het extra trainen niet voor niets was geweest,

want we stonden als snel met 3-0 voor. Hierna kwam een solo van Amanda wat resulteerde in een doelpunt. Maar in de laatste 5 minuten scoorde Martine nog eens en wonnen we dus met 4-1. Na de prijsuitreiking konden we ons te goed doen aan de lekkernijen welke de gastouders hadden verzorgd. 's- Avonds konden we elkaar allemaal in het clubhuis weer ontmoeten.

Maandag. De Marlow meisjes gaan een dagje uit met hun hele team. 's- Avonds om 8 uur werden ze weer bij hun gastgezinnen thuisgebracht. Vanwege Jaqueline's verjaardag gaan we allemaal naar haar toe. Dit was de laatste avond dat we bij elkaar waren.

Dinsdagochtend staan de meisjes weer klaar met hun koffers om te vertrekken. Uitgezwaaid door het hele team, zeggende tegen elkaar: "Tot volgend jaar!", reden ze weg.

Na dit ontzettende leuke en gezellige weekend willen wij namens ons gehele team iedereen bedanken.

Voor de jongens deed "Anoniem natuurlijk" dat

Donderdag. De jongens komen een beetje misselijk aan op Zestienhoven, want die Cityhopper is ook niet alles, zeggen ze. Snel naar het clubhuis waar ze wat sandwiches aangeboden krijgen. De Boys gaan naar huis, even thee drinken en daarna van 4 tot 5 uur bowlen. Die Engelsen hadden het nog nooit gedaan maar ze deden het fantastisch goed, zelfs George kreeg het onder de knie. 's- Avonds kon je natuurlijk thuis blijven, maar je kon ook naar Mark, sorry, George, gaan Dallas kijken of naar Peter gaan. Die gaf een feestje. Door hoeveelheden "drankjes" was het al gauw gezellig, en bij George ook natuurlijk.

Vrijdagmiddag alweer iets wat de meeste Engelse Boys nooit hadden gedaan nl. indoorhockey, maar ook dat hadden ze snel door. Resultaat 2x verloren. 's- Avonds disco bij Be Quick.

Zaterdag. Een B toernooi met deelname van Spirit, Leonidas, Reeuwijk, Evergreen B1 en B2 en Marlow. Alles verliep prima, behalve ons spel. Gevolg: verloren van Leonidas en Marlow (2-0) die nummer 1 en 2 werden, maar toch nog gewonnen van Spirit. 's- Avonds disco, wat dacht U dan.

Zondag. Jongens A - Marlow A, spannende wedstrijd met een jammer genoeg gemiste strafpush van Onno, zodat het toch 0-0 bleef. Meisjes B - Marlow B. Onze meisjes wonnen dik met 4-1 Goed zo! Jongens B - Marlow B Spannende wedstrijd met zeer verdedigend spel van onze zijde, wat wel nodig was. Daardoor konden we de stand houden op 1-2. Mooie strafpush van Robert Jan. Daarna tea, met taart etc. 's- Avonds samen voor de laatste keer allemaal bij elkaar met wat muziek. Maandag vroeg op, jongens wegbrengen naar de Greenspot en vandaar naar Zestienhoven. Till next year Evergreen, bedankt hè.

In 1983 gaan Evergreen jongens en meisjes naar Marlow. De begeleiders Hans, Fia, Annemiek, Willem Jan, Erik, Jan en Elly maken daar een verslag van maar "Alle jongens en meisjes" doen dat ook. Eerst de begeleiders:

Donderdagavond gaan we met 30 auto's naar de Prins Oberon. De jeugd verspreidt zich over de slaapcabines en de ouders vertrekken. Om 24 uur hebben wij de jongens en meisjes voor de eerste keer in bed gestopt, helaas geheel gekleed. Ome Jan Pijpers sliep meteen, maar schrok continue wakker daar zijn mede hutgenoten (ook begeleiders) de jeugd steeds in de juiste hut proberen te krijgen. Ze worden steeds bekogeld met drop, pepermunt en limonadeblikjes. Om 3 uur onderscheppen wij een equipe jongens onderweg naar de dameshutten. Tegen zessen was alles in volle rust waarna wij om 6.30 uur het Engelse land betraden. We werden opgewacht door Uncle Stan, de buschauffeur. Na de bus versierd te hebben met de Evergreenvlag en de sjaals van tante Elly rijden we naar Marlow, waar we worden verwelkomd door de Marlow boys and girls en hun begeleiders en ouders. Iedereen gaat daarna met de ouders weg. 's-Middags is er een mixed-wedstrijdje voor de meisjes,

Een emmer bier

Het jaar daarop waren de Marlow Veteranen op bezoek bij Evergreen. Ze wilden graag een paar kannen bier, zoals gebruikelijk in Marlow, maar die waren niet beschikbaar. In plaats daarvan gebruikten ze een niet zo schone schoonmaakemmer. Die werd eerst nog wel even voorgespoeld.

's-avonds was de club open voor iedereen die daarheen wilde.

Zaterdag. De jongens gaan naar een toernooi op het kunstgras van Bisham Abbey, waar ze met de Marlowboys op de 1e plaats eindigen met evenveel punten. 's-Middags naar Oxford en 's-avonds is er disco op de club.

Zondag. "De Dag" want de Big Matches worden gespeeld. De Evergreenmeisjes winnen deze wedstrijd toch met 4-0 dank zij twee mooie strafcorners en een strafbal van Agnes en een snelle doorbraak van Monique. De Marlowboys winnen met 11-1, het was een zeer goede pot hockey. David Wedd heeft zijn sterkste team opgesteld, dat kampioen is van het district. Vermeld moet worden dat Evergreen het eerste team is dat tegen dit elftal een doelpunt heeft gescoord. 's-Middags wordt een bezoek gebracht aan Windsor Castle.

Maandag. De meisjes hebben een toernooi, waaraan 6 teams meedoen. Ze winnen het toernooi met 1 punt verschil. Daarna is er een jongenswedstrijd tussen Everlow en Margreen, die Everlow met 5-1 wint. 's-Middags nog wat zaal hockey.

Dinsdag. Na een hartstochtelijk afscheid van de ouders en kinderen vertrekken we om 6.30 uur uit Marlow, richting Harwich. Het was knots gezellig, eindeloos leuk geockeyd, fantastisch feest voor jong en oud.

We hopen volgend jaar voor de 9e keer onze Marlow vrienden te kunnen ontmoeten.

Nu "Alle jongens en meisjes" (vanwege de compactheid, is het verslag in z'n geheel geplaatst):

Heenreis: Zonder veel problemen worden alle paspoorten uitgedeeld en weer ingenomen door de coaches. 's Avonds lag dan eindelijk iedereen in bed, maar niet voor lang. Na wat surveillances van ieder van de leiding was het toch onmogelijk om iedereen in bed te houden. Kortom een nacht zonder slaap.

Naar Marlow: Met de bus naar Marlow, met de leiding voorin was het wel om door te komen. Dan eindelijk in Marlow aangekomen werden we ontvangen door de ouders en werden degenen waarbij je sliep, aangewezen.

De dagen in Marlow: Deze dagen waren prima georganiseerd; aan de Engelse zijde door David Wedd en Cynthia Williamson en aan onze zijde door tante Elly, oom Jan, Hans en Fia Maas onze coach Willem Jan en de trainers Eric en Annemiek. Dit had tot gevolg dat alles gladjes verliep.

Terugreis: De leiders kropen bij elkaar; dronken het een en ander, schreven de verslagen en verveelden zich ook dood, maar dat kon hun en onze pret van deze hele reis niet bederven.

In 1995 gaat Meisjes B naar Marlow. Caroline en Liesbeth maken een verslag.

De boot!!!! We hebben op de heenreis slaapstoelen (never again) en komen na drie uur in de bus dooooooemoe in Marlow aan. We werden met open armen ontvangen door onze gastgezinnen. Caroline en Else, Fennie en Jolanda zitten samen in een gastgezin, de rest van de meisjes zit alleen. De volgende dag begint wedstrijd pas om 5 uur. Deze is tegen een sterk team (de naam zijn we vergeten). Vandaar de uitslag 4-0

's-avonds organiseert Mark Buncher een barbecue. Het is wel opvallend hoe goed de twee teams met elkaar omgingen. De volgende dag is van uitslapen geen sprake, want sommige meisjes zijn zo spontaan om naar de afgang van de jongens te gaan kijken (10-0 OK men). Dan zijn de meisjes aan de beurt. Deze doen het veeeeeel beter dan de jongens. Goed uitgerust en fanatiek spelend verliezen we met 2-0.....

Op de Society School was een lunch voorbereid. De volgende morgen (maandag) nadat we afscheid hadden genomen van de gastgezinnen,

werden we met de bus naar Londen gebracht. Na een stadstour (!?) mochten we in groepjes van 4 onder begeleiding Londen in de rondte lopen. Oeps, bijna vergeten, we hebben eerst bij Mc-Donalds gegeten. Om kwart over 5 moesten we weer bij de bus zijn. We waren te vroeg in Harwich, maar liefst anderhalf uur. Op de boot hadden we hutten (UNBELIEVABLE). Toch werd slapen voor sommigen onmogelijk gemaakt. (Niemand voelt zich natuurlijk aangesproken). Om 6 uur werden we gewekt. Tien minuten later gilde iemand: "t-is tien over zes en mijn haar zit niet" en haar ochtendbumeur was compleet!!!! Na een hartelijk weerzien met onze ouders verlieten we elkaar (weeeeeh). Het was een te gek gaaf weekend!!!

Fennie en Lidi bedankt voor het invallen. En ook iedereen bedankt die dit weekend mogelijk heeft gemaakt. THANK YOU ALL VERY MUCH!!!!

In maart 2008 komt Marlow naar Maassluis met een jongens team. Voor het eerst na een onderbreking van 10 jaar. Ronald Osephius, coach van het Evergreen team schrijft:

Evergreen een traditie rijker

Wanneer ik dit schrijf zit ik nog met mijn rode Marlow trui aan. Warm van trots, warm van emotie, warm van de ervaringen, warm van het feit dat wij als Evergreen een traditie hebben voortgezet en rijker zijn. Diana opent het toernooiboekje met "Met de komst van Marlow is een traditie in ere herstelt. Tot 10 jaar terug was het een jaarlijks festijn, het ene jaar bij Marlow, het ander jaar bij Evergreen. Vele Evergreeners hebben nog zeer goede herinneringen aan deze uitwisselingen. Daarom is het ook wennen als op vrijdagmiddag 24 jongens in prachtige tenues met 10 begeleiders, ook in een prachtige outfit met hun en ons logo ons clubhuis binnen lopen. Evergreeners ontmoeten nu al oudere jongeren waar jaren geleden tegen gespeeld is. Negen uur in de bus en wat je dan het liefst wil is hockeyen, hockeyen, op het veld laten zien wat ze kunnen. Een mixed team volgt een training van anderhalf uur en wat opvalt is de hoge kwaliteit en absoluut natuurlijke klik met elkaar. Broodjes en soep en dan....hockey. Opnieuw gaat iedereen het veld op en de vriendschappen lijken al gesloten.

Zaterdag is er een vriendschappelijk toernooi. Als gastheer laten wij de twee teams de eerste en tweede wedstrijd spelen. Hockeyles. Of duizend andere positieve woorden voor het spel van onze Engelse (nu al) vrienden. Nu weet je waarom je voor deze sport gekozen hebt. De Dreamteamers van jongens C1 volgen de wedstrijden en besluiten voor het eerst verdedigend te gaan spelen. Team A van Marlow heeft hier haast geen antwoord op en daadwerkelijk diep van binnen geroerd, kijk ik super trots naar mijn mannen. Team A wordt terecht eerste. Lekker douchen en heerlijk Chinezen. Daarna: Disco! 36 man op een rijtje zittend. Tot het moment dat de Evergreen girls hun intrede doen. Hormonen gieren door de ruimte en er is gelijk beweging. De begeleiders duiken met een aantal Evergreeners het avondleven van Maassluis in en onze discogangers eindigen (volgens Evergreen traditie) dansend op de bar!! Meiden, super dat jullie er ook waren!

Zondag, de Match der Matchen. Bij traditie horen symbolen. Voor de winnaar een gouden hockeystick. Voor de tweede plaats een prachtig wapenschild van Marlow met op de achterkant alle uitslagen die teruggaan tot 1977. Om 13.00 uur start een mixed team van onze jongens D en B en Marlow Team B tegen elkaar. 4-4, een terechte uitslag. En dan begint het. Onder luid applaus gaan wij allemaal, met kippenvel, gezamenlijk naast elkaar het veld op. Evergreen deelt een herinneringsmedaille uit. Wat er volgt is een wedstrijd tussen klasse-hockey en knokkers mentaliteit. Van hoogstandjes en absoluut teamwork. Evergreen C1, mijn dreamteamers, zijn dit weekend als

team en individueel zo enorm gegroeid! De gouden hockeystick gaat opnieuw naar Engeland. Het schild zal een prominente plaats in ons clubhuis gaan krijgen. De frietsalon verrast onze gasten met een real Dutch kroket with chips. Alles snel naar binnen werken en dan met z'n allen toch nog even hockeyen.

Complimenten schieten heen en weer tussen begeleiders, vrijwilligers en Evergreen. Marlow schenkt ons hun trui. Iedereen voelt het. Dit is een afscheid maar niet voor weer eens tien jaar. Ik weet nu al waar wij volgend jaar met Pasen zijn.

Vrijwilligers, Marlow, kanjers van C1, bedankt dat ik er bij mocht zijn.

Bij het 100 jarig bestaan van Marlow in 2010 worden de beide eerste Evergreenteams uitgenodigd. Ook voor het galabal. Vandaar deze outfit.

Rolstoel hockey Evergreen On Wheels

Op 1 april 1998 wordt de rolstoel hockeyvereniging "Evergreen On Wheels" opgericht door het echtpaar Roel en Marijke Sentges, inwoners van Maassluis. Zij zijn de ouders van Nikky en Jessie, die beiden lijden aan de "Spierziekte van Duchenne" (Duchenne is een Franse arts die in 1868 deze spierziekte beschreef). Rolstoel hockey is voor de beide jongens, vanwege hun lichamelijke handicap, een van de weinige sporten die ze kunnen beoefenen. Zij zijn dan ook lid van een rolstoel hockeyvereniging in Den Haag, "de Kameleon".

De aanleiding van het oprichten van "Evergreen On Wheels" is een toevallig contact tussen Viola Paalvast, lid van de hockey- en tennisvereniging Evergreen, en Marijke. Ze beseffen dat een rolstoel hockeyvereniging in Maassluis veel voordelen kan hebben. Niet alleen dichterbij huis, maar ook meer mogelijkheden voor andere jongens en meisjes die lijden aan deze ziekte. Bovendien kan een interactie tussen Evergreen en een rolstoel hockeyvereniging gunstig zijn. De beide dames besluiten aan de slag te gaan.

Het eerste evenement vindt plaats op zaterdag 29 november 1997. Er wordt een sport-doe-dag georganiseerd door Marijke en Viola. Die vindt plaats in de Wethouder Smithal en is bedoeld voor kinderen, van uiteenlopende leeftijd, met een beperking. Deze dag wordt een groot succes, mede door de inzet van een groot aantal vrijwilligers van Evergreen. Hierbij worden ondermeer de volgende sporten beoefend: Rolstoel hockey, rolstoel tennis, boccia, quadrugby. Twee Wethouders van Maassluis, mevrouw Wesenhagen en de heer Timmermans openen de dag en doen waar nodig de afslag van de wedstrijden. Ook enkele meisjes van Jong Oranje zijn aanwezig en willen daarmee het rolstoel hockey promoten.

Een jongens B team van Evergreen stapt in handbewogen rolstoelen en speelt, met als coach Folkert Kouwenhoven, een wedstrijd tegen een invaliden hockeyteam. Dan blijkt dat de "handicap rolstoel" groot is want Evergreen verliest met 0-7. Evergreen meisjes maken een combinatieteam met Jong Oranje. Het team speelt, met Jop Kipp als coach, een wedstrijd tegen een invaliden team. Ook zij gaan ten onder. Dat alles beïnvloed niet het plezier. Bij rolstoeldansen haakte het gehele jongens B team aan bij een elektrische rolstoel en worden zo voortgetrokken in een soort polonaise.

Op 26 juni 1998 organiseert Evergreen, onder aanvoering van Viola Paalvast en Toke Schoonderbeek, op haar kunstgrasveld een uniek hockeytoernooi voor zes invalide rolstoel hockey teams en zeven valide hockeyteams in rolstoelen. De invalide rolstoel hockeyteams komen van: Kameleon (Den Haag), Jetstars (Leiden), Kennemer Keien (Bloemendaal), Redeos (Delft), Evergreen On Wheels (Maassluis) en Mixed on Wheels (een gelegenheidsteam). De valide hockeyteams komen van de verenigingen HDM, Alecto., Rapid, Zoetermeer, Victoria en 2 teams van Evergreen.

Ook hier blijkt weer dat valide hockeyteams nog veel moeten oefenen in het omgaan met een rolstoel. De invalide rolstoel hockeyers zijn oppermachtig. Er is veel hilariteit en heel veel plezier. Na de wedstrijden zorgt Evergreen nog voor een barbecue, waarmee de feestdag op prettige wijze wordt afgesloten.

In de 2 jaar vanaf de oprichting is het steeds een heel gepuzzel om een goede trainingslocatie te vinden. Met een rolstoel kun je nou eenmaal niet zo gemakkelijk overal naar binnen. De Gemeente Maassluis zorgt er voor dat op zaterdagochtend een uur getraind kon worden in de Olympiahall. Het groepje dat traint bestaat aanvankelijk uit zeven personen. Wel wat klein voor zo'n grote hal. De Gemeente biedt daarom aan om in een gymzaal te gaan trainen. De nadelen, met betrekking tot de toegankelijkheid en

voorzieningen, zijn echter te groot.

De Tennishal "Op Dreef" is de volgende optie. Dat is een stuk beter; niet alleen vanwege toegankelijkheid en voorzieningen, maar de locatie ligt ook vlak bij de Evergreen accommodatie. Dat is mooi, regulier hockey en rolstoelhockey samen.

Toch wordt het steeds moeilijker om met de grote zware elektrische rolstoelen in Op Dreef te blijven sporten. Ook een aangepast toilet is niet aanwezig. Dan wordt in Maasdijk een nieuw Sportcentrum gebouwd, dat zal voldoen aan de eisen van de tijd en dus ook aanpassingen heeft voor mensen met een beperking.. Dat is voor Evergreen On Wheels een schot in de roos.

Sinds 2000 is de vrijdagavond de trainingsavond in het Sportcentrum Maasdijk, dat een ideaal en vast onderkomen is geworden voor Evergreen On Wheels.

Het ledental van Evergreen On Wheels is gegroeid van 4 bij de oprichting tot een ongeveer 30 en is de laatste jaren redelijk stabiel. Naast trainen worden er ook competitiedagen gehouden. De E-hockey competitie speelt zich af in Regio Midden en het H-hockey team speelt landelijke competitiewedstrijden.

De contacten tussen hockeyvereniging Evergreen en de rolstoelhockeyvereniging Evergreen On Wheels zijn door de verhuizing naar Maasdijk voor een groot deel weggefallen. Wel is er in 2006 nog een interactie geweest bij de reünie van Evergreen ter gelegenheid van het 35-jarig bestaan. Evergreen heeft toen een inzameling gehouden onder de reünisten welke resulteerde in een donatie van € 500. Anderzijds heeft Evergreen On Wheels vervoer beschikbaar gesteld om reünisten naar verschillende plekken in Maassluis te vervoeren. Dit is mogelijk omdat er naast Evergreen On Wheels ook een Stichting on Wheels bestaat in Maasdijk, die de verhuur regelt van aangepaste vervoermiddelen. De Stichting on Wheels en Evergreen On Wheels zijn gescheiden organisaties maar zijn wel sterk verwant.

Meer informatie over Evergreen On Wheels en de Stichting On Wheels is te vinden op www.evergreenonwheels.nl en www.stichtingonwheels.nl.

TENUES EN EMBLEMEN

Een sportvereniging moet zich op het sportveld onderscheiden van de tegenstanders door middel van een tenue. Daarnaast moet, net als in een bedrijf, de naam van de vereniging worden uitgedragen. Dat kan via emblemen die herkenbaar zijn op het tenue, op briefpapier, op badges, op de verenigingsvlag, op stropdassen, op chokers, op shawls en dergelijke.

Tenues

Het tenue is het meest essentieel. Het is een verplichting als de vereniging aan competitiewedstrijden meedoet en behoeft een goedkeuring van de hockeybond. Evergreen heeft gedurende haar bestaan een aantal malen het tenue gewijzigd. De reden hiervoor is verschillend. Meestal omdat een ander tenue mooier gevonden wordt, soms omdat het bestaande tenue niet meer leverbaar is. De verschillende tenues kunnen als volgt worden omschreven:

- Het eerste tenue werd in 1972 ingevoerd en bestond uit: Zwarte rok met 4 plooiën, zwarte broek, shirt met verticale groen zwarte banden 5 cm., zwarte kousen met groene boorden, badge. De goedkeuring van de Hockeybond voor dit tenue wordt op 7 januari 1972 verkregen. Het shirt was in de handel verkrijgbaar, want in gebruik bij diverse sportclubs in het land.

- In 1976 wordt een nieuw tenue ingevoerd omdat de leden, vooral de dames niet echt tevreden zijn over de outfit. In feite betreft het enkel het shirt. Liesbeth Snoeck zorgt voor een nieuw ontwerp, dat er als volgt uitziet: Groen, aan de rechterzijde op borst en rug een brede en een smalle zwarte baan en een zwarte baan over de linkermouw. In de ledenvergadering op elf juni 1976 wordt dit gepresenteerd en goedgekeurd. Twee maanden later, op 28 augustus, wordt het voor het eerst gedragen tijdens een wedstrijd voorafgaand aan een receptie bij gelegenheid van het eerste lustrum. In die wedstrijd speelt "Evergreen van het eerste uur" in het oude tenue en het team "Gerenommeerde Evergreeners" in het nieuwe tenue. Voor de Heren 1 en Dames 1 teams is het nieuwe tenue hierna verplicht. Voor de andere teams is er een overgangperiode.

- In 1982 kan (of wil) de fabrikant het gecompliceerde hockeyshirt niet meer maken. Er wordt een kledingcommissie ingesteld. Er wordt gezocht naar een eenvoudig standaardshirt om te voorkomen dat de fabrikant na verloop van tijd weer afhaakt. Een bijkomend voordeel is dat zo'n standaard shirt goedkoper is dan een eigen ontwerp. De keuze valt op een donkergroen effen shirt. Het wordt geshowd in een ledenvergadering en door de leden goedgekeurd. In juni 1983 is het te koop.

- In het begin van het seizoen 2005-2006 wordt weer een kledingcommissie ingesteld, bestaande uit Frans Peters, Albert Bruinings en Stefan Bruinings. Het huidige tenue wordt als te somber gezien. Evergreen creëert op allerlei gebied meer elan binnen de vereniging. Een face-lift middels een nieuw tenue past daarin. Temeer omdat het zevende lustrum eraan zit te komen. Om tot een goede keuze te kunnen komen treedt de commissie in contact met drie sportzaken, twee in Maassluis en één in Schiedam. Het resultaat mag er zijn; het nieuwe tenue toont aanzienlijk frisser en opvallender dan het bestaande. De kleur van het shirt is limegroen en dezelfde groene kleur komt terug in de kousen; de broek of rok is zwart. Tijdens een extra ingelaste ledenvergadering op

16 februari 2006 wordt het getoond en enthousiast door de leden ontvangen. Er is echter verschil van mening tussen de commissie en het bestuur met welke sportzaak een contract wordt afgesloten. Het gevolg is dat de commissie niet verder wil gaan met de realisatie van het nieuwe tenue. Een nieuwe commissie, bestaande uit Dick Marcus, Leon Mansoer en Klaas van der Bie neemt dit onderdeel voor haar rekening. Vlak voor het begin van het nieuwe seizoen is het nieuwe tenue beschikbaar.

De achtereenvolgende shirts zien er als volgt uit:

Emblemen

Het ontwerpen van een embleem, of het laten ontwerpen daarvan heeft Evergreen van begin af aan bezig gehouden. Er worden regelmatig aanpassingen of vernieuwingen doorgevoerd. Achtereenvolgens zien de volgende het levenslicht:

- In 1972 ontwerpt Rietje Knierim een badge die bestemd is om op de rok of de broek van het tenue gedragen te worden. Op deze badge is een afbeelding van een parachute met hockeybal, omdat bij de eerste wedstrijd van Evergreen (tegen Pollux) de bal aan een parachute vanuit een sportvliegtuig op het hockeyveld werd gedropt.

*Als logo in
briefhoofd*

*Als badge op
het tenue*

- In 1972 wordt ook een briefembleem ontworpen. Het ontwerp is van Henk Valstar, die grafisch vormgever is bij het bedrijf Key en Kramer. Het embleem bevat twee gekruiste hockeysticks.

Als logo

Als badge

- In 1979 is er behoefte aan een nieuw embleem, omdat Evergreen nu ook een tennissectie heeft. In de Greenshot wordt een oproep gedaan voor ideeën aangaande een nieuw embleem. Ook aan Henk Valstar wordt weer gevraagd om met een voorstel te komen; zijn ontwerp wordt het nieuwe embleem dat in juli 1979 in de Greenshot wordt geïntroduceerd.

Als badge

- Heren 3, dat later overgaat in Veteranen, krijgt een eigen embleem., dat ontworpen binnen Evergreen, voor zover dit al niet in voldoende mate het geval is. De tekst die er op komt luidt: "Alias et Idem", om aan te duiden dat het team dan wel uit echte Evergreeners bestaat maar toch wel een beetje anders is. Het wordt door de heren als tweede badge op het tenue bevestigd, maar staat ook op de Heren 3 bierpullen waarvan ieder teamlid zijn eigen nummer heeft.

- In 1980 worden de Evergreen stropdas, de Evergreen choker en de Evergreen shawl geïntroduceerd waarop het nieuwe embleem is aangebracht. De Evergreen stropdas komt goed van pas bij Marlow uitwisselingen. Marlow heeft al langer een eigen Marlow stropdas. Voor de Marlow en Evergreen veteranen is het een groot genoeg om een stropdas van de andere vereniging als geschenk te krijgen.

- In 2002 wordt Evergreen hockey weer een zelfstandige vereniging. Het gevolg is dat een nieuw embleem ontworpen moet worden. Het bestuur vraagt het bevriende ontwerp bureau Chris Kolmus om dat te doen. De uitkomst daarvan is naar aller tevredenheid.

SPONSORING

Voor sport in het algemeen is sponsoring een belangrijk aspect. Afhankelijk van de activiteiten die een sportvereniging wil ontplooiën is er meer geld nodig dan redelijkerwijs opgebracht kan worden door de leden. Dat geldt ook voor een eenvoudige kleine vereniging als Evergreen. Door de jaren heen is er veel gedaan om via sponsoring geld binnen te krijgen.

Sponsoring kan ingedeeld worden in een aantal categorieën, zoals:

Reclameborden langs het veld en advertenties in het verenigingsblad of op de website. De inkomsten worden gebruikt om deze communicatieactiviteiten zoveel als mogelijk budgetneutraal te houden. De adverteerders verwachten meer naamsbekendheid, maar er is ook een grote dosis “gunnen” bij.

Sponsoring voor specifieke activiteiten, zoals de familie-hockeydag, de Jongste Jeugddag, toernooien (het Dubbel-A toernooi had jarenlang belangrijke sponsors en kon daardoor veel bieden aan de deelnemers), hockeyclinics gegeven door internationals.

Sponsors voor projecten inclusief subsidies die verleend worden door stichtingen zoals het fonds Schiedam-Vlaardingen. Voorbeelden zijn: Een nieuwe topklaag op en een nieuw hek rondom het eerste kunstgrasveld, het kinderspeeltuintje bij het clubhuis, de overkapping van de twee containers, de overkapping op het terras, de betonnen tafeltennistafel naast het clubhuis en de stellage tussen de twee kunstgras velden voor opname van videobeelden.

Shirtsporing. Deze vorm geeft meer interactie tussen de sponsor en de vereniging. De teams lopen rond met shirts, trainingspakken, hockeytassen met de naam van de sponsor erop. Het zit zogezegd dicht aan het lijf. De interactie wordt groter als de sponsor zich meer met het team bemoeit, bijvoorbeeld door regelmatig naar wedstrijden te komen, door af en toe iets extra's te doen zoals een drankje of een hapje, door het team te betrekken bij de handelswaar van de sponsor (een autodealer leent wagens uit voor uitwedstrijden, een damesmodezaak organiseert een modeshow met teamleden als mannequin). Naast de kosten voor de kleding, moet de sponsor doorgaans ook een bedrag aan de vereniging betalen. Voor jeugdteams is dat een relatief klein bedrag, maar voor de eerste heren en dames teams is dat al gauw een paar duizend Euro, die gebruikt worden voor betaling van trainer en/of coach.

Bedrijven kunnen korting geven aan leden en tegelijkertijd een afgesproken bedrag overmaken aan de vereniging. Zowel de sponsor als de vereniging hebben daar daadwerkelijk voordeel van.

Een bepaald soort sponsoring is ook nog: de subsidies en investeringen door de overheid zoals: De aanleg en het onderhoud van de sportvelden, investeringssubsidie voor een clubhuis en subsidie gerelateerd aan het aantal jeugdleden.

Shirtsporing, met name voor het eerste herenteam en het eerste damesteam spreken van al het bovenstaande het meest tot de verbeelding. Tot midden jaren 80 was het niet zo gebruikelijk, temeer daar de teams niet hoger dan de derde klasse hockeyden. De daaraan gerelateerde trainingskosten waren nog overzichtelijk. Als de teams in een hogere klasse gaan hockeyen worden die hoger en neemt de noodzaak tot sponsoring neemt toe. Toch hebben sommige teams al een shirtsponsor. Bedrijven in en rond Maassluis wilden, naast de kledingkosten, wel “kleine” bedragen aan een hockeyclub betalen, bijvoorbeeld een reclamebord langs het veld, maar dat was het dan wel. Jawa was de eerste die shirtsponsor werd. Het beleid dat het hockeybestuur dan ontwikkelt houdt in dat naast shirts en trainingspakken met de sponsornaam, ook een financiële bijdrage aan de club ten goede moet komen.

Bij de Heren is de eerste echte sponsor Volvo-Landman in Vlaardingen. De heer Landman wil meer bekendheid in Maassluis en is van mening dat het merk Volvo goed past bij hockey, temeer omdat Volvo ook landelijk actief is bij het sponsoren van de hockeysport. In 1987 heeft het bestuur de eerste gesprekken met Wim Landman om een sponsorcontract op te stellen. Daarbij blijkt al snel dat hij strikte wensen heeft. Hij verlangt ondermeer dat het team voor, tijdens en na de wedstrijd er onberispelijk bijloopt en geen afbreuk doet aan het merk Volvo. Dat is niet altijd gemakkelijk voor het bestuur. Wat doe je als een speler graag met afgezakte sokken speelt; in eerste instantie zal dat een schone opvoedkundige taak van de coach zijn. De onderhandelingen over het contract duren lang, maar uiteindelijk sleepten Hans Maas en Willem-Jan Boer een zeer lucratief contract binnen. Wim Landman blijkt een goede sponsor te zijn met visie, die heel betrokken is bij Evergreen. Hij is vaak bij thuiswedstrijden aanwezig, heeft goede contacten met coach John Beijer en stelt het contact met alle spelers erg op prijs. Dit resulteert vaak na de wedstrijd in een krat bier en aan het eind van het seizoen een etentje bij de Chinees. Ook wil hij dat de spelers bij een uitwedstrijd met Volvo's aan komen rijden bij de ontvangende hockeyclub. Die auto's stelt hij beschikbaar. Volvo-Landman is 6,5 jaar sponsor geweest tot volle tevredenheid van zowel Evergreen als de sponsor.

In 1994 wordt de firma Sanofi sponsor van Heren 1. Dit bedrijf van Franse oorsprong is gevestigd aan de haven in Maassluis, vlak bij de Waterweg, en heeft daarvoor een aantal oude panden gekocht en deze mooi gerestaureerd. De haven heeft daardoor aan de Sanofi zijde een facelift ondergaan. Sanofi wil meer doen voor de gemeenschap in Maassluis en vindt het sponsoren van het eerste herenteam van Evergreen daar goed in passen. Na het afsluiten van het sponsorcontract wordt de hockeykleding aangeschaft. De officiële overdracht daarvan vindt plaats in het pand van Sanofi. De mannen van Heren 1 zijn daar uiteraard bij en krijgen informatie over het bedrijf en een rondleiding.

Bij de Dames is horeca groothandel Van Der Meulen in 1987 de eerste echte shirtsponsor. Dit contract wordt afgesloten voor drie jaar. Evergreen is blij met deze shirtsponsor. De aard van het bedrijf is niet zodanig dat een intensivering van het contact sponsor-team voor de hand ligt.

Vanv en vlnr: Nathalie de Vries, Nicole Lammers, Jonneke Schippers, Femke Ouwerkerk, Saskia Zijlmans, Petra Maas, Esther Slier, coach Heino Norp, Margo Ouwerkerk, Agnes Zijlmans, Esther Maas, Neeke Peltenburg, Michelle v.d. Male.

In 1990 lukt het Evergreen om een shirtsponsorcontract voor Dames 1 af te sluiten met het Modehuis Fair Lady voor een periode van drie jaar. Fair Lady heeft 2 modewinkels in Maassluis, één op de Markt en één in Koningshoek. De sponsornaam was natuurlijk heel toepasselijk voor een dames hockeyteam. In september 1990 wordt een hele pagina in "De Schakel" aan Evergreen gewijd, waarin alle aspecten en mogelijkheden binnen Evergreen uiteen worden gezet. Er staat ook een foto bij van het ondertekenen van het sponsorcontract en een advertentie van Fair Lady, zodat het bedrijf de kosten voor haar rekening kan nemen.

vlnr en vanv: Saskia Zijlmans, Annick Volker, Agnes Zijlmans, Petra Maas, Annemiek Schippers, Brigitte Dossin, Melanie Kruijder, Esther Slier, Nathalie de Vries, Marie-Louise van Leeuwen, Esther Maas, Nicolette Verhoef

Bij het vierde lustrum van Evergreen in 1991 is het feest in Commedia aan de haven. In het programma is een modeshow opgenomen welke georganiseerd wordt door Fair Lady en waarvoor de leden van het Dames 1 team als mannequin optreden. Uiteindelijk heeft Fair Lady Evergreen vijf jaar gesponsord.

In 1995 kon Hans Maas de Fiat dealer Kroes in Maassluis overtuigen om de dames te gaan sponsoren. Het bedrijf heeft al enige jaren een reclamebord maar wil haar bekendheid verder uitbreiden. Uiteindelijk is de firma Fiat-Kroes 6 jaar sponsor van Dames 1 geweest, t/m 2001. Uit de ervaring met Volvo Landman sponsoring bij de heren, stelt Evergreen ook aan de heer Kroes voor om Fiat auto's ter beschikking te stellen wanneer de dames uit spelen. Dat gebeurt hetgeen door de dames erg op prijs wordt gesteld.

Vlnr en vanv: Mariska de Vries, Petra Maas, Mareva Steehouwer, Agnes Zijlmans, Esther Maas, Désirée Korpel, Liane van Hassel, Saskia Holtslag, Brigitte Dossin, Jorien van Leeuwen, Fenny Kostense, coach Menno Bokkens, Karen van Voorthuizen, Laura Dossin, Karin v.d. Vlist.

In 2001 heeft Dames 1 twee sponsors. Een daarvan is de firma A & N Luitjen. Het bedrijf is ondermeer actief in de kassenbouw. Directeur Jan Remmerswaal, de vader Jessica, één van de teamleden. De andere sponsor is Holland Reizen Centrale. Cock Soeters, die het team coacht, zorgt hiervoor met behulp van zijn vrouw Ria, want die werkt bij dit reisbureau. De sponsor regelt ook dat het team in de winterstop eenmaal per week voor praktisch geen geld aan aerobics doet bij Fitline.

In 2001 wordt met DJ Sounds een contract afgesloten voor het sponsoren van Heren 1 voor een periode van een jaar. Dit bedrijf heeft goede contacten met Evergreenleden en heeft verscheidene malen een Evergreenfeest opgeluisterd met muziek door te fungeren als Disc Jockey.

Vlnr en vanv: Tobias van Toledo, Jeroen Knol, Nicander Lauwaars, Sebastiaan den Boer, coach Herman Ferweda, Julian de Munnik, Julian Kweldam, Roel Bosman, Jasper Slier, directeur van DORZO Frans van Dorp, Sander Jongeneel, Wouter Jongeneel, Joel Paalvast, Casper Vollebregt, Bas van Zalingen, Sander van Zalingen, Bram Graveland, Ivo van Alphen

Van 2002 tot 2008 is DORZO, de Renaultdealer in Vlaardingen de sponsor van Heren 1.

Dick Snoeck Jr. zorgt ervoor dat Dames 1 in 2003 Putman/FDC uit Delft als sponsor krijgt. Hij is in dat jaar coach van het team en werkt bij Putman/FDC. Deze sponsor periode duurt tot 2008.

Van 2007 tot 2008 is de firma "Van der Kroon, Accountants" de sponsor van Heren 1.

Van 2008 tot 2011 sponsort I-Netmedia Dames 1. Peter Donkersloot is eigenaar van dit bedrijf en tevens fervent lid van het Veteranen-L team. De foto van het team in nieuw tenue, met de begeleiders en de sponsor, wordt genomen bij de haven in Maassluis.

Vlnr en vanvna: Trainer Remko Ouwerkerk, coach Thijs Rijnberg, keeperstrainer Alexandra Weteling, Nathalie van den Berg, Pamela Remmerswaal, Karin van der Vlist, Willemijn Blom, Mindy van Rijn, Yvonne Timmermans, Roos Barendregt, Megan de Munnik, trainer Rick Koulen, sponsor Peter Donkersloot, Lisa Goedknecht, Saskia van Eekelen, Anita Verbaan, Elseline Breunis (K), Stephanie de Ruijter, Rebecca van Beers, Linsey van Kampen, Daphne Veringmeier, Inge van den Berg, teammanager Denise Bergen. Henegouwen.

Heren 1 wordt vanaf 2009 gesponsord door Admitel. Ronald Osephius coacht het herenteam en is tevens directeur bij Admitel. Deze foto van het team in sponsorshirt wordt gemaakt aan het eind van het seizoen 2009-2010, als de promotie naar de derde klasse gevierd wordt.

Vlnr en vanv: Mike Noordzij, Jasper Slier, Martijn Dammers, Ronald Osephius, Wesley de Graaf, Bob Zijlmans, Roland Marcus, Kris Smith, Jeroen v.d. Weiden, Wouter Bruinings, Pieter de Waal, Jip Regtop, Sander Jongeneel, Yves Christian de Vos, Tim v.d. Weck, Tobias van Toledo, Jeroen Knol, Frank Barendregt, Roel Bosman, Stein v.d. Meer (mini)

Besturen, commissies en selecties

In dit deel is aangegeven wie in de 40 jaar Evergreen deel heeft uitgemaakt van een bestuur, commissie of selectie. De jaartallen die erbij vermeld worden betreffen het eerste jaar van een seizoen. Alleen als het een functie is binnen de omnivereniging, dan gaat het om een kalenderjaar. In zo'n geval is dat aangegeven.

Voorzitter Hockey

19971 -1973	<i>Mario van den Wildenberg</i>
1974	<i>René Knierim</i>
1975 - 1977	<i>Peter Reinders</i>
1978 - 1980	<i>Lex Jazet</i>
1981 - 1985	<i>Koos Ouwerkerk</i>
1986 - 1990	<i>Hans Maas</i>
1991 - 1993	<i>Ed Biesbroek</i>
1994 - 1996	<i>Koos Ouwerkerk</i>
1997 - 2002	<i>Koos Borsboom</i>
2003 - 2006	<i>Jannette Breunis</i>
2007 - 2008	<i>Martin van den Ouden</i>
2009 - 2010	<i>Leon Barendregt</i>

Secretaris Hockey

1971	<i>Niek Spithoven</i>
1972 - 1973	<i>René Knierim</i>
1974	<i>Corina Arlman</i>
1975 - 1980	<i>Elly Pijpers</i>
1981 - 1982	<i>Annemiek Schippers</i>
1983 - 1984	<i>Margriet van den Heuvel</i>
1985	<i>Annemarie Hopper</i>
1986 - 1987	<i>Ineke Smit</i>
1988 - 1994	<i>Anja Slier</i>
1995 - 2002	<i>Marlou Booster</i>
2003	<i>Lianne Blom</i>
2003 - 2004	<i>Corinne van der Velden</i>
2005 - 2006	<i>Monique van Rossum</i>
2007 - 2008	<i>Leon Barendregt</i>
2009 - 2010	<i>Désirée Scheffers</i>

Voorzitter Omnivereniging

1978 - 1982	<i>Peter Reinders</i>
1983 - 1985	<i>Jan Pijpers</i>
1986 - 1989	<i>Koos Borsboom</i>
1990 - 1993	<i>Willem-Jan Boer</i>
1994 - 2002	<i>Huib Blokland</i>
1994 - 2002	<i>Frans Korpel (vice Vz)</i>

Secretaris Omnivereniging

1978	<i>Elly Pijpers</i>
1979	<i>Joke Tiel</i>
1980	<i>Elleke Zoethout</i>
1981	<i>Marja Hené</i>
1982 - 1987	<i>Gerda Boer</i>
1988 - 1991	<i>Irene Korte</i>
1992 - 2002	<i>Viola Paalvast</i>

Penningmeester Hockey

1971	<i>Piet Wever</i>
1972 - 1973	<i>Ronald de Leeuw</i>
1974 - 1977	<i>Jacques van Eck</i>
1978 - 1982	<i>Rob Jongeneel</i>
1983 - 1984	<i>Willem-Jan Boer</i>
1985	<i>Ian Machwirth</i>
1986 - 1987	<i>Willem-Jan Boer</i>
1988 - 1992	<i>Koos van der Male</i>
1993 - 1995	<i>Ron Schoonderbeek</i>
1996 - 1998	<i>Rien van der Vlist</i>
1999 - 2001	<i>Jan Lammers</i>
2002 - 2008	<i>Paul Bosman</i>
2009 - 2010	<i>Ronald van Buuren</i>

Hoofd Technische Commissie

1971	<i>Margriet Gautier</i>
1972 - 1973	<i>Else Braams</i>
1974 - 1975	<i>Peter Windhausen</i>
1975 - 1979	<i>Andries Andrea</i>
1980 - 1981	<i>Pieter van Noort</i>
1982	<i>Elly Pijpers (jun)</i>
1982	<i>Lenderd Smith (sen)</i>
1983	<i>Richard Oussoren</i>
1984	<i>Pieter Dupon</i>
1985	<i>Henk de Puy</i>
1986	<i>Cees Brons</i>
1987 - 1988	<i>Frits Egeter</i>
1989 - 1993	<i>Toke Schoonderbeek (dames)</i> <i>Koos Engelbert (heren)</i>
1994 - 1996	<i>Sander Korte</i>
1997	<i>Robert de Jong</i>
1998	<i>Vacant</i>
1999	<i>Ron Schoonderbeek</i>
2000	<i>Cock Soeters</i> <i>Ykje Kouwenhoven</i>
2001	<i>Vacant</i>
2002	<i>Ellen Smith</i>
2003	<i>Jasper Slier</i>
2004	<i>Willem Goedknecht</i>
2005 - 2006	<i>Vacant</i>
2007	<i>Thijs Rijnberg</i>
2008	<i>Vacant</i>
2009 - 2010	<i>Marcel Veringmeier</i>

Penningmeester Omnivereniging

1978 - 1980	<i>Jacques van Eck</i>
1981 - 1984	<i>Map de Lange</i>
1985	<i>Koos Borsboom</i>
1986 - 1988	<i>Cock Soeters</i>
1989 - 1991	<i>Pieter Dijkman</i>
1992 - 2002	<i>Jan van Lith</i>

Hoofd Barcommissie

Hockey

1971 - 1973	<i>Ton van Prooyen</i>
1975	<i>Peter Reinders</i>
1976 - 1977	<i>Ton van Prooyen</i>
1977 - 1980	<i>Koos Ouwerkerk</i>

Hockey en Tennis

(kalenderjaren)

1980 - 1981	<i>Frits Egeter</i>
1982	<i>John Harteveld</i>
1983 - 1986	<i>Hans Maas</i>
1987 - 1991	<i>Wijnand de Gooijer</i>

Hockey

1991 - 1993	<i>Henk Dautzenberg</i>
1994 - 1996	<i>Dolf Eendenburg</i>
1997 - 2001	<i>Carmen van der Male</i>
2002 - 2007	<i>Eric Spanjer</i>
2008 - 2010	<i>Klaas van der Bie</i>

Hoofd Redactiecommissie

Hockey

1971 *Els van den Wildenberg*

1971 - 1973 *Ritha van Prooyen*

1974 - 1975 *Peter Laming*

1976 - 1978 *Jan Lammers*

1979 *Syb de Jong*

Hockey en Tennis

(kalenderjaren)

1980 - 1981 *Syb de Jong*

1982 *Marja Hené*

1983 - 1992 *Tineke de Lange*

1993 - 1997 *Jan Dekker*

1998 - 2002 *Jannette van der Voorde*

Hockey

2002 - 2006 *June de Roo*

2007 - 2008 *Margriet Koenen*

Hockeymateriaal Commissaris

1971 *Piet Wever*

1971 - 1974 *Wim Braams*

1975 *Joost Langemeier*

1976 - 1979 *Wim Braams*

1980 *Dick Snoeck Sr.*

1981 - 1983 *Kees Westerwijk*

1984 *Frits Egeter*

1985 - 1988 *Ruud de Vos*

1989 - 1993 *Julien Hopper*

1994 - 2003 *Eric Spanjer*

2004 - 2010 *Klaas van der Bie*

Zaalhockey Commissaris

1981 - 1984 *Eppo Hartman*

1985 - 1986 *Cees Brons*

1987 - 1988 *Dick Snoeck Jr.*

1989 - 2003 *Ans van der Veeke*

2004 - 2005 *Francis van der Have*

2006 - 2010 *Wim Bekink*

Scheidsrechtercommissaris

1972 *Jan Meyerink*

1972 - 1975 *Jan-Willem Arlman*

1976 - 1977 *Dick Snoeck Sr.*

1978 *Victor Coenen*

1979 - 1980 *Jan-Willem Arlman*

1981 - 1985 *Jan Lammers*

1986 - 1987 *Remco van der Have*

1988 - 1989 *Robert Stevens*

1990 - 1993 *Ruud de Boer*

1993 - 1994 *Rob Pijpers*

1994 *Hans van Zelm*

1995 - 1996 *Ron Schoonderbeek*

1996 - 1997 *Bas van Zalingen*

1998 - 2001 *Krijn Westdijk*

Francis Bein

Diana van der Berg

Marion Korver

2003 - 2004 *Jeanette Marcus*

2005 - 2008 *Dick Marcus*

2009 *Wicher Rikhof*

2010 *Ingrid Veringmeier*

Rosalie Barendregt

Jannick Breunis

Wedstrijdsecretaris

1972 *Dick Post*

1973 - 1974 *Ludy Ouwerkerk*

1975 - 1982 *Dick Snoeck Sr.*

1983 - 1993 *Rob Jongeneel*

1994 - 1997 *Ralph Paping*

1998 *Brigitte Dossin*

1999 *Ralph Paping*

2000 - 2007 *Jaap Breunis*

2008 - 2010 *Resi van Beers*

Selecties Heren 1

<i>Jan Meijerink</i>	1971-72
<i>Frits Giebel</i>	1971
<i>Peter Reinders</i>	1971-73
<i>Ton van Prooyen</i>	1971
<i>Andre de Vries</i>	1971/1973-74
<i>Ruud de Wildt</i>	1971
<i>Sluiter</i>	1971
<i>Wolf</i>	1971
<i>Dick Post</i>	1971-72/1974
<i>Ad v. Rijkevorsel</i>	1971-72
<i>Piet Wever</i>	1971
<i>Nijhuis</i>	1971-72
<i>Mario v.d. Wildenberg</i>	1971/1973
<i>Dinsbach</i>	1972
<i>Cees van Walsum</i>	1972
<i>van Putten</i>	1972
<i>Lout Nederlof</i>	1972-73
<i>Ron van Oudheusden</i>	1972-75/1977-78
<i>Robert Jan Nijk</i>	1972
<i>Ronald de Leeuw</i>	1972
<i>Aart de With</i>	1972/1975-77
<i>Peter de Ronde</i>	1972
<i>Ruud de Vos</i>	1973-76
<i>Jan Willem Arlman</i>	1973-74
<i>Peter Windhausen</i>	1973-75
<i>Andre van Waveren</i>	1973
<i>Steve Russel</i>	1973-75
<i>Han de With</i>	1973-74
<i>Kees Peters</i>	1973-78
<i>Rein Drop</i>	1973
<i>Rob Hogenes</i>	1973
<i>Frits Elferink</i>	1973
<i>Jan Rudolf Reinders</i>	1974
<i>Pieter Dupon</i>	1974-79/1981-83
<i>Johan Wolthuis</i>	1974-75/77-78 1981-82
<i>Can Bulman</i>	1974-79/1981-85
<i>Derek Rom Colthof</i>	1974-77
<i>Joost Langemeyer</i>	1974-75
<i>Burghout</i>	1975
<i>Peter de Lange</i>	1975-79
<i>Frank Pek</i>	1975-76
<i>Ian Machwirth</i>	1975-79/1981-85
<i>Pieter Vermey</i>	1976
<i>Jean Paul Peeters</i>	1976
<i>Pieter van Noort</i>	1976-79/1982

Selecties Heren 1

<i>Han van Dulken</i>	1977-78
<i>Jan Rebel</i>	1977
<i>Eic Braams</i>	1978-79 1981/85-1992
<i>Errol Bulman</i>	1978/1981-85 1987-91
<i>Edwin Reintjes</i>	1978
<i>Walter Laming</i>	1978-79/1981-82
<i>Menno v.d. Slikke</i>	1978
<i>Cor de Grauw</i>	1978-79/1981-87
<i>Ewald van Dullemen</i>	1979/81/84 1986-87
<i>Richard Oussoren</i>	1979/1981-83
<i>Harald Peeters</i>	1979/1981
<i>Ruud van Lent</i>	1979
<i>Jan-Rudolf Reinders</i>	1979/1981/1982
<i>Jeroen Cappendijk</i>	1979
<i>Marco Spiekerman</i>	1979/1981-82
<i>Robert Dossin</i>	1987-94
<i>Ruud de Vos</i>	1981-82
<i>Mathijs Berkelder</i>	1982-92
<i>Robert de Jong</i>	1982
<i>Wim Meeder</i>	1982-84
<i>Dick Snoeck</i>	1982-87/1991-93
<i>Hajolt Laming</i>	1983/1984 1985/1986
<i>Onno van Renssen</i>	1983-84/1986-92
<i>Wouter Spiekerman</i>	1983/1985
<i>Roland Braams</i>	1984-85/1990-94
<i>Bas Egeter</i>	1984-85
<i>Sander Korte</i>	1984-87/1994-95
<i>Flip ter Meulen</i>	1985-87/1993
<i>Christian Licher</i>	1985
<i>Robert Jan Pijpers</i>	1985-87
<i>Paul Egeter</i>	1986-94
<i>Remko Ouwerkerk</i>	1987-91/94
<i>Remco Snoeck</i>	1987/1992
<i>Roderick Verschut</i>	1990-1994/2003
<i>Mark van Dongen</i>	1990-93
<i>Bas van Zalingen</i>	1992-95/2001-03
<i>Sander van Zalingen</i>	1990-95/2001-02
<i>Stijn Hemel</i>	1990, 1991
<i>Reinhout Snoeck</i>	1990
<i>Pieter v.d. Houwen</i>	1991
<i>Yuri Bouman</i>	1992
<i>Robert Westerwijk</i>	1993-95
<i>Mark Langemeijer</i>	1993
<i>Wouter Jongeneel</i>	1993-03

Selecties Heren 1

<i>Jasper Slier</i>	1993-95/97-00/ 02-06/08-09
<i>Jeroen Postumus</i>	1994-96
<i>Erwin Menting</i>	1994/1998-99
<i>Jaap Backelandt</i>	1994-95
<i>Joost de Puy</i>	1994-95/1998-01
<i>Eric Alblas</i>	1995-98
<i>Sebastiaan de Boer</i>	1995-98/2000-06
<i>Mark van Dongen</i>	1995
<i>Sander Jongeneel</i>	1995-09
<i>Sander Langelaan</i>	1995-96
<i>J van Rodenburg</i>	1995
<i>Ad Backelandt</i>	1996-99/2009
<i>Michiel Behrend</i>	1996-98
<i>Timo van Dam</i>	1996-97
<i>Dingeman Eikenbroek</i>	1996-00
<i>Martijn de Kievit</i>	1996-01
<i>Jan Van Leeuwen</i>	1996/1999
<i>Marc Noordam</i>	1996
<i>Caspar Vollebregt</i>	1996-97 2000/02-04
<i>Ronald van Meent</i>	1997
<i>Sidney Wijnbergen</i>	1997-98
<i>N van Buuren</i>	1997
<i>Gilles Wesdorp</i>	1997-99
<i>Ivo van Alphen</i>	2000-03
<i>Arnout van der Gaag</i>	2000-01
<i>Bram Graveland</i>	2000-03
<i>Mathijs Knippenberg</i>	2000-01
<i>Jeroen Knol</i>	2000-01/2002-09
<i>Nicander Lauwaars</i>	2000-03
<i>Cees Paalvast</i>	2000/2004
<i>Jeroen Pronk</i>	2000
<i>Paul Schoonderbeek</i>	2000
<i>Jasper de Vette</i>	2000-2001
<i>Karlo v.d.Vlist</i>	2000/2005
<i>Tobias van Toledo</i>	2001-03 2005-06/ 2009-10
<i>Julian Kweldam</i>	2002
<i>Joel paalvast</i>	2002-03
<i>Roel Bosman</i>	2004-10
<i>Dennis Kant</i>	2004-10
<i>Roland Marcus</i>	2004-08/2010
<i>Jeroen v.d. Weijden</i>	2004/2006-10
<i>Mathijs Wiercx</i>	2004
<i>Timo Boutkan</i>	2004-08
<i>Jip Regtop</i>	2004/2006-10
<i>Chris Smith</i>	2004/2006-09

Selecties Heren 1

<i>Rene Spruijt</i>	2004-05
<i>Mathijs Westdijk</i>	2004-05
<i>Martijn Dammers</i>	2005-10
<i>Jeroen Ekkerink</i>	2005-07
<i>Wicher Rikhof</i>	2005
<i>Yves Christian de Vos</i>	2005-10
<i>Stefan Nitsche</i>	2008
<i>Wesley de Graaf</i>	2008
<i>Mathijs Lauwaars</i>	2008/2010
<i>Mike Noordzij</i>	2008
<i>Jannick Breunis</i>	2010
<i>Pieter de Waal</i>	2010
<i>Tim v.d. Weck</i>	2010
<i>Bob Zijlmans</i>	2010

Selecties Dames 1

<i>Greetje van Eck</i>	1971-72
<i>Angela Dikmans</i>	1971-73
<i>Marrit Pinkster</i>	1971-76
<i>Wil van Bogerijen</i>	1971-72
<i>Else Braams</i>	1971-76
<i>Corrie Molenaar</i>	1971
<i>Erica Stokmans</i>	1971-73
<i>Annemarie Smit</i>	1971
<i>Hoekstra</i>	1971
<i>Dorien Pritchard</i>	1971
<i>Karin Giebel</i>	1971-72
<i>Ans Wever</i>	1971
<i>Meijerink</i>	1971-72
<i>Anneke de Vries</i>	1971
<i>Ellen Dekker</i>	1972-79/1981-83
<i>Dorien Pritchard</i>	1972-77
<i>Nelleke Reinigert</i>	1972-76
<i>Corina Arlman</i>	1972-74
<i>Emmy Nagelkerke</i>	1972
<i>Thea Zwijnenberg</i>	1972
<i>Rietje Knierim</i>	1972-73
<i>Els v.d. Wildenberg</i>	1972-73
<i>Paula Sperling</i>	1973
<i>Liesbeth Snoeck</i>	1973-77
<i>Elly Pijpers</i>	1973-77
<i>Ludy Ouwerkerk</i>	1973-77
<i>Helga Peters</i>	1974
<i>Ingrid Wagenaar</i>	1974
<i>Angela Guliger</i>	1974
<i>Jolanda Franken</i>	1974/1978-84
<i>Coby Jazet</i>	1974-77
<i>van Gelder</i>	1975
<i>Nanny Spanjer</i>	1975-77
<i>Annemarie Windhausen</i>	1975
<i>Adrie Schoonenberg</i>	1977
<i>Else Braams</i>	1977-78
<i>Adrie v.d. Weijde</i>	1977
<i>Nora Vis</i>	1977
<i>Desiree Laming</i>	1978/1980-82
<i>Maret Reinders</i>	1978-81
<i>Margreet v.d.Knaap</i>	1978-79
<i>Julie Cappendijk</i>	1978-83
<i>Annemieke Schippers</i>	1978-87
<i>M Hoosbeek</i>	1978
<i>Marlies Koot</i>	1978-81

Selecties Dames 1

<i>Els de Wilde</i>	1978-84
<i>Gaby v.d.Heijden</i>	1978-81/ 1983-86
<i>Swanny Thio</i>	1978-81
<i>Barbara Verhulst</i>	1978/1980
<i>Annemiek v.d.Eijck</i>	1978
<i>Monica Mansveld</i>	1979
<i>Sigrid van Renssen</i>	1979-82
<i>Margot Zijlmans</i>	1979/1981-82
<i>Mary-Ann Jongenelen</i>	1979/1983-84
<i>Frouke Snoeck</i>	1979/1981-82
<i>Jonneke Schippers</i>	1982-84/1987
<i>Annemarie Lohman</i>	1982-84
<i>Nora Heidema</i>	1982-85
<i>Agnes Zijlmans</i>	1982--95
<i>Margo Ouwerkerk</i>	1983-88
<i>Karin de Groot</i>	1983
<i>Alice Dikken</i>	1983-87
<i>Joke Rademakers</i>	1983
<i>Marian Berkelder</i>	1983/1985
<i>Edith Overzier</i>	1983-84
<i>Toke Schoonderbeek</i>	1983
<i>Petra Maas</i>	1984-95
<i>Edith de Jong</i>	1984-85/1987
<i>Maja Jongebreur</i>	1984
<i>Elsbeth Swart</i>	1984
<i>Jolanda de Reuver</i>	1984
<i>Neeke Peltenburg</i>	1985-87
<i>Jacqueline Oele</i>	1985-86
<i>Ellen Lammers</i>	1985
<i>Saskia Zijlmans</i>	1985-90
<i>Marcia de Klerk</i>	1985
<i>Jolanda Weeda</i>	1986
<i>Michelle Westerwijk</i>	1986
<i>Annemarie de Jong</i>	1986
<i>Michelle Pleyzier</i>	1986
<i>Barbara Schaake</i>	1986
<i>Femke Ouwerkerk</i>	1987-89
<i>Esther Maas</i>	1987-99
<i>Annemieke Schippers</i>	1987-90
<i>Jonneke Schippers</i>	1987-88
<i>Nicolette Verhoef</i>	1987-90
<i>Nicole Lammers</i>	1987
<i>Annemarie de Jong</i>	1987
<i>Melanie Kruijder</i>	1990

Selecties Dames 1

<i>Laura Dossin</i>	1992-98
<i>Saskia Holtslag</i>	1990-2000
<i>Maartje dePuy</i>	1991-92
<i>Jenny dePuy</i>	1992-93
<i>Michelle v.d.Male</i>	1988-93
<i>Silvia v.d.Male</i>	1992-94/1996
<i>Esther Slier</i>	1987-93
<i>Marie-Louise v Leeuwen</i>	1990-92
<i>Annick Volker</i>	1991-92
<i>Nathalie de Vries</i>	1987--95
<i>Brigitte Dossin</i>	1987-99
<i>Twieb Buddingh</i>	1993
<i>Michelle de Boer</i>	1993
<i>Matera Steehouwer</i>	1993-96
<i>Karen van Voorthuizen</i>	1994-97/1999
<i>Laura van Hassel</i>	1994-95
<i>Mariska Menting</i>	1994/1996
<i>Karin v.d.Vlist</i>	1994-2000/2008
<i>Desiree Korpel</i>	1994/1996-2000
<i>Marcia Noordam</i>	1995
<i>Marianne Schenk</i>	1995
<i>Florine Lauwaars</i>	1995
<i>Lotte Saenen</i>	1995/1997- 2000/2004
<i>Marlou Booster</i>	1996
<i>Liane van Hassel</i>	1996-98
<i>Jorien van Leeuwen</i>	1996
<i>Marlies Blokland</i>	1997-2000
<i>Fenny Kostense</i>	1997-99
<i>Lianne de Voogd</i>	1997-98
<i>Daphne Uyterlinden</i>	1997-2000
<i>Linda v.d.Oever</i>	1998-99
<i>K Robroch</i>	1999-2000
<i>Foske Smith</i>	1999-2005
<i>ChoiMi Chung</i>	2000-02
<i>Debby de Gelder</i>	2000-07
<i>Meike Kipp</i>	2000/2002
<i>Claudia Vermoen</i>	2000
<i>Denise Bergen Henegouwen</i>	2001-07
<i>Eva Biesbroek</i>	2001-05
<i>Jasmijn Kipp</i>	2001-04
<i>Dewi Kronenburg</i>	2001
<i>Ingrid van Leeuwen</i>	2001/2002
<i>Jessica Remmerswaal</i>	2001/2002
<i>Anne Saenen</i>	2001-03/2005
<i>Carolien Soeters</i>	2001-03

Selecties Dames 1

<i>Marjolein Spanjer</i>	2001-05/2007
<i>Claudia Vermeer</i>	2001
<i>Debby Vonk</i>	2001-03
<i>Sophie van Wijk</i>	2001-04
<i>Saskia van Eekelen</i>	2002-10
<i>Mindy van Rijn</i>	2003-10
<i>Iris v.d.Marel</i>	2003-04
<i>Marloes Ouwendijk</i>	2003-05
<i>Noortje Offreins</i>	2003
<i>Anita Verbaan</i>	2004-10
<i>Eeke Kipp</i>	2005
<i>Willemijn Blom</i>	2006-10
<i>Elianne Goedknegt</i>	2006/07
<i>Inge v.d.Berg</i>	2006-08
<i>Lotte v.d.Berg</i>	2006-08
<i>Sanne v.d.Berg</i>	2006/2008
<i>Tessa v.d.Bie</i>	2006/2009-10
<i>Evelien de Vries</i>	2007
<i>Kirsten Eeuwijk</i>	2007
<i>Emma Peet</i>	2007
<i>Nathalie v.d.Berg</i>	2007-09
<i>Michelle Soeters</i>	2008
<i>Tessa Grashof</i>	2008
<i>Pamela Remmerswaal</i>	2008-09
<i>Linsey van Kampen</i>	2008-10
<i>Rosalie Barendregt</i>	2008-10
<i>Daphne Veringmeier</i>	2008-10
<i>Nikki van Kampen</i>	2009-10
<i>Megan de Munnik</i>	2009-10
<i>Kimberly van Rooij</i>	2009-10
<i>Yvonne Timmermans</i>	2009-10
<i>Florentien Blom</i>	2010
<i>Lisa Goedknegt</i>	2010

Coaches en trainers

(H>Heren; D>Dames; Co> Coach; Tm> Teammanager)

<i>Claas van Orden</i>	<i>1971, H, Tr</i>
<i>Jan Willem Arlman</i>	<i>1972, D, Tr</i>
<i>Lex Jazet</i>	<i>1976, D, Co/1979, H, Co</i>
<i>Pieter van Noort</i>	<i>1976, D, Tr/1978, D, Tr</i>
<i>Ian Smaling</i>	<i>1976, H, Co</i>
<i>Peter Reinders</i>	<i>1976, H, Tr/1978, D, Co</i>
<i>Leenderd Smith</i>	<i>1976, H, Tr/1978, D, Tr</i>
<i>Jan Pijpers</i>	<i>1977, 1978, H, Co</i>
<i>Ben Wassink</i>	<i>1978, H, Tr/1979, H, Tr</i>
<i>Kees Peters</i>	<i>1979, H, Tr</i>
<i>Leen Aerdenhout</i>	<i>1979, H, Co</i>
<i>Richard Oussoren</i>	<i>1979, 1981, 1982, D, Tr</i>
<i>Jos Hollander</i>	<i>1979, 1981, 1982, D, Tr/1983, D, Co, Tr</i>
<i>Dick Snoeck Sr.</i>	<i>1981, D, Co</i>
<i>Frits Egeter</i>	<i>1981, H, Co</i>
<i>Ben Wassink</i>	<i>1981/1982, H, Tr</i>
<i>Folkert Kouwenhoven</i>	<i>1983/1984, D, Tr</i>
<i>John Beijer</i>	<i>1983, 1984, 1985, 1986, 1987, H, Co, Tr</i>
<i>Jaap Vreeburg</i>	<i>1983, H, Tr</i>
<i>Pieter Dupon</i>	<i>1986, D, Co, Tr</i>
<i>Heino Norp</i>	<i>1987, 1988, D, Co</i>
<i>Ellen Pont</i>	<i>1987, D, Tr</i>
<i>Leen de Vries</i>	<i>1984, 1985, 1986, 1987, H, Tm/1990, 1991, D, Co</i>
<i>Huub van Riggelen</i>	<i>1988, 1989, 1990, 1991, H, Co, Tr en D, Tr</i>
<i>Joost Langemeijer</i>	<i>1991, D, Co/1992, D, Tr</i>
<i>Twieb Budding</i>	<i>1992, D, Co</i>
<i>Ron Companus</i>	<i>1992, D, Tr</i>
<i>Johan Wolthuis</i>	<i>1992, H, Co, Tr</i>
<i>Leenderd Smith</i>	<i>1993, 1994, D, Co, Tr</i>
<i>Geert Visser</i>	<i>1993, 1994, H, Co, Tr</i>
<i>Dick Snoeck Jr.</i>	<i>1994, H, Co, Tr/2003, 2004, 2005, D, Co, Tr</i>
<i>Onno van Renssen</i>	<i>1994, H, Tr</i>
<i>Menno Bokkers</i>	<i>1995, D, Co, Tr</i>
<i>Diederik Donk</i>	<i>1995, D en H, Tr/1996, D en H, Tr</i>
<i>Hans van Zelm</i>	<i>1995, H, Co, 1995, H, Tr/1996, D, Tr/1997, 1998, D, Co, Tr/2003, 2005,</i>
<i>Remko Ouwerkerk</i>	<i>D, Tr/2008, D, Tr</i>

Coaches en trainers

(H>Heren; D>Dames;Co> Coach;Tm> Teammanager)

<i>Marlou Booster</i>	<i>1996, D,Co</i>
<i>Alex Slier</i>	<i>1996,1997, H,Co</i>
<i>Wouter Jongeneel</i>	<i>1997, H,Tr</i>
<i>Jeroen Posthumus</i>	<i>1998, H,Co,Tr</i>
<i>Jaap Kostense</i>	<i>1999, D,Co</i>
<i>Cock Soeters</i>	<i>2001, D,Co,Tr</i>
<i>Bas Theman</i>	<i>2001, H,Co,Tr</i>
<i>Iwan Clement</i>	<i>2002, D,Co,Tr</i>
<i>Herman Ferweda</i>	<i>2002,2003, H,Co,Tr</i>
<i>Leon Mansoer</i>	<i>2004,2005, H,Co,Tr</i>
<i>Dick Marcus</i>	<i>2004, H,Tm</i>
<i>Sebastiaan de Boer</i>	<i>2006, D,Co,Tr/2007, D,Tr</i>
<i>Wim v.d.Weijden</i>	<i>2006, H,Co,Tr</i>
<i>Murk v.d.Berg</i>	<i>2007, D,Co</i>
<i>Tobias van Toledo</i>	<i>2007, D,Tr</i>
<i>Mark Kijzers</i>	<i>2007, H,Co,Tr</i>
<i>Thijs Rijnberg</i>	<i>2008, D,Co</i>
<i>Rick Koulen</i>	<i>2008,D,Tr</i>
<i>Denise van Bergen Henegouwen</i>	<i>2008,D,Tm</i>
<i>Hans Hill</i>	<i>2009, 2010, D,Co,Tr</i>
<i>Ronald Osephius</i>	<i>2009,2010, H,Co,Tr</i>
<i>Julian de Munnik</i>	<i>2009, H,Tr</i>
<i>Wouter Tazelaar</i>	<i>2010, H,Tr</i>
<i>Robert de Jong</i>	<i>2010, H,TmTr/1996, D en H,Tr</i>

